SERIE NOUĂ - 554 • ANUL XLV • 10 IANUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 1-2 (2304)

L. ur. 555

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *«De câte ori trece un om zdrenţăros se găseşte un câine de salon să-l latre, deşi nu l-a asmuţit stăpânul. Adesea câinii de salon sunt mai răi decât stăpânii lor.»* (J. St. Mill)

■ *«Dacă sărăcia este mama fărădelegilor, întunericul minţii le este tată.»* (J. de La Bruyère)

PERSPECTIVA ANULUI SPAŢIAL 2002

Spectacolul cunoaşterii

Vom deveni invulnerabili peste 25 de ani?

Starea de veghe

Super-profeţii

Femina club

Ce jucării oferim?

Misterele lumii

Enciclopedia infinitului

Terapii complementare

Remedii orientale pentru boli universale

Terra X

Grizzly, ucigaşul propriei specii

O STEA DUBLĂ ULTRARAPIDĂ!

Observatorul Astrofizic al Institutului Smithsonian a anunţat, foarte recent, că satelitul receptor de raze „X" numit CHANDRA a captat primele imagini ale unui sistem stelar dublu („stea dublă") în care cele două stele componente se rotesc atât de repede încât trec una prin faţa celeilalte la fiecare... trei ore terestre!

Această stea dublă, denumită 44i BOOTIS, face parte din constelaţia BOARUL (Bootes) şi este depărtată la 44 de ani-lumină de Terra; până acum se ştia că una din cele două stele componente ale lui 44i Bootis şi anume o stea binară spectroscopică şi fotometrică, se rotea în jurul celeilalte stele din sistem cu o perioadă de... 200 de ani!

Observarea acestui impresionant sistem stelar binar a fost făcută de Centrul de cercetări din Cambridge în cadrul unui program de investigare din spaţiu a câmpurilor magnetice şi a „atmosferelor" unor stele similare Soarelui. Faptul că 44i Bootis este un sistem binar a făcut posibilă „capturarea", de către CHANDRA, a fluxului şi a refluxului de radiaţii chiar atunci când una dintre stelele sistemului trecea prin faţa celeilalte. La aliniere, un spectrometru pentru radiaţii cu energii ridicate a înregistrat modificările de frecvenţe prin efect Doppler.

Mai mult, înregistrările observatorului orbital CHANDRA au evidenţiat că majoritatea radiaţiei care vine de la stelele sistemului 44i Bootis, provine din regiuni din jurul polilor acestora! *(Fl.Z.)*

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

841.117

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

cartea albă

DULCEA ÎNCHISOARE A ZILELOR

Evenimentul Românesc scoate pe piață o nouă carte semnată de marele gazetar și editorialist Ion Cristoiu. O carte cu titlu incitant „În închisoarea cărților". Ion Cristoiu devine din când în când editorialistul cărților de literatură. Ion Cristoiu a dus o viață zbuciumată de ziarist. Înainte de 89 și după. Înainte de 89, pe capul ziaristului era presiunea grea a politrucilor de tot felul. Atunci, ca și acum, nu te puteai bucura de prea multe oferte de fericire. Cititul cărților era, însă, una dintre acestea. Cea mai mare eliberare pentru gazetarul Ion Cristoiu, după cum mărturisește în prefața cărții, a fost cea de dinainte de '89, când a fost mazilit la revista „Teatrul". Altul s-ar fi apucat de scris piese într-un singur act. Gazetarul a preferat însă Biblioteca. Cu o nostalgie bine temperată el scrie: „De dimineață până la prânz eram la Biblioteca Academiei. Mă prezentam zilnic acolo, imediat după deschidere. Sârguința mă făcuse unul din clienții de bază ai instituției. Garderobiera îmi prepara cafeaua. Bibliotecarele îmi dădeau voie să răsfoiesc colecțiile de ziare direct din depozit. Citeam, scriam în caiete (pentru că nu-mi imaginam un timp al publicării lor), ieșeam în curtea largă, dominată de parc, mă plimbam, fumam. Acum toate aceste lucruri s-au dus. De dimineață și până seara mă învârt bezmetic și inutil, titirez pus în mișcare de o mână supranaturală. Citesc și scriu despre lucruri absolut vremelnice. Despre politicienii români. Despre evenimentele petrecute de aceștia". Citind aceste rânduri pot spune că am găsit răspunsul la o întrebare pe care mi-am pus-o de mai multe ori în decursul ultimului deceniu. De ce se întoarce Cristoiu la Biblioteca Academiei? E un lucru cunoscut de toată lumea: după ce a pus pe picioare o nouă publicație, după ce a cunoscut gloria cu ea, inevitabil a venit momentul în care Ion Cristoiu a încheiat socotelile cu acea publicație și s-a retras într-o vacanță de câteva luni. Pentru a o lua, apoi, de la capăt cu altă publicație. M-am întrebat de fiecare dată de ce se duce Ion Cristoiu la Biblioteca Academiei și nu la Biblioteca Centrală sau de ce nu se duce la munte sau la țară sau acasă? În acel loc, la Biblioteca Academiei, a descoperit, atunci, întreaga frumusețe a romanului lui Bulgakov pentru care a făcut o obsesie: Maestrul și Margareta. „Bucuriile pe care ni le face cadou Dumnezeu sunt puține pe lumea asta. De aceea ele trebuie drămuite. Așa fac și gurmanzii cu o mâncare ce le fericește papilele gustative. Așa fac amanții cu amorul. Așa am procedat eu cu romanul lui Bulgakov". Un roman pe care l-a citit și l-a recitit de nenumărate ori. Cum mărturisește, chiar și după 89, când conducea câte un ziar pe care îl născuse din nimic, gazetarul se închidea în birou, cerea să nu fie deranjat, își punea picioarele pe birou ca președinții americani și citea câteva ore „Maestrul și Margareta". Intrat în vârtejul întâmplărilor post revoluționare, Ion Cristoiu are sentimentul, ca foarte mulți alții, că nu mai găsește răgazul de altădată pentru a citi cărți. Că nu mai are răgazul de a se întoarce la el însuși. „Nu mai am libertatea sufletească de a trăi priveliștea parcurilor înflorite, a vântului vibrând, a aerului etern al după-amiezei". Îl înțeleg, că aceste lucruri le găsesc și eu reale. Numai că eu îmi salvez sufletul și mă regăsesc pe mine, cel care reușește să admire încă aceste lucruri, scriind literatură. Ion Cristoiu ajunge în același loc, îndreptându-se, de bună voie, ca un Titanic spre aisbergul său, spre „cetitul cărților". Și astfel eu ajung la răspunsul pe care îl căutam: De ce se întoarce Ion Cristoiu la Biblioteca Academiei de fiecare dată? Biblioteca Academiei a devenit de atunci, din timpul surghiunului la revista „Teatru", nostalgia trecutului în care avea timp să citească. Înconjurat de colecții de ziare, de manuscrise și de cărți, pentru Ion Cristoiu asta a însemnat ruperea de lumea exterioară și intrarea, de bună voie, în închisoarea cărților, locul unde el regăsește dulceața zilelor de neînchipuit în lumea reală.

GEORGE CUȘNARENCU

LOREDANA din Câmpina, județul Prahova: *„...Stimate domnule Radu Ianieri, aș dori să mă scuz dacă greșesc, dar dumneavoastră spuneți că Berbecul are afinități maxime cu Racul și Capricornul, cu ceea ce eu nu sunt de acord. Din cât am studiat, în cărți scrie că rar va fi durabilă o legătură pentru Berbeci cu nativii din aceste zodii, datorită unei concepții diferite despre viață. În schimb, Berbecii au o legătură foarte bună din punct de vedere profesional cu Capricornii. Alți astrologi spun că Berbecii fac o excelentă căsnicie cu Racii și cu Capricornii și deplorabilă cu Fecioarele – dacă bărbatul are inițiativa. Dacă aceasta aparține femeii-Berbec, atunci soțul ideal poate proveni din zodia Leului sau a Taurului. Eu mă înțeleg foarte bine cu aceștia (...) Femeile-Berbec sunt foarte geloase (...) Bărbatul născut în zodia Taurului are nevoie de independență. Nu-i place să-și piardă timpul alergând după himere. Dacă se îndrăgostește devine mai înțelegător, dar nici atunci nu excelează prin romantism..."*

– Stimată doamnă Loredana, aș vrea în primul rând să vă mulțumesc pentru ampla dumneavoastră scrisoare și pentru cuvintele calde adresate colectivului nostru. Apoi, aș dori

să vă fac precizarea pe care am mai făcut-o și altor corespondenți. În evaluarea compatiblităților sentimentale și profesionale, și în creionarea portretelor astrologice este foarte importantă sursa folosită. Poate că nepotrivirile sunt deranjante pentru unii, dar eu repet că acestea sunt în bună măsură firești. Și asta pentru (aparent) simplul motiv că astrologia nu este o știință, deci nu este guvernată de legi, ci de tradiții și așa-zise reguli obligatorii pentru cei care se ocupă cu „citirea astrelor". Faptul că o întâlniți astrologia în orice enciclopedie a ocultismului spune totul... Asta nu înseamnă că în atâtea mii de ani de practică nu s-au conturat și concluzii demne de luat în seamă.

În legătură cu faptul că v-ați născut pe 25 martie (Berbec) sărbătoarea Bunei Vestiri, eu personal nu cred că trebuie amestecat fenomenul religios cu acela al unei pseudoștiințe care leagă destinul de mișcările astrelor și de mitologie. V-ați gândit vreodată că forma constelațiilor (după care și-au primit numele) este cu totul alta dacă sunt observate din altă zonă a galaxiei noastre? Conform surselor mele, un Berbec născut între 21.03 și 30.03 are ascendentul tot în Berbec dacă a venit pe lume între orele 7,00 și 8,00. Pentru orele indicate de dv., ascendentul este în Pești... Pentru celelalte întrebări din scrisoarea dv., vă voi răspunde într-un număr viitor, în măsura spațiului disponibil.

SUZANA C., București: *„Am citit mai demult în revista dumneavoastră că există un zodiac al animalelor de apartament, adică o compatibilitate între stăpân și pisică sau câine. Nu știu dacă a fost o glumă, dar dacă nu a fost, aș dori să-mi spuneți ce fel de legătură am cu un ciobănesc german născut în Taur, eu fiind tot Taur. Pe de altă parte, prietenul meu, născut în Gemeni, nu poate suferi câinii... Mă aflu într-o situație destul de delicată, nu cred că pot renunța nici la Dan, prietenul meu, și nici la Kim, cățelul de care m-am atașat foarte mult și care s-a născut în casa mea (...) Vă felicit pentru inițiativa acestei rubrici. Vă mulțumesc anticipat pentru răspuns".*

– Dragă Suzana, prezentarea cu ani în urmă a unui fel de zodiac al câinilor s-a dorit a fi o tentativă de a demonstra cât de departe pot merge unii autori cu imaginația, pentru a fi cât mai originali. De curiozitate, iată care sunt rasele care se potrivesc cel mai bine caracterului și temperamentului Taurilor: câini de pază – Buldog, Terra Nova; câini de agrement – Dalmațian; câini de vânătoare – Setter irlandez, Spaniol Sussex.

Privitor la cea de-a doua problemă, vreau să-ți spun că aș dori să am cât mai mulți corespondenți cu un simț al umorului atât de dezvoltat ca al tău. Nu cred nici pe departe că situația ta este „destul de delicată", având în vedere că pui (oarecum) pe același cântar și pe prietenul tău, și pe patrupedul Kim. Ce nu reiese din scrisoarea ta este răspunsul la o întrebare fireasc: se poate compara iubirea autentică dintre doi tineri și atașamentul față de un câine, fie el și ciobănesc german? Cu ocazia sărbătorilor de iarnă ne-am mai descrețit puțin frunțile, nu-i așa?

RADU IANIERI

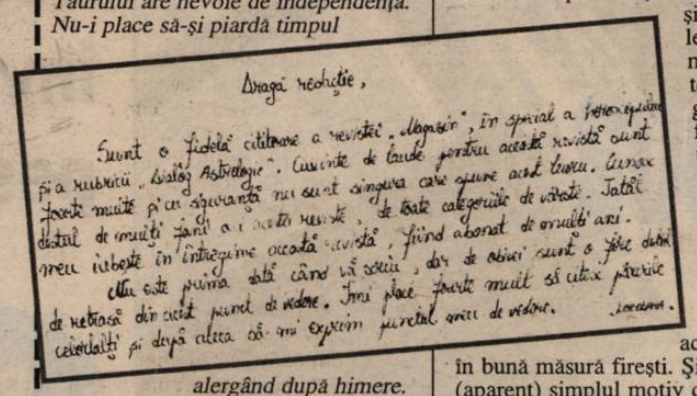

Dragă redacție,

Sunt o fidelă cititoare a revistei „Magazin", în special a rubricii „Dialog Astrologic". Cuvinte de laudă pentru această revistă sunt foarte multe și cu siguranță nu sunt singura care spune acest lucru. Cumva destul de mulți fani a acestei rubrici, de toate categoriile de vârstă. Iată greu îi este în întregime această revistă, știind abonat de aproape de ea. Mi-ar plăcea ca cât de obicei sunt o fată destul de retrasă din acest punct de vedere. Îmi place foarte mult să citesc părerile celorlalți și după aceea să-mi exprim punctul meu de vedere.

Mulțumesc.

Dacă dragoste nu e...

Am fost o femeie frumoasă. Mi-au plăcut la nebunie încă din copilărie sporturile extreme dar nu numai. Am făcut tenis, înot, călărie, muzică. Mi-a plăcut literatura dar și științele exacte. N-am fost un as la învățătură dar eram printre cele mai bune eleve din clasă. În urmă cu vreo zece ani am început să practic cu înverșunare alpinismul de performanță. Ceea ce mă îndeamnă să vă trimit scrisoarea pornește din faptul că ceea ce mi se întâmplă e extrem de dureros. O situație fără ieșire. Pentru care nu cred că există răspuns. Sau poate există... Vă scriu și pentru faptul că astăzi am o stare specială. Și pentru că mă plictisesc. Pentru că am nevoie de un prieten. Probabil că nu știți că în alpinism solidaritatea este elementul de bază. Sau poate că știți dar nu puteți înțelege ce înseamnă asta. Am fost o femeie frumoasă, revin asupra acestui lucru, aveam un prieten, tot alpinist. Am făcut împreună nenumărate expediții, am trecut prin multe greutăți, emoții, situații-limită. Am văzut moartea cu ochii împreună și credeam că nimic, nimeni nu ne va despărți vreodată. M-am gândit că dacă el ar muri undeva în Himalaya, Alpi ori aiurea în munți, mă voi arunca în aceeași prăpastie ca să încheiem o poveste frumoasă. Dar iată că într-o zi un accident stupid s-a produs. Un eveniment care mi-a revelat un adevăr: Ai valoare atâta timp cât ești cineva, cât arăți bine. Oamenii nu se adună atrași de sentimente „abstracte" ci pe o acceptare fizică. Concret.

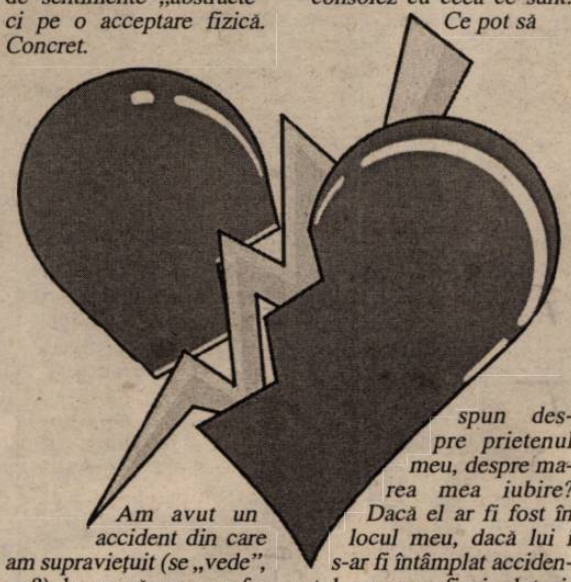

Am avut un accident din care am supraviețuit (se „vede", nu?) dar am rămas cu o față aproape desfigurată. Medicii au făcut ce-au putut dar au rămas sechele. Atitudinea prietenului meu a început, încetul cu încetul, să se schimbe, după ce m-a susținut cu toată puterea cât timp am fost sub îngrijire medicală. Din iubire a trecut la compasiune, din compasiune la răceală și apoi ne-am despărțit. El a renunțat la alpinism și s-a căsătorit pe neașteptate. Cu o femeie frumoasă. A avut chiar impertinența să-mi arate câteva fotografii. Acum sunt singură, îmi ling rănile, nu am nici o speranță și încerc să mă consolez cu ceea ce sunt. Ce pot să spun despre prietenul meu, despre marea mea iubire? Dacă el ar fi fost în locul meu, dacă lui i s-ar fi întâmplat accidentul, nu m-ar fi pierdut niciodată. Cum a putut să se desprindă de mine cu atâta cruzime? Știu, nu mai arăt ca înainte... Uneori îi dau dreptate, alteori simt că îl urăsc din toate puterile... ***(Moldovan Elena din Arad, 31 de ani).***

*

Poate că era de așteptat un asemenea final. Literatura e literatură, viața e viață. Faptul că prietenul tău te-a părăsit poate fi de înțeles. Nu însă și modul în care a făcut-o. Ar fi trebuit să dea dovadă de mai mult tact, de mai multă înțelegere față de situația în care te afli. Ar fi fost normal să-ți ofere în continuare prietenia lui, în cazul în care aveai nevoie de ea, în locul iubirii de altădată. Chiar dacă în viața lui a intrat altă fată. Pe de altă parte s-ar fi impus mai multă înțelegere din partea ta. Trebuie să admiți, să te împaci cu ideea că, în ceea ce-l privește, atracția fizică a dispărut. În ceea ce privește iubirea e important să nutrești speranța că vei întâlni un bărbat mai puțin sensibil la defectele fizice. Nu trebuie să faci o obsesie din faptul că dragostea te va ocoli. Dacă nu dragostea aceea pasională, înfocată, o relație intimă, în care să primeze prietenia, afinitățile spirituale. Ești o fire robustă, ai o mulțime de aptitudini, valențe. Concentrează-te asupra lor. Există în jurul nostru atâția oameni cu handicapuri teribile care reușesc să se adapteze unui nou stil de viață. Nu e cazul tău. Încearcă să uiți că ai avut un „prieten" și să fii încrezătoare că vei găsi unul adevărat. Succes.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Metode contraceptive

Pilula combinată

Ce dezavantaje are? ☐ trebuie luată în fiecare zi, de preferat la aceeași oră ☐ nu protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală ☐ ca la orice metodă contraceptivă, uneori pot apărea probleme.

Nu se recomandă folosirea pilulei combinate de către: ☐ femeile care alăptează ☐ femeile cu sângerări genitale cu cauză necunoscută ☐ femeile care au avut tromboflebite, infarct, accidente vasculare, cancere cu diferite localizări ☐ fumătoare de peste 35 de ani.

Ce probleme pot să apară?
Problemele care pot apărea sunt, în cele mai multe cazuri, minore și dispar după 2-3 luni de folosire
– grețuri, mici sângerări între menstruații
– modificări în greutatea corpului
– sâni dureroși
– instabilitate emoțională
– dureri de cap
– creșteri în greutate

Ce faci dacă uiți să iei pilula?
Dacă uitați să luați pilula, folosirea ei în primele 12 ore rămâne eficace.
Dacă uitați două sau mai multe zile la rând, luați ultima pilulă uitată imediat ce vă aduceți aminte. În plus folosiți în următoarele șapte zile și o altă metodă contraceptivă (prezervativul).
Dacă pilula uitată este una din ultimele șapte pilule active de pe folie, luați restul pilulelor active și treceți la folia următoare fără pauze de șapte zile. În următoarele șapte zile, trebuie să folosiți și o altă metodă contraceptivă (prezervativul).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ȚUGUI
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUȘNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Vom deveni invulnerabili

PESTE 25 DE ANI?

Aţi pornit spre Supermarketul cel mai apropiat să vă faceţi cumpărăturile săptămânale. Şi din nou v-a apucat durerea aceea sâcâitoare de spate. Şi v-aţi amintit că nu aţi mai fost la medic pentru control de peste un an. Nici o problemă. Nu vă grăbiţi prea tare să ajungeţi acasă, aşa că aveţi timp să vă opriţi câteva minute în faţa unei cabine pe care stă scris „post medical de control". Introduceţi cartela magnetică, uşa se deschide şi intraţi, în vreme ce ecranul unui monitor se luminează şi o fermecătoare infirmieră vă invită să vă aşezaţi într-un fotoliu. La stânga observaţi un tub. Vi se cere să introduceţi mâna în el. Pe ecran încep să defileze cifre şi tot felul de figuri geometrice, începând cu datele generale: înălţime, greutate, cantitatea de ţesut gras, capcitatea respiratorie, analiza sângelui... O altă voce vă invită într-o cameră adiacentă unde se iau probe de urină. În final – un buletin medical complet, din care veţi afla şi de ce vă doare spatele şi multe alte afecţiuni la care nici nu v-aţi gândit că le-aţi avea. Şi, în josul ultimei pagini a buletinului medical veţi găsi scris: „Bun venit la medicul dv. de familie. Următorul examen programat: 5 iunie 2026"...

A preveni – a îngriji

Senzori, cip-uri, videocamere: acestea vor fi ustensilele care vor defini medicina viitorului apropiat, după părerea experţilor. Datele furnizate vor fi prelucrate în timp real de un calculator central care va avea astfel acces în cele mai mici unghere ale corpului omenesc şi chiar ale celulelor corpurilor noastre! Calculatorul va stabili apoi diagnosticul şi va recomanda terapia şi tratamentele de rigoare, adaptate în raport cu cel investigat! Şi probabil că nu va obosi să ne amintească de fiecare dată că ***jumătate*** din bolile noastre sunt cauzate de propriul comportament. Cu alte cuvinte, că este mai uşor să prevenim decât să tratăm. Un adevăr pe care îl ştim cu toţii dar pe care îl uităm adesea...

Lucrurile vor căpăta oricum un alt aspect începând de prin anul 2010, când se va putea cunoaşte profilul genetic al fiecărui om, informaţie ce va fi înscrisă într-un fel de... „cod personal electronic", o cartelă care ne va însoţi pretutindeni. Vom şti astfel la ce maladii suntem expuşi de la naştere şi medicul ne va spune cu precizie câţi ani mai avem de trăit dacă facem cutare lucru şi, mai mult, nici măcar asigurările sociale nu ne vor mai accepta dacă nu ne vom conforma regulilor pe care ni le va stabili „medicina high-tech" de peste un sfert de secol.

Terapii personalizate

„Cunoaşte-te pe tine însuţi", vechiul dicton socratic, va fi probabil înlocuit cu „cunoaşte-ţi propriul cod genetic". Craig Venter, preşedintele Celera Genomics, unul din „descifratorii" codului genetic, este foarte clar în afirmaţii: „în 10 ani fiecărui nou născut i se va înmâna baza sa genetică de date". De ce? Pentru că din ea vom putea afla erorile pe care le conţine şi astfel să punem un diagnostic rapid şi să corectăm defectele! Mai mult, cum spune Robert Waterson, directorul Centrului pentru Genomul Uman de la Universitatea Washington de la St. Louis, aceasta va permite ca orice îngrijire medicală să fie *personalizată*, adaptată la fiecare pacient, pe baza minimelor diferenţe ale codului genetic al fiecăruia. Mai simplu spus şi mai pe scurt, aşa vom ajunge să putem şti cui îi va face bine aspirina şi cui îi va acutiza ulcerul, cine are nevoie de doze mai mari de medicamente şi cine de doze mai mici, după viteza cu care le metabolizează ficatul. Într-o singură picătură de sânge se află 14 din cele 19 gene care predispun la hipertensiune. Avem 172 de medicamente cu care o putem trata, dar numai calculatorul va putea spune care anume trebuie administrate şi în ce doză!

Corpul uman – farmacia medicamentului anticancer

Terapiile anti-tumorale vor fi şi ele marcate de informaţiile din genom. Celulele canceroase sunt vulnerabile la anumite substanţe chimice, dar numai viitorul ne va permite, cum afirmă Stuart Davidson, Driector al Centrului pentru Studii şi Tehnologii Medicale din Reno, Nevada, să identificăm acele toxine care atacă ***numai*** celulele maligne. În timp ce altele vor bloca informaţia genetică ce duce la multiplicarea rapidă a celulelor, specifică maladiei canceroase. Până în 2010, se spune, controlul cancerului se va alfa într-o fază foarte avansată!

Dar arma cea mai teribilă se află chiar în noi! Este propriul nostru sistem imunitar, pe care trebuie doar să învăţăm să-l folosim cum se cuvine! „Chiar dacă suntem predispuşi la cancer – *spune Robert Darnell de la Universitatea Rockefeller* – dacă reuşim să-l recunoaştem, atunci putem scăpa de el în 7-10 zile, ca de o simplă gripă." Cercetătorii sunt de altfel pe cale de a identifica o serie de antigeni – proteine prezente în celulele canceroase şi care le fac să fie diferite de cele sănătoase. Dacă globulele noastre albe ar recunoaşte aceste celule, atunci ele le-ar... stropi cu un spray natural, citochina, care le-ar ucide. Şi exact acesta este pasul următor în domeniul vaccinurilor: un vaccin care să stimuleze recunoaşterea de către organism a prezenţelor adverse şi potenţial distrugătoare.

Cum vor arăta operaţiile în viitor. Chirurgul manipulează pensa într-o cameră şi ea acţionează asupra bolnavului în sala de operaţie.

Lawrence Fong de la Universitatea Stanford este gata pentru experimentarea pe om a unei proteine uşor modificate, numită ***Cea***, produsă de multe dintre celulele tumorilor cunoscute, de la colon până la plămân. Mai mult, o simplă pilulă va fi în curând de ajuns pentru a ne proteja de alimentele potenţial cancerigene. *Oltipraz*, primul exemplar de acest fel este gata de atac – o dată ce a pătruns în organism stimulează producţia unei enzime, ***Gst***, care se găseşte şi în varza de Bruxelles de pildă, şi care neutralizează acţiunea cancerigenilor, cum ar fi, de exemplu, benzina...

Doamnelor şi domnilor – noul Dv. corp!

Suntem cu toţii martorii progresului senzaţional al transplanturilor, până acum singura soluţie de „reparare" a organelor noastre ...deteriorate. Genomul va revoluţiona şi acest domeniu al medicinii! Cum? Dacă se poate spune aşa, „*schimbând destinul*" celulelor staminale ale embrionului (celebrele *stem cells* care au stârnit atâtea dezbateri şi au fost chiar subiect de decizii legislative în SUA). Acestea vor fi „convinse" să-şi continue creşterea pentru a deveni celule de ficat sau sangvine, oferind astfel înlocuitori pentru ţesuturile care nu mai funcţionează.

Mai mult chiar: Napoleone Ferrara, Genentech – San Francisco, a identificat de curând o proteină, ***Eg-Vegf***, din clasa proteinelor de creştere, răspunzătoare de creşterea doar a unui anumit tip de celule din organismul uman, şi anume vasele sangvine care irigă glandele endocrine (ovare, testicule, suprarenala, placenta). Vă daţi seama de consecinţe? O simplă pilulă şi... cresc doar vasele sangvine din creier. O alta şi cresc ţesuturile din inimă – cicatricea unui infarct va dispărea de la sine, înlocuită cu un ţesut nou, pulsând sănătos, în ritmul cel bun.

Adio şi de la teroarea cabinetelor dentare! Adio freze şi cleşti! Peste 20 de ani o altă pilulă şi dinţii vor creşte singuri, pe locul lor de pe gingie. Celulele au fost „puse la lucru" şi au creat deja smalţ uman şi dentină – subtanţa care înconjoară pulpa dintelui. Când vom ajunge să cunoaştem precis cum se activează şi ce produc cele 25 de gene care controlează creşterea dinţilor la om, vom şti şi cum să le facem să lucreze aşa cum avem nevoie noi!

Şi cum la un nou corp vom dori poate şi un nou *look*, tot genetica ne anunţă că în următorii 5 ani vom descifra şi mecanismul creşterii părului, ajungând la soluţii pentru cele două extreme, una mai deranjantă decât cealaltă: calviţia şi excesul de pilozitate!

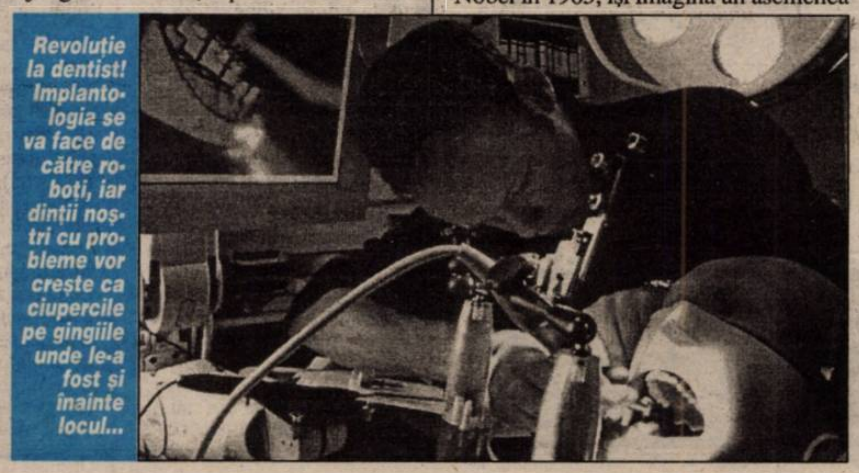

Revoluţie la dentist! Implantologia se va face de către roboţi, iar dinţii noştri cu probleme vor creşte ca ciupercile pe gingiile unde le-a fost şi înainte locul...

Creierul şi nanomedicina

„Studiul proteinelor ne va furniza în următorii 10-15 ani informaţiile necesare pentru a face ca medicamentele să pătrundă în creier" – spune Stefano Di Donato, Directorul Institutului Neurologic Besta din Milano. Se profilează vindecarea celor mai grave maladii psihice: schizofrenia, autismul, psihozele maniaco-depresive şi patologiile obsesiv-compulsive şi mai ales cumplita maladie Alzheimer.

Nanomedicina va fi aici la ea acasă. Adevăraţi nanoroboţi vor circula prin corpul nostru, inclusiv în interiorul celulelor – *safe*-ul unde este păstrat şi păzit patrimoniul nostru genetic. Tocmai unor asemenea nanoroboţi le va fi încredinţată misiunea dirijării substanţelor chimice spre şi pe celulele-ţintă, corectând astfel în egală măsură anomaliile şi accidentele.

Arme microscopice! Nanoparticulele magnetice care se introduc în organism vor fi atrase de celulele maligne pe care le vor ucide!

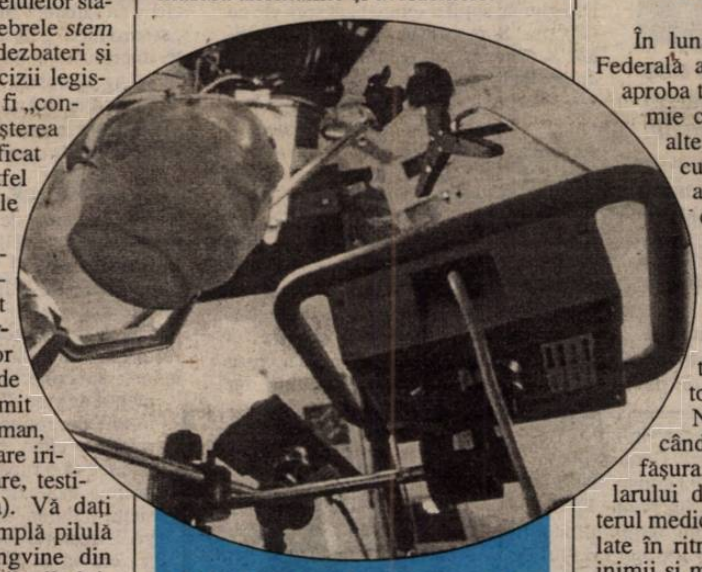

Creierul penetrabil. Un sistem medical robotizat, care a făcut până acum practică pe creiere artificiale, este gata să intervină direct pe un creier uman real

Robochirurgii

10 ani. Atât mai avem de aşteptat. Ca în reclamele de maşini de spălat unde vedem cum diverse substanţe „administrate" circulă prin tuburi şi dizolvă depunerile de pe pereţii acestora, tot aşa vom ajunge să suturăm arterele aterosclerotice! Pe lângă roboţii-diagnosticieni şi roboţii-farmacişti, vom avea şi robochirurgi!

Încă din 1959, fizicianul american Richard Feynman, laureat al Premiului Nobel în 1965, îşi imagina un asemenea robot pe care „îl vom introduce într-o venă, trimiţându-l să arunce o privire, să descopere care compartiment nu funcţionează cum trebuie şi să-l repare." Robert Freitas, de la *Zyvex*, societate de nanotehnologie, este convins că în cel mult 10-20 de ani această tehnică va deveni reală şi va revoluţiona medicina. Robochirurgii ne vor... spăla dinţii de orice substanţe nocive, ne vor furniza globule roşii artificiale care să transporte oxigenul necesar sângelui de la plămâni la toate celulele dar şi substanţe coagulante capabile să oprească orice hemoragie oriunde şi oricând. Adevărate nano-nave spaţiale vor circula prin tot corpul nostru – noile vehicule cu care se vor deplasa aceşti chirurgi ai viitorului pe magistralele unui organism uman care aşteaptă cu emoţie depăşirea celei mai importante bariere în faţa căreia aşteaptă de câteva zeci de ani zorii unei vieţi mai liniştite şi mai sănătoase.

Viitorul a început!

În luna mai 2001, Administraţia Federală a Medicamentelor din SUA aproba tratarea unei forme de leucemie cu „Imantib"; alte substanţe, alte molecule aşteaptă la rând, cum ar fi „Trastuzumab" care acţionează în cazul activităţii excesive a genei Her2, responsabilă de apariţia tumorilor metastazice de sân. Terapia genică, la rândul său, începe să funcţioneze: s-a descoperit că 80% din tumorile pulmonare sunt datorate deteriorării genei Fit.

Nu este departe nici timpul când controlul cardiac se va desfăşura... la telefon: semnalele celularului dv., recepţionate de computerul medicului cardiolog, vor fi modulate în ritmul respiraţiei şi al bătăilor inimii şi medicul vă va transmite imediat instrucţiunile privind tratamentul de urmat şi măsurile ce se impun.

Echipele de medici şi asistenţi care umplu la ora actuală orice sală de operaţie vor urmări totul... la televizor, gata, bineînţeles, să intervină în caz de urgenţă. Dar nici măcar chirurgul nu va fi în sală pentru o intervenţie pe cord deschis: el va „opera" în faţa unui computer care va „mânui" cu dexteritate şi fără nici o urmă de emoţie tipic umană cele mai delicate instrumente chirurgicale. Distanţele nu vor mai avea nici o semnificaţie. Poţi fi la Bucureşti şi să fii operat de un chirurg care se află la Chicago sau la Paris.

Ne aşteaptă în mod categoric o viaţă mai bună şi mai sigură. Chiar dacă pentru unii dintre noi, destul de mulţi din păcate, problema cea mai grea este să se imagineze peste aceşti 20-30 de ani când toate acestea vor deveni realitate obişnuită...

* * *

...Şi dacă vi se pare că cele de mai sus sunt simple vise, gândiţi-vă cel puţin cam cum arăta un cabinet stomatologic acum 25 de ani, dar mai ales acum 50 de ani şi ce chin era să-ţi faci curaj pentru „confruntarea" cu freza, cu injecţiile şi cu cleştele dentistului. Şi comparaţi cu ce se întâmplă astăzi...

Pagină realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Inexplicabilul de lângă noi

MARIA RADU *şi argumentele terapiilor complementare*

Medic şi terapeut, Maria Radu a atins, la o vârstă tânără, un repertoriu de cunoaştere care îi dă dreptul să se exprime despre lucruri pe care noi le înţelegem mai puţin. Pentru ea, „fiinţa umană este un întreg energetic informaţional şi substanţial aflat în inter-relaţionărări permanente cu alte sisteme vii sau ne-vii, conectat la energiile universale. Omul fiinţează într-un ocean eteric izolând în copul său o mică parte din fluidul universal. Din acest fluid omul se alimentează continuu şi îşi dăruieşte continuu această combustie vitală. Sănătatea fizică a omului este dependentă în mod direct de menţinerea constantă a fluidului personal racordat la Univers.

Azi mai mult ca oricând omul nu este privit doar ca existenţă pur fizică, materială, ci este considerat fiinţă multidimensională. O unitate energetică complexă, cu o stabilitate relativă în timp, la nivelul căreia energia fizică coexistă cu energiile subtile în cadrul unor intercondiţionări permanente şi informaţionale. Schimburile informaţionale au loc în dublu sens, fiinţa umană putând primi dar şi transmite informaţii. Omul are capacitatea potenţială de a vehicula în mod conştient informaţii şi de a îndeplini programe diferite prin intermediul energiilor sale subtile.

Prin aceasta trebuie să înţelegem că avem posibilitatea ca prin intermediul conştientului nostru şi selecţionarea transmisiei energetice, putem lua legătura cu alte sisteme vii umane, animale şi vegetale. Astfel putem explica modul de acţionare a psihoterapiei, telechineziei, telepatiei, hipnotismului, clarviziunii. Aceste potenţiale umane se vor dezvolta în viitor într-un ritm alert, marcându-ne existenţa şi determinând o seamă de transformări morale şi spirituale, dar şi existenţiale deosebit de importante..."

Pornind de la aceste consideraţii, terapeuta Maria Radu, medic de profesie, a obţinut rezultate importante într-o cazuistică medicală ce reţine atenţia. Disfuncţii psihice, boli oculare, maladii reumatismale şi de deficit energetic, şi a abordat, cu unele rezultate notabile chiar aşa numitele boli incurabile, cum sunt diferite forme de neoplasm, chisturi ovariene şi noduli mamari, gama complexă a bolilor digestive şi de altă natură. În viziunea medicului terapeut Maria Radu biocâmpul este câmpul global al celor 7 corpuri împreună cu potenţialele lor energetice caracteristice, care generează puterea propriului biocâmp. Terapeuta observă că întregul energetic al biocâmpului are un „sistem vibratoriu" oscilant în privinţa alcătuirii şi densităţii. Datorită diferenţelor, diferenţierilor, se pot identifica culorile, la rândul lor ele fiind imagini corecte ale unor maladii existente sau potenţiale.

Terapeuta are capacitatea de a pătrunde prin însuşirile sale extrasenzoriale atât în lumea materială a corpului biologic, cât şi în lumea spirituală, astfel ea putând fixa valori energetice şi de altă natură care îi ajută diagnosticarea şi procesul terapeutic propriu-zis.

Într-un cabinet modest, Maria Radu experimentează. Ea face parte din generaţia tânără de terapeuţi care, fără să abandoneze profesia lor de medici, abordează terapiile complementare cu rezultate adeseori excepţionale. Numeroşi copii sau vârstnici beneficiază de terapiile Mariei Radu, iar cunoaşterea medicinii alternative credem că va beneficia la rândul ei de experienţele şi cunoştinţele terapeutei...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

MARILE SUFERINŢE ALE ALIENĂRII

Subiectului (pacientului) – atunci când aceasta este situaţia în care se prezintă în faţa medicului – este evident necesar să i se explice prin ce urmează să treacă sau, în cazul unui experiment ştiinţific, să fie „motivat". Ceea ce nu înlătură însă (s-ar putea chiar spune că accentuează) responsabilitatea morală a medicului/experimentatorului faţă de subiect după încetarea colaborării. Este nevoie, dacă vreţi, de un control strict al „entuziasmului" din timpul experimentării. Pentru că, de multe ori, totul se petrece la limita dincolo de care are loc alienarea, cu toate pericolele şi mai ales cu toate suferinţele sale.

Imaginaţi-vă un tânăr care se prezintă într-o doară la un TPES (un test de percepţie extrasenzorială) şi primeşte de două ori nota 7, el aşteptându-se cel mult la un 5! Imaginaţi-vă reacţia experimentatorului care se grăbeşte nu doar să-l felicite, ci să-i spună chiar că dincolo de marile sale aptitudini extrasenzoriale manifestă un mare potenţial, mari calităţi de medium. Şi, în fine, gândiţi-vă, imaginaţi-vă că acest om fusese marcat înainte de experimentele respective, de puternice tulburări, de grave stări de angoasă şi că era un suspicios ieşit din comun.

Simţul realităţii la respectivul tânăr – sau ce îi mai rămăsese din acesta – era extrem de redus. Aprecierile experimentatorului au avut consecinţe catastrofale. Tulburările au fost amplificate peste măsură. Cu consecinţe dramatice. Alienarea sa progresa într-un ritm alarmant.

În primul rând, s-a înregistrat o modificare majoră în modul de comportare faţă de prietenii săi: convins de formidabila lui înzestrare cu capacităţi extrasenzoriale, îi privea pe toţi cu un zâmbet straniu, convins că în acelaşi moment şi stabilise o comunicare telepatică între ei. Prietenii, chiar şi cei mai apropiaţi, nu au înţeles însă nimic din toate acestea. Comportamentul său bizar i-a făcut să-l considere nebun şi să înceteze să-l mai frecventeze. După câtva timp, părăsit, izolat, ajuns la un cumplit nivel de depresie şi angoasă, el însuşi a început să se considere nebun.

Procesul de alienare ajungea aproape de punctul său maxim. Întovărăşit de cele mai puternice suferinţe.

Înainte, totul era mai mult sau mai puţin simplu: percepţia extrasenzorială era pentru el un obiect de curiozitate, de întrebări, ca atâtea altele. Dezechilibrul s-a produs când l-a auzit pe un parapsiholog „oficial" vorbindu-i de „calităţile" sale personale, de cât putea fi de înzestrat ca subiect de experienţă. Acolo unde la început erau supoziţii, acum se instalaseră certitudinile – fără ca acestea să fie însă justificate!

Şi Doctorul Rogers vorbeşte de situaţii similare în cazul multor subiecţi care au trecut prin aceeaşi secvenţă de întâmplări, chiar dacă nu atât de dramatice. Şi care au ajuns acum să umple spitalele de psihiatrie. Ca pacienţi.

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

IMPLANTURI EXTRATERESTRE?

Există mai multe cazuri în care presupuse implanturi, aparent extraterestre, au fost extrase din corpul pacienţilor sub supraveghere medicală. Nouă astfel de cazuri au fost examinate de medicul Dr. Roger K. Leir din Thousand Oaks (California).

Cazul Patricia Damly. Primul caz examinat de Leir a fost cel al Patriciei Damly. În octombrie 1969 ea avea 23 de ani şi era însărcinată în luna a opta. Împreună cu soţul şi copiii campaseră într-o zonă rurală din Texas, pentru o partidă de pescuit. Nu departe curgea un râu, peste care trecea un vechi pod de fier. In prima noapte zăriseră pe cer câteva luminiţe care se mişcau încoace şi încolo. Din glumă, soţul a semnalizat spre ele cu lanterna. Spre consternarea lor, luminiţele au răspuns aprinzându-se şi stingându-se. În a doua noapte, pe la ora 1, soţul, îngrozit, a trezit-o pe ea şi pe copii, spunând că trebuie să plece imediat, deoarece „e ceva sub pod...". Coborând spre pod, au văzut o lumină puternică apropiindu-se din spate. Era ceva imens şi în nici un caz nu ar fi încăput pe pod... Următorul lucru pe care şi-l aminteau era că se îndreptau în sens invers, pentru a se întoarce în tabără. Patricia simţea o arsură în nas. Focul de tabără, care trebuia să ardă toată noaptea, se stinsese. O luminiţă verzuie se vedea mişcându-se în depărtare, deasupra drumului, iar soţul ei murmura înfricoşat, tot timpul, „vă rog, nu ne faceţi nici un rău"...

Au plecat imediat spre casă, urmăriţi de la distanţă de strania lumină şi străduindu-se tot drumul să-i liniştească pe copiii care erau extrem de agitaţi. Peste două săptămâni medicul de familie a declarat că sarcina Patriciei fusese de fapt o *„sarcină falsă"*... Ea a avut, de la acea noapte, impresia că în degetul mare al piciorului stâng apăruseră două obiecte străine. Toate aceste întâmplări au determinat-o să se adreseze investigatorului OZN Derrel Sims, de la care a ajuns la Dr. Leir.

Cazul Patrick Parrinello. Al doilea caz examinat de Dr.Leir a fost cel al lui Patrick Parrinello. În 1954, pe când avea doar şase ani, Patrick trăia în oraşelul Dubberley din Louisiana. Într-o noapte s-a trezit şi a ieşit în câmp, de parcă era condus de o voinţă străină. Cerul *părea viu*, cu luminţe care se mişcau în toate direcţiile. O sferă argintie cu diametrul de vreo 45 centimetri a aterizat în faţa lui, rotindu-se şi şuierând. Paralizat o clipă, băiatul a avut totuşi puterea să o rupă la fugă spre casă. A auzit o explozie în spatele său şi a simţit o durere ascuţită în mâna stângă. Următorul lucru de care îşi amintea era că se afla în casă, în braţele mamei sale. În anii care au urmat, el a continuat să simtă, în mână, un obiect străin. În anii şaizeci, apoi în 1974 Patrick a mai avut parte de întâlniri stranii, cu obiecte luminoase coborâte din cer. În 1971, după un accident de automobil, i s-a făcut o radiografie a mâinii stângi, pe care s-a văzut un corp străin, considerat un chist. Fiind exact în locul în care simţise durerea cu ocazia întâmplării din copilărie, Patrick s-a hotărât să ceară avizul investigatorilor OZN.

Nouă operaţii şi implanturi misterioase. În 1995 Dr. Leir a alcătuit o echipă cu care s-a procedat la extragerea presupuselor implanturi din cele două victime. Procedura a fost înregistrată cu o cameră video şi s-au făcut radiografii înainte şi după intervenţie. Din degetul mare al Patriciei s-a extras un implant în forma literei T, de o jumătate de centimetru pe ambele dimensiuni (ulterior se va vedea că erau două mici piese metalice aşezate în T, unite doar prin membrană) şi un altul, de vreo patru milimetri, de forma unui sâmbure de pepene. Din mâna lui Patrick s-a extras un obiect identic cu cel de-al doilea din piciorul Patriciei.

Până în februarie 2000 Dr. Roger Leir efectuase nouă intervenţii de acest fel, majoritatea fiind de forma unui sâmbure de pepene. Demn de semnalat – în nici un caz nu s-a utilizat regresia hipnotică. Examinările au arătat că în ţesutul din jurul obiectelor erau neobişnuit de mulţi nervi, dar nici un semn de inflamaţie. Toate implanturile erau acoperite cu un înveliş extrem de rezistent, sub care se afla un miez metalic cu o structură stranie, sugerând „nanotehnologii", dar care totuşi putea fi orice. Metalul avea proprietăţi magnetice şi sub raze ultraviolete emana o lumină fluorescentă verde-gălbuie. Nimeni nu s-a hazardat în presupuneri prea îndrăzneţe privind originea acestor obiecte.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/1-2

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

BULVERSĂRI GRAVITAŢIONALE

Fenomenul numit „bulversare gravitaţională" a adus în prim-planul anilor '80 o cazuistică având aparente legături cu parapsihologia. Ce se întâmplă? În anumite locuri, pe traseele unor drumuri forestiere din sudul Germaniei, şoferii îşi pierdeau cunoştinţa, iar maşinile lor (indiferent de gabarit) erau găsite răsturnate. În cele mai multe situaţii, nici unul dintre cei care au fost protagonişti ai evenimentelor respective nu-şi aducea aminte cum s-au petrecut lucrurile. Totul se desfăşura ca şi cum o amnezie temporară (câteva ore sau chiar câteva zile) îi afecta, privind autorităţile de informaţii esenţiale.

Abia când astfel de fenomene s-au înregistrat şi în SUA, Canada şi Rusia, cercetătorii şi-au dat seama că au de-a face cu o intensificare subită a câmpului gravitaţional, urmată de inexplicabile modificări ale parametrilor vitali ai oamenilor (puls, oxigenarea creierului etc.). Profesorul Martin Stender, de la Universitatea din Denver (SUA), a primit permisiunea în 1996 de a face explorări geologice în două din zonele „turbulente" menţionate de statisticile americane. Deşi a descoperit cu acele prilejuri o concentrare de minereuri metalice (în special de fier) mai mare decât media regiunii respective, violenţa manifestării perturbării gravitaţionale a rămas un mister. Conform cu afirmaţiile unor locuitori, aproximativ în momentele când s-au produs accidentele fuseseră observate fulgere foarte puternice iscate din senin. O altă observaţie interesantă este aceea privitoare la vieţuitoarele care obişnuiesc să se avânte până în preajma drumurilor. Nici un cuib de pasăre sau vreo vizuină nu au fost depistate într-o zonă limitrofă de aproximativ doi kilometri pătraţi. De asemenea, arborii din acelaşi perimetru nu dădeau rod în nici un an, în pofida condiţiilor climatice prielnice.

Şi totuşi, întrebarea esenţială a studiilor efectuate este următoarea: ce legătură există între variaţiile câmpului gravitaţional terestru şi activitatea creierului şi inimii? Situaţia este oarecum asemănătoare cu cea a echipajelor care au avut de suferit accidente în zona „triunghiului Bermudelor" şi care nu-şi aminteau nimic din pătania lor. Căutând şi alte similitudini, aceeaşi pierdere a memoriei a fost înregistrată şi-n cazul martorilor controversatului „experiment Philadelphia" şi, la fel de ciudat, şi-n cazul cosmonauţilor sau piloţilor care susţinuseră că aparatele lor fuseseră „analizate de aproape" de obiecte zburătoare neidentificate.

PAUL IOAN

Dincolo de bariera numită PREZENT:

SUPER-PROFEŢII

Când o lume întreagă a putut privi cum se prăbuşesc clădiri-simbol ale unei ţări şi ale unei lumi, când apoi aceeaşi lume s-a îngrozit la gândul că viruşi mortali ar putea aduce pur şi simplu prin poştă sfârşitul absolut al lumii, când tot ce până acum a însemnat fantezia unor scriitori, scenarişti sau regizori de film a părăsit, bătând greu din aripi, bibliotecile şi sălile de cinema, lumea şi-a amintit că există pe undeva, prin străfundurile conştiinţelor noastre, o uşă ferecată cu foarte multe lacăte, dincolo de care se află viitorul. Şi atunci cunoscuta revistă americană „Sun" a invitat un grup de astrologi, clarvăzători, mediumuri, dar şi oameni de ştiinţă, pentru a încerca să pătrundă dincolo de această uşă, să depăşească această permanentă barieră invizibilă pe care o numim „prezent" şi să exploreze un orizont de timp care, cine ştie, s-ar putea să fie şi al nostru...

Noii profeţi

De cele mai multe ori zâmbim când este vorba de profeţi şi profeţii. Dar în multe părţi ale globului foarte mulţi dintre noi îşi programează aproape integral activitatea în funcţie de ceea ce le spune şi îi sfătuieşte „astrologul personal"! Aşa că vă invităm pentru început să faceţi cunoştinţă cu câţiva dintre prezicătorii cei mai cunoscuţi de peste Ocean şi nu numai...

Astfel, *ISABEL ALMAZAN* (IA) a ajutat, prin intuiţiile sale astrologice, câteva mari corporaţii americane să-şi clădească şi să-şi consolideze imperiile financiare. Hollywood-ul este un alt client permanent. Mai ales după ce prezicătoarea a anunţat absolut corect declinul bursei americane de la începutul anului 2001. În schimb, *GERMANO DE OLIVERIA* (GdO), clarvăzător mexican, „activează" în alt domeniu, cel al dezlegării cazurilor cu care se confruntă poliţia – pe care a ajutat-o să facă lumină de multe ori, după cum tot de multe ori a sfătuit guvernul ţării sale în probleme financiare. *PIER RIZZUTO* (PR) este un caz extrem de special, el fiind şi profesor titular de biochimie la o cunoscută universitate italiană, şi director al unei firme internaţionale de consultanţă psihică. Specialitatea sa este tehnologia modernă şi impactul acesteia asupra viitorului. *SANJIV MISHRA* (SM) aduce cu el ani lungi de practică yoga precum şi predicţia corectă a asasinării *INDIREI* şi a lui *RAJIV GANDHI,* precum şi a controversei în premieră care a marcat ultimele alegeri prezidenţiale americane. *WANDA TARWINSKA* (WT) este un foarte premiat economist şi politolog, care a prezis neaşteptatul rol principal care avea să-i revină Afganistanului începând cu toamna acestui an, precum şi noua instabilitate din Orientul Mijlociu ce a urmat asasinării unei înalte personalităţi politice. *HENRY CHEPWO* (HC) vine din Zambia, este o recunoscută autoritate privind istoria triburilor africane şi a prezis încă de acum 18 luni înfiinţarea, de către actualul Preşedinte Bush, a unei alianţe internaţionale împotriva terorismului. Dar – să-i ascultăm vorbindu-ne despre câteva din marile întrebări şi frământări ale omenirii de astăzi şi mai ales ale celei de mâine:

Ce este scris în cărţi şi stele?

◆ Evoluţia planetei Jupiter indică o schimbare majoră în războiul contra terorismului în mai 2002 (IA) ◆ Se vor descoperi o serie de scrieri secrete ale Sf. Pavel în care se vor găsi menţionate America şi atacurile teroriste din 11 septembrie (PR) ◆ O bandă magnetică necunoscută, conţinând ultima înregistrare a lui Edgar Cayce, va dezvălui un proiect anunţat de acesta cu puţine clipe înaintea morţii, privind combaterea terorismului internaţional (PR) ◆ Se va găsi la Mecca un exemplar vechi al Coranului în care se interzic în mod explicit actele de violenţă (SM) ◆ Secretarul de Stat Colin Powell va fi nominalizat la Premiul Nobel pentru Pace, Preşedintele Bush va fi ales pentru a doua oară iar succesorul său va fi Rudy Giuliani (HC) ◆ Un paramedic newyorkez care a murit încercând să-i salveze pe alţii la WTC va fi sanctificat (HC)

Războiul sfârşitului lumii

◆ FBI va descoperi un important laborator care produce arme bio-tehnologice şi vor aresta şapte teroriştі operând în SUA (GdO) ◆ Războiul împotriva terorismului face ca SUA şi Rusia să lege noi relaţii de prietenie (GdO) ◆ Trupele americane din Afganistan vor descoperi şi anihila o tentativă de clonare a lui Ben Laden pornind de la un fir de păr (GdO) ◆ Celebrul General Robert E. Lee se va materializa deasupra Pentagonului oferind experţilor de la Departamentul Apărării soluţia într-o gravă problemă de stat (GdO) ◆ Se va descoperi că un fost şef al KGB este creierul din spatele întregului ansamblu de acţiuni teroriste internaţionale (GdO) ◆ Un test ADN de rutină va descoperi o rudă a lui Ben Laden care activează pentru CIA

Gesturi şi întâmplări incredibile

◆ Liderul libian Muammar El Ghaddafi se va converti la creştinism şi va renunţa la toate legăturile sale cu terorismul mondial... (SM) ◆ *Papa Ioan Paul II se va vindeca în mod miraculos de Parkinson în timpul unei mese pe care o va oficia în faţa ruinelor de la WTC* ◆ O fetiţă de 11 ani, refugiată din Afganistan, va convinge o bandă de teroriştі să se predea poliţiei şi va primi pentru aceasta Premiul Nobel pentru Pace (SM) ◆ O soră de caritate eroină va scoate din camera de gardă a unui spital din Milwakee o bombă pusă acolo de teroriştі, salvând în felul acesta 200 de vieţi (SM) ◆ Bill Gates va oferi un miliard de dolari pentru distrugerea unui inel terorist (SM) ◆ Fantoma Preşedintelui John Kennedy se va materializa pe zidurile Casei Albe îndemnându-i pe democraţi şi republicani să înceteze conflictele dintre ei şi să se concentreze asupra luptei pentru binele ţării în general (SM) ◆ Un cor de 1000 de îngeri va apărea deasupra Pentagonului (HC) ◆ Fecioara Maria va apărea din nou la Fatima cu un mesaj pe care îl va transmite unor elevi, ducând la încetarea conflictelor armate în întreaga lume (SM)

Bio-terorismul

◆ FBI va descoperi un important laborator care produce arme bio-tehnologice şi arestează şapte teroriştі operând în SUA (GdO) ◆ Nevoia de a găsi urgent agenţi care să lupte împotriva bioterorismului va duce la creşterea fondurilor de finanţare a cercetărilor medicale (WT)

Cum se va lupta?

◆ O soţie americană a lui Bin Laden va accepta să vorbească, furnizând informaţii care vor dezmembra reţeua teroristului (GdO) ◆ *Cele trei reţele majore de televiziune americane au anunţat încă înainte de sfârşitul anului 2001 că nu vor mai pune în undă spectacole care să glorifice violenţa (IA)* ◆ Cercetătorii din întreaga lume lucrează la punerea la punct a unor dispozitive de detecţie care să protejeze toate locurile de muncă împotriva bioterorismului (PR) ◆ Copiii americani vor manifesta un interes sporit pentru istoria Statelor Unite şi a lumii, devenind cea mai bine informată generaţie a tuturor timpurilor (WT) ◆ Recurgerea la poşta electronică şi la fax va reduce practic la zero şansele de contaminare biologică prin intermediul scrisorilor (PR) ◆ Liderul majorităţii din Senatul american va demisiona din postul său pentru a conduce o mişcare creştină misionară în Orientul Mijlociu (HC) ◆ Un nou echipament sonar, super sensibil, va permite poliţiştilor să-i asculte pe teroriştі de la distanţe de peste 150 de metri (PR) ◆ O coaliţie a actorilor de la Hollywood va decide să producă doar filme care să promoveze valorile familiei, până când fenomenul terorismului va fi eradicat (WT)

Alte preziceri cu... termen redus

◆ În luna martie 2002 FBI va captura un terorist care va încerca să explodeze o mini-încărcătură nucleară lângă Casa Albă (IA) ◆ La sfârşitul lui 2001/începutul lui 2002 se va descoperi că talibanii au răpit copii americani albi pe care îi vând pe piaţa de sclavi (IA)

Intervin inginerii şi oamenii de ştiinţă!

◆ O reţea integrată pe bază de fibre optice va permite ca în cel mult un an şi jumătate să fie posibilă o reacţie la orice tip de criză de cel puţin 8 ori mai rapidă decât în prezent (PR) ◆ Biologii vor descoperi că o formă modificată a virusului antraxului vindecă artrita (SM) ◆ O modificare chimică minoră a vopselelor folosite la zugrăvitul menajer va permite decontaminarea în 24 de ore de la o expunere la agenţi biologici periculoşi, a oricărei clădiri, oricât de mari (PR) ◆ Un medic african va dezvălui formula secretă care păstrează tinereţea şi vitalitatea până dincolo de vârsta de 125 de ani (HC) ◆ Un scaner portabil va permite securizarea totală a oricărui aeroport ◆ Piloţi automaţi sofisticaţi vor face marile aeronave „imune" la încercările teroriste de deturnare (PR) ◆ O cooperativă internaţională de inginerie va transforma deşerturile din Orientul Mijlociu în zone superferitle, atenuând astfel tensiunea din această zonă (WT) ◆ Noile tipuri de construcţii, bazate pe tehnici ultramoderne, vor putea rezista la orice atac de tipul celui de la WTC (PR)

Semnele Păcii – semnele Speranţei

◆ Specialişti aflaţi în căutarea unui antidot pentru infecţiile cu antrax găsesc din întâmplare un tratament al bolii Alzheimer (GdO) ◆ Un comando american va descoperi în Afganistan o scrisoare a lui Iisus către Mama sa, Fecioara Maria (GdO) ◆ *În decembrie 2001, World Trade Center devine un altar ecumenic la care să se poată ruga oameni de toate credinţele, din toată lumea (IA)* ◆ Spiritul unui pompier căzut la datorie la WTC va reuşi să asigure salvarea a 245 de copii blocaţi într-o şcoală elementară din New York, cuprinsă de flăcări (SM) ◆ Se va manifesta o tendinţă pentru căsătoriile la vârste fragede, ceea ce va duce la o nouă explozie demografică în SUA şi Europa; se vor înzeci adopţiile de copii străini în familiile americane (WT) ◆ O plantă vindecătoare miraculoasă va fi descoperită în craterul unei bombe căzute în Afganistan (HC) ◆ Şi, în fine...

◆ *La 31 ianuarie 2002, la miezul nopţii, Iisus va apărea pe cer deasupra Ierusalimului anunţând data şi locul celei de a doua veniri ale Sale...*

...V-am prezentat o selecţie a celor mai importante dintre profeţiile adunate de revista ***Sun***. Câteva dintre ele sunt scrise cu italice pentru a le marca pe cele ale căror „termene" se află la cumpăna anilor 2001-2002 sau sunt prevăzute a se întâmpla după un timp foarte scurt. Rămâne ca Dv. să „urmăriţi" dacă ele s-au întâmplat aşa cum „specialiştii" din diverse ţări ale lumii le-au formulat sau...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

BLACK HOLES ŞI SPIONI

Aşezându-se iarna peste noi, simt nevoia să fac disecţia secundei pe care o trăim acum în afara anotimpurilor, deci, deasupra, în afara planetei. Voi umbla, pentru asta, prin paginile câtorva reviste „grele" *(Science Et Vie, Science et Avenir, Discover)*, pe cele două emisiuni educaţionale care ne vin în ţară prin sateliţi şi cablu *(La 5-e, Discovery)*, şi prin alte surse.

Prima informaţie pe care v-o furnizez este urmare a acţiunilor de spionaj celest desfăşurate de numitul *XMM-Newton,* observator spaţial european „cititor" al razelor X cu care Universul ne bombardează. Interpretarea au făcut-o pentru noi membrii echipei de universitari de la „Eberhard-Karls" din Tübingen, Germania, condusă de prof. Jörn Wilms, care au luat în colimator galaxia spirală *MCG-6-30-15.* Şi au găsit acolo un obiect pe care bestiarul celest îl numeşte *black-hole* (gaură neagră), „botezat" fiind astfel, cu ani în urmă, de astronomul John Wheeler şi explicat, teoretic, de genialul astrofizician infirm (paralizat, fără voce, creând şi conducând prin intermediul unui computer cu sintetizator de voce!) care este profesorul universitar englez Stephan Hawking. O *black hole* este, spune teoria, un obiect cosmic extraordinar de compact, a cărui forţă a atracţiei gravitaţionale este atât de mare încât „înghite", ca un vârtej, în ţara cosmică, nelăsând să scape în afară nici un fel de radiaţie, mai ales nu lumină. Dar, iată, descoperă *XMM-Newton,* şi astrofizicienii germani, nou descoperita *gaură neagră* lasă să-i scape „din gheare" raze x, deşi, având o masă cât 100000000 de sisteme solare (!) n-ar trebui să-i scape nimic! Vârtejul de materie care se scurge în acest sistem straniu din galaxia *MCG-6-30-15* (aflată la 100 de milioane de ani lumină de Terra) poate fi astfel „citit", spectrofrafint – arătându-ne o mare concentraţie de atomi de fier – şi poate fi interpretat ca un fantastic mecanism care, prin linii de spectru electromagnetic şi energia formidabilă produsă prin rotaţia gigantului, se supraîncălzeşte şi, bineînţeles, îşi trădează prezenţa. Este cea mai solidă dovadă că, într-adevăr *black holes* există şi că fizica, relativistă, descoperită de Albert Einstein, e perfect funcţională chiar şi în cele mai stranii aspecte ale ei, este de părere Jörn Wilms. Şi adaugă: ...Lumea în care trăim este mult mai complicată şi mai interesantă decât ne lăsa să credem imaginea euclidiană (în tridimensiuni – n.a.) pe care o aveam până acum despre Univers.

Mai adaug că un alt „spion" celebru în lumea stelelor, galaxiilor şi nebuloaselor, care este telescopul celest „Hubble", va avea, peste nu mult timp, un urmaş. Se va numi, fireşte, „Herschel" (european de-al nostru, descoperitor al Planetei Uranus) şi va fi vizitat în orbită de către *Agenţia Spaţială Europeană* (ESA). Va avea o oglindă uriaşă, cu diametrul de 3,5 metri (la „Hubble": 2,4 m), va naviga în jurul Pământului pe o orbită îndepărtată (1,5 milioane kilometri), va „vedea" lumina (spectrul *rogvaiv)* dar şi radiaţii infraroşii şi va fi capabil, teoretic, să spioneze activităţi celeste aflate hăt până la 13 miliarde ani lumină. Deci, va fi şi un... important specialist în istoria Cosmosului, căci, de la asemenea distanţe, radiaţiile pe care „Herschel" le va capta vin şi din străfundurile timpului.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Această boală a copilului poartă greşit numele din titlu, pentru că de fapt nu sunt afectate urechile ci principalele glande salivare, deci parotidele. Îmbolnăvirea apare în epidemii mici, de reglă în anotimpul rece şi sunt afectaţi copiii între 3 şi 7 ani. Băieţii sunt de două ori mai afectaţi decât fetiţele. Transmiterea se face exclusiv prin picături Pflüger care conţin un paramixovirus şi primele simptome apar după 14-21 de zile de la contactul infecţios.

OREIONUL

Nu trebuie însă uitat că în procent de 30% copiii trec prin forme uşoare de parotidită epidemică şi cel mai adesea, nu dau nici un fel de alarmă părinţilor

Micul bolnav este irascibil, nimeni nu-i mai intră în voie, plânge aparent fără nici un motiv, face febră şi are dureri în spatele pavilioanelor urechilor. După 2-3 zile de lipsă a poftei de mâncare, cefalee, febră 38,5º C, se produce o tumefiere uşoară la nivelul glandelor salivare. Zona inflamată doare la palpat, este lucioasă, iar faţa copilului ia forma de pară, mai ales când sunt atacate ambele glande salivare.

După 4-6 zile, inflamaţiile respective se retrag şi în a zecea zi, boala este învinsă. Complicaţiile posibile sunt rare la copil. Totuşi, virusul poate afecta şi alte glande din organism. Când bolnavul acuză dureri în latura stângă a regiunii superioare abdominale, o pancreatită este pe cale de a se instala. Dar virusul care cauzează parotidita poate atinge şi meningele când dă o meningită uşoară şi benignă. La fel, aceeaşi boală poate afecta scăderea auzului uni sau bilateral, care în procent mic poate să rămână definitiv.

Şi totuşi, pentru băieţi, îmbolnăvirea poate avea drept urmare o inflamare a testiculelor, ale cărei efecte se vor evidenţia la adolescenţă, când se poate constata o sterilitate. Revenind la îmbolnăvire, simptomele, în general, scad în următoarele 10 zile după instalare.

Specialiştii prescriu copiilor bolnavi aspirină sau paracetamol pentru combaterea febrei ca şi medicaţie antiinflamatorie. Spitalizarea este făcută numai cu avizul medicului specialist şi numai pentru cazurile severe. Profilaxia îmbolnăvirii constă doar în vaccinarea ce trebuie făcută la vârsta de 12 luni. De reţinut ar trebui să fie faptul că într-o colectivitate, în care s-a declarat fie şi numai un singur caz de parotidită epidemică, copilul contaminat devine el însuşi contagios cu opt zile mai înainte de apariţia primelor semne, precum şi în următoarele patru zile după inflamarea glandelor parotidite...

Sănătatea micului bolnav depinde de rapiditatea cu care părinţii şi educatorii iau primele măsuri de izolare şi de tratament.

Dr. VALERIU MANTA

Reveniri

Frumoase şi călduroase, vedetele modei acestei ierni o reprezintă „cojoacele" trei-sferturi sau jachete lungi, cu cusături aparente sau normale, cu cordon, cu guler şal sau cu glugă. Redescoperirea cojoacelor este o idee lăudabilă a creatorilor, care, parcă, au anticipat multele zile şi nopţi excesiv de geroase. Şi încă o revenire: în această iarnă fetele tinere îşi pot etala picioarele frumoase, pentru că fustele mini sunt din nou în top.

Scurt tratat de chirologie 5

Semnele din palmă

Dacă privim cu atenţie palma putem observa unele desene. Pentru a fi considerat un semn căruia i se poate atribui o anumită semnificaţie – se susţine în amplul studiu elaborat de Marc Angel şi dr. Denis Lamboley – acesta trebuie să fie bine evidenţiat. Dacă apar desene identice pe ambele palme, semnificaţia lor creşte. Oricum, de regulă interesează semnele plasate pe palma dreaptă, cea în care „se citeşte" viitorul.

Grila este întotdeauna unul dintre semnele nefavorabile. Simbol al obstacolelor, *grila* împiedică împlinirea dorinţelor, frânează ambiţiile şi provoacă eşecuri. Plasată pe muntele lui Jupiter poate semnifica dorinţa de strălucire, însoţită de succese efemere, urmate de o perioadă dificilă. Situată pe muntele lui Saturn, semnifică un spirit închis, care respinge dialogul. O grilă situată pe muntele Soarelui dezvăluie un mitoman, pe muntele lui Mercur, dorinţa constantă de a-i escroca pe ceilalţi, iar pe muntele lui Venus, instabilitate afectivă.

Crucea avertizează asupra unor evenimente nu tocmai pozitive. Plasată pe muntele lui Venus „anunţă" o mare poveste de iubire, iar pe muntele lui Jupiter, o căsătorie fericită. Dacă este situată pe muntele Soarelui, poate exprima fragilitatea vederii, iar la începutul liniei vieţii, evocă o dificultate apărută în copilărie. Aflată de-a lungul liniei vieţii, arată o sănătate şubredă, iar situată pe linia inimii prevesteşte o despărţire, o pierdere majoră.

Ca şi crucea, ***steaua*** anunţă un eveniment, fericit sau nefast, dar asupra căruia se poate interveni. Situat pe muntele lui Saturn, acest semn avertizează asupra fragilităţii sistemului osos. În schimb, o stea situată pe muntele Soarelui prevesteşte succese şi bogăţie, iar pe muntele lui Venus, o legătură puternică şi durabilă. Când este plasată la baza muntelui lui Venus, poate anunţa o ruptură dureroasă, la sfârşitul liniei vieţii, bogăţie la bătrâneţe, iar la sfârşitul liniei inimii, fericire asigurată.

Pătratul este semnul protecţiei, care trebuie privit ca un portebonheur şi păstrător al echilibrului. Situat pe linia vieţii, aduce energie şi atenuarea dificultăţilor. Când este plasat pe linia inimii anunţă o întâlnire agreabilă, iar localizat pe linia capului semnifică viitoare onoruri şi recompense. Dacă pătratul apare pe muntele Soarelui aveţi celebritatea asigurată, iar dacă este pe muntele Lunii, vă sunt favorizate legăturile cu străinătatea şi călătoriile.

Insula simbolizează fragilitatea fizică sau morală. Plasată pe linia inimii, anticipează eşecuri, rupturi, pe muntele lui Venus, anunţă o legătură amoroasă, pe muntele lui Mercur – o relaţie efemeră, iar pe muntele Soarelui – glorie efemeră.

Punctele, negre sau albastre, semnifică o fragilitate fizică, atenţionându-vă să fiţi vigilenţi. Situate pe linia vieţii, avertizează asupra riscului unor arsuri, pe linia capului – tulburări nervoase importante, pe muntele lui Saturn – fragilitatea picioarelor.

Săptămâna viitoare, alte detalii privind „limbajul mâinilor".

Pentru părinţi

Ce jucării oferim?

Plini de candoare, inocenţă şi nerăbdare micuţii îşi doresc „munţi" de jucării. Pentru părinţi se nasc numeroase dileme: după ce criterii să aleagă jucăriile? Să aleagă jocuri care nu îi vor interesa prea mult timp sau unul a cărui frumuseţe adevărată o vor descoperi când vor fi puţin mai mari? Mai întâi trebuie spus că între 3 şi 7 ani copilul evaluează rapid, dar că una dintre preocupările sale majore este aceea de a imita adulţii din jurul său. În felul acesta ei pot să se identifice şi să înţeleagă mai bine lumea care îi înconjoară. Un joc excelent este cel care oferă cel mai bun suport iniţiativelor copilului şi imaginaţiei.

Jocurile stimulează diferitele aspecte ale dezvoltării copilului: inteligenţa, spiritul de observaţie, îndemânarea, capacităţile fizice etc. Cu ajutorul jucăriilor copilul îşi perfecţionează simţul echilibrului, abilitatea fizică şi manuală, coordonarea gesturilor. La un moment dat copilul adoră căţăratul, jocul cu maşinile, plimbarea cu tricicleta, mai târziu cu rolele sau cu patinele. Aceste jocuri îi dau încredere în forţele sale.

La vârstele mici, între 3 şi 7 ani, toate jocurile şi jucăriile trebuie să stimuleze imaginaţia, spiritul de inventivitate, inteligenţa. Copilul trebuie să descopere plăcerea de a manipula obiecte, de a experimenta senzaţii. Acum copilul modelează plastilina, pictează, desenează cu creioane colorate. Între 3 şi 7 ani copilul are o infinitate de lucruri de descoperit. Totuşi, pentru a-l stimula, nu trebuie ales un joc prea complicat, destinat unei vârste mai mari. Riscaţi să îl puneţi în situaţie de eşec şi de a-i da asupra valenţelor proprii o imagine de incompetenţă. Dincolo de toate acestea, primul criteriu de care trebuie să ţină seama cei mari când oferă jucării este plăcerea copilului. Nimic nu poate egala strălucirea din ochii copilului aflat faţă în faţă cu jucăria primită cadou.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Temperatura scăzută are o puternică influenţă negativă asupra pielii, a tenului în mod special. Lăsat la voia temperaturii, tenul se deshidratează, pierde din elasticitate, se devitalizează, oboseşte, se ridează.

Din cele mai vechi timpuri au fost cunoscute calităţile nutritive şi terapeutice ale mierii. Mierea poate fi folosită la toate tipurile de ten cu rezultate deosebite în profilaxia ridurilor, cât şi în ceea ce priveşte catifelarea şi supleţea pielii. Mierea conţine 20% apă, 80% un amestec de vitamine solubile în apă, acizi organici, esenţe parfumate de flori, minerale. Este o sursă excelentă de energie pozitivă pentru piele, de protecţie împotriva frigului.

Puteţi aplica zilnic câte ceva din următoarele sfaturi: pulpă de banană frecată cu miere, un amestec de smântână cu miere, ulei de migdale sau măsline plus câteva picături de miere, infuzie de busuioc la care se adaugă puţină miere se aplică sub formă de comprese călduţe, ulei de măceşe plus miere. După ce se lasă să acţioneze timp de 20 minute se spală faţa cu apă călduţă, după care se aplică o cremă grasă care să conţină şi un mic adaos de miere.

PROTECŢIA ÎMPOTRIVA GERULUI

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 1
Valabil până pe data de: 17 IANUARIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Şi la început de an vă prezentăm câteva reţete oferite de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus

PATEU DE CARNE

1/2 kg carne de vită, 100 g jumări, 2 linguri untură de porc sau de gâscă, 1 ou, sare, piper.

Se trec prin maşina de tocat: carnea de vită fiartă, împreună cu jumări. Carnea tocată se freacă cu 2 linguri de untură, cu un gălbenuş de ou şi albuşul bătut spumă. Se sărează, se piperează. Se ţine la frigider, se serveşte cu ceai şi pâine prăjită.

PATEU DE LIMBĂ

1 limbă de porc, 1 lingură de unt, 2 felii de pâine albă, 2 ouă, sare, piper, slănină afumată.

Se fierbe limba în apă sărată, se curăţă, se trece prin maşina de tocat împreună cu 2 felii de pâine înmuiate şi stoarse. Pasta se amestecă cu două ouă, cu 150 g slănină afumată tocată mărunt, se sărează, se piperează. Într-o formă cu capac, unsă, se toarnă pasta şi se fierbe în aburi aproximativ o jumătate de oră.

PATEU DE JUMĂRI

200 g jumări, 2 ouă fierte tari, puţină ceapă rasă, pastă de peşte, 1-2 linguri de muştar, sare, piper, 50 g unt frecat.

Se trec de trei ori prin maşina de tocat jumările împreună cu cele două ouă fierte tari. Tocătura se amestecă cu puţină ceapă rasă, cu pasta de peşte, cu 1-2 linguri de muştar. Se sărează, se piperează. Toată compoziţia se amestecă cu 50 g unt frecat spumă. Se serveşte rece. Este un mic dejun sau o cină consistent.

ASPIC DE CURCAN ÎN FORME MICI

1,200 kg carne de curcan, 2 morcovi, 2 rădăcini de pătrunjel, ţelină, 4 frunze de tarhon, sare, 1 lingură mazăre verde, 1 ou, pătrunjel verde, 8 foi de gelatină.

Se pune carnea de curcan să fiarbă în apa rece cu sare. Se lasă la un foc mai tare până când începe să dea în clocot, apoi se fierbe la foc foarte domol, având grijă să adunăm mereu spuma de la suprafaţă, ca să rămână zeama limpede. În timpul fierberii se adaugă zarzavatul, cu care se lasă să fiarbă până când se obţine o supă concentrată şi limpede. Se ia de pe foc, se lasă să se aşeze. Se pune gelatina, înmuiată în apă caldă, cu care se amestecă zeama până se omogenizează, apoi se strecoară prin tifon. Se pune câte o lingură din acest lichid în fiecare formă şi se dă la rece. Când s-a întărit, îi aplicăm diferite decoruri, ca margarete din albuş, frunze mici de pătrunjel, flori din morcovi sau din sfeclă, mazăre etc. Se toarnă peste acestea restul de supă strecurată până se umplu formele, apoi se dau la rece câteva ore. Se răstoarnă pe un platou, se servesc cu carne fiartă de curcan, felii de sfeclă fiartă stropită cu lămâie şi puţin hrean ras.

SIROP DE FRUCTE CU LAPTE

4-5 linguri sirop, 100 ml lapte, 100 ml apă minerală.

Se dizolvă siropul în laptele călduţ, într-un pahar. Se lasă să se răcească. Înainte de a-l servi, se adaugă apă minerală.

Remedii naturale

SĂ NE FERIM DE RĂCELILE DE SEZON!

PRIN CE METODE?

Bând ceaiuri de plante, care, pe lângă faptul că sunt plăcute la gust, îndepărtează microbii, dezintoxică organismul, ajută sistemul imunitar să funcţioneze eficient. Desigur, acestea sunt recomandate şi în cazul în care răceala, viroza sau gripa ne fac deja necazuri.

- Infuzie de ţintaură (1 linguriţă la o cană cu apă clocotită); se bea un sfert de cană înaintea meselor principale.
- Infuzie din flori de busuioc (1 linguriţă la o cană cu apă clocotită); se beau trei căni pe zi după mesele principale, ultima înainte de culcare.
- Decoct din rădăcină de brusture (2 linguri de rădăcină mărunţită, la două căni cu apă); se fierb două minute, se acoperă şi se mai lasă 15 minute; se bea călduţ, înainte de mesele principale.

- Infuzie de flori de soc (1-2 linguriţe la o cană cu apă clocotită); combate febra şi produce transpiraţie; se bea seara, înainte de culcare.
- Infuzie dintr-un amestec în părţi egale de scorţişoară şi cuişoare pisate (1 linguriţă la o cană cu apă clocotită); se beau două căni pe zi.
- Infuzie din flori de gălbenele (5-6 linguriţe la o cană cu apă clocotită); se face gargară de 3-4 ori pe zi; are efect benefic împotriva infecţiilor în gât.
- Inhalaţii din flori de busuioc şi chimen (2 linguri de amestec de plante într-un vas cu apă clocotită); se fac 2-3 inhalaţii pe zi.
- Infuzie de turiţă mare (3-4 linguriţe de frunze şi flori la o cană cu apă clocotită); se face gargară de două ori pe zi.

- Frecţii cu o soluţie din 10-15 linguri de flori de levănţică şi 1 litru de oţet, care se lasă la macerat 7 zile; se fac 2-3 frecţii pe zi.
- Soluţie de desfundarea nasului, preparată din cantităţi egale de miere şi apă distilată; se picură în fiecare nară câte 3-4 picături de 2-3 ori pe zi.

REŢETE DE SLĂBIRE

între mit şi realitate

În societatea contemporană, când excesul ponderal şi chiar obezitatea accentuată se află în topul factorilor de risc ai sănătăţii, reţetele de slăbire sunt la mare preţ. Şi, cu cât sunt mai miraculoase – în sensul pierderii rapide în greutate – cu atât sunt mai căutate. Numai că aceste „reţete-minune", ca şi curele repetate de slăbire, nu numai că pot fi o iluzie a succesului în redobândirea greutăţii normale, dar pot duce şi la tulburări importante ale metabolismului, ale sănătăţii şi rezistenţei organismului în general.

Succesul trecător

Majoritatea celor care urmează cure de slăbire rapidă şi care chiar scad în greutate au convingerea că scapă de grăsime. În realitate însă, pierd în primul rând apa din organism, o parte din masa musculară şi... ceva grăsime. Cifrele în dreptul cărora se opreşte acul cântarului în primele zile de regim sunt entuziasmante, aşa că motivaţia există. Treptat însă, organismul se reechilibrează, se adaptează la noile condiţii de frustrare şi se înverşunează să nu mai piardă din greutate. Acul cântarului începe să staţioneze mult timp în dreptul unui prag, al unei valori, ce pare imposibil de a fi învinsă. Această situaţie este tipică îndeosebi când se urmează cure rapide bazate pe pilule de slăbit (ce conţin substanţe diuretice) sau pe regimuri bazate pe exces de proteine. Ficatul transformă surplusul de proteine în azot ureic sangvin (AUS), care sileşte rinichii să elimine forţat apa din organism. Pericolul unui dezechilibru de metabolism este enorm deoarece în această situaţie organismului îi este necesar de şapte ori mai multă apă decât în mod normal, pentru a „spăla" ţesuturile, celulele, de substanţele toxice care se formează. Chiar dacă reţeta-minune cuprinde şi indicaţia de a bea cel puţin doi litri de lichide pe zi, organismului tot nu îi este suficientă această cantitate. Dar, tocmai de acest lucru profită curele de slăbire rapide. Şi tocmai pentru că ele comportă un risc destul de important, sunt limitate la perioade scurte de timp – în general două săptămâni, maximum o lună... După un sacrificiu suportabil ca durată, cântarul arată cifre mulţumitoare, numai că greutatea corporală revine în scurt timp la nivelul anterior, pe măsură ce organismul recuperează în primul rând apa pierdută.

Regimuri de slăbire sau de... şubrezire a sănătăţii?

Ce probleme pot produce „regimurile-minune" de slăbire? Multe dintre ele se bazează pe scăderea aportului caloric zilnic până la niveluri extrem de joase: 500 până la 800 de calorii. Unele persoane aleg chiar varianta cu 300-400 de calorii pe zi. Organismul reacţionează; el interpretează această privare masivă de calorii drept „înfometare acută" şi, într-un efort de a proteja ţesuturile şi funcţiile vitale, începe să-şi digere rezervele proprii. Testele au demonstrat că pierderea ponderală realizată cu aceste regimuri poate proveni atât din ţesutul grăsos, cât şi din cel muscular. Astfel, atunci când ne imaginăm că am pierdut 7 kg de grăsime, în realitate am pierdut 2,5 kg de grăsime, 1/2 kg de masă musculară şi 4 kg de apă. Nu-i de mirare că după „înfometarea programată", muşchii par atrofiaţi, pielea are aspectul unei haine prea largi, şifonate şi lipsite de strălucire, în timp ce zonele de acumulare preponderentă a grăsimii abia dacă şi-au modificat conturul.

Pierderea şi recâştigarea repetată în greutate este unul dintre cele mai periculoase lucruri la care poate fi expus organismul. Unii medici ajung până acolo încât susţin că a rămâne supraponderal este mai puţin periculos pentru sănătate decât acest efect „du-te-vino". Pierderea repetată în greutate ca urmare a unor regimuri dure, urmată de recâştigarea acesteia are ca primă consecinţă topirea ţesutului muscular. Pe termen lung, dat fiind că ţesutul muscular este locul în care sunt arse grăsimile, acest proces este perturbat, astfel încât scăderea în greutate devine şi mai dificilă, ca să nu mai amintim de alte consecinţe nefaste (boli de inimă, de ficat şi vezică biliară, diabet etc).

Şi mai îngrijorătoare sunt implicaţiile psihologice. A îndura ani în şir serii de eşecuri repetate înseamnă dezamăgiri şi frustrări ce-şi pun amprenta pe întreaga personalitate a celui în cauză.

Există soluţii rezonabile?

Da, şi acestea se ghidează după câteva principii simple:

- Optaţi pentru modalităţi de slăbire treptată, bazate pe însuşirea unor noi deprinderi de alimentaţie, mai sănătoasă şi echilibrată.
- Nu uitaţi că pierderea în greutate (chiar lentă) afectează şi masa musculară, aşa că ajutaţi-vă organismul să slăbească şi prin mişcare fizică şi exerciţii de întărire a musculaturii.
- Feriţi-vă să deveniţi sclavii cântarului şi să urmăriţi în fiecare zi apariţia rezultatelor spre care tindeţi. Şi atunci când s-au acumulat, kilogramele au avut nevoie de ceva timp, deci nu vor dispărea peste noapte.
- Aveţi încredere în faptul că slăbirea lentă şi persistentă în greutate are multe avantaje faţă de regimurile radicale. Organismul nu mai este nevoit să treacă la „metabolismul de înfometare", eşecurile şi recăderile sunt mult mai rare, senzaţia de foame este mult mai suportabilă, iar şansa ca acele kilograme pierdute să fie formate în primul rând din grăsime este incomparabil mai mare.
- Înarmaţi-vă cu răbdarea necesară unui ritm „sănătos" de pierdere în greutate. Persoanele cu exces ponderal moderat care adoptă un regim alimentar bine echilibrat pierd, de obicei, 1/2 kg pe săptămână. Cele care au exces ponderal mai important îşi pot permite să piardă 1, maximum 2 kg pe săptămână, ideal sub control medical periodic dacă este vorba de o obezitate medie sau mare şi dacă există şi boli asociate.
- Aveţi grijă ca aportul caloric zilnic să conţină nu numai destule proteine, ci şi suficiente glucide, pentru a preveni pierderea de ţesut muscular. Organismul nu poate folosi exclusiv acizi graşi (grăsime) pentru a-şi acoperi nevoile energetice. Îi sunt necesare, de asemenea, alimentele bogate în fibre, vitamine şi minerale, precum şi o cantitate rezonabilă de lichide.
- Nu alergaţi după rezultate spectaculoase, dar trecătoare, ci după un rezultat final, poate mai îndepărtat, dar de durată.

Din ce poate fi alcătuit meniul echilibrat al unei zile?

◆ 150 g iaurt cu fructe ◆ 20 g dulceaţă sau miere ◆ 2 linguriţe de margarină ◆ 4 felii de pâine neagră ◆ 1 măr ◆ 100 g şniţel de porc ◆ 1 banană, 250 g salată cu o lingură de ulei ◆ 5 cartofi fierţi sau copţi (250 g) ◆ 2 linguri de brânză de burduf slabă (sau două felii de brânză) ◆ 1 felie de şuncă slabă ◆ 100 g de salată verde cu sos de iaurt

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

OANA I. din Ploieşti. *La vârsta adolescenţei, cum eşti tu, nu trebuie să îţi faci gânduri chiar atât de negre în legătură cu faptul că menstruaţia este însoţită de dureri cu aspect de colici. Potrivit celor mai multor păreri ale*

DISMENOREE

medicilor, acestea sunt cauzate de contracţiile uterului, ale cărui ţesut nu mai conţin suficient sânge. Altă explicaţie ar fi legată de eliminarea unor fragmente de ţesut prin colul uterin prea strâmt sau poziţia anormală a uterului. Dar, un rol în declanşarea şi accentuarea durerilor îl joacă şi lipsa de mişcare, ca şi teama de menstruaţie. Un astfel de ciclu dureros este frecvent mai ales la fetele aflate în perioada de dezvoltare şi maturizare a organismului. Câteodată sunt eliminate porţiuni ale mucoasei interioare a uterului sau cheaguri mai mari de sânge, apar şi stări de rău, dureri accentuate în partea de jos a abdomenului, dureri de cap, senzaţia de balonare, stări depresive sau de irascibilitate. O dată cu vârsta şi, în special, după una sau mai multe sarcini, durerile se atenuează sau dispar total şi, evident, şi celelalte simptome.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

CE FAC DACĂ MĂ CONFRUNT CU:

HERPES. Vezicula, provocată de virusul herpetic, este de obicei localizată în jurul gurii, al nasului, pe obraji, deşi poate apărea şi în zona organelor genitale sau pe mâini. Imediat ce apare, grija numărul unu este evitarea suprainfectării. Aceasta se realizează prin spălare locală cu apă şi săpun şi tamponare uşoară, cu un dezinfectant exact pe vezicula formată. Se pot folosi spirt, dar şi oţet, zeamă de lămâie, chiar şi pastă de dinţi cu ingrediente antiseptice. Dacă herpesul provoacă durere şi usturime, se poate lua un antialgic, un comprimat de Vitamina B1 etc. În farmacii se comercializează medicamentul „Zovirax" sau alte similare ale acestuia, sub formă de comprimate sau unguent. Herpesul se vindecă de obicei în două săptămâni, mai greu însă dacă vezicula iniţială se dezvoltă, prin apariţia altor vezicule mai mici, cu care confluează. În final se formează o crustă care prin desprindere, poate să provoace sângerare. După vindecare, la un oarecare interval de timp, herpesul poate să reapară exact în acelaşi loc.

PANARIŢIU. Acea infecţie localizată în jurul unghiei sau sub unghie, care poate apărea după un traumatism, o înţepătură, o tăietură etc. Pentru durere se iau comprimate antidureroase (Algocalmin), iar local se aplică comprese cu Rivanol. Dacă infecţia nu dă semne că se retrage, ci dimpotrivă, evoluează, este obligatorie prezentarea la medic pentru stabilirea antibioticului ce se impune (Oxacilină, Ampicilină etc.) şi, eventual, pentru eliminarea puroiului şi curăţarea zonei infectate.

CORP STRĂIN ÎN OCHI. Când nu e vorba doar de un fir de praf, o scamă sau o geană care au intrat sub pleoapă, ci de o aşchie metalică, de lemn sau de sticlă, cel mai bun lucru este prezentarea cât mai rapidă la medic. O manevră neavizată poate înfige mai adânc corpul străin în învelişul ochiului, poate chiar să

penetreze structura globului ocular, consecinţele fiind foarte grave asupra vederii. Până se ajunge la medic, ochii trebuie menţinuţi în repaus, clipitul fiind nu doar dureros, ci şi periculos, iar frecatul cu batista sau cu mâna este de neconceput.

CRIZĂ HEMOROIDALĂ. Durerea hemoroidală insuportabilă poate apărea brusc în momentul defecării, urmată de disconfort maxim (senzaţie de usturime, arsură) în poziţie şezândă. Uneori, la declanşarea crizei hemoroidale pot apărea şi tahicardia şi chiar febra. Prima măsură constă în aplicarea, în zona anusului, a unei comprese reci, cu ceai de muşeţel şi administrarea unui antispastic (Scobutil sau Lizadon) şi a unui antialgic (Algocalmin). Câteva zile, alimentaţia va fi compusă din mâncăruri uşoare, mai mult lichide, deoarece scaunele prea frecvente, dar şi constipaţia, agravează durerea prin iritaţie locală. După atenuarea durerii, se pot folosi unguente sau supozitoare de tip Hemorsal sau Hemorzon. Oricum, un examen medical se impune.

FURUNCUL. Indiferent de localizare, furunculul nu se stoarce, deoarece poate genera abces şi chiar difuzarea microbilor în organism (septicemie), cu localizare renală, osoasă, cerebrală etc. Imediat după apariţie, furunculul se izolează cu un pansament steril, care se schimbă la câteva ore. Se pot aplica şi cataplasme cu foi de varză crudă (bine spălate şi puţin zdrobite), care se schimbă, de asemenea, la câteva ore şi, dacă nu se constată într-o zi-două nici o ameliorare, ci dimpotrivă o evoluţie alarmantă, trebuie solicitat medicul.

ENTORSĂ. Ca să se vindece în 1-2 săptămâni, piciorul sau mâna „scrântite" trebuie tratat corect de la bun început. Cel mai important este să nu se acţioneze asupra articulaţiei (încheieturii) cu entorsă prin tradiţionalul leac al trasului. E suficient să se aplice comprese reci (eventual cu Burov), să se stea în repaus (să nu se calce pe piciorul cu entorsă sau să se folosească mâna bolnavă) şi, pentru a şti sigur că nu e vorba de ceva mai grav (o fisură de ligamente etc.), să se solicite un consult medical.

DOI BĂRBAŢI, DOUĂ PROBLEME...

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Ambele scrisori la care răspundem astăzi ne sosesc de la două persoane cu vârste apropiate. Dl. S.V., din Slatina, are 52 de ani şi ne scrie: „Am observat de la o vreme că performanţele mele sexuale nu mai sunt ca altădată. Cineva mi-a sugerat să recurg la Viagra. Ar trebui în prealabil să consult un medic?"

– Stimate domnule S.V., performanţele sexuale mai reduse la vârsta dv. pot avea multiple cauze. Începând cu un diabet incipient şi terminând cu tulburări vasculare sau neurologice, pot exista cauzele cele mai diverse pentru deficienţele sexuale. Vă recomandăm consultul unui specialist urolog sau sexolog.

– Dl. Ion din Târgu Jiu, la cei 55 de ani ai săi, are o cu totul altă problemă: „Din luna ianuarie anul trecut am început o relaţie intimă cu o doamnă. La început a mers foarte bine, un raport sexual dura 4-6 minute şi uneori se întâmpla şi de două ori pe zi. De o lună şi jumătate însă, totul este un dezastru! Actul sexual durează 30-36 minute! Să fie din cauza căldurii, a stresului? Sau a spirulinei din care am luat trei cutii pentru că aveam probleme cu stomacul? Sau pentru că am mai şi băut câte un păhărel? Să fie altă cauză? Dacă cumpăr o fiolă de Testosteron şi o fac, ce se întâmplă?"

– Mult stimate domn, sunteţi un om fericit! Relaţii sexuale care să dureze 30 minute nu este ceva de lăsat. Sunt mulţi bărbaţi care ar da averi să aibă performanţele dumneavoastră. Nu ştiu ce aţi făcut dar continuaţi aşa.

În nici un caz să nu luaţi Testosteron, care nu face altceva decât că vă dezechilibrează hormoanal. Dacă totuşi durata contactului vă deranjează, este bine să consultaţi un specialist.

MIHAELA DOROBANŢU

PRIMII OAMENI

dincolo de Cercul Polar de Nord

O senzaţională descoperire paleoantropologică a fost anunţată de curând de prestigioasa revistă „Nature". Cea mai veche prezenţă umană în zonele arctice era atribuită perioadei ultimei mari glaciaţiuni, în urmă cu 14-13 mii de ani şi era atestată de prelucrări rudimentare de piatră, lemn sau colţi de mamut. Dar un nou şantier arheologic deschis în nordul Rusiei, dincolo de Cercul Polar de Nord, indică fără dubii că încă de acum 40-30 de mii de ani acele zone ostile prezenţei omeneşti au fost locuite de strămoşi ai lui Homo sapiens.

O INCREDIBILĂ PUTERE DE ADAPTARE

O echipă de cercetători ruso-norvegiană a stabilit că în regiunea Mamontovaya Kurya, pe valea râului Usa (din nordul Rusiei) s-au instalat primele „colonii" umane, într-o perioadă mai „agreabilă climatic" a ultimei glaciaţiuni (acum aproximativ 35 de mii de ani). Urmele lăsate de aceşti temerari „pionieri ai Nordului" atestă că aceştia reuşeau să vâneze mamuţi, cerbi, cai sălbatici şi lupi. În unele locuri au fost găsite oase care prezintă semne clare de prelucrare în scopuri casnice, de apărare şi atac; de asemenea, cu ajutorul unor obiecte ascuţite, unele oase au chiar ceea ce s-ar putea numi „intenţii artistice primitive, probabil în vederea obţinerii de elemente decorative".

Cum arăta vegetaţia acelor zone? Urmele de polen demonstrează că în perioada instalării în regiunile arctice pădurile erau foarte rare. Predomina câmpia semi-aridă, plantele de mărime medie, arbuştii şi întinse păşuni pentru ierbivorele doborâte cel mai uşor de către „coloniştii". Aceştia reuşeau să facă focul mai ales datorită numeroaselor sălcii care creşteau de-a lungul apelor. În perioada cea mai rece a anului, temperatura cobora până la minus 11-12 grade Celsius. Se pare că tocmai acele condiţii climatice vitrege au grăbit adaptarea şi a diversificat activităţile utile supravieţuirii. Armele şi uneltele s-au perfecţionat mai rapid decât în zonele calde. Un fapt deosebit de interesant îl reprezintă ştiinţa de a conserva alimentele prin afumare. În perioada marilor geruri, când procurarea hranei devenea o problemă critică, acei „coloniştii" reuşeau să-şi facă depozite de carne şi alte alimente, fără ca acestea să se altereze datorită căldurii din adăposturi.

Cine au fost acei oameni primitivi care nu au părăsit regiunile arctice nici când clima s-a înăsprit deosebit de mult? În această privinţă, specialiştii nu au tras o concluzie definitivă. Există două ipoteze: ori a fost enigmaticul Om de Neanderthal, locuitor în acele vremuri (inclusiv) în nordul Europei, ori a fost „Omul modern", cel care ar fi fost capabil de performanţe „tehnice" menite să-i faciliteze adaptarea. În sprijinul „ipotezei Neanderthal" vine obişnuinţa acestui personaj primitiv cu frigul şi contactul pe care l-a avut cu oamenii mai evoluaţi sosiţi în Europa acum 40 de mii de ani. O dată cu scăderea brutală a temperaturii, direcţia de migrare a neanderthalienilor a fost cea sudică, dar nu este exclusă şi căutarea de regiuni nordice încă nelocuite. Oricare ar fi adevărul, Omul de Neanderthal (care nu este un strămoş direct al omului modern, ci unul indirect, prin formarea de perechi mixte) a dispărut acum 28-25 de mii de ani.

În sprijinul ipotezei „Omului modern" vin elementele de civilizaţie primitivă, propice înfruntării mediului ostil, cât şi posibilităţii ca acesta să fi migrat prin deja celebra rută a strâmtorii Bering către nordul Americii de Nord şi de acolo spre sud... Dilema persistă deoarece este, deocamdată, foarte dificil de stabilit o continuitate a coloniilor primitive dincolo de Cercul Polar de Nord. Trebuie însă remarcată iarăşi prezenţa (?) enigmatică a Omului de Neanderthal în preistoria omului.

*

Notă. Originea numelui „Neaderthal" este următoarea: teologul şi pedagogul german Neander Joachim (trăitor între 1650-1680) obişnuia să-şi ţină slujbele în aer liber în zona unde ulterior aveau fie descoperite rămăşiţele unui om primitiv cu însuşiri morfologice diferite de cele ale Omului de Cro-Magnon. În memoria acelui om de cultură (care a fost şi rector la o şcoală superioară din Düsseldorf) a fost dată această denumire, care înseamnă „Valea lui Neander".

ETOLOGIE

GRIZZLY,

ucigaşul propriei specii

Unul din cele mai puternice şi mai feroce carnivore terestre, ursul grizzly, este un mascul atât de pătimaş, încât an de an îşi pune în pericol de moarte propriii urmaşi. Trăitor în regiunile Munţilor Stâncoşi din SUA şi Canada, grizzly îşi părăseşte familia după ce femela aduce pe lume unul, doi sau (mai rar) trei pui. Şi cum aceasta este una din cele mai devotate mame din lumea mamiferelor, ea îl respinge pe mascul pe toată perioada în care are o grijă exemplară faţă de progenituri.

În pofida faptului că este un prădător de temut, ursul grizzly este o specie ocrotită în uriaşe rezervaţii naturale americane şi canadiene. Dorinţa de reproducere îl face să devină atacatorul micului grup format de mamă şi pui. Statisticile zoologilor care au studiat fenomenul spun că aproape două treimi dintre odrasle sunt ucise şi devorate până să împlinească un an. Parcurgând suprafeţe uriaşe de zone împădurite, masculul hărţuieşte zile la rând ursoaica, încercând s-o facă să accepte împerecherea. Însă aceasta, asaltată în special la marginea râurilor unde se adapă şi unde pescuieşte, îl izgoneşte cu îndârjire până când puii săi sunt capabili să se hrănească şi să se apere singuri, adică după un an şi câteva luni de la naştere. Mama grizzly este o excelentă educatoare; ea oferă tandreţe, învăţatul prinderii prăzii, lecţii de apărare şi de rezistenţă fizică. În timpul când respinge atacurile fioroase ale masculilor, simţurile ei (în special cel olfactiv şi auditiv) sunt foarte dezvoltate, putând detecta duşmanul de la o distanţă de 2-3 kilometri.

În aceste circumstanţe de teroare a masculilor, ursoaica grizzly aduce pe lume şi reuşeşte să apere şi să asigure supravieţuirea, într-un răstimp de 25 de ani, doar a 8-9 pui. Şi cum perioada ei de fertilitate se limitează la numai câteva zile pe an, această specie deosebită de urşi este ocrotită de lege.

Poşta paginii

MUSCALU Ioan, Iaşi: Vă mulţumim pentru frumoasele cuvinte adresate redacţiei noastre şi pentru foarte interesantele informaţii şi fotografii ce însoţesc epistola dv. Articolul nostru din această pagină referitor la arborii spiralaţi îl vom completa cu datele pe care le găsim în scrisoarea corespondentului nostru: *„...Am citit cu interes, printre altele, articolul despre arborii spiralaţi din nr.47 al revistei „Magazin" şi doresc să vă semnalez faptul că în inima străvechii păduri de foioase de la Bârnova, din preajma lacului Cuzlău, se află un fag bătrân de circa şase sute de ani, cu trunchiul torsionat în sens opus mişcării acelor ceasornicului. De asemenea, şi alţi copaci (stejari, frasini şi un carpen...) din imediata vecinătate a fagului sunt supuşi aceluiaşi fenomen. De remarcat faptul că aceşti copaci sunt de esenţă tare, iar această curiozitate a naturii nu se manifestă în altă parte a pădurii. Unii specialişti susţin că deasupra acestui loc se află un ciclon energetic foarte puternic".*

O altă informaţie interesantă oferită de dl. Muscalu Ioan este cea privitoare la ruinele unui schit construit de cneazul Duma Negru în anul 1399, aflate în apropiere de mănăstirea Dobrovăţ, în locul numit Poiana cu schit. *„Ruinele acestei «bisericuţe cu cnezat de vale» (...) prezintă câteva curiozităţi. Raportul dintre lungimea zidului şi lăţimea acestuia este egal cu 1,618* (celebrul număr de aur sau proporţia divină despre care am scris în această pagină - n.n., P.I). *Raza absidei cercurilor diaconeşti este de 0,81 metri şi constituie modul de construcţie pentru întreg edificiul (...) Întâmplător sau nu, am aflat că unitatea de construcţie folosită la ridicarea catedralei din Chartres era de 0,82 metri."*

Mulţumim foarte mult domnului Muscalu Ioan pentru aceste precizări. *(În fotografie se află fagul torsionat de la Bârnova, imagine oferită de cititorul nostru).*

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

TRADIŢII

Membrii tribului african anguana din zona bazinului Congo celebrează anual „facerea lumii" printr-o serie de manifestări specifice, la care protagonişti sunt numai bărbaţii, iar femeile şi copiii doar asistă. Sărbătoarea este denumită Kamutnu-Ang, după numele zeului primordial care ar fi zămislit, prin forţele sale nelimitate, Pământul, cu apa, ţărâna fertilă, nisipurile şi vegetaţia. Tradiţia spune că acel Kamutnu-Ang (în traducere desfăşurată: „Fiul cel mare care nu se teme de veninul şerpilor") s-a îndurat de suferinţa plantelor şi arborilor care mureau doborâte de seceta permanentă a acelor locuri şi din respiraţia sa a inventat norii. Mitul antropogonic susţine că din ciocnirile dintre acei nori binefăcători au apărut primii bărbaţi ai neamului, care aveau datoria să strângă apa ploii în butoaie imense şi să ude vegetaţia suferindă. Femeia ar fi apărut mult mai târziu, din roadele pomilor îngrijiţi de acei bărbaţi primordiali. În acel moment, zeul suprem s-a supărat pe oameni şi i-a părăsit, făcând să dispară toţi norii de pe cer. De aceea, ceremonialul imploră prin dansuri strict bărbăteşti revenirea binefăcătorului Kamutnu-Ang, a cărui generozitate nu poate fi stârnită decât de partea bărbătească a tribului. În zilele când se desfăşoară această mare sărbătoare, nimeni nu are voie să ucidă şerpi, căci divinităţii cosmogonice nu-i este frică de ei. Dimpotrivă, reptilele şerpuitoare reprezintă forţa de a rezista vicisitudinilor climei.

DANSUL „bărbaţilor primordiali"

„COPIII" LUI DARWIN

BALENE CU PICIOARE

Strămoşii balenelor de astăzi aveau patru membre cu care se puteau deplasa pe uscat, în apropierea apelor oceanelor. Acest fapt era deja cunoscut, însă de curând cercetătorii de la Universitatea Michigan au anunţat descoperirea scheletelor a două noi varietăţi de „balene umblătoare", care au trăit acum 55-50 milioane de ani. Dar cea mai surprinzătoare concluzie a studiilor făcute de paleozoologi este următoarea: cel mai apropiat mamifer terestru cu care respectivele balene s-ar putea înrudi este... hipopotamul! Unele aspecte morfologice ale acelor balene primitive (printre care şi copitele) şi analizele genetice au arătat fără nici un dubiu că fac parte din grupul artiodactilelor (număr par de degete la toate membrele), căruia îi aparţin caii, oile, cămilele, căprioarele, hipopotamii etc. Articulaţiile picioarelor mai relevă şi faptul că respectivele creaturi amfibii se puteau deplasa cu o viteză destul de mare, superioară focilor.

Nu toţi cei care au cercetat „balenele umblătoare" sunt de acord cu înrudirea amintită mai sus. Astfel, unii specialişti susţin că, în pofida multor similitudini genetice, nu este vorba de o evoluţie a unor artiodactile spre giganticul mamifer amfibiu (şi ulterior marin), ci de o adaptare la mediu care a condus la apariţia unor aspecte morfologice comune. Studiile continuă spre a clarifica această problemă. Cert este faptul că sensul evoluţiei balenelor pe care le cunoaştem astăzi a fost de la viaţa terestră spre cea acvatică, în timp ce unele mamifere terestre actuale îşi au o probabilă origine în anumite vieţuitoare marine.

FOTO-DOCUMENT

George Harrison

Cei patru *Beatles* încep să se regrupeze în cer. După John Lennon, George Harrison a plecat pe drumul neantului intuit în marele său succes My Sweet Lord (Bunul meu Dumnezeu). Era cel mai tânăr dintre teribilii rebeli ai Liverpool-ului şi a fost coleg de şcoală cu Paul McCartney. A avut o copilărie dificilă, cu un tată mai mult şomer, fost şofer de autobuz şi steward în Marina britanică. Avea excentricităţi vestimentare încă din adolescenţă. Când a împlinit 14 ani (la 25 februarie 1957), mama sa i-a cumpărat, cu 3 lire sterline, o chitară. A învăţat singur să cânte şi i s-a alăturat lui Paul (în 1958), care înfiinţase formaţia Quarrymen (Minerii). A fost atras de filosofia hindusă şi de soundul muzicii indiene. Modest şi generos, el a fost una din primele mari vedete ale lumii care a dat concerte de caritate (pentru sinistraţii din Bangladesh, în 1971). Iubitorii clasicilor reuniţi sub numele *Beatles* nu vor uita că George a compus capodoperele *Something* şi *Here Comes the Sun* (în fotografie, George Harrison la 18 ani).

Știați că...

◆ ...efectul aerului și al luminii asupra argintului au fost consemnate de naturalistul roman Plinius

cel Batrân? Consemnarea a fost făcută în anul 50 d.Ch.

◆ ...primele semne de punctuație se datorează grecului Aristophan din Byzanț (c.257-180 î.Ch.)? El conducea Biblioteca din Alexandria și a creat trei semne corespunzătoare celor cu care astăzi marcăm punctul, punct-virgula, două puncte. A trebuit să se aștepte însă apariția tiparului pentru ca aceste semne să fie respectate.

◆ ...vâscul este un arbore parazit totdeauna verde? Face

parte din familia Loranthaceae.

◆ ...zavesca era în evul mediu o taxă specială care se plătea în Moldova pentru redeschiderea unui proces? Se mai numea și gloabă.

◆ ...în mitologia aztecă exista un zeu al tuturor leacurilor curente și al farmacopeei magice? El se numea Patécatl.

◆ ...în Parcul Național Yellowstone din nord-vestul Statelor Unite există cea mai mare concentrare de gheizere

din lume? Temperatura celor circa 300 de gheizere este în jur de 95°C, foarte aproape de punctul de fierbere al apei. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

Peșteri din MUNȚII PĂDUREA CRAIULUI

Partea de nord-vest a Munților Apuseni, Munții Pădurea Craiului, reprezintă primul bastion muntos ce domină până departe larga Câmpie a Crișurilor. Față de relieful plat care îl mărginește spre nord și sud-vest, această unitate muntoasă se detașează net formând parcă o peninsulă înaltă ce sparge relieful șters al bazinelor Beiuș și Borod.

O „istorie" agitată. Cadrul fizico-geografic actual reflectă cu multă fidelitate zbuciumatele evenimente geologice prin care a

trecut partea de nord-vest a Munților Apuseni, Munții Pădurea Craiului fiind prin excelență carstici. Ca suprafață unitară de roci solubile, acești munți depășesc oricare alt masiv muntos al țării, adăpostind o mare varietate de forme specifice de suprafață și subterane, multe dinte ele constituind obiective turistice atractive. Într-adevăr, aici se întâlnesc numeroase văi cu chei sălbatice, ponoare și izbucuri, peșteri și, mai ales, platouri suspendate cu bazine închise și văi cu doline. Dacă adăugăm acestui relief variat și extrem de ciudat pădurile dese de fag și stejar, poienile întinse și varietatea florilor, avem o caracterizare aproape completă a peisajului.

O rezervație naturală. Frumusețea și sălbăticia peisajului din defileul Crișului Repede, bogăția elementelor floristice termofile rare, precum și prezența *Peșterii de la Vadul-Crișului* au făcut ca această regiune să fie constituită ca rezervație naturală cu o suprafață de 274 ha. Chiar dacă peștera nu excelează în formațiuni concreționare deosebite, ea este foarte mult vizitată de turiști datorită numeroaselor specii faunistice specifice mediului subteran. *Peștera Vântului,* situată pe malul stâng al Crișului Repede, se remarcă prin lungimea de peste 21 km fiind una dintre cele mai lungi din România. În numeroase porțiuni, pereții și tavanele galeriilor sunt îmbrăcați pe suprafețe întinse în cruste albe de gips cristalin, excepțional de frumoase.

Monument al naturii. Numeroase alte peșteri se înscriu în rândul celor mai însemnate din România, atât prin lungime cât și prin frumoasa lor îmbrăcăminte concreționară. Amintim *Peștera Meziad,* din bazinul Crișului Negru, *Peștera cu apă* din Valea Leșului, monument al naturii, *Peștera Osoi, Peștera de la Gălășeni, Peștera Bonchii* din Valea Roșiei, *Peștera Ciur-Izbuc,* monument al naturii, și multe alte peșteri. Multitudinea dolinelor instalate pe platourile carstice și numărul mare al pierderilor și ivirilor de apă fac din Munții Pădurea Craiului sunt un mister al pământului.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Parcul Herăstrău

Pentru unii dintre cei care încă își mai aduc aminte, aproape de oriunde veneai, coborai la Romană, luai autobozul 31 și coborai... „la Lacuri". Oficial, locul se numea „Parcul de Cultură și Odihnă I.V. Stalin". Când înfloreau trandafirii, era un rai. Dar tot un rai era și când venea toamna, și sub albul zăpezii, iarna și în serile lungi de vară. Și privit de la masa restaurantelor, sau din barcă, sau de pe puntea vaporașului... Era, ca și celelalte parcuri ale Bucureștilor, o oază de verdeață iar oglinda albastră a lacului, mai mare și mai curat decât Cișmigiul, ne fascina când eram copii. De Stalin uitam cum păseam înăuntru. Din când în când, părinții ne spuneau, cât își aminteau și cât știau și ei, povestea începutului, când parcul se numea, cum se numește din nou și astăzi, Parcul Herăstrău.

Aspect de pe terasa „Pescăruș" (iunie, 1939 - foto. C Tadeu).

– Locul pe care se află el însă, Domnule ADRIAN MAJURU, era, pe vremea când se năștea, în afara Bucureștiului...

– Într-adevăr, pentru că bariera de nord a orașului se afla în actuala Piață a Victoriei. Dar vorbim de anii 1850, când bucureștenii se recreau în Pădurea Băneasa și în preajma lacurilor Băneasa, Herăstrău și Tei. Zona Parcului Herăstrău a fost amenajată recent din perspectivă edilitară, această parte de nord a orașului începând să capete un interes urbanistic de-abia după primul război mondial.

Comuna Bucureștilor reușește să achiziționeze în anii '20 o suprafață însemnată de teren, numită Moșia Herăstrău. Din acest moment se derulează o serie de proiecte de amenajare a unui parc național care să fie străbătut de Lacul Herăstrău. Dincolo de lac se afla un cătun cu același nume, care urma să fie evacuat.

– Când încep lucrările și a cui a fost ideea proiectului?

– Amenajările propriuzise încep din 1933, existând un proiect interesant al Arhitectului Constantin Sfințescu. Acest proiect prevedea ca Bucureștiul să fie înconjurat cu o centură de păduri, largă de cel puțin 5 km. Un adevărat inel de verdeață care i-ar fi dat orașului un aer mai curat și ar fi oferit bucureștenilor spații vaste de recreere. La Nord, spațiul cuprindea salba de lacuri din această zonă a Capitalei, precum și regiunile împădurite. De aceea a debutat aici proiectul, în anul 1935.

Primul pas a constat în asanarea terenurilor mlăștinoase din jurul parcului, adică Băneasa, Herăstrău, Tei, Plumbuita. A urmat amenajarea unor spații pentru agrement, cuprinzând șiranduri, cum ar fi Floreasca sau Tei și terenuri de sport. Lacul Herăstrău a fost și el amenajat ca bază de agrement și exista o asociație sportivă comunală unde puteai să faci canotaj sau să joci tenis.

– Și actualul parc?

El a fost trasat în anii 1939-1940. În spațiul său s-au desfășurat grandioase expoziții internaționale, cuprinse în serbările „Luna Bucureștilor".

A venit apoi din nou războiul, cu tot ce a urmat. Acest vast proiect a fost întrerupt. Parcul Herăstrău de astăzi este tot ce a mai rămas din el – un mic segment...

MIHAELA DOROBANȚU

Lille Palatul artelor

Punând piciorul în Lille te simți în inima Flandrei. Aflat nu departe de Brugge – orașul dantelelor – Lille emană acel aer de stabilitate și delicatețe, de liniște solemnă, cu toate amintirile trezite de apropierea sa de Dunkerque. Orașul se mândrește cu parcuri, statui, catedrale și mai ales cu un muzeu cunoscut sub numele de „Palatul artelor frumoase".

Muzeul se află în plin centru, vizavi de Primărie, într-o superbă clădire din secolul al XIX-lea, renovată complet în 1997. De fapt între Primărie și Muzeu există nu doar o stradă ci o întreagă grădină, în trepte, cu fântâni arteziene și o rotondă specială, în care se coboară, și care adăpostește câteva săli de conferințe.

Intrarea în muzeu se face prin Piața Republicii, în dreptul rotondei amintite. Parterul te invită să vizitezi mai întâi biblioteca și librăria. De aici se coboară într-un demisol unde sunt expuse hărți și machete vechi, nu doar ale orașului, ci ale întregii Franțe.

Revenind la parter, nu poți trece indiferent pe lângă admirabila colecție de porțelanuri, una dintre cele mai bogate și mai variate din lume. Există aici, în câteva șiruri de vitrine, vase, lămpi, ornamente de tot felul cu desene delicate sau îndrăznețe, cele mai multe în contururi albastre, semnate de meșteri vestiți. Ceea ce face în mod deosebit însă faima acestui muzeu, unul dintre primele de acest fel din Franța, este colecția sa de picturi de la primul etaj, unde ajungi urcând o monumentală scară de marmură. Încă din prima sală întâlnești o celebră „Coborâre de pe Cruce" de Rubens, sala respectivă conținând și alte lucruri ale artistului de dimensiuni diferite. Școlile olandeză, flamandă, venețiană și spaniolă sunt admirabil reprezentate, muzeul mândrindu-se, pe lângă Rubens, cu pânze de Van Dyck, Van Ruisdeal, două capodopere semnate de Goya și multe, multe alte creații ale unor artiști iluștri. Colecția posedă de asemenea o istorie completă a picturii franceze, de la David la Toulouse Lautrec, nelipsiți fiind Courbet, Puvis de Chavannes, Delacroix...

O minunată inițiativă o constituie scurtele explicații care însoțesc numele autorilor tablourilor. Acolo unde episodul biblic sau mitologic este mai puțin cunoscut, se face un rezumat succint al acestuia. De asemenea în cazul portretelor se detaliază informații privitoare la persoana respectivă. Se mai menționează ce pictori au tratat o anume temă întâlnită în muzeu. Pe dușumea, în dreptul fiecărei uși, sunt trecute cele mai importante nume din sala respectivă, iar sculpturile, vechile globuri pământești, piesele de mobilier desăvârșesc atmosfera unui locaș de care te apropii cu sfială și ieși cu încredere în frumos.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

PERSPECTIVA ANULUI SPAȚIAL 2002

Laboratorul spațial presurizat COLUMBUS, reprezentând aportul Agenției Spațiale Europene – ESA la componența Stației spațiale Internaționale ALPHA, dotat cu 750 kg de aparate științifice, organizate în zece rac-uri modulizate și destinate pentru aproape 500 de experimente pe orbită (biomedicină spațială, fizică, mecanica fluidelor, microtehnologie în imponderabilitate, astronomie etc.) este supus ultimelor testări înainte de a fi adus pe orbită și cuplat la ALPHA.

Începând din acest an, firma americană Space Operations Int. – o filială a cunoscutei Ball Aerospace, intenționează să folosească mai mulți minisateliți, evoluând pe orbite heliosincrone, cu scopul de a monitoriza întreaga planetă; acești sateliți vor primi și alte misiuni: meteorologie spațială, telecomunicații la distanțe mari, geofizică etc.

Rachetoplanorul reutilizabil X – 37, conceput la Centrul spațial Dryden al NASA, începe din acest an testele în zbor, securitatea revenirii din spațiu fiind garantată de o recentă dezvoltare a GPS. Se pare că cele două prototipuri X-37 vor fi aduse pe orbită de navete spațiale, cu parcurgerea a cel puțin două rotații circumterestre.

Lansatorul bietajat reutilizabil KISTLER K-1 este programat să fie omologat la sol; el va lansa sateliți artificiali pe orbite joase și de transfer și va beneficia de tehnologiile folosite la recuperarea robotului marțian din misiunea Pathfinder.

În 2002 Marte va fi survolată de satelitul artificial MARS ODYSSEY care va fotografia suprafața planetei, va monitoriza și înregistra radiațiile din ionosfera „planetei roșii", inclusiv interferența acestora cu „vântul solar".

În luna octombrie Houston-ul va găzdui cel de-al 2-lea Congres Mondial de Astronautică: 13000 de participanți vor putea audia 4000 de comunicări, prezentate în 40 de secțiuni tehnice operaționale zilnic!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

ENCICLOPEDIA INFINITULUI

IPOTEZE

Specialiştii au constatat, în cadrul programului spaţial Boomerang, că Universul este plat. O descoperire surprinzătoare care a bulversat pur şi simplu cunoştinţele noastre despre Cosmos. Prilej pentru a începe o călătorie puţin obişnuită, propunându-vă câteva întrebări-cheie despre Univers şi încercând să răspundem la ele prin opiniile oamenilor de ştiinţă. Nu înainte însă de a face o mică paranteză. Astronomii sunt unanimi: Cosmosul este mai simplu decât părea. Şi plat. El îşi va continua deci expansiunea, fără prea multă grabă.

Acestea sunt concluziile a două experienţe internaţionale, Boomerang (Balloon Observation of Millimetric Extragalactic Radiation and Geophysics) şi Maxima (Millimeter Anisotropy Experiment Imaging Array), care au făcut senzaţie în comunitatea ştiinţifică. În cadrul lor au fost captaţi fotoni proveniţi de la „marginea" Universului, cei care ne vorbesc de copilăria Cosmosului. Din acest „pescuit" pe termen lung, au rezultat două fotografii: mai exact două portrete asemănătoare ale Cosmosului pe când avea doar 300000 de ani. O altă mare noutate survenită în cadrul experienţelor amintite a fost evaluarea compoziţiei Universului nostru, care nu ar fi compus decât din circa 7% materie obişnuită, cea care formează această pagină şi lumea care ne înconjoară. Restul rămâne deocamdată nedetectabil. Scenariile cele mai curente invocă de fapt materia neagră (22%) şi energia vidului (70%) ca ingrediente cosmologice. Altfel spus, noi nu cunoaştem decât o infimă parte a Universului nostru.

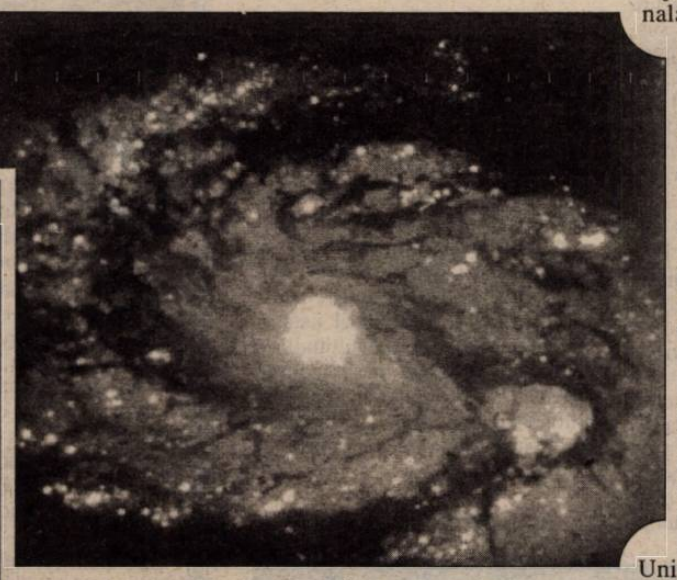

Universul este plat, dar de ce parte?

Aşadar, prima întrebare pusă comunităţii ştiinţifice. Referindu-se la aceasta, un cosmolog declara că Universul poate fi plat înainte, înpoi, pe margini, în sus, în jos şi în diagonală! Desigur, o butadă menită să ne pună şi mai mult pe gânduri. Este totuşi Cosmosul plat ca o clătită, aşa cum au imaginat astronomii înaintea lui Einstein? Nu întru totul, au răspuns câţiva membri ai echipei Boomerang şi Archéops (succesorul viitoarei misiuni de cercetare a Cosmosului). Universul este plat, în opinia lor, dacă am scoate timpul şi o dimensiune din spaţiu. Cu doar două dimensiuni, putem vizualiza uşor Universul sub formă unei clătite. Cu trei dimensiuni, el s-ar asemăna mai degrabă cu un cub infinit. Cu patru dimensiuni, a încerca să ne imaginăm Universul ne-ar da foarte mari dureri de cap. Unii specialişti vorbesc chiar de un hiperplan cu patru dimensiuni. Oricum, trebuie să aşteptăm rezultatele finale ale experienţelor în cauză (până acum a fost analizat un sfert din informaţii) pentru a putea trage nişte concluzii. Ceea ce e sigur e că datele obţinute până în prezent par să imprime un viraj decisiv cosmologiei în viitorul apropiat.

ADRIAN LOVIN

Amprente ale spiritualităţii noastre

Aflată în judeţul Giurgiu, în satul cu acelaşi nume, în apropiere de apa Neajlovului, mănăstirea Comana a luat fiinţă în secolul al XIV-lea. Încă din veacul al XIII-lea aici a luat naştere, sub influenţa călugărilor refugiaţi din Imperiul Latin de Răsărit în timpul luptelor dintre 1204-1262, o sihăstrie de călugări, cea mai veche din extremitatea sudică a Codrilor Vlăsiei. Bine închegată, sihăstria capătă chiar rol de mănăstire la începutul secolului următor, existând aici o biserică de lemn cu hramul Sfântul Ierarh Nicolae, înconjurată de chilii.

Pe locul acestei biserici, în anul 1462, domnitorul Vlad Ţepeş înalţă biserica de zid pe care o şi înzestrează cu odoare şi pământuri. De-a lungul timpului, locaşul suferă numeroase reparaţii şi renovări, cea mai importantă dintre ele fiind reconstrucţia realizată în 1609 de Radu Şerban (1601-1610 şi 1611). Tot acum biserica este pictată iar construcţia este fortificată căpătând aspectul unei cetăţi. În secolul al XVII-lea, cunoaşte o perioadă de mare înflorire, iar în 1700 suferă o nouă restaurare datorită eforturilor marelui vornic Şerban Cantacuzino, strănepot al lui Radu Şerban. Cu această ocazie sunt etajate chiliile, este înălţat foişorul şi se construieşte pridvorul.

În prima jumătate a secolului al XVIII-lea, mănăstirea este închinată Sfântului Mormânt intrând sub stăpânirea călugărilor greci. Ruina timpului, prezenţa armatelor străine în zonă, luptele purtate în jurul ei în timpul războaielor ruso-turce, cutremurul din 1802 aduc locaşul într-o avansată stare de degradare. Alexandru Ioan Cuza dispune desfiinţarea mănăstirii ale cărei averi trec în proprietatea statului în 1863. Biserica nu-şi încetează însă activitatea, continuând să funcţioneze ca biserică parohială a satului.

După mai bine de 100 de ani, în 1991 Sfântul sinod al Bisericii Ortodoxe Române hotărăşte reînfiinţarea mănăstirii. O mână de călugări inimoşi s-au străduit să dea locaşului aspectul său de la 1700, biserica necropolă domnească în care şi-a găsit odihna veşnică domnitorul Radu Şerban fiind restaurată şi repictată. Străvechea mănăstire, deşi extrem de izolată de trasele turistice, îmbie astfel să petreci câteva clipe de înălţătoare linişte în incinta ei de o rară frumuseţe.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

FORUM ÎN ALASKA

La 3 iunie 1985, cu ocazia Forum-ului ştiinţific organizat de Universitatea din Fairbanks, Alaska, Institutul de Geofizică al Universităţii a oferit, ca un serviciu public, articolul (cu numărul 718 printre publicaţiile ştiinţifice ale Universităţii), scris de Larry Gedney, seismolog la susnumitul institut.

Articolul era însoţit de o ilustraţie din *Harper's New Monthly Magazin*, numărul din octombrie 1882, înfăţişând... apariţia găurii lui Symmes în vecinătatea Polului Nord.

Ceea ce îl face pe Gedney să reamintească participanţilor că există nu doar un grup de oameni care sunt grupaţi în „Societatea Pământului Plat" şi care, deşi invitaţi la Cape Kennedy pentru a urmări lansarea unei rachete Apollo spre Lună, au plecat ferm convinşi că totul fusese o înşelătorie, dar şi un alt grup, adept al teoriei Pământului gol. Şi, interesant în articolul lui Gedney este să vedem cum au evoluat punctele de vedere, atitudinea şi chiar acţiunile acestor „adepţi" în vremurile noastre.

În primul rând trebuie spus că un reprezentant al grupului s-a prezentat oficial la Institutul Geofizic pentru a „certifica" existenţa acestei deschideri, chiar în zona Alaskăi, şi că, mai mult, respectiva deschidere era loc de ieşire şi intrare pentru OZN-uri. Pentru amănunte, cei interesaţi sunt îndreptaţi tot spre o apariţie aproape de timpul nostru, lucrarea „*Pământul Gol*" de Raymond Bernard, publicată în 1979 la *Bell Publishing Co.* Acesta, aşa cum a verificat autorul comunicării la Conferinţa de la Fairbanks, deţine toate gradele academice şi toate calificările ştiinţifice, chiar dacă este, prin natura sa, un retras. Şi chiar dacă purtătorul de cuvânt al editurii are grijă să spună în prefaţă că nu va „accepta nici o corespondenţă privind această carte sau pe autorul ei". Mai mult, spune tot el: „Că acceptaţi sau respingeţi conţinutul cărţii este privilegiul Dv.". Amănuntele le ştim din episoadele precendente. Mai interesant este să vedem ce argumente au invocat ei pentru faptul că... nu s-a observat nimic.

Mai întâi să ne reamintim: este vorba de o structură în formă de scoică a Pământului, cu o scoarţă groasă de 800 de mile (aproape 13000 de kilometri) şi cu găuri în zonele polare, având un diametru de 1400 de mile, cu margini curbate uşor înspre interior. Cum îşi dă cineva seama că a „intrat" într-o astfel de deschidere? Nu îşi dă! Se întâmplă ca şi în cazul unei furnici, de pildă, care nu ştie că a ieşit de pe faţa exterioară a unei cămi şi a intrat pe cea interioară.

De ce? Cum de nu au fost văzute din exterior, din avioane, aceste găuri, aceste deschideri? Bernard explică: simplu, pentru că piloţii sunt păcăliţi de busolă, care le arată că au trecut peste Pol, când de fapt ei nu fac decât să urmeze marginea magnetică a găurilor, polul porpriu-zis găsindu-se în centrul acestor găuri. O navă aeriană nu va zbura niciodată deasupra polilor geografici ai Terrei! Dovada indiscutabilă pentru el este fraza atribuită Amiralului Byrd: „Aş vrea să văd Ţara de dincolo de Pol. Zona de dincolo de Pol este Marele Necunoscut." Nu mai rămâne decât o expediţie terestră, care să se întâlnească cu animalele venite din lumea interioară pentru a-şi naşte puii la suprafaţă, să le urmărească şi să ajungă ...„acolo". Deşi, cum îşi încheie Larry Gedney articolul şi, dacă este să-i credem pe adepţii contemporani, tot ce s-ar putea să găsească vor fi urmele de OZN-uri...

MIHAELA DOROBANŢU

Lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba

Lupul – Canis lupus – este al doilea mare carnivor din natură după urs, ce populează unele păduri din zonele de deal şi munte. În cursul anului, lupul are comportări ciudate, diferite în lunile calde faţă de cele reci.

Vara, lupul exteriorizează multă prudenţă în agresarea vietăţilor din jur, preferând exemplarele tinere, debile, bolnave, care nu opun rezistenţă. Se retrage la urmărirea de către câini, evitând confruntările corporale. În lipsa acestor vietăţi se profilează şi pe alte surse de hrană – melci, şoareci, broaşte, fructe de pădure. În lunile calde atacă individual, renunţând la atacuri colective, de haite.

Iarna lupul îşi schimbă comportarea, atacă singur sau în grup – haite – fără prudenţă, orice vietate, indiferent de mărimea corporală – vite, cerbi, cai etc. Se confruntă cu câinii care îl atacă şi îi devin şi sursă de hrana. Evita cu mai puţină prudenţă prezenţa umană şi pătrunde fără rezervă şi în curţile din localităţi, făcând victime între vietăţi – oi, vite, câini.

Comportările ciudate ale lupului în cele două anotimpuri au o explicaţie justificată. Vara, orice, confruntare cu victima – mistreţ, câine, căprior, cerb – se poate finaliza cu răni sângerânde, mediu pentru depunerea ouălor de către muşte. Larvele acestora, dezvoltându-se în ţesuturile musculoase, determină mari suferinţe, ducând la slăbire şi finalizate în unele situaţii prin moarte. Se evită şi atacuri în haită întrucât rănile sângerânde, mirosul de sânge pot determina agresivitatea şi devorarea de către indivizii din colectivitate. La lup, datorită grosimii gâtului, acesta nu se poate încovoia şi în consecinţă nu permite „tratarea" rănilor cu îndepărtarea prin lingere a ouălor de muşte.

Singura soluţie de evitare a rănilor o constituie prudenţa, renunţarea la confruntările cu vietăţi ce s-ar putea finaliza cu deteriorarea integrităţii corporale.

Iarna, rănile sângerânde rezultate din confruntările lupului cu alte vietăţi, inclusiv cu câinele nu mai constituie un mediu de depunere a ouălelor de muşte întrucât acestea lipsesc. Temperaturile scăzute limitează emanarea din răni a mirosului de sânge, evitând agresarea de către componenţii haitei. În plus, iarna sângele se coagulează mai repede iar crusta formată contribuie la refacerea ţesuturilor lezionate. Prezenţa sau lipsa muştelor din mediul înconjurător explică comportările ciudate ale lupului din cele două anotimpuri – rece şi cald.

Dr. VADIM NESTEROV

Deşertul giganţilor

Unul dintre cei mai mari dinozauri descoperiţi până acum a fost degajat în Egipt, la 200 kilometri sud-vest de Cairo, în oaza Bahariya. Numele său este Paralititan stromeri. Avea o talie de 27 metri, greutatea de 70 de tone şi a trăit în urmă cu 100 milioane de ani. De notat că, în acelaşi loc, au mai fost dezgropate anul trecut câteva mumii greco-romane. Acest erbivor cu dimensiuni colosale este cu puţin mai mare decât omologul său patagon exhumat în Argentina, în anul 1990. În era cretacică, departe de a fi un deşert, regiunea Bahariya era acoperită de o floră şi de o faună tropicale de o excepţională bogăţie. Autorii descoperirii, membrii echipei americano-egiptene a Universităţii din Pennsylvania (Satele Unite), au regăsit urma unui zăcământ dezgropat de germanul Ernst Stromer von Reichenbach, la începutul secolului al XX-lea. Din nisipurile fierbinţi ale deşertului, cercetătorii americani au extras astfel teropode carnivore: Spinosaurus, Carcharodontosaurus, Bahariasauurus, precum şi amfibieni enormi cu lungimi de peste patru metri. În opinia lui Yusri Attia, director al Departamentului de paleontologie al muzeului de geologie din Cairo, săpăturile acestei lagune excepţionale ar trebui reluate la sfârşitul acestui an. *(A.L.)*

Mai mare decât CASA POPORULUI

Un foarte bogat şi foarte excentric om de afaceri irakian s-a gândit să-şi folosească o bună parte din averea sa construind un edificiu gigant care să măsoare aproximativ 3500 de metri şi care să evoce Turnul Babel. Structura acestui edificiu care va fi un puternic simbol al măndriei arabe şi în acelaşi timp al păcii în lume, va fi proiectată doar de arhitecţi irakieni care vor demonstra că nu sunt cu nimic mai prejos decât ingenioşii lor colegi de breaslă occidentali. Mâna de lucru va fi însă internaţională, a afirmat miliardarul arab. Vor fi cooptaţi lucrători din Europa, Africa, America, din toate ţările arabe şi din Israel, pentru ca acest monument să poarte amprentele lumii întregi.

Construcţia va fi ridicată la 80 de kilometri de Bagdad în apropiere de ruinele vechii cetăţi a Babilonului, Turnul, care va fi cea mai mare construcţie din lume, va găzdui birouri şi magazine. Stilul construcţiei nu va fi câtuşi de puţin modern. El va fi inspirat din arhitectura vechilor temple-turn babiloniene din Antichitate. Dacă va primi aprobarea pentru punerea în aplicare a acestui proiect din partea şefului statului, pacifistul om de afaceri va demara curând lucrările care s-ar putea finaliza peste 10 ani. *(D.M.)*

Dependentă de... copii!

Da, există şi aşa ceva: Sue Povey, din Swindon, Anglia, are 41 de ani şi a ajuns la al 14-lea copil! „Este o problemă de dependenţă" – spune ea – „sunt dependentă de copii. Ador nounăscuţii şi am de gând să merg mai departe!"

Sue i-a făcut „cadou" soţului său Ian, cu care este căsătorită de 22 de ani, şase băieţi şi opt fete, astăzi cu vârste între 20 de ani şi... 2 săptămâni! „Vreau să avem şase copii", i-a spus ea când s-au căsătorit, dar în continuare... lucrurile au scăpat de sub control. „Primii trei au fost planificaţi. După aceea însă am renunţat la contraceptive şi mi-am spus: ce-o fi, o fi." Casa lor a fost prima care a trebuit să sufere modificări din cauza „exploziei demografice", primind două aripi noi. Apoi... „coşul zilnic", cum s-ar spune pe la noi: 25 de litri de lapte , 16 de suc de portocale, 60 de hamburgeri, 9 cutii de cereale, 14 porţii de pâine... 12 dintre copii trăiesc încă acasă, cu părinţii.

Ceea ce înseamnă că Sue trebuie să dovedească tot timpul calităţi de comandant de regiment!

Ziua ei începe la ora 6 când pune la spălat primul

din cele opt schimburi de rufe zilnice şi se încheie la miezul nopţii. Este un... haos controlat, dar nu o deranjează cu nimic faptul că sunt copii peste tot: „Se ajută între ei. Cei mari le dau jucării şi se joacă cu cei mici."

Sue Povey crede că totul se datorează faptului că a fost un copil singur – avea, este drept, o soră mai mare cu 13 ani, dar aproape nu o întâlnea. Pe toţi copiii i-a născut în mod natural la Spitalul „Prinţesa Margareta", al cărui personal spune, mai în glumă, mai în serios, că ar trebui să poarte de fapt numele ei!

Iar Ian Povey, om de afaceri, este şi el fericit: „Nu aş schimba nimic. Sunt mândru de fiecare copil. Sunt toţi absolut delicioşi, iar lui Sue îi place la nebunie să-i aibă şi să-i crească!". Care, de altfel, a şi spus că nici nu se poarte gândi la ziua când nu va mai putea avea copii. Este un gând „oribil" pe care nu-l poate suporta! Între timp, cel puţin o dată pe săptămână, întreaga familie se reuneşte şi iese la plimbare – vă puteţi imagina cum îi privesc trecătorii, fie că ştiu despre ei, fie că nu!

Şi dacă vă gândiţi cumva cum de se poate să tot naşti în continuare la o asemenea vârstă, renunţaţi: ultimul record în materie a fost stabilit de Arcell Kehl din California, devenită mamă la 63 de ani... *(M.D.)*

Într-un mic orăşel

din nordul Elveţiei – Leibstadt –, s-a deschis o casă de toleranţă destinată... clientelor-femei. Acest paradis al plăcerilor, botezat „Angels", are pentru început ca angajaţi şase bărbaţi, pricepuţi în arta masajului erotic, strip-tease şi sex, gata la orice oră din zi sau din noapte să-şi ofere serviciile clientelor. Patronul este un fost striper, se numeşte Calvin şi are 31 de ani. După 10 ani de meserie, obligat să se reconvertească, s-a gândit să-şi deschidă o afacere proprie bazată evident pe ceea ce ştia să facă el cel mai bine. Nu se îndoieşte nici o clipă în privinţa succesului, ştie că există femei în stare să cheltuiască o avere pentru servicii în genul celor pe care el le oferă. (A.P.)

LUMEA NEBUNĂ

Ca orice persoană după o noapte de beţie, Gary Carter că pică de somn din picioare. Şi ca să nu riste să-şi frângă oasele în drum spre casă, a ales să se culce... în vârful unui pom înalt de 7,5 metri. În ciuda tuturor eforturilor, pompierii din Trimdom (Anglia) n-au reuşit să-l trezească pe obositul petrecăreţ darmite să-l facă să coboare din pom. Singura lor soluţie a fost să-i solicite pe confraţii alpinişti. Aceştia au reuşit să-l readucă pe Gary la sol iar poliţia a avut grijă să-l trezească la realitate aplicându-i o amendă usturătoare. „Bărbatul nu s-a trezit nici măcar atunci când l-am legat cu o coardă, nici când l-am coborât pe pământ, nici când l-am aşezat pe o targă şi l-am transportat la spital", povestea purtătorul de cuvânt al brigăzii de salvatori „Stuart Guthrie. Lucrez în meseria asta de 34 de ani, dar aşa ceva n-am mai văzut."

Poliţia elveţiană a avut marea surpriză să descopere într-un apartament cu patru camere din Saint-Gall, locuit de o femeie, 54 de pisici. Vecinii reclamaseră în repetate rânduri că mirosul emanat de apartamentul cu pricina este insuportabil. Stăpâna felinelor s-a arătat foarte mirată când poliţiştii, după ce au numărat exemplarele, au întrebat-o cum a ajuns la această cifră-record. Ea a pretins că nu şi-a dat seama că are atât de multe pisici şi chiar intenţiona să mai adopte câteva. Animalele au fost transportate în adăposturile pentru animale ale oraşului, iar femeia pusă un timp sub supraveghere.

Columbianca Maria Elisinda Vasquez Munoz, poreclită „Vrăjitoarea,, se afla de ceva timp în vizorul poliţiei, nu pentru practicile ei oculte, ci pentru că era bănuită că face parte dintr-o reţea internaţională de traficanţi de droguri. Şi nu s-au înşelat. Aceasta le pretindea angajaţilor ei să înghită până la 70 de doze de droguri, fiecare învelită într-un deget de mănuşă chirurgicală şi, cu aerul unor pasageri inofensivi ai curselor aeriene, să le transporte în diferite ţări. Ca să-i facă pe angajaţi să accepte acest truc periculos pentru organismul şi viaţa lor, îi asigura că nimic rău nu li se poate întâmpla, ei fiind protejaţi de magia neagră practicată de... şefa lor, vrăjitoarea Maria. Dar, iată că Interpolul n-a putut fi ţinut la distanţă de trucurile vrăjitoreşti şi opt membri ai reţelei au fost prinşi chiar în noaptea de Halloween, în cursul unei intervenţii botezate de poliţie „Operaţiunea vrăjită". *(A.P.)*

Spiritul de observaţie

I-A SCHIMBAT VIAŢA

Elveţianul Ronald Dresler este un om norocos. În adolescenţă îşi pusese în gând să devină un cioban înstărit şi să se mute de la oraş retras undeva, pe o culme izolată a Alpilor. Din nefericire, până la 28 de ani nu şi-a putut realiza visul din cauza situaţiei materiale precare. Dar într-o bună noapte a anului trecut, soarta i-a surâs când se aştepta mai puţin.

Ronald încercase mai multe meserii. Rămas orfan, el părăsise şcoala de timpuriu

şi în cele din urmă se decisese să se facă şofer de taxi în oraşul său natal, Brendheim. În luna mai a anului 2001, pe când aştepta clienţi în dreptul unui bar de noapte, o femeie şi un bărbat îl solicită iar el acceptă să-i primească în maşină. În drum spre destinaţia clienţilor, el aude conversaţia celor doi, deşi aceştia discutau în şoaptă. Ronald rămâne năucit, întrucât observă în oglida retrovizoare cum bărbatul scoate discret de la piept un revolver şi-l strecoară în poşeta femeii. Deşi discuţia clienţilor părea aceea a unor îndrăgostiţi care abia aşteaptă să ajungă acasă, personajul nostru a devenit foarte atent şi şi-a întipărit în memorie chipurile lor. O dată ajunşi la adresa comandată, cuplul îi plăteşte cu vârf şi-ndesat, ca nişte adevăraţi oameni de afaceri... Şi, după numai două zile, Ronald află din presă despre un jaf şi trei crime petrecute la reşedinţa unui bancher din oraş. Făptaşii lucraseră atât de bine, încât poliţia nu avea practic nici o pistă de urmat. Criminalii uciseseră soţia şi doi copii ai lui Christian Baars, însă acesta rămăsese în viaţă şi oferea o recompensă uriaşă celui care ar fi putut da indicii preţioase despre cei implicaţi. Ronald nu face imediat o asociere între clienţii bizari pe care-i avusese; însă după câteva zile, se decide să telefoneze poliţiei şi să se asigure de discreţia acesteia, în cazul în care se hotărăşte să depună mărturie... Aşa a ajuns şoferul de taxi să-şi încerce norocul. Cu ajutorul descrierilor sale, organele judiciare întocmesc portretele-robot ale suspecţilor. Şi, într-o săptămână, bărbatul este identificat şi arestat. Ronald îl recunoaşte la rândul lui, prin sistemul de comparare şi protecţie a martorilor (prin geam unitransparent). Criminalul îşi recunoaşte vina după această probă decisivă şi imediat este arestată şi complicea lui.

Ronald a primit de la bancherul respectiv o sumă considerabilă, cu ajutorul căreia şi-a cumpărat toate cele necesare unui oier. Interesant este faptul că un amic al său, tot şofer de taxi, îi refuzase pe cei doi în noaptea cu pricina. Şansa fusese, în mod decisiv, de partea modestului tânăr din Brendheim, care datora totul spiritului său de observaţie. *(P.I.)*

Fumatul dăunează grav... căsniciei

Se ştie de când lumea că fumul de „buruiană rea" duce negreşit către boli şi moarte, oricât de colorate ar fi reclamele pentru ţigări, ce ne îmbie la tot pasul să... tragem viaţa în piept. Dar iată că peste fumătorii înrăiţi a mai căzut o năpastă, de unde niciodată nu s-ar fi aşteptat: din sfera vieţii conjugale. Cum cuplurile se căsătoresc şi se despart din cele mai felurite motive, o nouă probă de divorţ a fost recunoscută oficial, ca fiind perfect valabilă în instanţă: tabagismul. În oraşul francez Poitiers, reclamanta Françoise Damien şi-a întemeiat invocarea nepotrivirii cu soţul pe încăpăţânarea acestuia de a nu renunţa la fumat; nărav nociv, nu numai pentru „inculpatul" vicios, ci şi pentru consoarta nevoită să inhaleze zilnic o porţie zdravănă de nicotină, fără să fi fumat în viaţa ei. Firească că a apelat în prealabil la metoda convingerii, dar se vede treaba că ispita l-a înrobit atât de tare pe nefericitul bărbat, încât opţiunea acestuia a fost neechivocă, el bazându-se şi pe faptul că poate-poate onorata instanţă mai trage ea însăşi câte-o mahorcă, între şedinţe. Numai că socoteala de-acasă nu s-a potrivit deloc cu cea de la tribunal şi „perdeaua" de fum i-a despărţit definitiv pe cei doi (foşti) soţi. Aceasta, în litera şi spiritul legii, Codul civil putând fi invocat – în Franţa, ca şi în alte ţări – în sensul amintit. Iar dacă România nu se numără printre ţările respective, încă nu e prea târziu să se acţioneze în consecinţă. Nu doar pentru „întărirea" familiei, ci şi pentru sănătatea celor ce trag sau nu din ţigară. *(A.N.P.)*

Un srilankez A URNIT DIN LOC 40 DE TONE CU DINŢII

Un agricultor srilankez a reuşit să tragă cu dinţii un vagon cu o asemenea greutate pe o distanţă de 25 de metri. Publicul strâns cu mic cu mare în gara principală din Colombo a rămas cu gura căscată în faţa unei asemenea isprăvi şi mulţi dintre cei adunaţi au fost convinşi că la mijloc a fost o păcăleală. Cei neîncrezători s-au convins, însă, la puţin timp, după ce cursa s-a încheiat, că vagonul era cât se poate de adevărat, şi că nu poate fi împins cu mâna. Precedentul record i-a aparţinut tot campionului care a tras după el, strângând între dinţi, o frânghie legată de aceleaşi vagon, pe o distanţă de 24 de metri, în 29 de minute. Agricultorul, pe nume Kamara, a cărui performanţă a intrat în Cartea Recordurilor, se antrenează în prezent pentru a trage cu braţele un vas de 270 de tone. *(D.M.)*

Săptămâna 11 – 17 IANUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.10 Film: „Prinţul deşertului" (r) 11.05 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Geena Davis" 18.25 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Bubuială în Bronx" (SUA, 1995) 22.10 Ştirile de sâmbăta asta 22.40 Serial: „Amy" 0.00 Film: „Infernul" (SUA, 1999). Cu: Jean-Claude Van Damme

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.45 Debut 50 plus 14.30 Film: „Robinson Crusoe" (SUA, 1996). Cu: Pierce Brosnan 16.00 Garantat 100% 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Serial: „Titanii" (ep.1) 21.30 Film: „Brenda Starr" (SUA, 1989) 23.25 Film: „Ethan Frome" (SUA, 1993). Cu: Liam Neeson.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.35 Serial: „Domnişoara Zorro" 10.30 Viaţa satului 13.00 De luni până duminică 14.00 Desene animate 14.35 Film: „Zgârcitul" (M. Britanie, 1935) 16.00 Bun de tipar 17.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 21.30 Film: „Fortăreaţa" (SUA, 1996). Cu: Sean Connery, Nicolas Cage.

LUNI 7.30 Strict necesar 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 18.30 Serial: „Bărbaţii fatali" 19.35 Serial: „Băiatul care aduce soare" (ultimul ep.) 20.00 Jurnal 20.30 Iartă-mă! 21.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Timişoara 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Geena Davis" 18.30 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 19.35 Serial: „Becker" (ep.1) 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Marinar fără voie" (SUA, 1994) 22.00 Amprente 22.15 Frontal.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Serial: „Geena Davis" 18.30 Serial: „Soţia mea, copii mei" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" (ep.1) 21.30 Cu ochii'n 4.

JOI 7.30 Strict necesar 11.10 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.05 Panorama 17.45 Serial: „Geena Davis" 18.30 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Prinţul deşertului" (partea a III-a) 22.30 Euroatlantica.

NICOLAS CAGE
ROMÂNIA 1, duminică, 21.30

acasă

VINERI 7.00–12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 Serial: „Călătorie spre centrul Pământului" (ep.1) 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 0.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 15.00 Căsuţa poveştilor 16.00 Serial: „Femei înşelate" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Seducţie" 21.30 Serial: „Curcanii" 22.20 Serial: „Femeile lui Andrew" 22.50 Serial: „Dădaca" 0.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 14.15 Serial: „Lumi diferite" 15.00 Căsuţa poveştilor 15.30 La casa de vis 16.00 Ia-mă acasă! 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Seducţie" 21.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 22.00 Film: „Seducţie fatală" (SUA, 1994) 0.25 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.15 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.30 Reluări 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.45 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

GUY EKER
ACASĂ luni-vineri, 22.00

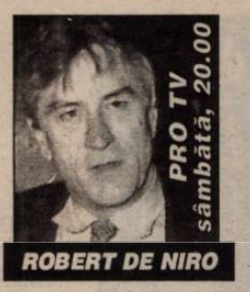

ROBERT DE NIRO
PRO TV sâmbătă, 20.00

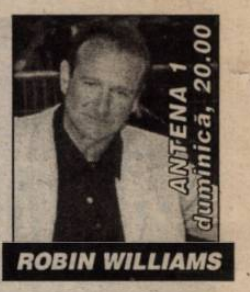

ROBIN WILLIAMS
ANTENA 1 duminică, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.30 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Prinţii la Hollywood" (ep.1) 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nikita" 13.45 Serial: „Spitalul de urgenţă" 17.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sunchaser" (SUA, 1996) 22.30 Film: „Limbajul trupului" (SUA, 1995). Cu: Tom Berenger 0.45 Serial: „Prinţul tenebrelor" 1.30 Film: „Sweeney Todd – Bărbierul de la Londra" (coprod., 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Apărătorii planetei" 9.40 Serial: „Tânărul Hercule" (ultimul ep.) 10.00 Film: „Micuţa noastră dragă" (SUA, 1935) 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „News Radio" 14.00 Film: „Evadare din Gulag" (M. Britanie, 1985) 16.45 Film: „Înapoi în viitor" (SUA, 1985). Cu: Michael J. Fox 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Casino" (SUA, 1995). Cu: Robert De Niro 23.15 Serial: „Totul despre sex" 23.45 Serial: „Oz, închisoarea federală" (ep.1) 0.30 Serial: „Prinţul tenebrelor" 1.30 Film: „Preţul celebrităţii" (SUA, 1950).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Apărătorii planetei" 11.00 Parte de carte 13.00 Film: „Pierdut în Yonkers" (SUA, 1993). Cu: Richard Dreyfuss 15.45 Film: „Submarinul vesel" (SUA, 1959). Cu: Tony Curtis 17.15 Film: „Singur printre femei" (SUA, 1992) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Crime la indigo" (SUA, 1995). Cu: Sigourney Weaver 22.15 Vacanţa Mare 23.15 Serial: „Prietenii tăi" 23.45 Serial: „Nume de cod: Eternity".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 9.50 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nikita" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nisipuri albe" (SUA, 1992). Cu: Willem Dafoe 22.45 Film: „Mirajul puterii" (SUA, 1992) 1.00 Film: „Madame X" (SUA, 1981).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 9.50 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nikita" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.45 Film: „Destinul sfânt" (SUA, 1996). Cu: Martin Sheen 0.30 Film: „Căderea zeilor" (coprod., 1969).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 9.50 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nikita" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Motociclistul rebel" (Canada, 1994) 22.45 Film: „Vietnam Story" 0.45 Film: „S-a născut o stea" (SUA, 1954).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 9.50 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.15 Serial: „Nikita" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Familia Stupid" (SUA, 1996) 22.45 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1999) 0.30 Film: „Stare de graţie" (SUA, 1990). Cu: Sean Penn.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 13.00 Cu Tibanu' la pescuit şi vânătoare 14.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.30 Real TV 20.00 Film: „Avalanşa" (coprod., 1994) 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Focul Plus 23.30 Serial: „Vânătoarea comorilor".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.30 Real TV 20.00 Film: „Dl. Crimă" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 11.00 Tradiţiile românilor 14.00 Camera de râs 15.00 Real TV 18.00 Focus 20.00 Film: „Războiul rozelor" (SUA, 1989). Cu: Michael Douglas, Danny DeVito 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

LUNI 8.00 Prima Mix 14.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.00 Film: „Legea marţială II" (SUA, 1992) 23.00 Focus Plus 23.30 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Prima Mix 13.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Legea marţială II" (SUA, 1992) 23.00 Focus Plus 23.30 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Prima Mix 13.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Miss Petarda" (SUA, 1989). Cu: Holly Hunter 23.00 Focus Plus 23.30 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Prima Mix 13.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Film: „Cei mai buni dintre cei buni 3" (SUA, 1995) 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Focus Plus 23.30 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 16.50 Primul pas 18.00 Documentar 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Cercul de foc II: Legătura leului" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Serial: „Poliţia judiciară" 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.10 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.00 Tim-pul trecut 18.00 Călătorind prin ţară 18.35 Serial: „Mercury" 19.25 Scurte povestiri cinematografice 20.00 Film: „În căutarea unei minuni" (SUA, 1989) 21.40 Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" 22.15 Serial: „Jocurile minţii" 23.00 Documentar: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone – Codiţă răsucită" 14.05 Splendorile naturii 16.00 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 16.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.10 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.30 Serial: „Mercury" 19.20 Scurte povestiri cinematografice 20.00 Film: „Oscar pentru doi" (Italia, 1998) 21.40 Serial: „Păzeşte-mă, Doamne!" (ultimul ep.) 22.15 Serial: „Jocurile minţii" 23.00 Concert extraordinar 20th Century Blues 23.50 Film: „La limită" (SUA, 1997).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.25 Răscruci 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Puls 2002 22.00 Telejurnal 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Transfer de personalitate" de Dumitru Solomon.

MARŢI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 E dreptul tău! 18.05 Cinematograful, o istorie vie 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.10 Serial: „În plină acţiune" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Ciuleandra" (România, 1985).

MIERCURI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 Mit şi istorie 18.00 Documentar 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.15 Campionatul European de patinaj artistic, de la Lausanne (Elveţia) 23.15 Serial: „În plină acţiune".

JOI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 Afaceri la cheie 18.05 Documentar 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.15 Campionatul European de patinaj artistic, de la Lausanne (Elveţia) 23.15 Serial: „În plină acţiune".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Casa de pe plajă" 9.00 Serial: „Suflet rebel" 11.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Sheena" 17.15 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Film: „Marele Quinn" (SUA, 1989). Cu: Denzel Washington 22.35 Film: „Fericire trădată" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Viespea" (SUA, 1955) 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Calea misterelor" 14.00 Film: „Poliţist la 14 ani" (SUA, 1996) 16.00 Film: „Îngheţat tun" (SUA, 1989) 18.00 Serial: „Misiune imposibilă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un bărbat multiplicat" (SUA, 1996). Cu: Andie MacDowell, Michael Keaton 23.30 Fotbal din Primera Division.

DUMINICĂ 7.00 Film: „Theodora se răzbună" (SUA, 1936) 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" (ultimul ep.) 11.30 Serial: „Bette!" 13.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Film: „Povestiri de la Hollywood" (SUA, 1994) 18.00 Şapte zile 19.00 Observator 20.00 Film: „Regele pescar" (1991). Cu: Robin Williams 22.30 Film: „Olimpiada sub teroare" (SUA, 1996).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Sheena" 17.15 Serial: „Milagros" 18.00 Un bărbat pe zi 19.00 Observator 20.00 Film: „Străzile crimei" (SUA, 1999) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Sheena" 17.15 Serial: „Milagros" 18.00 Un bărbat pe zi 19.00 Observator 20.00 Brigada mobilă 21.00 Divertis Show 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Sheena" 17.15 Serial: „Milagros" 18.00 Un bărbat pe zi 19.00 Observator 20.00 Strict autentic 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Sheena" 17.15 Serial: „Milagros" 18.00 Un bărbat pe zi 19.00 Observator 20.00 Film: „Operaţiunea Delta Force 3" (SUA, 1998) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

ANDIE MACDOWELL
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

tele 7 abc

VINERI 7.30-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Sucesorul" (SUA, 1996) 21.10 Serial: „Apel: Crima" 22.00 În justiţie 23.45 Muzică.

SÂMBĂTĂ 7.30-12.00 Reluări 12.30 Cinetour 13.30 Melodii, melodii 16.00 Club abc 17.00 As show 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Eşec ratat" (SUA, 1994) 21.00 Telesport 22.00 Film: „Pasiune fatală" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.30-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Pacală" (România, 1974) 22.00 Loto – Pariu Trio – Bingo 23.45 Muzică.

LUNI 7.35-17.15 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Un psihiatru cu probleme" (SUA, 1998) 21.30 Serial: „Apel: Crima" 22.30 Reporter 23.00 Documentar.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Jaful" (SUA, 1997) 21.15 Serial: „Apel: Crima" 23.45 Muzica.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Nevinovaţii au somn uşor" (SUA, 1995) 21.15 Serial: „Apel: Crima" 22.15 Reporter 23.45 Muzica.

JOI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Dragoste bolnavă" (SUA, 1997) 21.45 Serial: „Apel: Crima" 22.40 Reporter 23.45 Muzica.

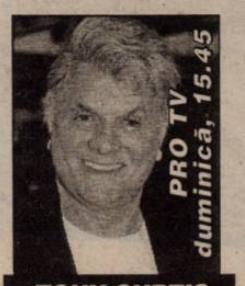

TONY CURTIS
PRO TV duminică, 15.45

HOLLY HUNTER
PRIMA miercuri, 21.00

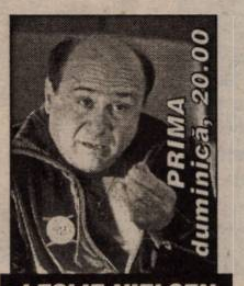

LESLIE NIELSEN
PRIMA duminică, 20.00

SIGOURNEY WEAVER
PRO TV duminică, 20.00

Cine sunt cele mai tinere speranţe de la HOLLYWOOD?

Claire Danes

DATA NAŞTERII: 12 aprilie 1979, New York.

FAMILIA: Descinde dintr-o familie cu preocupări artistice, mama sa fiind pictoriţă. Aceasta i-a cultivat gustul pentru dansul modern, gimnastică şi actorie.

ATUURILE FIZICE: Are părul blond, ochii gri (Vă amintiţi memorabila sa privire prin acvariu, în „Romeo şi Julieta”?), 1,60 m înălţime şi 55 kg.

CARIERĂ: Debutează în piese jucate pe Broadway, în care rolul ei este de dansatoare. Apoi, păşeşte în televiziune, fiind distri-buită în seriale („Law and Order”, „No Room for Opal”, „The Coming out of Heidi Leiter”). Primul film în care a jucat, avea doar 11 ani, este „Dreams of Love”, de Milos Forman. Principalele filme în care a fost distribuită sunt: „I Love You, I Love You Not”, „To Gillian on Her 37th Birthday”, „Romeo and Juliet”, „Polish Wedding”, The Rainmaker”, „U-Turn”, „Flora Plum”.

PASIUNI: Îi place să studieze ştiinţele umaniste, adoră dansul şi face surf când se află la Los Angeles.

DOMICILIU: A ales să locuiască în continuare împreună cu părinţii şi pisica sa Fifi-Champion, la New York.

Katie Holmes

DATA NAŞTERII: 18 decembrie 1978, Toledo, Ohio.

FAMILIA: Este cea mai mică dintre cei cinci copii din familie.

CARIERA: S-a făcut remarcată în Franţa, prin intermediul serialului „Dawson”, creat şi scris de Kevin Wiliamson („Scream”, „Ştiu ce-ai făcut astă-vară”), în care interpretează rolul lui Joey.

PASIUNI: Actorul preferat este Tom Hanks, iar dintre actriţe idolii săi sunt Meg Ryan şi Jodie Foster. Regizorii pe care îi admiră fără nici o rezervă sunt Ron Howard („Apolo 13”) şi Woody Allen. Iubeşte muzica clasică, intră frecvent în librării şi cumpără cărţi de literatură, îi place să călătorească.

DATA NAŞTERII: 24 iulie 1970, la New York.

FAMILIA: În ciuda faptului că e născută la New York, părinţii săi sunt portoricani, iar copilăria îi e „stigmatizată” de această origine. Mai are o soră, Maria Lopez. Între 1997-1998 a fost căsătorită cu Ojani Noa.

ATUURI FIZICE: Ten măsliniu, ochi căprui şi migdalaţi, şolduri şi fese proeminente, 1,66 m înălţime, 57 kg. În 1997, a fost desemnată de publicaţia americană „People” printre cele mai frumoase 50 de femei din lume.

CARIERĂ: Debutează în lumea show-biz-ului ca dansatoare şi în clipuri ale cântăreţilor Janet Jackson şi Puff Dady. Joacă şi în câteva seriale pentru televiziune, dar cariera sa pe marele ecran începe cu „U-Turn” de Oliver Stone şi continuă cu „Anaconda” şi „Out of Sight”. Este prima actriţă de origine sud-americană care accede la statutul de star hollywoodian.

PASIUNI: Muzica, la sfârşitul anului 1999 a semnat albumul „On the 6”.

DECLARAŢII MEMORABILE:

„N-am să încerc niciodată să-mi maschez vestimentar fundul, atât timp cât bărbaţii sunt înnebuniţi după el”.

DORINŢE NEREALIZATE:

Să întâlnească bărbatul vieţii ei, să-i devină soţie şi să-i dăruiască un copil.

Halle Berry

DATA NAŞTERII: 14 august 1968, Cleveland, Ohio.

FAMILIA: Părinţii ei au divorţat când avea patru ani. A fost crescută de mama sa. A fost căsătorită cu David Justice, de care a divorţat în 1996. În prezent, este căsătorită cu cântăreţul Eric Benet.

ATUURI FIZICE: Are pielea uşor măslinie, ochi migdalaţi, gură senzuală, trup sculptural, bust opulent, 1,74 m înălţime, 58 kg.

CARIERĂ: La 17 ani a câştigat titlul de Miss Adolescenţă la Marea Paradă Americană, ca reprezentantă a statului Ohio. În 1986 a fost prima calificată la finala Miss America, din cadrul aceleiaşi manifestări. Acest prilej a ajutat-o să apară în serialul tv. „Living Dolls” (1989). Au urmat: „Febra Junglei” (1991), „Boomerang” (1992), „Familia Flinstone” (1994), „Bullworth” (1998), „Povestea lui Dorothy Dandridge” (1999), „X-men” (2000). Ultimul ei film este „Cod de acces: Swordfish”, în care a acceptat să apară goală. A refuzat rolul lui Annie, pe care l-a obţinut Sandra Bullok, în „Speed” (1994). Reprezintă imaginea firmei de produse cosmetice Revlon.

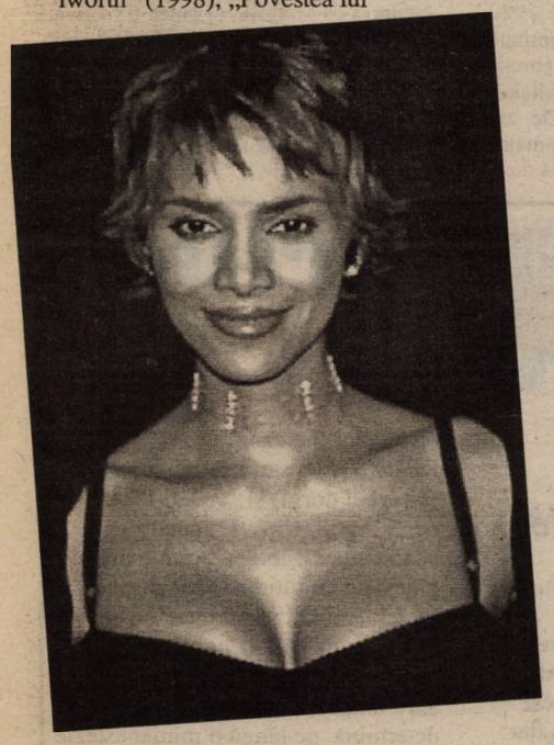

PROBLEME PERSONALE: Suferă de diabet.

Nathalie Portman

DATA NAŞTERII: 9 iunie 1981, Ierusalim, Israel

FAMILIA: Este singurul copil în familie, tatăl său fiind medic, iar mama artistă. La vârsta de trei ani, emigrează împreună cu părinţii ei în Statele Unite. De la vârsta de 9 ani trăieşte în Long Island, alături de părinţi.

ATUURI FIZICE: Fragilă, cu aer adolescentin, vulnerabil, o minionă perfect proporţionată. Este şatenă, are ochii căprui, 1,62 m înălţime, 52 kg.

CARIERA: Debutează ca actriţă de teatru. În cinematografie, primul său rol memorabil este cel al Matildei din „Leon” (1994), filmul regizat de Luc Besson. Joacă apoi în: „Heat” (1995), „Fete frumoase” (1996), „Atacul marţienilor” (1996), „Fiecare spune te iubesc” (1997), „Jurnalul Annei Franck” (1998).

PARTICULARITĂŢI: A devenit vegetariană convinsă după ce, la o conferinţă medicală unde l-a însoţit pe tatăl său, a asistat la o demonstraţie de chirurgie cu laser efectuată pe o găină.

GROS-PLAN

● ***Martin Scorsese*** a declarat că pentru următorul său film i-a rezervat lui Leonardo DiCaprio rolul unui homosexual. Regizorul consideră că starul din „Titanic” este actorul cel mai potrivit pentru a întruchipa un personaj cu preferinţe sexuale... deviate, e vorba de Alexandru cel Mare. Scorsese şi DiCaprio au colaborat deja la realizarea producţiei „Gangs of New York”. „În primul rând, precizează regizorul, m-a frapat asemănarea izbitoare dintre bustul lui Alexandru cel Mare şi cel al lui Leo, apoi vârstele lor sunt apropiate: regele macedonian a murit la 32 de ani (323 î.Ch.) iar DiCaprio are 27 de ani. Mai mult, se spune că Alexandru cel Mare era un bărbat deosebit de carismatic, aşa cum e şi Leonardo.” Filmul va aborda o multitudine de faţete ale vieţii marelui cuceritor, implicit orientările lui sexuale.

● În ultimul său film, „Vanilla Sky”, ***Tom Cruise*** îi aduce un emoţionant omagiu fostului Beatles, ***George Harrison.*** Turnarea filmului a debutat la începutul anului 2000, iar avanpremiera a fost prezentată publicului chiar în ziua dispariţiei celebrului muzician. Spectatorii, aflaţi deja sub impresia anunţului făcut de mass-media au fost şocaţi când, în film, David, personajul interpretat de Tom Cruise, a rostit la un moment dat: „Întotdeauna l-am adorat pe George Harrison.” Sala a fremătat de murmure. „Ca şi cum toţi spectatorii, într-un suflet, şi-au exprimat regretul”, comenta ulterior Cameron Crowe, regizorul filmului. I s-a părut totuşi că n-ar fi potrivit să lase în continuare această replică în film. S-a sfătuit cu Tom Cruise, amândoi fiind încă profund marcaţi de moartea lui Harrison. În cele din urmă s-au hotărât să păstreze aceste cuvinte, care, în timp, vor avea doar semnificaţia unui omagiu şi nu a unei răni proaspete.

● ***Brigitte Bardot,*** fosta icoană a cinematografiei franceze, convertită în pătimaşa apărătoare a animalelor, a declarat, cu puţin timp înaintea sfârşitului anului trecut, un război pe viaţă şi pe moarte adepţilor tocanei din carne de câine, mâncare tradiţională la mare preţ în Coreea de Sud. Fosta actriţă le-a promis echipelor de fotbal participante la Jocurile Olimpice din 2002 nişte „atenţii” foarte mobilizatoare – fotografii ale câinilor torturaţi şi transformaţi apoi în tocăniţă. Ideea fostei actriţe se pare că a declanşat un imens val de nemulţumire şi de... huiduieli. Aşa că B.B. a publicat în ziarul anglofon *Korea Times* o scrisoare deschisă prin care şi-a manifestat indignarea provocată de „aproape o mie de scrisori pline de insulte şi ameninţări, provenite din Coreea”. În plus, pe Internet s-a născut imediat un site anti-B.B., care permite oricui să „gratuleze” fostul sex-simbol al anilor '60 cu tot felul de... dulcegării pornografice. „Cei 45 de milioane de coreeni vă urăsc de moarte”, se spune, de exemplu, într-un mesaj „mai blând”. Sau: „Timp de 100 de zile mă voi ruga ca un câine să vă muşte de buzele sălbatice şi urât mirositoare”... În ceea ce priveşte FIFA, aceasta a sugerat autorităţilor din Coreea de Sud să menajeze sensibilitatea opiniei publice legată de această problemă. Dar, mai puţin interesat de diplomaţie pe această temă, comitetul sud-coreean al J.O. a transmis Federaţiei internaţionale de fotbal să nu se amestece în... tocana lor.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Kombucha şi Maitake

Remedii orientale pentru boli universale

Cele două denumiri exotice din titlu identifică – la modul general vorbind – metode profilactice şi terapeutice multimilenare, ce fac parte din inepuizabila farmacie naturală originară din Asia Orientală. Pe parcursul istoriei umane, ele au putut fi cunoscute, apoi răspândite şi utilizate şi pe alte meridiane. În România, Kombucha a ajuns de puţini ani, iar Maitake sau „ciuperca dansatoare" se află abia în stadiul de intenţie de a fi aclimatizată, după informaţiile noastre. Aducem la cunoştinţa cititorilor revistei „Magazin" elementele de bază legate de virtuţile tămăduitoare ale culturilor amintite, datorită amabilităţii colaboratorului nostru ***Mihai Afteni,*** *un om puternic ataşat de terapiile complementare. Considerăm că, în felul acesta, publicul român se va afla mult mai aproape de evoluţia generală a domeniului respectiv, având astfel şi posibilitatea lărgită de a opta, în cunoştinţă de cauză, pentru anumite asemenea tratamente.*

„Ceaiul divin" – din... bacterii

În realitate, *Kombucha* reprezintă o cultură simbiotică de *Acetobacter xylinum* şi enzime (fermenţi), aşadar nu e vorba despre un ceai propriu-zis, deşi în mod curent i se spune „ciupercă de ceai". Aceasta, pentru că în mod tradiţional (fapt atestat prima dată în anul 220 î.Hr., în Manciuria) amintita cultură se realizează în ceai negru cu sucroză, timp de 7 zile, producând o băutură efervescentă cu gust plăcut acrişor. O incubaţie mai mare face să rezulte o cantitate mai mare de acid acetic şi să se formeze un oţet slab, menţionat încă de asirieni, greci şi romani, ca „un medicament important prin el însuşi".

Faptul că au trecut milenii, de când „ceaiul divin" se foloseşte în numeroase ţări (China, Japonia, India, Coreea, dar şi Rusia, Suedia, Germania, Brazilia ş.a.), confirmă aprecierea calităţilor sale excepţionale, privitoare la nenumărate afecţiuni. Mai trebuie spus că şi numele variază, în funcţie de zona unde se foloseşte. La bază stă cuvântul japonez *Combucha,* „burete" sau „ciupercă", forma Kombucha fiind astăzi cea mai răspândită în lume, de fapt o adaptare germanizată. Alte denumiri sunt *ceai Kvass* (Rusia), *ceai Kargasok, ciupercă manciuriană, Olinka* (Boemia şi Moravia, în mănăstiri) sau chiar şi *algă marină.*

Spuneam că, de fapt, nu este vorba despre o ciupercă, ci despre o cultură simbiotică, un organism viu, capabil să producă „pui". În funcţie de condiţiile geografice şi climatice, ca şi de metoda folosită în realizarea ceaiului, diferă la acesta gustul şi aroma, ponderea anumitor componente, dar calităţile generale rămân neschimbate, în esenţă. Tehnologia de cultivare este simplă, uşor de realizat în orice bucătărie; cât despre componentele de bază, acestea au fost remarcate în urma unor analize riguroase, de laborator: bioxid de carbon, vitaminele C, B1, B2, B3, B6, B12, acizii folic, acetic, glucuronic, gluconic, oxalic, usnic, fructoză, glucoză, enzime şi minerale, ca şi o infimă cantitate de alcool (0,5-1%).

Culturi compacte de Kombucha

Prin stimularea sistemului imunitar individual, Kombucha oferă rezistenţa fizică de care individul are nevoie pentru a-şi menţine şi a-şi reface sănătatea. Micul secret al extraordinarelor efecte curative îl constituie detoxifierea puternică a organismului, ceea ce netezeşte calea către starea de sănătate, atât pe plan fizic, cât şi la nivelele emoţional, mental şi spiritual. Iată şi câteva efecte raportate de utilizatorii acestui ceai: ◆ îndepărtează colita şi crampele stomacale ◆ după caz, opreşte diareea neinfecţioasă sau ajută la evitarea şi eliminarea constipaţiei ◆ îmbunătăţeşte vederea şi ajută la vindecarea de cataractă şi de glaucom ◆ eliminarea unor simptome ale diabetului zaharat şi ale sclerozei în plăci ◆ ajută în tratamentul artritei şi gutei ◆ are efect de remisiune a lupusului ◆ „alină" celulita, curăţă acneea, psoriazisul şi alte boli manifestate la nivelul pielii ◆ îndepărtează stresul şi insomnia, calmează şi relaxează ◆ uşurează vindecarea de bronşită şi de astm ◆ previne şi vindecă infecţiile vezicii urinare ◆ măreşte impulsul sexual ◆ vindecă infectarea cu ciuperci de unghii ◆ opreşte durerile menstruale puternice ◆ ajută la curăţarea colonului şi a vezicii biliare ◆ reglează apetitul şi reduce grăsimea ◆ ajută la reducerea dependenţei de alcool ◆ îngroaşă părul şi întăreşte unghiile. Exemplele pot continua, inclusiv cu mărturii ale unor cultivatori şi utilizatori de Kombucha, din SUA, Franţa, Olanda, Iran ş.a., ca şi din România.

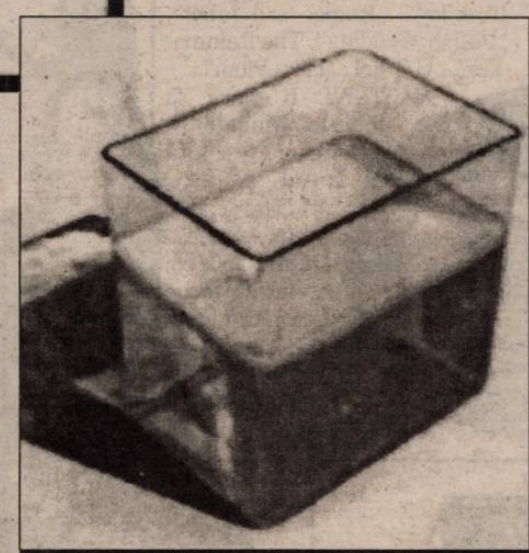

„Ceaiul" Kombucha, cu pelicula de Acetobacter xylinum formată la suprafaţa lichidului

„Ciuperca dansatoare" combate cancerul

De data aceasta, avem de-a face chiar cu o ciupercă, numită *Maitake* (Grifola frondosa), provenind din pădurile de stejari din nordul Japoniei. În perioada medievală, pentru rarisima ciupercă uriaşă (poate ajunge până la mai multe kilograme!) se plătea echivalentul greutăţii în argint. Motivul – gustul extrem de delicios, dar şi calităţile terapeutice deosebite. De aceea, se spune că toţi culegătorii începeau să danseze de bucurie, când găseau o Maitake, de unde şi supranumele de „ciupercă dansatoare".

Cercetarea acestei ciuperci datează doar de două-trei decenii, concluziile fiind neaşteptat de promiţătoare: Maitake are efect antitumoral, combate hipertensiunea, diabetul, obezitatea, hepatita, acţionează împotriva virusului HIV. În prima etapă de studiu, cel mai valoros dintre extractele obţinute pare a fi *Maitake D-fraction,* administrat oral, care întăreşte considerabil sistemul imunitar, stopând şi chiar ducând la regresia diferitelor forme de cancer.

Primul studiu pe pacienţi umani a vizat un lot numărând 165 de bolnavi cu vârste între 25 şi 65 de ani, suferind de cancer în stadiile III-IV. Iată efectele tratamentelor cu Maitake D-fraction: ameliorări de 74 % în cancer la sân; 65% – plămâni; 57% – pancreas; 54% – ficat; 50% – prostată; 38% – creier; sub 25% – leucemie, stomac, oase. În majoritatea cazurilor, aplicarea simultană a chimioterapiei şi a tratamentelor cu Maitake a condus la ameliorări sporite. De asemenea, s-a relevat, ca importanţă majoră pentru bolnav, consumarea zilnică a ciupercii ca aliment, cu evident rol în regresia bolii. Astfel, s-a reuşit prevenirea metastazei în 91,3% din cazurile studiate.

Pentru suferinzii din România, informaţiile de mai sus, privitoare la ciuperca Maitake, pot părea cel mult un grăunte de speranţă greu de făcut să rodească. Precizăm însă că ne-am referit la o realitate, şi nu la teorii sau experimente de laborator, iar amintita preţuire de care ciuperca se bucură dintotdeauna nu face decât să-i confirme virtuţile tămăduitoare. De altfel, d-l Mihai Afteni şi-a exprimat încrederea că Maitake va putea fi cultivată şi utilizată, foarte curând, şi în România. Imensul avantaj este că începutul a fost deja făcut: natura ne ajută, şi în acest fel, să vindecăm maladii dintre cele mai răspândite, între care se află şi devastatorul cancer.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

SCROBUL DE BEŢIE. Femeia făcea de obicei leacul pentru a-şi dezbăra bărbatul de năravul beţiei, căci ea era principala victimă a acestuia. Mai întâi, îngropa în cimitir, la mormântul unui cunoscut, trei ouă şi o lingură de unt, bine împachetate, ritual însoţit de un descântec specific. Trei zile se ţineau îngropate, răstimp în care femeia postea şi se ruga la Maica Domnului să o ajute în cele ce le înfăptuia. Dezgropa apoi pachetul şi din ouăle şi untul respective prepara un scrob, pe care-l dădea bărbatului să-l mănânce; la dezgropare şi la prepararea leacului, se rostea iarăşi descântecul. Pentru nefericitul beţiv urma momentul cel mai neplăcut, căci scrobul preparat aşa cum am arătat îi producea o „aplecătură" cumplită, ce-l lecuia de pasiunea pentru alcool, dar îi aducea deseori alte boli, din cauza ouălor şi a untului „învechite" la căpătâiul mortului.

MĂNUŞA DE PARAFINĂ. Artroza şi arsurile vechi, luxaţiile şi entorsele, inflamarea tendoanelor şi articulaţiile rigide se vindecau cu ajutorul unei băi locale cu parafină. Dacă zona vizată era, de exemplu, mâna, aceasta se introducea în parafina înmuiată la 53-54ºC , se ţinea puţin, pentru ca „mănuşa" astfel formată să se întărească, apoi se învelea într-un plastic sau ştergar. După circa un sfert de oră, pielea devenea suplă, netedă, iar cantitatea sporită de sânge, care circula în zona respectivă şi căldura acumulată favorizau îndepărtarea simptomelor neplăcute.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să ne îngrijim singuri

Reîncărcaţi-vă bateriile energetice!

A. *Prin semnul infinitului...*

Cu siguranţă vă mai amintiţi din şcoală semnul infinitului, acel opt culcat ce ne-a bântuit orele de matematică!

Iată că acum îl putem pune direct la treabă, în folosul nostru.

◆ Scrieţi-l pe o foaie de hârtie, mare, modelându-l în ritmul respiraţiei. Începeţi din colţul stâng de jos, al paginii şi inspiraţi când urcaţi curba, expirând când o coborâţi.

◆ „Aşezaţi-l" pe fruntea dv. Mai întâi cu palma dreaptă, apoi cu stânga şi în aer, cu vârful fiecărui deget.

◆ Închideţi ochii şi „scrieţi-l" mental, vizualizându-l pe un ecran imaginar.

◆ În final, înscrieţi optul culcat, cât mai mare, în spaţiu, cu ambele braţe, mlădiind întregul corp. Realizaţi astfel o mişcare armonioasă, pe care Legea rezonanţei o va transmite întregii fiinţe.

◆ Ajutaţi-vă de o melodie lentă şi... dansaţi cu Infinitul!

Jocul cu semnul acesta constituie un exerciţiu mental şi unul energetic, de comunicare cu Cosmosul, pentru refacerea potenţialului de forţe pierdut.

B. *Prin respiraţie*

Puteţi să vă modelaţi gândurile, insistând pe unul din timpii respiraţiei. Dacă inspiraţia durează mai mult şi se face cât mai lent, vă veţi dinamiza. Este bine ca acest exerciţiu să se facă dimineaţa, dar se poate oricând aveţi nevoie. Niciodată seara.

C. *Prin vizualizare*

Dacă vă simţiţi agresivi, anxioşi şi cu nervii „întinşi", atunci alegeţi un cuvânt (de exemplu, RELAXARE sau LINIŞTE sau oricare îl doriţi) şi „vedeţi-l" cu ochii minţii. Citiţi-l mental pe silabe, apoi „ştergeţi" câte o literă, începând cu ultima, până dispare tot cuvântul... Se produce o eliberare de endorfine, acele substanţe emise de creier, asemănătoare morfinei, ce determină, pe lângă o minianestezie (deci alungă unele dureri organice), o detensionare musculară, stare generală de bine şi recâştigarea energiei pierdute.

GABRIELA FLORETA BUCUR
Psiholog reflexoterapeut

De vorbă cu avocatul casei

Majorarea pensiei de întreţinere

IOANA BOGDAN din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că în urma divorţului s-a dispus încredinţarea copiilor către soţia dv. şi s-a stabilit în sarcina dv. plata unei sume de bani cu titlu de întreţinere.

În acest moment aţi fost citat de către instanţa de judecată să vă prezentaţi în instanţă deoarece soţia dv., creditoarea obligaţiei de întreţinere, a introdus o cerere prin care solicită majorarea cuantumului pensiei.

Dată fiind situaţia expusă, ne întrebaţi dacă puteţi fi obligat să plătiţi o altă sumă decât cea stabilită prin hotărârea de divorţ, şi ce anume ar trebui să faceţi.

Conform dispoziţiilor art. 94 alin. 2 din codul familiei, trebuie să ştiţi că instanţa va putea mări sau micşora obligaţia de întreţinere sau hotărî încetarea ei, după cum se schimbă mijloacele celui ce dă întreţinerea sau nevoia celui ce o primeşte.

Alineatul 3 al aceluiaşi articol prevede şi cotele în care se datorează întreţinerea în funcţie de numărul de copii. Astfel pentru un copil se datorează 1/4 din câştigul din muncă, pentru doi copii se datorează 1/3, iar pentru trei sau mai mulţi copii 1/2.

De asemenea, trebuie precizat că instanţa nu poate stabili cote superioare plafonului legal cu excepţia cazului în care debitorul se oferă să plătească o pensie de întreţinere peste plafonul legal şi prin aceasta nu se aduce atingere altor persoane îndreptăţite la întreţinere.

Întreţinerea însă se acordă nu numai din câştigul din muncă, ci şi din alte mijloace ale debitorului obligaţiei de întreţinere, potrivit principiului după care întreţinerea este datorată potrivit cu nevoia celui care o cere şi cu mijloacele celui care urmează a o plăti.

Cu privire la cazul dv. trebuie făcute câteva precizări.

Din ceea ce ne-aţi relatat, deşi aţi divorţat, nu aţi făcut partajul bunurilor comune, fapt pentru care locuiţi în acelaşi apartament cu fosta soţie împreună cu copiii rezultaţi din căsătorie.

Faţă de aceste considerente situaţia dv. nu poate fi comparată cu aceea a soţilor care, în urma divorţului, au făcut şi partajul bunurilor comune şi unuia dintre soţi i-au fost încredinţaţi copiii spre creştere şi educare, iar soţul care datorează întreţinerea nu locuieşte cu aceştia.

În cazul dv. va trebui să se ţină cont de faptul că dv., deşi nu v-au fost încredinţaţi copiii, locuiţi împreună cu aceştia şi implicit vă ocupaţi de creşterea şi educarea lor şi, totodată, gospodărind împreună, este evident că alocaţi o sumă mult mai mare pentru copii decât suma ce v-a fost fixată prin hotărârea de divorţ.

Astfel, chiar dacă veniturile dv. din muncă au crescut faţă de momentul la care s-a pronunţat hotărârea de divorţ, dv., în contextul precizat chiar plătiţi o întreţinere suficientă în raport cu nevoile copiilor.

Considerăm astfel că ar fi nedrept să fiţi obligat să plătiţi o pensie de întreţinere majorată în raport cu noile dv. venituri şi ar fi şi mai nedrept să vi se impute direct de pe statul de plată în condiţiile în care dv. alocaţi chiar sume mai mari ca urmare a faptului că gospodăriţi împreună cu creditorul acestei obligaţii.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

☺ – *Curaj, spune doctorul. Şi eu sufăr de aceeaşi boală...*

– Da, dar dumneavoastră nu aveţi acelaşi medic...

☺ – *De ce ai furat de la garderobă mantaua de ploaie? întreabă poliţistul.*

– Ploua cu găleata!

– Asta nu e o scuză! Puteai să iei o umbrelă!

☺ *La un spital de nebuni doctorul se adresează unei paciente:*

– De ce spui la toată lumea că eşti regina Victoria, iar mie că eşti Ecaterina cea mare!

– Păi bine, doctore, pe dumneata aş putea să te mint?

☺ – *Ionele, spune învăţătorul, câţi ani are cineva născut în 1967?*

– Bărbat sau femeie!

☺ – *Minunată cafea!*

–Te cred şi eu, mi-a adus-o bărbatul meu din Yemen!

– Extraordinar! Şi e încă fierbinte.

☺ *La spovedanie un bărbat este întrebat:*

– De câte ori ţi-ai înşelat soţia?

– Părinte, eu am venit să mă umilesc, nu să mă laud!

PERSPICACITATE

Examinaţi cu atenţie acest desen şi încercaţi să răspundeţi la următoarele patru întrebări: 1) Două persoane sunt îmbrăcate absolut la fel. Care sunt acelea? 2) O altă persoană este îmbrăcat ca alte două dar, totuşi, există trei mici diferenţe. Cine este acea persoană şi în ce constă cele trei mici deosebiri. 3) Un element particular este repetat identic de trei ori. Care? 4) Există şi o greşeală grosolană. Care? (Gh.R.)

SOLUŢIA:

1) Cele două persoane: 5 şi 10. 2) Persoana cu nr.9 cu următoarele diferenţe: pălăria, cinci pliseuri pe vestă în loc de şase, ciubotele, cenţura. 3) Bordura ornamentală de la casa din stânga, în centru, şi pe zidul casei din dreapta. 4) Persoana de la nr.1 „poartă" un coş fără mâner!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: NEGRUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

NIKOLAICZUK - CRAMLING, 1986

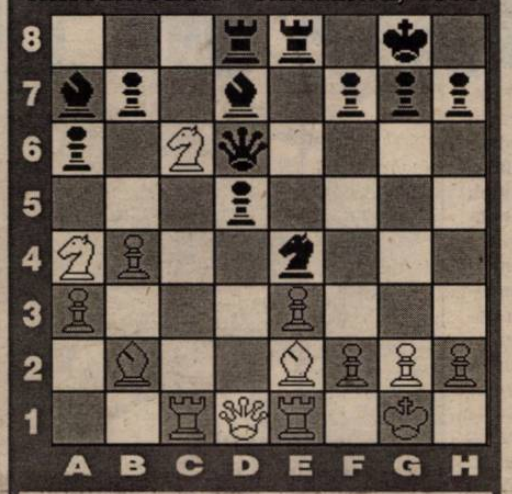

DEZLEGARE: 1... Cf2 2. Na7 (2. Rf2 Ne3 3. Rf1 Dh2 - +; 2 Dc2 Ne3 3. Cd8 Cg4 4. Rf1 Ch2X) 2... Cd1 3. Nd1 b6 4. Nd4 Tb8 cu ameninţarea Tb7 - +

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PARFUM

1. Unde, în lume, au fost folosite, pentru prima oară, parfumurile?

2. Cui îi este atribuită invenţia apei de colonie?

3. Unde se află un celebru „Muzeu al Parfumurilor"?

4. Când şi unde a fost construită prima uzină modernă de parfumuri?

5. Cine a scris romanul „Parfumul"?

6. Cine a fost interpretul principal al filmului „Parfum de femeie" realizat în 1974 de Dino Risi?

7. Ce mare creator de parfumuri este evocat într-o poezie de Ion Minulescu?

Răspunsurile din numărul trecut

1) După cât se pare Anul Nou s-a sărbătorit pentru prima oară în Babilon, cu 4000 de ani în urmă. 2) Ziua de 1 ianuarie a fost declarată prima zi a anului în anul 153 î.Ch. în Senatul Roman şi stabilită definitiv în anul 48 î.Ch. prin aplicarea calendarului iulian. 3) Imaginea unui copil ca un simbol al noului an a fost folosită pentru prima oară în Grecia, în jurul anului 600 î.Ch. 4) Anul Nou Biblic este celebrat la 1 septembrie, la presupusa „facere a lumii" (anul 5508 î.Ch.). A fost utilizat la noi până în secolul al XVIII-lea de Biserică şi cancelariile domneşti. 5) Comedia a cărei acţiune începe şi se desfăşoară în mare parte în casa unui scriitor (Alexandru Manea) în noaptea de revelion este „Visul unei nopţi de iarnă" de Tudor Muşatescu (1903-1970). 6) Concertul desfăşurat cu regularitate în prima zi a anului este cel al Filarmonicii din Viena. 7) Calendarului oficial folosit în întreaga lume este calendarul gregorian.

Poşta cititorilor Elena Ispas, Piatra Neamţ şi prof. Marin Ştefan, Şimleu Silvanei. *Vă mulţumim pentru temele propuse, care vor apărea cât de curând în revistă, evident cu uşoare modificări acolo unde sunt neapărat necesare.*

Kolea Kureliuc, Măriţeia Mică. *Vă mulţumim pentru urări şi regretăm încă o dată că nu vă place rubrica dar, aşa cum credeam că aţi înţeles aceasta nu este o clonă a vechii rubrici şi sunt foarte mulţi cititori care o apreciază.* (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„SECVENŢE"

FEMEIE FĂRĂ PERECHE / DĂRNICIE		GARNITURĂ / CÂNTĂREAŢĂ CU MUSCALUL		LUPTE CU TAURII / CRUSTACEU... ÎN ZODIAC		ANIMALE ÎN TURMĂ / ORIZONT		FIERĂRII DE ALTĂDATĂ / BIT!		EXPRAORDINARĂ / VOLUME DE STUDIU	
G	E.	N	E	R	O	Z	I	T	A	T	E
A SE COCOŢA / SĂ MERGEM!		C	A	T	A	R	A.	PIESĂ GREA LA ŞAH / VECHI BAN DE AUR	T	U	R
H	Ă	I	SHOW CU CLOVNI / A SELECTA	C	I	R	C	RĂZUITĂ LA FAŢĂ / SEVERITATE	R	A	K
LINIŞTE! / ŢARĂ SCUMPĂ		S	T	BRUSC / ASFIXIATĂ	D	E	O	D	A	T	A
P	Ă	T	R	I	A	MURDAR ÎN OPOZIŢIE / SPUS	C	U	R	A	T
RAŢIE ALIMENTARĂ / ÎN OCOL!		T	A	I	N	GRĂBIŢI / LEZAT	Z	O	R	I	I
C	O	A PRIMENI ATMOSFERA / DEXTER		A	E	R	I	S	I	NUCLEU DE NEON! / NIMB	E	O
CURĂ! / LOCUITOR LA TRIPOLI		R	A	CUTIE MUZICALĂ / TREI DIN CINCI!		C	Ă	S	E	T	A	ÎNCEP DISCUŢIILE	N
L	I	B	I	A	N	OMAGIU / ÎN STOC!		L	A	U	D	A	
OCHIT / FEMEIA CARE NETEZEŞTE RUFELE		Ţ	I	N	T	I	T	ARIA PRIVIGHETORII	T	R	I	L	
C	Ă	L	C	Ă	T	O	R	E	A	S	Ă		

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „URĂRI TRADIŢIONALE". *Orizontal:* S - O - O - E - V - V - CALCULATOARE - REAL - CARNAT - BAN - MO - LIANE - CEC - USA - TIR - ZA - ORAL - BATA - CINE - ATEI - N - VIE - COBAI - MI - OSPICII - AA - BAIAT - TALENT - STRAT - TARII - BAIE - ALINEAT.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Sfaturi de la grădinarii pricepuţi

◆ Dacă Moş Crăciun v-a adus în dar o *orhidee* în ghiveci, nu vă temeţi că va fi foarte greu să o îngrijiţi. Deşi este o plantă exotică şi înscrisă pe lista... preţioaselor, specialiştii în horticultură au ştiut să-i confere acele calităţi care să o facă să trăiască până şi într-un apartament de bloc. Are nevoie doar de un loc foarte luminos şi de aer umed. Pământul, în schimb, trebuie să fie doar uşor umed, deci niciodată apa să nu bălţească. E de preferat ca planta să fie udată doar de 2-3 ori pe săptămână, cu apă păstrată dinainte într-o sticlă, la temperatura camerei. Dacă atunci când udaţi planta se scurge apă în farfurioară, acest surplus trebuie scurs. Dacă aerul din cameră este foarte uscat, stropiţi planta cel puţin la 2-3 zile cu apă la temperatura camerei. Unele soiuri de orhidee (de exemplu, Phalaenopsis) pot înflori de mai multe ori pe aceeaşi tulpină dacă florile se taie numai până la al treilea sau al patrulea nod.

◆ Şi, tot după sărbătorile de iarnă, e foarte posibil ca grădina proprie să se fi îmbogăţit cu o *„Crăciuniţă"* (Steaua de Crăciun). Cum procedaţi ca să o păstraţi în cele mai bune condiţii? S-o aşezaţi într-un loc cu luminozitate maximă, ferit de frig şi de curent, la care planta este deosebit de sensibilă. La şoc termic îşi pierde imediat frunzele. Deşi are nevoie de aer curat, nu suportă să stea iarna în faţa sau în dreptul unei ferestre deschise, nici măcar într-o cameră în care intră aer rece mai mult timp. De asemenea, nu trebuie udată excesiv, deoarece apar pete pe frunze şi, în foarte scurt timp, îi putrezesc şi rădăcinile.

◆ *Lămâiul* a început să-şi piardă frunzele? Luaţi de urgenţă măsuri. Pulverizaţi-i coroana cu apă fără calcar, răriţi udatul şi controlaţi dacă nu cumva a fost invadat de dăunători. Dacă veţi constata acest lucru, stropiţi lămâiul cu ulei de parafină.

◆ *Portocalul pitic* (cunoscut şi sub denumirea de Calamondin) trece cu bine iarna în condiţii de apartament dacă beneficiază de un loc luminos, bine aerisit şi cu temperaturi care nu trec de 15 grade C. Temperaturile crescute şi aerul stătut favorizează formarea păduchilor de plante şi păianjenilor. În privinţa udării, cu cât temperatura din cameră este mai scăzută, cu atât udatul trebuie să fie mai rar. Portocalul pitic, dacă beneficiază de condiţii „pe placul lui" face fructe tot timpul anului, foarte decorative, dar şi foarte... acre.

◆ Dacă aveţi superba plantă decorativă ce poartă numele *Codiaeum* (frumuseţea ei constă în frunzele cu nervuri proeminente, asemănătoare ca formă cu cele de tutun, ce alcătuiesc o tufă picturală pentru că unele sunt roşiatice, altele galbene sau verzi)aveţi grijă să nu o supuneţi la grele încercări pentru că reacţionează imediat. Ce o supără? În primul rând frigul şi curentul. Ca să o feriţi de răcoare, nu numai că trebuie să o aşezaţi într-un loc cu temperatură de 18-20 de grade, dar trebuie să fie şi ferită de curenţii reci de aer. Cel mai potrivit este ca ghiveciul să fie aşezat pe un suport de plută, mai ales dacă e amplasat direct pe pardoseală. Dacă „răceşte", frunzele încep să cadă una câte una. Şi, pentru că pretinde şi aer umed, stropiţi-o din când în când cu apă fără calcar. *(A. Popescu)*

Centura cu diamante a lui Doroftei

După un an prost pentru sportul românesc, salvat doar de prestaţia de excepţie a echipei de gimnastică, iată că anul 2002 porneşte cu dreptul, sub semnul unei frumoase performanţe, de data asta din lumea boxului: Leonard Doroftei este noul campion mondial profesionist, versiunea WBA, la categoria semiuşoară. „Moşul", cum este numit Doroftei între prieteni, nu doar că a rezistat pe parcursul celor 12 reprize din partida de la San Antonio, dar a fost tot timpul peste adversarul său, Raul Balbi, intrând în cele din urmă în posesia centurii cu diamante. După câştigarea titlului, Leonard Doroftei s-a arătat fericit că poate aduce pentru prima dată în România o centură adevărată de campion mondial, iar vicepreşedintele FR de box, Rudel Obreja, spunea chiar că deşi anul e la început, Doroftei poate fi considerat deja sportivul anului 2002, declarându-se gata de a face toate eforturile ca meciul revanşă să aibă loc în România. Ar fi şi asta o premieră în boxul românesc. Iată, în final, câteva date din biografia proaspătului campion mondial român: Leonard Doroftei s-a născut la Ploieşti, pe 10 aprilie 1970; practică boxul de la 14 ani; în 1986 câştigă primul titlu naţional la juniori, performanţă reeditată în 1987 şi 1988; trecând la seniori, reuşeşte să fie de cinci ori campion naţional, în 92, 93, 94, 96 şi 97; a cucerit două medalii de bronz la JO, prima la Barcelona în 1992, a doua la Atlanta în 1996; campion mondial la Berlin în 1995; 239 victorii ca amator; din 1997 a trecut la profesionism; are 20 de meciuri câştigate, 7 prin KO, este neînvins până la această oră.

SPORT FLASH

Zburătorul Sven

O pagină de istorie a săriturilor cu schiurile de la trambulină a fost scrisă duminică, în cadrul competiţiei numite Turneul celor 4 trambuline. Până la debutul acestei competiţii aflată anul acesta la cea de-a 50 ediţie, favoritul de necontestat părea să fie polonezul Adam Malysz, despre care am mai scris în această pagină, liderul actual al Cupei Mondiale. „Batman" a câştigat 6 din cele 9 etape disputate până acum şi se părea că cele 4 trambuline sunt la picioarele lui. Dar, în mod inexplicabil, polonezul aflat pe creasta valului, devine de nerecunoscut, nu mai reuşeşte nici o săritură care l-a făcut faimos, pierzând, dintr-o dată, gustul pentru zbor pentru a lăsa locul unui obscur până atunci german pe nume Sven Hannawald. Schiorul german câştigă prima trambulină din Germania, o câştigă şi pe a doua, moment în care concursul se mută pentru ultimele două trambuline în Austria. Când toată lumea se aştepta la un reviriment Malysz, Sven Hannawald câştigă şi a treia trambulină, devenind cel de-al 13-a schior din istoria de 50 de ani a competiţiei care reuşeşte să câştige 3 concursuri din cele 4. Până duminică, nici un schior nu reuşise să câştige toate cele 4 trambuline. Zburând incredibil în faţa unui polonez care părea un începător talentat, Sven Hannawald reuşeşte să devină primul schior din istoria competiţiei care a câştigat toate cele 4 concursuri, reuşind să se umple de bani şi să intre în posesia ultimului model de automobil Audi. Urmează, de acum, etapele din Cupa Mondială, unde prevăd o revenire a lui Malysz şi o reintrare în anonimat a lui Sven. Mai ales că premiile grase s-au cam terminat...

GEORGE CUŞNARENCU

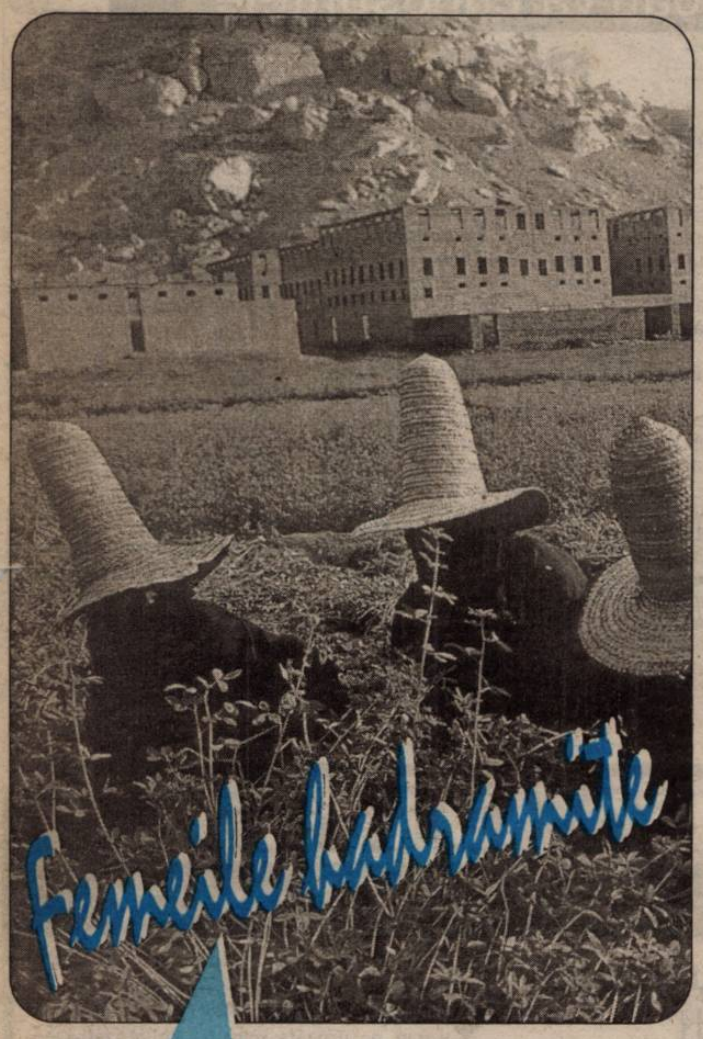

Yemenul impresionează prin tradiţiile sale străvechi. Aceste femei au ieşit să smulgă trifoi pentru vite. Ele au feţele acoperite iar pe cap poartă ciudatele pălării specifice regiunii Hadramont. După cum se vede nu se îndepărtează prea tare de locuinţele lor, de asemenea tipice pentru locurile respective. (I.S.)

COMOARA DIN TIBET

La sfârşitul anului trecut, în cadrul unei expoziţii purtând ca titlu „Comoara din Tibet", un lama tibetan şi zece discipoli ai săi au finalizat confecţionarea unei fresce circulare din nisip multicolor (aşa-numita mandala) care, conform tradiţiei, însoţeşte ceremonialul de rugăciuni pentru prosperitatea Hong-Kongului, fostă colonie britanică retrocedată Chinei în iulie 1997. *(A.P.)*

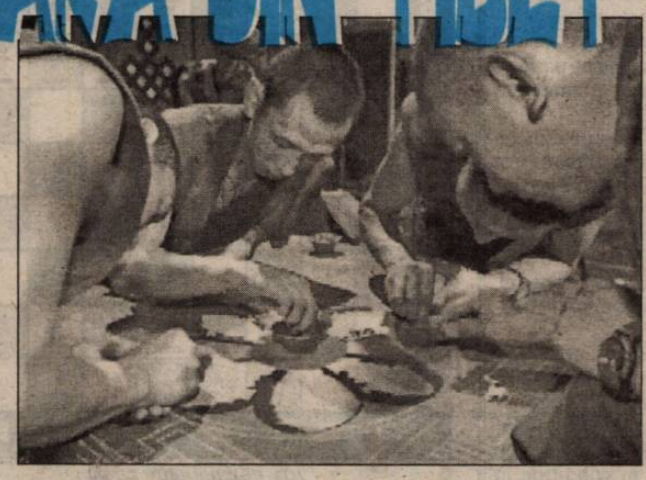

MEMORIE CONDIŢIONATĂ

Sean McSimmonds este student la Colegiul Saint James (statul american Ohio) şi s-a făcut remarcat prin memoria lui de-a dreptul fantastică. În diverse ocazii, el poate recita continuu şi fără greşeală 30-40 de poeme ale marilor poeţi americani şi englezi. De asemenea, la un concurs de profil, el a reuşit să spună nu mai puţin de 180 de versete din Biblie. Dar performanţele lui sunt condiţionate de ambianţa în care-şi pune memoria la încercare. Dacă se află în preajma unui râu învolburat sau are pe o casetă imprimat zgomotul făcut de apa care se zbate printre stânci, atunci Sean înregistrează ceea ce citeşte cu randament maxim. În absenţa acestui sunet ambiental, memoria nu mai funcţionează la parametri optimi. El s-a obişnuit din liceu să înveţe cu vuietul apelor ascultat la căşti. *(P.I.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Răspunsuri faţă de care ştiinţa rămâne datoare ■ Întâlnire cu o cometă ■ Cum descoperiţi identitatea unui extraterestru? ■ Pământul, o bombă nucleară în devenire?! ■ Femina club ■ Implant radioactiv contra cancerului de prostată ■ Şahul, cel mai onest război al lumii ■ Unde se află Grădina Raiului? ■ Cel mai inteligent copil din lume ■ Sacroterapia – pacea firului de iarbă ■ De vorbă cu avocatul casei ■ Horoscop.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

14 – 20 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Linişte şi pace în constelaţia dv., de parcă astrele ţin o şedinţă pentru a vă pregăti ceva palpitant. Curba financiară staţionează, din păcate, la un nivel modest, dar dă semne de înzdrăvenire.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este ascensiunea curbei psihicului. Se pare că o persoană foarte apropiată din anturaj vă produce o bucurie foarte consistentă, la începutul perioadei.

GEMENI (22.05-21.06): Vă obsedează un vis sau o întâmplare petrecută recent, şi asta vă afectează atât randamentul de zi de zi, cât şi relaţiile la serviciu. Se impune să ştergeţi cu buretele toate gândurile cenuşii.

RAC (22.06-22.07): Curba financiară este acum cea mai semeaţă, ea urcând vertiginos şi având chiar un maxim vineri sau sâmbătă. Pe de altă parte, în weekend primiţi sau faceţi o vizită parfumată.

LEU (23.07-22.08): Veşti bune pentru această perioadă. Curba financiară staţionează la un nivel acceptabil, iar cea a afectivităţii are un maxim de toată frumuseţea (miercuri), deci relaţiile în cuplu decurg perfect.

FECIOARĂ (23.08-21.09): S-ar părea că în această perioadă se va petrece un lucru foarte pozitiv în mediul profesional. Oricare ar fi adevărul, curba responsabilă cu cariera este în creştere.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Aveţi tendinţa de a vă face singur probleme (mai ales sentimentale). Parcurgeţi o pasă pesimistă, dar cred că primirea unei sume considerabile de bani (marţi, miercuri) vă va îmbujora iarăşi obrajii.

SCORPION (23.10-21.11): Două evenimente contradictorii vă vor pune pe gânduri. În primul rând, o persoană dragă şi de sex opus vă va face o surpriză neplăcută apoi, spre finele săptămânii, aceeaşi persoană se va revanşa întru-un mod plăcut şi spectaculos.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară face nazuri periculoase. În prima parte a intervalului scade până sub normal, apoi creşte şi are un maxim joi sau vineri. Fiţi foarte atent la cheltuieli!

CAPRICORN (21.12-19.01): Şi la dv. curba financiară oscilează destul de alarmant (luni-miercuri), apoi se stabilizează la un nivel acceptabil. Din fericire, curba afectului este în continuă creştere.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână. Ambele situaţii sunt de natură materială, iar la sfârşitul perioadei veţi respira uşurat, întrucât veţi ieşi cu bine la liman.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba psihicului trădează faptul că sunteţi optimist şi aveţi un dinamism mai rar întâlnit la Peşti. În aceste circumstanţe, orice iniţiativă se va dovedi profitabilă. Nu pierdeţi nici o ocazie!

Personalităţile săptămânii: *Ionel Teodoreanu, Ion Minulescu, Petrache Poenaru, Iuliu Maniu, Octav Băncilă, Ion Frunzetti, Mircea Sântimbreanu, Henriette Yvonne Stahl, Ioana Bulcă;* Elvis Presley, Richard Nixon, Jack London, Charles Perrault.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 556 • ANUL XLV • 17 IANUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 3 (2306)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

✍ «Mai bine să mori de foame decât să cerşeşti un lucru pe care eşti primul să-l meriţi.»

✍ «Nu este oare ciudat că dorinţa supravieţuieşte atâţia ani posibilităţilor?» (Shakespeare)

Nimeni nu ştie reţeta vieţii...

Răspunsuri faţă de care

Ştiinţa rămâne datoare

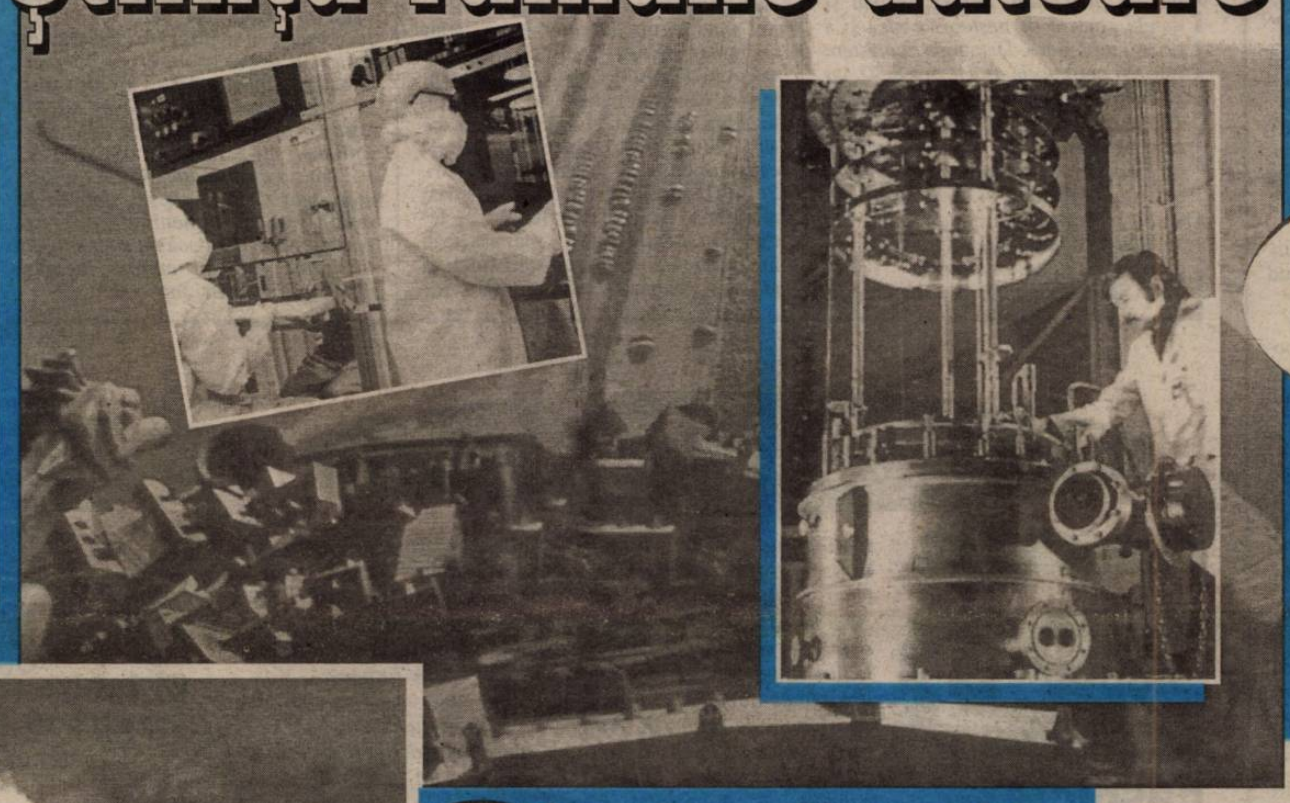

Terra X

Mars Reconnaissance Orbiter

în... 2005!

PĂMÂNTUL, o bombă nucleară în devenire?!

Nu ne mai putem imagina lumea civilizată fără acea formă de energie omniprezentă şi omnipotentă – pe care, paradoxal, nici nu ştim s-o definim – numită energie electrică. Dar a face să zbârnâie morişca banalului aparat numit contor, cel care se ocupă cu recensământul kilowaţilor, înseamnă, deocamdată, să ne degradăm ireversibil biosfera. De ce? Pentru că producerea unui KWh din cărbune înseamnă generarea a 900 de grame de bioxid de carbon; din arderea gazelor rezultă 600 de g CO_2, dar atunci când acelaşi KWh este obţinut din uraniu, emisia de CO_2 este nulă. În consecinţă, am putea spune că temutele centrale nucleare reprezintă idealul pentru respiraţia sănătoasă a viului. Însă este un ideal perfid, căci poluarea indirectă rezultată din fuziunea nucleelor de uraniu alimentează discret şi continuu munţi de deşeuri radioactive care formează, la scara istoriei, o adevărată bombă atomică. Vom putea conviețui cu această ameninţare potenţială?

PAUL IOAN

Continuare în pag. 5

Starea de veghe

Cum descoperiţi identitatea unui extraterestru?

Femina club

Dosarele frumuseţii

Consultaţii fără plată

Osteoporoza – „insuportabila epidemie”

Terra X

Bijuteria numită flamingo

Terapii complementare

Sacroterapia – pacea firului de iarbă

Misterele lumii

Unde se află Grădina Raiului?

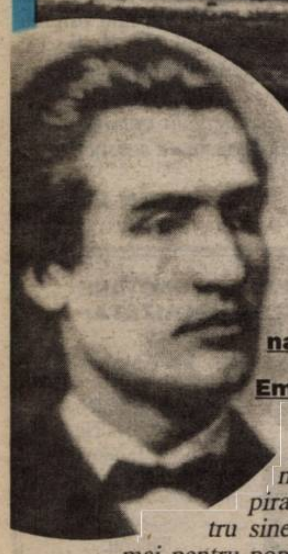

152 de ani de la naşterea lui Eminescu

«Nu nutrea nici o aspiraţie pentru sine, ci numai pentru poporul din care făcea parte, fiind prin aceasta mai mult un exponent decât un individ...» (G. Călinescu)

Premieră astronomică

PRIMA STEA VIRTUALĂ

Incredibil dar adevărat! Oamenii de ştiinţă au creat pentru prima oară o... stea virtuală! Performanţa aparţine Observatorului Keck II din Hawaii, cel mai mare din lume în acest moment. Noua stea este de fapt o stea-etalon, care va ajuta aşa numita optică adaptivă să crească substanţial rezoluţia detaliilor celor mai fine ale obiectelor astronomice şi va permite măsurători de mare precizie ale distorsiunilor atmosferice. Ea a fost „realizată” folosind un laser de 20 de waţi, al cărui fascicul luminos a fost îndreptat spre o zonă a cerului unde se află un strat difuz de atomi de sodiu. A rezultat o adevărată stea virtuală portocalie, de 25 de ori mai puţin luminoasă decât cea mai slabă stea vizibilă cu ochiul liber dar suficient pentru a fi folosită la etalonarea sistemelor optice. Această realizare, care marchează intrarea laserilor şi în aplicaţiile astronomice, va permite Observatorului Keck investigarea în perfecte condiţii a întregului cer.

Noua stea a emis „prima lumină” la 23 decembrie 2001 – cu două zile şi 2001 ani mai târziu decât „sora” ei care prin vestirea Naşterii lui Iisus avea să schimbe soarta omenirii... *(M.D.)*

cartea albă

DILEMELE LITERATURII

La ediția de anul trecut a Târgului de Carte „Gaudeamus – Carte de învățătură" care s-a încheiat pe 2 decembrie, am consemnat o dilemă: deși oferta literaturii este mare, cererea cititorilor se îndreaptă mai mult spre cartea neliterară. Nu s-ar putea spune că lumea nu dorește să citească literatură pentru că atunci editurile n-ar publica literatură, mai curând e real faptul că cititorul nu știe cum să aleagă din noianul cărților de literatură. Critica literară a murit și nici măcar nu îl mai poate ajuta pe cititorul potențial să găsească drumul cel bun care duce la literatura de calitate. Un tânăr care s-a dedicat scrisului, scriind de toate, de la articole de revistă literară, la eseuri, povestiri, romane și dramaturgie (cred că n-am uitat ceva) este Horia Gârbea, „cel mai prolific autor al generației 90", cum spune criticul literar și el foarte prolific până de curând, Dan-Silviu Boerescu. Horia Gârbea a lansat la Gaudeamus cartea de proză scurtă „Enigme în orașul nostru", subintitulat „Millenium digital text", deși mărturisesc că nu înțeleg acest subtitlu în limba engleză, dincolo de proasta ortografiere a cuvântului „mileniu" (corect „millennium"). Cu un umor bine temperat, cu o gestică de puști pus pe șotii, Horia Gârbea își construiește povestirile plecând de fiecare dată de la o poantă pe care uneori o plasează chiar în finalul prozei. Într-„un fel de prefață", prozatorul își anunță tehnica sa de a povesti, arta lui: ea se bazează pe falsele anecdote. Ca să demonstreze această teză este dat exemplul unor zicale celebre despre care toți am aflat la școală, dar care sunt, de fiecare dată, simple invenții literare. Concluzia parțială a lui Gârbea e una simplă: „printre noi sunt foarte mulți proști, dar școala va crea și mai mulți". De aceea salvarea poate veni de la literatură, vrea să zică autorul-scriitor. Că pe urmă „ce fac după aia, cu ea (cu literatura, adică, s.m.) și cu viața autorului, niște neisprăviți, asta nu mai e treaba scriitorului. Concluzie finală: Bravos, națiune!". Acesta e stilul băscălios al lui Horia Gârbea, dar sub umorul său de bună calitate se ascund și lucruri mai profunde. Și cel mai bine se poate observa acest lucru în povestirea „Nașterea unei națiuni", unde umorul și proiecția parodică dau naștere unei anecdote care poate fi la fel de adevărată sau inventată ca și zicala lui Goethe. Povestea începe cu o zi de lucru din viața prefectului de Napoca, Tiberius Agillus, exilat pe meleaguri dacice. Deși își botează supușii cu nume latinești, Agillus aude tot felul de cuvinde în care litera „z" zumzăie vesel: zer, dârz, mânz. E drept că uneori când dacii se enervează, Agillus aude un cuvânt care se termină în „z-d-ă" pe care nu-l pricepe. Uneori prefectul e nevoit să împartă și dreptatea. Iată o mostră: „Povestea era simplă. Acuzatul își neglija nevasta ținându-se cu bărbații. Interesat, președintele de complet ceru amănunte, gândindu-se să-l achite și apoi să-i ceară recunoștință. Dar nu aceasta era vina principală. Nenorocitul băgase toate economiile familiei, schimbate în sesterți, într-un joc în care oricine punea o sumă, o lua înzecit peste o lună". Nici femeia înșelată de soț pidosnic nu este uitată. „Agillus o găzdui la curtea lui pe harnica femeie care se făcea mereu mai utilă și despre care aflase că purta numele imposibil de Dochia. Învățase și ceva latină, iar Agillus era mulțumit. De aceea fu surprins, într-o zi, s-o vadă foarte îngrijorată... Nu pricepea nimic. Dar Dochia-Iulia continua, aproape plângând, să-și arate trupul și să strige spre roman un cuvânt dacic: Barza! Barza!". În fond așa s-a născut națiunea noastră și toate națiunile de pe pământ. În „Jurnalul literar", Cornel Regman scria în 1998 despre stilul lui Horia Gârbea: „disponibilitate pentru ludic, pentru moft, pentru bavardaj, conectată la sursa promovatorului Caragiale". Și avea perfectă dreptate.

GEORGE CUȘNARENCU

„GABI B. din București": *„Stimate domnule Ianieri, vă scriu în legătură cu articolul «Lacrimile care binecuvântează» din nr.46/15.11.2001. N-aș putea spune că sunt o «versată», dar citind articolul, ideea care mi-a venit cred că merită să v-o împărtășesc. Ziceți că fata plângea în hohote până la venirea prietenului. Poate că pentru dragostea ei a trebuit să lase totul în urmă (părinți, frați, prieteni, în fine totul) și asta doare cumplit. Dar a făcut-o și când l-a văzut venind, toate regretele au dispărut ca prin farmec și a înțeles că sacrificiul a meritat. Bine, acesta este un scenariu cât mai binevoitor și din lipsă datelor problemei nu ne putem arunca să judecăm... Acum, dacă tot am reușit să rup tăcerea (nu sunt o fire extrovertită și mi se întâmplă foarte rar să vă scriu) vreau să vă felicit pentru articolele pe care le scrieți și să vă rog să transmiteți întregii redacții urările mele de bine și s-o țineți tot așa mulți, mulți ani. Vă mulțumesc că existați și vă felicit pentru noul «look» al revistei... Acum, dacă nu cer prea mult, am să vă dau și datele noastre de naștere (a mea și a prietenului meu). Data mea de naștere este 26 octombrie 1971, ora 8,30, iar prietenul meu este născut la 1 martie 1968, ora aprox. 7,30. Eu am citit câte ceva despre zodiile noastre și știu că ne potrivim, dumneavoastră ce spuneți? (...) Felicitări și toate cele bune și din partea mamei mele (amândouă suntem cititoare fidele ale «Magazinului» cu mulți ani în urmă)".*

– Stimată „Gabi B. din București", îți mulțumesc pentru aprecieri și pentru interesul pe care-l acorzi și „Reportajelor de suflet" din această pagină. Remarc faptul că, referitor la textul meu „Lacrimile care binecuvântează" te-ai oprit la alternativa cea mai dramatică a problemei puse, și

anume la părăsirea familiei pentru cauza iubirii. Mai există și varianta tristeții provocatoare de lacrimi datorată unui conflict cu iubitul, căruia fata a vrut să-i ascundă propria slăbiciune, fiind orgolioasă în sensul nobil al cuvântului. În ceea ce privește compatibilitatea dintre tine și prietenul tău, regula „Marte-Venus" arată că legătura Pești- Scorpion este optimă atunci când femeia este dominantă, iar când bărbatul este dominant, legătura este una indiferentă. Pe de altă parte, în stil chinezesc, relația este armonioasă în ambele sensuri, Peștii (Iepure) și Scorpionii (Mistreț) aflându-se în același triunghi al fericirii cu Racul (Oaie)... Sper să te afli în continuare printre cititorii fideli ai revistei „Magazin" și să-mi mai scrii.

DANA C., Brăila: *„... Am descoperit de curând foarte interesanta rubrică «Dialog astrologic» și cred că ați avut o inițiativă foarte bună. M-am decis să vă scriu și eu, pentru că am o situație cam încurcată, zic eu, din punct de vedere al zodiilor (...) Eu sunt Berbec, iar primul meu prieten era din zodia Vărsător și numai un an și ceva m-am înțeles bine cu el, apoi ne-am certat. Din cauza lui, spun cu mâna pe inimă. Acum am un nou prieten, de aproape un an, și este tot din zodia Vărsător. Dar nu cred că mă voi despărți de el, căci am experiență și cred că-l cunosc destul de bine pentru a nu ajunge la conflicte care să ducă la despărțire definitivă... Ne-am mai certat noi, dar niciodată prea tare. Ne respectăm foarte mult și, așa cum îmi spune și mama, cred că asta face parte dintr-o iubire adevărată... Dar și el a mai avut o iubită, de care își aduce aminte din când în când, fapt care mie nu-mi pică foarte bine, însă îi respect amintirile. De aceea vă întreb pe dumneavoastră, până când să-i ascult aceste amintiri despre fosta lui iubită? Nu cumva o mai iubește? Eu când l-am întrebat, mi-a răspuns categoric că nu, dar nu o poate uita. Ce să cred, eu știu sigur că mă iubește, dar cât de mult? Nu-i cere nimeni să-și dea viața pentru mine, dar dacă nu sunt singură în inima lui, nu cumva legătura noastră se va sfârși într-o zi?"*

– Dragă Dana, m-a impresionat sinceritatea ta și bănuiesc faptul că ești puțin geloasă pe fosta iubită a prietenului tău actual. Din păcate, memoria nimănui nu se poate șterge peste noapte; rolul unui astfel de burete miraculos îl poate avea, cred eu, doar o iubire proaspătă și devoratoare sau, cum se spune prin cărți, totală. Însă, de foarte multe ori, această situație indescriptibilă prin cuvinte nu se ivește, și asta nu din vina protagoniștilor. În ceea ce privește compatibilitatea dintre Berbec și Vărsător, trebuie să spun că este clasată drept una de indiferență (sau „oarecare"), indiferent cine este dominantul. Dar privind triunghiurile armoniei din tradiția chinezească, trebuie să-ți spun că distanța unghiulară este de 60 de grade, deci relația este una de bună apropiere, dar nu perfectă. Faptul că te-ai despărțit iremediabil de primul tău prieten, iar al doilea este nativ al aceleiași zodii, nu spune prea multe din punct de vedere astrologic. Astrele nu-și trag la indigo nativii, iar „regulile" rigide pe care le amintim de fiecare dată nu fac altceva decât să respecte vechile tradiții astrologice specifice zonei europene, care reprezintă, totuși, un reper pentru astfel de interpretări. Eu îți propun să nu dai o atenție mai mare decât s-ar cuveni acestui aspect. Ai de-a face cu al doilea Vărsător din viața ta, dar asta n-are nici o importanță, nicidecum nu trebuie să te obsedeze această coincidență. Te aștept să-mi mai scrii.

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

Poate un „hobby" să destrame o căsnicie?

Trec direct la subiect. Nu-mi plac introducerile lungi. Ne iubeam fantastic. Aveam o slujbă bună. El așijderea. Aveam un copil minunat. Eram fericiți. Și, un amănunt, nu lipsit de importanță. În apartamentul nostru mai existau două ființe pe care le iubeam enorm: un câine și o pisică. Într-o zi, Andrei, soțul meu, a venit acasă cu o armă de vânătoare. M-am mirat și l-am întrebat, cu ce ocazie, de unde și până unde și mi-a zis că, doar așa, ca să mai aibă o distracție în timpul liber. L-am avertizat, fiind o mare, mare iubitoare de animale, că în ziua în care va veni acasă cu o pradă, ne vom despărți. Era puțin afumat, a zâmbit, a râs. Părea că ne-am înțeles. Trec peste alte amănunte. Într-un an Andrei avea deja o colecție de arme. Am redeschis discuția și mi-a argumentat că e doar un hobby și că atâta vreme cât bugetul familiei nu e afectat, să-l las în pace. Într-o zi s-a produs ceea ce presupuneam că avea să se întâmple odată și odată. A venit acasă cu trei iepuri împușcați, după ce a lipsit toată noaptea. A urmat un scandal de proporții. Am plâns toată noaptea. El râdea: „Nu e treaba ta. O să-i gătesc eu." A încercat apoi să încropească o teorie cu vânătoarea. N-avea cum să mă convingă. Pentru mine era ca și cum ar fi împușcat animale de casă. Ține minte un răspuns cretin: „Dacă nu eu, cineva tot o să-i împuște." Totul a culminat cu ziua în care a venit acasă cu o ciută în sezon interzis. Era gestantă. Am făcut o criză: „Acum ne vom despărți." A încercat să mă consoleze. Eram furioasă și foarte hotărâtă. Pentru mine era un criminal, un om care și-a bătut joc de mine, de dorința mea, de sensibilitatea mea. Am plecat la o prietenă. În trei luni s-a pronunțat divorțul. Copilul a rămas la mine. După alte șase luni Andrei a renunțat la vânătoare. Și-a vândut armele și știam precis de la prietenii lui că s-a lecuit definitiv. Că și-a dat seama că un animal, indiferent ce-o fi, șarpe, porc mistreț, lup, nu trebuie omorât. Mi-a spus că nu a renunțat la vânătoare doar pentru a mă recuceri. În primul rând pentru că așa a simțit. Acum vrea din tot sufletul să ne împăcăm. Voi putea uita acel spectacol îngrozitor, cu ciuta ucisă, pe masa noastră din bucătărie? Mi-am închipuit-o mereu,

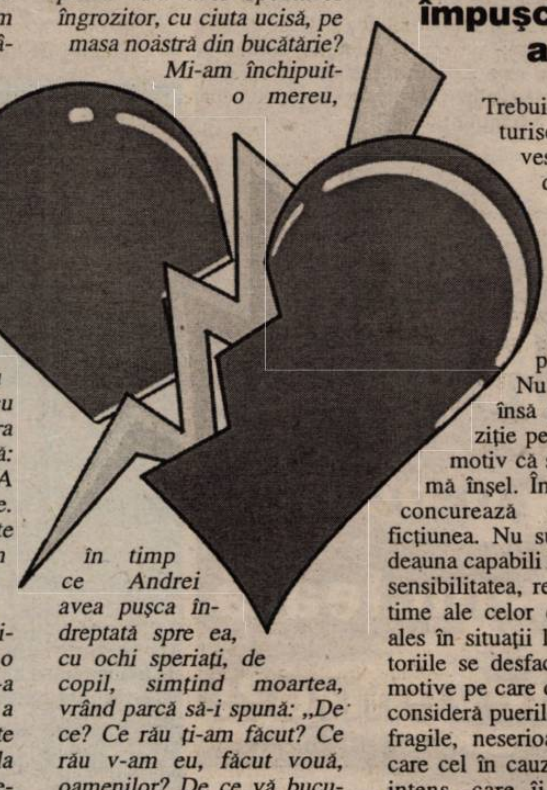

în timp ce Andrei avea pușca îndreptată spre ea, cu ochi speriați, de copil, simțind moartea, vrând parcă să-i spună: „De ce? Ce rău ți-am făcut? Ce rău v-am eu, făcut vouă, oamenilor? De ce vă bucurați atât de mult de moartea mea?" Și, Dumnezeule Doamne, omul meu a tras. A tras. A tras fără milă și a omorât-o. Aș putea sta cu un astfel de specimen tot restul vieții? Mi-e imposibil să cred asta. Dar, pe de altă parte, e posibil să se fi schimbat. E posibil să regrete adânc ce a făcut. Îmi spune mereu asta, dar mi-e așa de greu să-l cred. Nu știu ce să fac... ***(Kinses Elena din Sângeorz-Băi)***

Și iubirea se împușcă, nu-i așa?

Trebuie să vă mărturisesc că povestea dv. m-a descumpănit. În primul rând pentru că mi s-a părut ireală. Sau doar, paradoxală. Nu voi acredita însă prima supoziție pentru simplul motiv că s-ar putea să mă înșel. În fond, viața concurează cu succes ficțiunea. Nu suntem întotdeauna capabili să înțelegem sensibilitatea, resorturile intime ale celor din jur, mai ales în situații limită. Căsătoriile se desfac uneori din motive pe care cei din jur le consideră puerile, nerealiste, fragile, neserioase. Dar pe care cel în cauză le resimte intens, care îi transformă viața într-o dramă. Iată unul dintre ele: vânătoarea. O „activitate" ce poate fi considerată extrem de violentă și care, în opinia unora, reprezintă o practică criminală, fără nici o justificare în epoca modernă. În afara cazului în care anumite specii de animale dăunătoare mediului sau care pun în primejdie curentă viața omului, trebuie sacrificate. Să omori animale însă din pură plăcere, asta presupune, fără îndoială, existența unor instincte atavice. Nu cred că are sens să ne batem capul cu teza conform căreia un vânător poate fi considerat un criminal. Oricum, nu e cazul soțului dv. Marele lui păcat constă în faptul că a pus un „hobby" (sângeros) înaintea unei iubiri, unei familii, că a subestimat avertismentul dv. continuând să vă rănească sensibilitatea față de animale. Și mai grav mi se pare faptul că, pus în fața unui divorț, nu s-a hotărât să renunțe la pasiunea sa kinegetică. Sau poate că a făcut-o și ați omis să ne relatați acest lucru. Iată că, după ce separarea s-a produs, Andrei a înțeles că e absurd să pună un hobby mai presus decât fericirea conjugală. Pe această temă ar trebui să discutați foarte serios cu Andrei pentru că, în mod evident, discernământul, sentimentele sale față de dv., față de copil s-au schimbat. Dacă vă veți convinge că vă iubește și că vrea să fiți din nou împreună, acordați-i o șansă. Lucrurile pot reintra pe făgașul lor normal.

Așteptăm opiniile cititorilor legate de acest caz.

DORIN MĂRAN

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanțu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ȚUGUI
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUȘNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Nimeni nu știe rețeta vieții...

Răspunsuri față de care

ȘTIINȚA RĂMÂNE DATOARE

Sunt aproape 50 de ani de când, în 1953, Stanley Miller reușea celebra experiență în care re-crea în laborator condițiile primordiale din atmosfera terestră și, mai mult, reușea să obțină aminoacizi – cărămizile din care este construită viața. Dar nimeni nu poate spune că s-ar afla în posesia rețetei vieții. Cea mai neînsemnată bacterie este mult prea complicată pentru a o reproduce. Să fie de fapt viața, cum susține Christian de Duve, Laureat al Premiului Nobel... o necesitate cosmică?

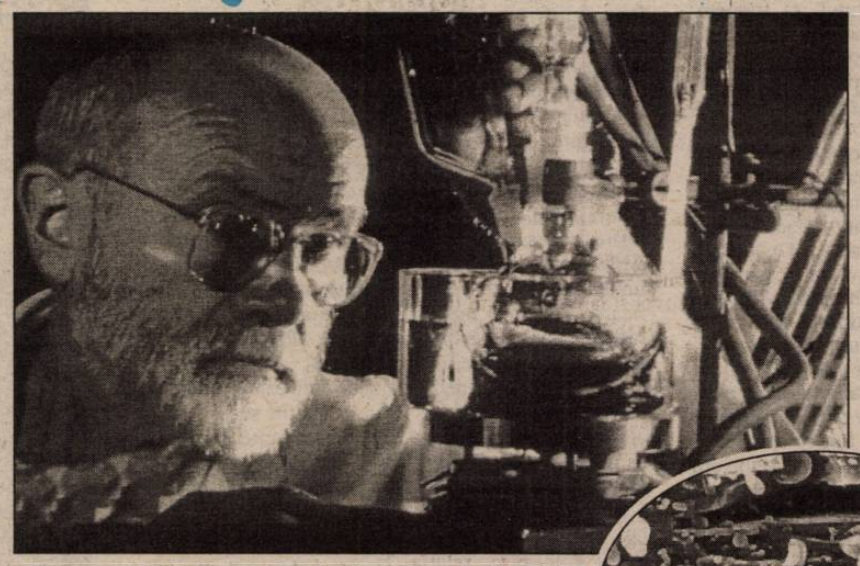

Cele mai mici forme de viață descoperite pe Terra

Și la primul fel, o supă...

Supa primordială! Termenul s-a încetățenit și este chiar unul foarte potrivit: este și ceea ce au reușit Harold Urey și Stanely Miller, supunând unor descărcări electrice un amestec de metan, amoniac, vapori de apă și hidrogen. În vasul de experiență s-a observat formarea unor aminoacizi – cele 21 de elemente din care sunt construite toate proteinele: supa vieții! Pasul nu a fost însă suficient. Pentru că aminoacizi se găsesc... și prin alte părți! Inclusiv în meteoriți, de unde și ideea susținută și vehiculată și astăzi că viața ar fi de fapt de origine extraterestră. O ipoteză „alimentată" de imposibilitatea efectivă de a explica apariția primului organism viu.

O problemă de probabilitate

Unul din marii și pasionații popularizatori ai științei, fizicianul și matematicianul englez Paul Davies, ne oferă o imagine foarte plastică: luăm o roabă cu cărămizi și le aruncăm în aer! Credeți că se va construi, singură, o casă? Nicidecum! Pentru că, așa cum spune Fred Hoyle, care, printre altele, este unul din partizanii „*panspermiei*", „importului" de viață din cine știe ce domenii extraterestre, probabilitatea apariției vieții este la fel de neînsemnată ca cea ca un curent puternic de aer traversând o fabrică de avioane să adune toate piesele disparate și să construiască un Jumbo Jet!

Jocul cu litere și cuvinte

Luați doi bucătari și dați-le aceleași ingrediente și mâncarea pe care o vor găti nu va avea același gust! Secretul vieții pare a se afla mai curând în... instrucțiunile de „fabricare" a proteinelor. În jocul literelor, cele cu care este scris codul nostru genetic, și al cuvintelor, aminoacizii din care sunt construite propozițiile și frazele care înseamnă în final un organism viu. Așa că întrebarea trebuie reformulată: cum s-a ajuns la un asemenea sistem ingenios de instrucțiuni care să permită apariția unor structuri atât de elaborate încât și cele mai simple dintre ele „rezistă" înțelegerii noastre și intențiilor de reproducere? Lucrurile par a fi însă și mai complicate. Căci dacă acceptăm – ceea ce pare de altfel normal – că cele care dictează combinarea corectă a moleculelor sunt legile naturale, apare încă o întrebare:

Care legi?

Chimiei... nu-i pasă! Din punctul său de vedere, aminoacizii trebuie să se dispună în așa fel încât să fie biologic funcționali, și atât. Codul genetic al organismelor „descifrate" până acum scoate însă în evidență faptul că cele 4 litere, cele 4 baze azotate care îl compun (A, T, C, G – de la adenină, timină, citozină și guanină), formează combinații întâmplătoare. Să fie legile fizicii? Nu se poate – intervine Paul Davies – pentru că acestea acționează în așa fel încât până la urmă determină formarea de structuri ordonate, în care elementul numit „întâmplare" este minim! Soluția posibilă: legile sunt cele ale mediului înconjurător, supuse deci evoluției darwiniene! Ceea ce pare logic și ținând seama de faptul că „sporul" de complexitate într-un organism apare prin „lungirea" codului genetic, deci prin sporirea numărului de informații primite, informații care evident vin din mediul înconjurător, selecționate prin selecție naturală de tip darwinian!

Pasul decisiv

Da, veți spune, doar că pentru ca selecția naturală să poată acționa, trebuie ca... viața să existe! Să fi început deja procesul evoluției sale! Și atunci întrebarea se mai transformă o dată: cum s-a „insinuat" prima instrucțiune în faza pre-biotică, atunci când „bucătarul cosmic" nu făcuse decât să-și pună pe masa lui zarzavaturile, apa și tot ce-i mai trebuia pentru a se apuca de gătit primul fel? „Problema esențială a vieții este să găsească un sistem molecular de-a dreptul special printre un număr enorm de alternative", revine Paul Davies. Pasul decisiv este... informatizarea materiei. Iar singura care poate oferi soluția pare a fi centenara mecanică cuantică a fizicienilor: aceasta pentru că un sistem cuantic, un sistem funcționând la dimensiuni chiar și mai mici decât cele ale atomilor, are senzaționala capacitate de a elabora tocmai ceea ce avem noi nevoie, instrucțiuni. Și face aceasta cu o viteză pe care nici un sistem „clasic", dintre cele aflate la dispoziția noastră directă, nu o poate realiza. Așa că, indiferent că provine de pe Terra, sau am primit-o „la pachet", explicația vieții, rezervată până acum biologiei și chimiei, pare a fi datoria (și a) uneia dintre cele mai vechi științe pe care le-au inventat oamenii: fizica.

*

Poate că acesta să fie pasul decisiv. Va fi însă el și pasul „final" în înțelegerea procesului subtil care la încheierea sa ne pune în față această minune numită viață? Sau vom mai aștepta aidoma exploratorilor din povestea „Minelor lui Solomon", spusă de Sir Henry Rider Haggard, când le-a vorbit călăuza lor, negrul Umbopa: „*Ce este Viața? Spuneți-mi, o, oameni albi, care sunteți înțelepți și cunoașteți secretele lumii, și lumea stelelor, și lumea care se află deasupra stelelor, și împrejurul lor; voi care dați strălucire cuvintelor voastre – încotro se îndreaptă ea și de unde vine! Nu îmi puteți răspunde; nu știți... Din întuneric am venit și în întuneric ne întoarcem. Ca o pasăre purtată de furtună, ieșim în zbor din Nicăieri; numai pentru o clipă aripile noastre pot fi văzute în lumina focului apoi dispărem din nou în Nicăieri. Viața nu este nimic. Viața este totul. Este mâna cu care ținem la distanță Moartea. Este licuriciul care luminează pe timp de noapte iar dimineața își pierde strălucirea...; este umbra care aleargă pe deasupra ierbii și se pierde de îndată ce soarele coboară la apus.*"

MIHAELA DOROBANȚU

Întâlnire cu o COMETĂ

O sondă spațială americană s-a întâlnit cu cometa Borelly la o distanță de 2200 kilometri. Fotografiile făcute cu acest prilej surprind detalii de o precizie remarcabilă care fac posibilă o investigație mai complexă a acestor „excentrice" corpuri cerești.

Sonda spațială Deep Space s-a apropiat la o distanță de doar 2200 km de cometa Borelly cu o viteză de 16,5 km/s ceea ce a permis executarea unor fotografii de o mare precizie. Cele 30 de imagini luate dezvăluie terenuri accidentate, câmpuri line, brăzdate de falii profunde. Această cometă măsurând 8 kilometri lungime s-a dovedit a avea un relief mult mai complex decât își imaginau astronomii. Instrumentele aflate la bordul sondei au permis analiza gazelor emise și a compoziției cometei, măsurarea câmpului magnetic și a spectrelor infraroșii din împrejurimi. Datele obținute vor fi deosebit de utile în determinarea interacțiunii dintre vânturile solare și cometă și pentru o mai bună cunoaștere a cometelor și a locului pe care acestea îl ocupă în Sistemul Solar. Se presupune că acești bulgări de gheață călători constituiți din materii cosmice care au avut o evoluție minoră de la nașterea Sistemului Solar, în urmă cu 4,5 milioane de ani, nu sunt altceva decât firimituri, mici fragmente din „supa" primordială din care s-au născut cele 9 mari planete. Miliarde de miliarde din aceste fragmente de materie aflate nu departe de orbita planetei Pluton, ar fi rămas „neutilizate". „Tirania" gravitațională a marilor planete ar fi alungat aceste fragmente cosmice spre îndepărtatele hotare ale Sistemului Solar, mai precis în norul Oort. La această distanță uriașă față de Soare, ele ar fi sălășluit într-un spațiu înghețat, fără să evolueze. Din când în când, unele din aceste fragmente sunt respinse în afara norului, căzând spre centrul Sistemului Solar, prada atracției gravitaționale a Soarelui și a planetelor gigant. Acest joc complex al atracțiilor gravitaționale definește orbita și periodicitatea cometei. Descoperită în 1904, cometa Borelly, face parte din acea „seminție" de corpuri cerești exilate la hotarele spațiului interstelar și este cea de-a doua cometă fotografiată, după celebra Halley, în 1986, de către sonda spațială europeană Giotto. În comparație cu aceasta, cometa Borelly este înconjurată de un nor de gaze și pulberi mai puțin dens, ceea ce a făcut posibilă realizarea unor fotografii pline de detalii. Sonda Deep Space a reușit să supraviețuiască în urma întâlnirii cu Borelly deși nu a fost prevăzută cu un scut protector. Nu același lucru s-a întâmplat în cazul sondei Giotto în 1986 ale cărei instrumente au fost parțial distruse de resturile de materie expulzate de cometă. Cometa Borelly a fost aleasă de conducerea NASA ca obiect de investigație pentru sonda spațială Deep Space la sfârșitul anului 1999. Urmărirea cometei care se îndrepta spre Soare a fost compromisă de o pană care a survenit la sistemul de ghidaj. Aflată la 300 milioane de kilometri de Pământ, în derivă prin meandrele spațiale, a fost reorientată în timp util pentru a-și putea îndeplini misiunea cu succes: întâlnirea cu cometa Borelly și efectuarea unor fotografii cât mai precise. Ceea ce s-a și întâmplat. În noiembrie 2001 sonda Deep Space, rămasă fără combustibil, s-a autodistrus.

DORIN MĂRAN

Aruncătorul de „ceață"

Pulverizată sub formă de „ceață" în care picăturile nu depășesc un micrometru (o milionime de metru), apa ocupă un volum de 1640 de ori mai mare decât cel sub formă lichidă. Pe baza acestei observații, o societate franceză a realizat un aruncător de apă anti-incendiu cu jet continuu

care pulverizează apa. Acest instrument numit Fogtec asigură o acoperire cu apă de 100 de ori mai mare decât un aruncător de apă standard. În stare de vapori apa îndepărtează oxigenul care întreține focul iar presiunea cu care este pulverizată, de 120 bari, îl protejează pe pompier de flăcări. Avantaje care fac din Fogtec o vedetă în lupta împotriva incendiilor. (D.M.)

Automobile din soia!

Mult hulita plantă (în România postdecembristă) e mai mult decât prețuită, în țări unde se cunoaște valoarea ei extraordinară. Chimistul american Richard P.Wool a realizat – nici mai mult, nici mai puțin, decât materiale plastice de înaltă performanță, folosind ulei de soia în locul tradiționalelor hidrocarburi petroliere. Este o cale deosebită, deschisă noilor materiale compozite „verzi", adică ecologice. Pentru a dobândi caracteristicile necesare fabricării compușilor plastici, cultura de soia vizată poate fi modificată genetic, ceea ce – firește – o scoate din categoria produselor vegetale comestibile. În schimb, respectivul plastic a fost folosit deja la fabricarea unor structuri ușoare pentru mașini agricole, dar multe alte domenii pot beneficia de această invenție, între care și cel al construcției de automobile. Așadar, vom „consuma" mașini cu soia? De ce nu! (A.N.P.)

Levitație prin ultrasunete

Câțiva specialiști chinezi au reușit să creeze un sistem bazat pe ultrasunete staționare (care surclasează prin forță și stabilitate dispozitivele realizate până în prezent) care permite levitația

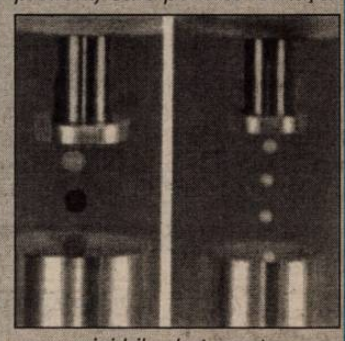

unor mici bile de tungsten. Ultrasunetele creează un câmp de presiune care neutralizează forța gravitațională, permițând bilelor de tungsten să rămână suspendate în aer. Această tehnică va sta la baza simulării experiențelor legate de microgravitație sau de manipulare a unor mici obiecte fără ca acestea să fie atinse. (D.M.)

Inexplicabilul de lângă noi

Telepatie interdimensională

Există în lumea contemporană curente spirituale şi filozofice care propun o nouă construcţie morală şi spirituală a omului, şi o fac adeseori în termeni ultimativi afişând în prim-plan comandamente superioare, îndeobşte de sorginte extraterestră. Nu sunt excluse din astfel de idei ce par întocmite ca doctrine moderne, principiile creştine, învăţăturile biblice şi autorităţile sacre. Lecturate atent, astfel de noi doctrine propun de fapt un cod neo-mistic, însă pe cât pare cu putinţă, golit de farmecul noutăţii şi mai ales de elementul supranatural. Apar pe cerul tradiţional, al revelaţiilor sfinte, fiinţe inteligente care pândesc de mii de ani morala şi faptele omeneşti şi doresc, în urma concluziilor desprinse din observaţii, să ne repare spiritual şi moral şi să ne deturneze chiar interesul şi investiţiile în domeniile tehnologice pentru a ne înscrie pe făgaşul unei „vieţi pure"...

Prima idee ce se desprinde din una dintre doctrinele care transmit şi mesaje, este aceea a „purificării spirituale", realizată, se spune, dincolo de orice dogmă şi de religii, aceasta în vederea „regăsirii noastre", realizarea legăturii cu sursa originară divină. Procesul este iniţiatic, riguros, implică firea umană şi în primul rând „lumile energetice", regăsirea spiritului în esenţa lui unitară. De la aceste idei, oricum discutabile în chiar esenţa lor, deoarece pot crea confuzii între „noutate" şi tradiţia relligioasă creştină, s-a ajuns la telepatia interdimensională, termen şi el abstract, dar beneficiind de un conţinut, să spunem, pragmatic. Această telepatie depistată de iniţiaţii curentului respectiv, dar nu se ştie când şi cum şi unde, „redă fiecărei fiinţe" misiunea ei spre conştiinţa supremă şi forţa extremă de-a controla şi dezvolta contacte permanente cu civilizaţiile extraterestre, cu ierarhiile cosmice în vederea reintegrării omului în ceea ce se numeşte „Confederaţia Galactică"...

Am ajuns aşadar şi la identificarea sursei supreme care vrea să modifice fiinţa umană. Mai e puţin până la declararea unei noi religii! Dumnezeu nu este scos din această nouă relgie, numai că are alte funcţii. Este văzut ca forţă ce guvernează fiinţele inteligente din alte galaxii, toate pornite să îndrepte omul terestru. Apare un element nou, inexistent în religii, „inspiraţia poetică", văzută superlativ, fiind aceea care insuflă fiecăruia dintre noi arta de a crea şi de a se manifesta în conformitate cu sensibilitatea personală! Urmează muzica, tot cu funcţii spirituale, imaginea, toate construind un soi de „atmosferă sufletească" favorabilă sufletului şi spiritului. Artistul devine astfel un canal de transmisie către inteligenţele superioare din spaţiul intergalactic!

În noua doctrină care circulă la ora actuală în cercuri restrânse şi populate de regulă de iniaţi, de elite, toate domeniile cunoaşterii şi artistice, culturale, filozofice sunt văzute ca pârghii de legătură cu lumi superioare. Se impune ideea regăsirii posibilităţii de comunicare interdimensională şi implicit, a trezirii conştiinţei...

Prin trezirea conştiinţei se urmăreşte, aflăm în continuare, dezvoltarea forţei noastre energetice, înţelegerea sintetică şi simbolică a realităţii pentru a primi continuu informaţii care provin din planul temporal şi atemporal. În fine, se pune punctul pe i, atunci când toate aceste contacte cu puteri extraterestre, vizează cu prioritate „structurarea mentală"! Altfel spus, ideologia extraterestră coordonatoare în lumea terestră se vede că ţinteşte spre vârf – modificarea structurii mentale, să zice aşa, „un om nou" racordat la forţe extraterestre, de altfel prezumtive, ipotetice, invizibile, neconfirmate.

Elementele expediate până aici este evident că propun o nouă religie, în care natura sacrului este ascunsă şi înlocuită cu fiinţe inteligente care deocamdată nu se văd şi nu se ştie dacă există dincolo de ideile şi ipotezele unei fantezii neo-creaţioniste...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Redutabilele forţe PSI – sub semnul rezervei

Numai cine nu a asistat vreodată la o manifestare de orice fel în care „intră în acţiune" forţele Psi nu-şi dă seama cât este de puternic şocul la care, în mod absolut sesizabil, sunt supuşi toţi participanţii! Dintre care se evidenţiază cei care au o legătură personală cu Experimentatorul. Îl scriem cu literă mare pentru că şi rolul său este unul total aparte în raport cu „subiecţii" săi. Nivelul la care aceştia pot fi influenţaţi de experimentator este greu de evaluat şi experimentatorii înşişi realizează cu greu şi rareori amplorea puterii pe care o capătă asupra subiecţilor.

Aservită mental aproape total „maestrului" său, o femeie ajunsese să-l considere stăpân absolut asupra tuturor percepţiilor sale extrasenzoriale. Într-o asemenea măsură încât în timpul unui congres de parapsihologie din localitate, la care acesta participa, femeia respectivă se duce, în pragul disperării, la Dr. David Rogers – şi într-o vizibilă stare de isterie – îl imploră să facă tot ceea ce ştie pentru ca acesta să înceteze să-i „transmită" mesaje! Cum ajunsese subiectul la o asemenea reacţie? Experimentatorul, „maestrul" ei, ocupa o poziţie importantă într-o prestigioasă unitate de cercetare – era deci firesc pentru ea să-l aşeze pe un soclu, iar de aici până la convingerea că el îi transmitea în mod frecvent mesaje, nu a fost decât un pas, şi chiar unul foarte mic!

Etica profesională este esenţială în orice meserie, dar în medicină şi cu precădere în aceste domenii de frontieră în care se deschid efectiv căi de acces spre mintea omenească, ea îmbracă forme de-a dreptul dramatice. Dr. Rogers îşi aminteşte aproape cu spaimă cum, tânăr fiind, şi la începutul carierei sale de experimentator, ajungea uneori să-i încurajeze pe subiecţi să se autoconvingă de faptul că ar avea daruri speciale pentru acest gen de activităţi. După care – îi părăsea. Uneori nu-i mai revedea niciodată! A trecut ceva timp şi a trebuit să acumuleze multă experienţă şi să treacă prin ,multe situaţii limită până când să ajungă să se întrebe ce s-a întâmplat de fapt cu aceşti oameni cu ale căror minţi „se jucase", uneori în mod inconştient.

Aproape şi mai important, Dr. Rogers îşi pune – şi ne pune tuturor – o întrebare generală: de ce ajung psihologii, psihiatrii, experimentatori de tipul celor despre care am vorbit până acum, să acţioneze în felul acesta faţă de subiecţii lor? Primul răspuns pe care îl găseşte este o teamă naivă, dar puternic imprimată în experimentator, faţă de puterea şi deseori magia, atribuite în mod implicit, secret, iraţional, forţelor Psi.

Concluzia Dr. Rogers: el îşi asumă curajul de a declara deschis că dacă forţele Psi se manifestă într-o manieră şi cu o frecvenţă pe care nu le putem defini şi evalua altfel decât în mod empiric, cu inevitabila (şi substanţiala!) doză de subiectivism, atunci nu mai este dispus „să îmbrăţişeze fără nici o reţinere cauza acestor cercetări şi experienţe".

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

CAZUL WHITLEY STRIEBER

O răpire în a doua zi de Crăciun

În noaptea de *26 decembrie 1985* Strieber se afla în casa de vacanţă dintr-o zonă deluroasă a statului New York. Se trezeşte în miez de noapte cu sentimentul că în casă a pătruns cineva. Se scoală dar nu descoperă nimic. Se întoarce în pat dar nu apucă să se culce că zăreşte în uşă o figură care pare că-l spionează. Arătarea, de tipul vizitatorilor „cenuşii", înaltă de vreo 1-1,10 metri, era îmbrăcată bizar. Strieber îşi mai amintea că fusese transportat pe sus în afara casei, paralizat, gol puşcă. După un timp s-a văzut întins pe un soi de banchetă într-o cămăruţă rotundă. Era îngrozit dar nu se putea exterioriza. Fiinţele din jurul său vor să-i introducă în creier un ac subţire cât un fir de păr. Cuprins de teroare, reuşeşte să ţipe. Una dintre arătări, despre care presupune că trebuie să fie femeie, încearcă să-l liniştească.

Când Strieber s-a trezit a doua zi dimineaţa în patul său, nu-şi amintea pe moment nimic, dar era frânt de oboseală. Toată ziua a fost apoi obsedat de imaginea unei bufniţe care i se pare că l-ar fi privit astă noapte prin fereastră. În zilele următoare s-a simţit foarte rău. Apoi încet-încet i-au revenit în memorie detaliile „răpirii". Pe măsură ce şi le amintea, Whitley era tot mai convins că e pe cale să-şi piardă minţile.

Amintirea altor întâmplări stranii

Înainte nu fusese căutuşi de puţin interesat de OZN-uri, considerând că este un subiect la care savanţii au dat răspunsul adecvat. Acum hotărăşte să se adreseze unei autorităţi în domeniu şi se opreşte asupra lui *Budd Hopkins*. Acesta îl întreabă dacă nu-şi mai aminteşte să fi trecut cumva şi altă dată printr-o experienţă similară. Brusc, Strieber îşi dă seama că şi în noaptea de *4 octombrie 1985*, în aceeaşi casă de vacanţă, s-au întâmplat o mulţime de lucruri stranii. În plus, în noaptea aceea se aflau cu el şi nişte prieteni. Atunci, după două sau trei ore de somn, Whitley se trezise brusc şi a văzut cu groază, prin uşa deschisă a dormitorului, o lumină albastră, puternică. Lumina nu putea veni de la nici un fel de sursă obişnuită. Strieber ajunge la concluzia că a luat foc coşul şi poate şi acoperişul, dar, paradoxal, adoarme la loc. Se trezeşte peste câtva timp la o bubuitură puternică. Soţia lui, ca şi copilul, care dormea în camera de alături, încep să ţipe. Lumina învăluia deja toată casa. Strieber se scoală, convins că din cauza indolenţei sale incendiul s-a întins. În timp ce cobora în camera de zi, lumina se stinge însă brusc. Se întâlneşte şi cu alţii din casă. A doua zi musafirii se plâng doar că au fost deranjaţi de o lumină.

După un timp, Strieber începe să fie însă obsedat de o imagine care îi răsare tot timpul în memorie – un obiect enorm, luminos, ca un uriaş cristal şlefuit, înalt însă de mai multe zeci de metri, plutind nemişcat deasupra casei sale. Începe să fie din ce în ce mai convins că văzuse aievea această imagine în noaptea cu pricina.

Regresia hipnotică

La sugestia lui Budd Hopkins, Strieber acceptă să se supună unor şedinţe de *regresie hipnotică*. Şedinţele au fost conduse de Donald F. Klein, doctor în medicină, director de cercetări la New York State Psychiatric Institute. Se scoate la iveală că în noaptea de 5 octombrie Strieber întâlnise o făptură cu creştetul chel, ochii imenşi şi oblici, ca de pisică, având puterea de a induce imagini şi sunete în mintea martorului prin atingerea capului său cu o riglă cu vârf argintiu. La fel se află că în 26 decembrie presupusa introducere a acelui ac în creier s-a realizat printr-o simplă lovitură în ceafă. Întrebând „cu ce drept îmi faceţi aceasta?" i s-a răspuns „noi avem acest drept", iar la întrebarea „de ce mie?" i se răspunde „pentru că tu eşti cel ales".

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/3

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

PREMONIŢII CLASICE

În orice mod s-ar manifesta premoniţiile, spectaculos sau discret, cu consecinţe directe sau indirecte asupra subiectului sau a celor apropiaţi lui, cazurile devin parcă mai pline de farmec atunci când aparţin unor personalităţi notorii ale unor epoci învăluite în ceaţa istoriei. Şi cu cine altcineva decât cu Grecia antică am putea evidenţia, în primul rând, fenomenul oracular de tip oniric, patronat de zeul Oniros (al viselor din timpul somnului; aşa-zisele vise cu ochii deschişi reprezentau un gen aparte de revelaţie).

Referirile noastre vor atinge personalităţi distincte, nu şi pe sacerdoţii oficianţi ai oracolelor ce împânzeau vechea Eladă. Şi asta întrucât modul acela în care divinităţile transmiteau mesaje sibilinice unor preoţi sau preotese oraculare trezea vii controverse. Însuşi Euripide îşi exprimă îndoielile faţă de autenticitatea prevestirilor de acest tip, în tragedia „Helene": „...De ce să iscodim oracolele? ...Inteligenţa este ghicitorul cel mai însemnat, ea şi bunul simţ". De fapt, marele tragedian se războia, dominat de o invidie transparentă, cu popularitatea unor instituţii oraculare patronate în majoritate de Apollo (aflate pe tot cuprinsul Eladei, la Delfi, la Klaros, la Xanthos sau Kolophon; un oracol special, cu scop tămăduitor, era patronat de Asklepios, la Epidaur). Însă Euripide preţuia ceea ce individul simplu „suferea în contact cu bunăvoinţa zeilor cărora nu uita să le aducă jertfe"... Iată o concepţie care, peste veacuri, ar putea avea un corespondent fenomenologic în viziunile creştine de care au beneficiat preponderent oameni de rând, şi nu neapărat personalităţi.

Cronologic, prezentarea noastră nu ar putea debuta decât cu acel bărbat al Eladei care a fost numit primul „înţelept" de pe lista arhonţilor întocmită de Demetrios din Faleron. Este vorba de Thales din Milet (640-562 î.Ch.), un reputat astronom şi geometru. Cel mai remarcabil vis al său este legat de securitatea statului şi în urma căruia l-a sfătuit pe Cresus să nu facă nici o alianţă împotriva regelui persan Cyrus. De asemenea, Thales s-a îmbogăţit în urma visului care i-a „arătat" o mare recoltă de măsline; el a cumpărat teascuri pe nimic, iar anul următor le-a vândut la preţuri fabuloase. Interesant pentru propriul său destin este scenariul oniric conform căruia el nu trebuia să se însoare niciodată, altfel va muri tânăr. Şi Thales s-a conformat şi a trăit 78 de ani (iubitor de copii, el a adoptat o fiică a surorii sale)... Marele filosof obişnuia să spună cu modestie că „cel mai înţelept lucru pe lumea asta este timpul".

PAUL IOAN

Cum descoperiţi identitatea unui

EXTRATERESTRU?

V-aţi gândit vreodată că oamenii pe care îi întâlnim pe stradă sau în blocul unde locuim sau când mergem în vizită la prieteni, ar putea fi de fapt nişte refugiaţi dintr-un viitor mai mult sau mai puţin dezamăgitor, veniţi să caute scăpare în timpul nostru? Pare simplă fantezie – şi cu siguranţă că deocamdată aşa şi este! – doar că lumea ciudată care se întinde dincolo de „bariera cuantică„ pare să ne avertizeze că în fond călătoria în timp nu este chiar atât de imposibilă...

Griji de sociolog

Acesta este Dr. Ogden Waery. Este din Boston şi semnalul de alarmă care l-a făcut să reacţioneze – relatează revista „Sun" – a fost o statistică din care reieşea că 8% din gospodăriile din orice suburbie americană sunt... desincronizate. Mai precis, par să fie sensibil avansate faţă de celelalte, pe care parcă le... „aşteaptă" să le ajungă din urmă.

Intrigat, Dr. Weary lansează, împreună cu echipa sa, un proiect de studiere a membrilor acestor gospodării. Pentru a descoperi că toţi au o trăsătură comună: se comportă... ciudat, pentru a nu spune mai mult. De la mici excentricităţi, cum ar fi „vorbitul la pereţii casei", până la lumina care stă aprinsă până foarte târziu în noapte în garajele lor. Şi atunci Dr. Weary se aventurează să avanseze concluzia că aceştia ar fi de fapt călători din viitor, dintr-o epocă pentru care deplasarea temporală nu mai este o problemă. O realitate care este iminentă şi pe Terra noastră „de acum", după cum reiese din câteva lucrări foarte recente ale fizcienilor.

Efectul tunel şi călătoria în timp

Nici măcar fizica de până acum nu respinge ideea călătoriei în timp, doar că o „plasează" în domeniul vitezelor superioare vitezei luminii, ceea ce Einstein a stabilit că este imposibil de realizat. Există însă şi o altă lume, pe care toţi o purtăm în noi, fără a avea efectiv acces la ea: lumea din interiorul atomilor din care toate corpurile sunt formate, lumea cuantică. Iar aici mai există o posibilitate: aşa-numitul *efect tunel*. Cu alte cuvinte, pentru o particulă care „se ciocneşte" de o barieră energetică -ca de un gard de o anumită grosime, peste care nu are cum să treacă – aici există o posibilitate în plus. O „probabilitate" mică, dar nu zero, ca ea să dispară de o parte a barierei şi să reapară instantaneu de partea cealaltă. Ca şi cum i s-ar fi deschis un tunel prin zid, prin gardul acesta! Ei bine, o echipă de fizicieni de la Universitatea din California a descoperit o astfel de tunelare în care particula a trecut bariera ca şi cum ar fi avut o viteză de două ori mai mare decât viteza luminii! Şi cu cât bariera este mai mare, cu atât este mai mare şi viteza şi... cu atât mai mult particula este aruncată înapoi în timp!

MIHAELA DOROBANŢU

8 criterii pentru a recunoaşte un călător în timp

Evident, nu se poate vorbi deocamdată de trimiterea în timp a unui corp oarecare, o carte de exemplu, cu atât mai puţin de o fiinţă vie! Dar o echipă de fizicieni germani sub conducerea Dr. Günther Nimtz, pretinde că a reuşit să transmită întreaga Simfonie nr. 40 a lui Mozart cu o viteză de cinci ori mai mare decât viteza luminii – folosind o tehnologie care, după părerea Dr. Weary, va deveni una comună în mai puţin de două secole. Avem deci timp la dispoziţie să ne descoperim „rudele" din viitor! Cum? Dr. Ogden Weary ne prezintă *opt criterii* pentru a-i recunoaşte:

- se apropie de orice uşă ca şi cum s-ar aştepta să se deschidă automat;
- vorbesc cu instalaţia de aer condiţionat în loc să apese pe butoane;
- fredonează melodii stranii;
- folosesc uneori cuvinte ciudate şi necunoscute vorbind despre lucruri oarecare;
- câştigă mereu la concursuri sportive şi ghicesc corect soluţia la evenimentele politice care urmează să aibă loc;
- se referă la ţări sau amănunte geografice necunoscute (vorbesc de exemplu despre „forma litoralului de la Ploieşti");
- nu au niciodată arsuri din cauza Soarelui, deşi nu se protejează niciodată;
- conduc dezordonat, ca şi cum ar fi obişnuiţi cu accelerаţii mult mai mari sau cu posibilitatea de a ...sări peste obstacole.

Dacă puteţi nota un „Da" la cel puţin cinci dintre aceste puncte, este posibil ca vecinul dv. să fie un ET venit din viitor! Şi nici nu este nimic rău în asta, spune Dr. Weary, doar că ar trebui, în schimbul ospitalităţii pe care le-o arătăm, să ne prevină care sunt cele mai mari pericole cu care va trebui să ne confruntăm...

Pulsul planetei

PĂMÂNTUL, o bombă nucleară în devenire?!

Avertismentul lui Einstein

În anul 1939, după ce pentru câţiva mari savanţi ai lumii (printre care F. Joliot Curie şi colaboratorii, şi independent Leo Szilard) reacţiile de fisiune în lanţ ale uraniului devin o realitate fizică înfricoşătoare, *Einstein îi trimite la 2 august o scrisoare preşedintelui SUA, Franklin Delano Roosevelt, informându-l despre puterea ucigătoare a unei bombe bazate pe acest principiu.* Trei ani mai târziu, la istorica dată de 2 decembrie 1942, Enrico Fermi pune în funcţiune (la Chicago) primul reactor nuclear cu fisiune în lanţ controlată. Ceea ce a urmat, se ştie...

Au trecut de atunci şase decenii. Energia nucleară paşnică a devenit aproape o banalitate pentru multe ţări ale lumii, de aceea în lipsa caracterului de noutate a fenomenului, un nume ilustru precum cel al întemeietorului teoriilor relativităţii se disipează în nenumărate organizaţii ecologice, al căror strigăt disperat se concentrează într-o singură întrebare: *ce facem cu deşeurile radioactive?*

Pe când Albert Einstein semnala, de la înălţimea competenţei sale, pericolul nuclear, al doilea război mondial debutase şi beligeranţii se aflau într-o frenetică şi cvasi secretă căutare a unei arme superioare inamicului. Astăzi, situaţia s-a complicat, dobândind două direcţii la fel de alarmante în esenţa lor. *Pe de o parte, ţările care produc imense cantităţi de energie electrică exploatând proprietăţile uraniului se „luptă" cu securizarea depozitării deşeurilor constant în creştere. Pe de altă parte, există aşa-numita* ***proliferare clandestină a puterii atomice.*** În acest caz, sunt – conform experţilor în materie – două nuanţe de intenţie: ţări care au dorit să se doteze „la lumina zilei" cu arma atomică şi, aparent, au abandonat proiectele respective (de exemplu Africa de Sud); ţări care declară că nu deţin arma nucleară, dar asupra cărora există suspiciuni conform cărora nu sunt departe de a-şi realiza visul (aici sunt incluse, de la est la vest, Coreea de Nord, Iranul, Irakul, Libia, Brazilia şi Argentina – şi poate lista oficială nu este completă). În aceste circumstanţe, avertismentul lui Einstein este mereu actual, ba chiar este amplificat de un fenomen nou, neaşteptat, care ţine de ştiinţa folosirii deşeurilor radioactive în scopuri obscure: se estimează că există în lume jumătate de milion de „experţi nucleari", dar *numai în ultimii cinci ani numărul celor care „şi-au pierdut urma" este evaluat la 700.* Unde sunt, pentru cine lucrează aceste creiere ale fizicii atomice?

Plutoniul „fierbe" în măruntaiele Terrei

Poate că titlul ar putea părea unora prea „exploziv". Dar să luăm în consideraţie câteva date oficiale şi să încercăm să ne imaginăm situaţia la scara istoriei, şi nu la cea a generaţiei de astăzi. În SUA există 109 reactoare nucleare, iar în Franţa 56. Numai până-n 1997, în SUA s-au produs 30 de mii de tone de deşeuri (în 40 de ani de exploatare) şi până-n 2010 trebuie găsite locuri de depozitare sigură pentru încă 40 de mii de tone. Una din ţintele specialiştilor americani este masivul muntos Yucca din Deşertul Nevada, la numai 120 de kilometri de Las Vegas. Deci este vorba de una din modalităţile de izolare a „bombelor potenţiale", şi anume stocajul subteran, la adâncimea medie de 300 de metri... Credem că nu mai este nevoie să menţionăm câte procese ecologiste sunt pe rol şi cât de dificil este să scapi de o asemenea povară. Populaţia din ce zonă a lumii ar accepta vecinătatea gliulelelor de plutoniu?

În Franţa, 77 la sută din energia electrică este de origine nucleară. Cum ar putea această ţară (de referinţă, în acest domeniu; înşişi japonezii au anunţat că vor adopta modelul nuclear francez) să renunţe la această independenţă energetică, în vremurile când rezervele de combustibili fosili mai există pentru aproximativ un secol? Preţul mediu al electricităţii în Franţa (raportat la inflaţie zero) a scăzut între 1985 şi 1995 cu 22 la sută! Ultimele date arată că 1 KWh costă 19 centime (fără cheltuielile de transport)! Franţa este şi primul exportator de electricitate nucleară al Europei, la preţuri inferioare oricărei alte surse de energie. Şi, asemenea Franţei, dar nu la acelaşi nivel, sunt multe alte ţări.

Totalitatea deşeurilor radioactive ale lumii, bogate în izotopii plutoniului (rezultaţi în urma fisiunii uraniului 235 în centralele nucleare) a fost în 1992 de 819 tone, în 2000 a fost 1470 de tone, iar în 2005 vor fi 1810 tone. Unde sunt ascunse aceste cantităţi care cresc exponenţial şi de ce sunt ele periculoăse? Izotopul de plutoniu 239 are o perioadă de înjumătăţire (a numărului de nuclee) de... 24.111 ani! Câte generaţii îl vor suporta, este dureros de calculat. Cu atât mai dureros, cu cât şi cealaltă formă de stocare (aşa-zisele piscine sau depozite oceanice) nu asigură o securitate fermă decât pentru maximum o sută de ani. Pe de altă parte, tot mai puţine ţări sunt dispuse – sub presiunea ecologiştilor – să recicleze uriaşul balast, pentru că însăşi reciclarea este generatoare de reziduuri şi insecuritate.

A doua nuanţă a pericolului este, aşa cum aminteam mai sus, clandestinitatea comercializării şi utilizării plutoniului rezidual. Cu o cantitate infimă (la scara stocurilor mondiale declarate, dar evident, există şi nedeclarate) din acest parşiv element se poate fabrica o bombă radiologică, având capacitatea să contamineze o întreagă metropolă. Terorismul nuclear sau plutonic nu mai este, din păcate, o vorbă-n vânt. Tentativele unor personaje dubioase de a achiziţiona deşeuri de la centrala nucleară Kozlodui (Bulgaria) nu mai reprezintă un secret pentru nimeni.

Happy-end sau...

Extrem de succinta noastră prezentare a situaţiei actuale a ceea ce am putea numi nuclearizarea Pământului prin deşeuri de plutoniu (dar şi prin focoasele de rachetă şi prin însăşi funcţionarea sutelor de reactoare nucleare paşnice) a pornit de la un eveniment foarte recent şi deosebit de semnificativ în domeniu: Finlanda este prima ţară europeană care a adoptat o lege privind acceptul depozitării deşeurilor nucleare pe propriul teritoriu, începând din 2010. Această ţară are patru centrale de profil, iar adâncimea „ascunzătorilor" va fi de 420-550 de metri, în sol argilos, cantitatea găzduită acolo fiind estimată la 70 de tone...

Treptat-treptat, scoarţa terestră şi profunzimile oceanelor sunt invadate de „bombe" care se consumă singure în perioade de zeci de mii de ani. Din când în când, câte un submarin cu focoase nucleare la bord (cum a fost Komsomoleţ în 1994 şi Kursk în 2000) scapă de sub control. Centrale nucleare nesigure încă mai duduie. Şi, din nefericire, o altă planetă la dispoziţie nu avem. Am putea visa la navete tip cargo spre Marte, să transportăm acolo, departe, ceea ce aici, acasă, ne stă ca un ghimpe în coastă? De ce nu, dar până atunci happy-end-ul depinde de cercetătorii care asudă inventând noi forme de încapsulare securizată a deşeurilor radioactive. Sperăm ca viitorimea să nu aprindă cu teama în suflet becul veiozei sau televizorul.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

DIN CERURI SPRE PĂMÂNT

V-am vorbit, săptămâna trecută, despre isprăvile şi promisiunile „spionilor" *XMM-Newton, Hubble, Herschel* – să nu uităm că îi avem deasupra capetelor noastre şi că lucrează bine pentru lărgirea averii noastre terestre, această teribilă comoară care se numeşte *cunoaştere.* Astăzi vă voi spune câteva cuvinte despre *I.S.S.,* în fapt vă voi critica *Staţia Spaţială Internaţională,* pe proiectanţii şi astronomii ei de la NASA, pentru vina de a fi votat lărgirea bugetului total de la 17,4 miliarde dolari la 30 miliarde dolari şi pentru cei patru ani de iniţiere care se profilează în definitivarea acestui laborator permanent locuit de om. Totuşi, până acum, 21 de expediţii s-au desfăşurat bine, construind, în etape, *ISS,* iar trei astronauţi au devenit deja cetăţeni ai Cosmosului şi se vor învârti, vreme multă, deasupra capetelor noastre. Dar, perfect funcţională *ISS* va fi abia din 2008, când centrifuga promisă de japonezi pentru cercetări biologice şi biomedicale va fi fost transportată şi pusă în funcţiune în această singură locuinţă extraplanetară a lui Homo Sapiens.

Dar vă voi delecta astăzi cu ceea ce am putea numi un succes al coborârii din ceruri pe Pământ, automobilul solar *Nuna,* construit de astronautul-motorist Wubbo Ockels şi studenţii săi de la Universitatea Tehnologică din oraşul olandez Delft. Care produs fiind proiectat şi construit de un zburător în afara Terrei, iată cum arată... Corpul bolidului *Nuna,* aflaţi, este ultrauşor, construit fiind din fibre de carbon, ranforsate cu kevlar, material ignifug şi ultrarezistent, din care sunt făcute costumele spaţiale. Combustibilul, fireşte, razele Soarelui, captate de panouri de celule fotovoltaice, de tipul celor ce vor fi folosite la viitoarea rachetă lunară *Smart 1;* dar şi de o baterie de 48 de acumulatoare cu celule pe bază de ioni de litium, dar şi de arsenură de galiu, legate în serie şi capabile să furnizeze 5 kwh energie electrică, aşa cum o şi fac, pe toţi sateliţii aflaţi în ceruri; producerea de energie este optimizată de 11 convertizoare, aparate folosite de ani buni, pe toţi sateliţii (artificiali, bineînţeles!) pentru a asigura trecerea în bune condiţii prin zona de umbră a Terrei. În sfârşit, sistemul de navigaţie *GPS* (acronim de la Global Positioning System, adică Sistem de Poziţionare Globală) este asigurat de celule solare, recuperate... de la telescopul spaţial *Hubble,* de către astronauţi grijulii şi economi, într-una dintre misiunile de reparare a „spionului" nostru ceresc. Astfel tehnologizată, susţine W. Ockels, *Nuna* poate atinge viteza de 190 km/h (!) – dar poate circula, fireşte, numai ziua şi numai în condiţiile în care şoferul îşi umple buzunarele cu gheaţă, pentru a se răcori în atmosfera de cuptor – 70º C – pe care i-o „asigură" cockpit-ul etanş. Aşadar, 230 kg de înalte tehnologii, pogorâte din ceruri la noi pe Pământ.

Închei cu o ştire tristă: a plecat dintre noi savantul Albert Ducraq, minunat *scriitor de literatură de ştiinţă,* a cărui carte, „ Aventura materiei", i-a încântat şi pe cititorii noştri de acum 20-30 de ani. Ducraq împlinise 80 de ani şi, când a fot luat în ceruri, a lăsat pe masa de lucru o carte neterminată, al cărui titlu ar fi trebuit să fie: „Istoria fizicii secolului XXI". O va fi scriind-o în vreun univers paralel , cine ştie...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Un parazit minuscul care măsoară în lungime 1,5-2 mm (masculul) şi 3-4 mm (femela), poate cauza omului una din îmbolnăvirile frecvente în timpul iernii, trichineloza. Boala se întâlneşte peste tot, acolo unde se consumă carne de porc. Animalul se infestează când nu este crescut în condiţii de bună igienă, cel mai adesea mâncând cadavre de şobolani infestaţi. Aşadar, porcii crescuţi pe

Câte ceva despre TRICHINELOZĂ

maidane, în apropierea depozitelor de gunoaie, menţin un rezervor permanent de infecţie şi pericol. Omul se infestează consumând carne crudă sau insuficient tratată termic, de la un porc ce a avut trichineloză. În intestin, din larvele ajunse aici, se formează adulţii: masculi şi femele.

După acuplare, femelele se îngroapă în grosimea peretelui intestinal al porcului şi depun larve. După 10-20 de zile, în medie, boala se instalează. Bolnavul are stări de vomă, diaree, dureri abdominale, pleoapele i se inflamează, prezintă tulburări de vorbire; şi mai mult, resimte dureri oculare, la masticaţie şi la înghiţire. Prin acţiunea toxico-alergică pe care o manifestă parazitul asupra organismului uman, se poate vorbi de influenţa negativă a trichinelozei asupra funcţiei cardiace şi nervoase, întotdeauna durerile musculare situându-se pe primul loc. În cazul precizării prin analizele de laborator a trichinelozei, tratamentul se face numai în condiţii de spitalizare.

Pentru a preveni îmbolnăvirea consumatorilor în toate cazurile se interzice sacrificarea porcilor bănuiţi a fi infestaţi cu trichineloză. De asemenea, se impune avizul sanitar pentru porcii tăiaţi în condiţii casnice iar carnea identificată cu chisturile atât de periculoase şi de prolifice să fie scoasă din consum.

Examenul trichinoscopic trebuie extins şi în sectorul particular, pentru sănătatea noastră, a tuturor.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Mereu îndrăgostiţi. Tom Cruise şi Penelope Cruz trăiesc intens povestea lor de dragoste. Actorul american şi iubita sa, spaniolă, au venit de mână la Sydney, la premiera filmului lor „Vanilla Sky". Primiţi cu căldură de public au acordat autografe. Deşi în Australia, patria fostei sale soţii, Cruise nu părea deloc speriat.

Nu ne ascunde nimic... Brigitte Nielsen, fosta doamnă Stallone, trebuie să fie întotdeauna la înălţime, foarte „haute couture". Această imagine o surprinde pe Brigitte Nielsen la Berlin, la o prezentare de modă. Actriţa nu face un mister din binefacerile chirurgiei estetice la care a recurs în mai multe rânduri şi spune, cu seninătate, că o va mai face.

Oameni fericiţi. Prinţul Charles şi Camilla Parker-Bowles merg cu acelaşi pas, în acelaşi ritm. Să observe în sfârşit Casa Regală acest lucru? Prinţul Charles crede că numai într-un moment de totală exaltare a reginei ar putea obţine oficializarea legăturii sale. Oricum, nu capitulează. Cuplul interzis pare mai legat ca oricând, chiar fără a fi căsătoriţi oficial.

Cronobiologia şi cancerul de sân

Studii recente efectuate de cercetători americani au demonstrat că femeile care lucrează în schimburile de noapte prezintă un risc cu 60% mai mare de a face cancer de sân. S-a descoperit că lumina artificială din timpul nopţii, în cazul femeilor, scade secreţia de melatonină şi măreşte nivelul estrogenului. Riscul de a se dezvolta cancerul de sân este mai mare la femeile care au lucrat timp îndelungat în schimbul de noapte. Specialiştii au observat că după 30 ani de lucru în turele de noapte, femeile erau cu 40% mai predispuse la boală faţă de cele care nu aveau un asemenea program. Mai mult, femeile care au muncit constant de noapte, mai mult de 3 ani, erau cu 60% mai sensibile la cancer.

Scurt tratat de chirologie 6

CELE 7 TIPURI DE MÂINI

Mâinile vorbesc. Forma sau mărimea degetelor, a palmei sau pumnului dezvăluie temperamentul fiecăruia, susţin specialiştii francezi Marc Angel şi dr. Denis Lamboley.

Mâna marţiană este grosolană, dură, iar degetele se rotunjesc adesea, vârfurile semănând cu o bilă, fapt ce semnifică o persoană voluntară. Temperament sangvin, personalitate curajoasă, ambiţioasă, care preferă să acţioneze înainte de a reflecta îndelung. Loial şi deschis, cel care are o asemenea mână este de cele mai multe ori tâmplar, cismar, lăcătuş, muncitor manual.

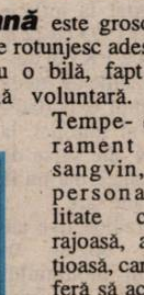

Mâna venusiană este scurtă, grasă şi nervoasă. Vârful degetelor este alungit. Aceasta relevă un temperament senzual, al unei persoane care caută fericirea fără să-şi pună prea multe întrebări, reuşind să se plaseze mereu în situaţii care îi sunt întotdeauna favorabile. Aceasta este mâna copilului şi a adultului îndrăgostit.

Mâna mercuriană este frumos proporţionată. Degetele sunt drepte, dar auriculul are tendinţa de a se îndepărta de celelalte. Aceasta dezvăluie o personalitate sociabilă, curioasă şi, cu mari capacităţi de seducţie. Este o mână care „vorbeşte"... agitat. Este, prin excelenţă, mâna comercianţilor, a diplomaţilor şi a oamenilor politici.

Mâna jupiteriană este mare, lată, cu degete de talie medie, cu un index mai dezvoltat. Ea protejează şi mângâie, transmite căldură şi prietenie. Este mâna pedagogilor.

Mâna solară este alungită, astfel încât, palma este aproape egală cu lungimea degetelor. Inelarul este adesea mai lung decât indexul. Ea dezvăluie un temperament artistic şi o personalitate binevoitoare, prietenoasă, senzuală, grijulie cu propria imagine. Este mâna artistului.

Mâna saturniană este lungă, îngustă, fină, părând chiar osoasă. Degetele sunt noduroase, iar palma este rectangulară. Aceasta trădează adesea o fragilitate fizică şi o personalitate solitară. Este mâna cerebralilor, a intelectualilor.

Mâna lunară este durdulie, pare grea şi molatecă. Degetele sunt, de cele mai multe ori, scurte. Această mână aparţine celor cu un temperament limfatic, pasiv. Imaginaţia este fertilă, dar realizarea dorinţelor este frânată de pierderea încrederii. În spatele unui calm aparent se ascunde o persoană cu o instabilitate interioară, care îşi găseşte refugiul în visare. Aceasta este mâna spiritelor contemplative.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

DEZINTOXICAREA TENULUI

Sfintele şi plăcutele sărbători ne-au încântat şi bucurat, atât sufletul cât şi trupul, prin tainica lor semnificaţie ca şi prin varietatea culinară. Aceasta din urmă ştim cu toţii că lasă urme în special pe cântar dar, şi pe obraz. Acum putem scăpa rapid de aceste neajunsuri:

- dietă fără carne, cure de infuzie de plante, apă caldă dimineaţa şi seara, cură de lămâie, cură de tărâţe, cură de polen şi miere pentru dezintoxicare şi întărirea imunităţii organismului.

Pentru ten, pentru că într-un final excesele de orice fel aici devin vizibile, vă recomandăm:

- comprese călduţe cu apă de tărâţe în care picuraţi un strop de miere;
- măşti care să conţină suc de citrice în amestec cu miere;
- infuzie de mentă, gălbenele, cimbru, coada- calului, cu care se şterge faţa după demachiere – după care o masaţi cu o cremă hrănitoare în care adăugaţi puţină miere;
- pentru tenurile deshidratate sunt indicate aplicaţiile cu polen şi lăptişor de matcă;
- pentru tenurile grase cu pori deschişi puteţi folosi iaurtul natural la care adăugaţi câteva picături de propolis;
- pe lângă aceste mici trucuri tratamentul apicol înlătură orice neajuns.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 2
Valabil până pe data de: 24 IANUARIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Vă prezentăm alte reţete sugerate de doamna Chereji Clara, fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus.

Ruladă de nuci cu marmeladă

6 ouă, 4 linguri de zahăr, 6 linguri de nuci măcinate, 2 linguri de marmeladă.

Se freacă gălbenuşurile cu zahărul până se albesc, se adaugă nucile măcinate şi la urmă albuşurile spumă. Se unge tava un unt, se presară făina şi se dă la cuptor la foc potrivit. Când este gata se răstoarnă pe un şervet, se umple cu marmeladă şi se rulează cât este caldă.

„Insula plutitoare"

6 ouă, 50 g migdale, 1/2 l lapte, 200 g zahăr, 1/2 baton vanilie, puţină sare.

Se opăresc migdalele în apa clocotită, se curăţă de coajă şi se pun în cuptor să se usuce. Se unge cu ulei o placă de marmură, se pun migdalele, iar pe deasupra se pune o lingură de zahăr caramelizat. După ce zahărul s-a răcit complet, într-o piuliţă sau cu ajutorul sucitorului, se pisează zahărul şi migdalele în aşa fel încât să se obţină o pulberea fină. Se îmbracă pereţii unei forme cu 5-6 linguri de zahăr caramelizat. Se bat albuşurile spumă. Se încorporează pe rând 100 g zahăr şi pulbere de migdale. Se umple forma cu acest amestec şi se coace la foc domol, cam o jumătate de oră. Se încearcă dacă bezeaua e coaptă înfigând vârful unui cuţit, care trebuie să iasă curat. Se scoate din formă înainte de a se fi răcit complet şi se aşază pe un platou. Între timp, se face o cremă de vanilie din 6 gălbenuşuri, 1/2 l lapte, 50 g zahăr, vanilie şi puţină sare, care se varsă în jurul bezelei după ce s-a răcit.

Aluat cu smântână

1 pahar cu smântână, 1 pahar cu unt, 2 pahare făină, 1 gălbenuş, puţină sare.

Se lucrează foarte repede un aluat din elementele de mai sus. Se lasă să se odihnească la rece 1/2 oră. Este un aluat foarte bun pentru cornuleţe.

Banane „fantezia"

3 banane, 6 linguriţe zeamă de lămâie, 6 vârfuri de cuţit coajă rasă de lămâie, sare, 6 linguriţe rom, 6 linguriţe zahăr vanilat, 6 linguriţe unt topit, 6 porţii îngheţată (facultativ).

Se aleg banane coapte dar tari, se curăţă, se taie jumătăţi în lungime şi se aşază cu partea tăiată în jos, într-o tăviţă emailată sau vas incasabil uns cu unt. Fiecare bucată de banană se stropeşte cu câte o linguriţă de zeamă de lămâie, unt apoi se presară cu zahăr vanilat şi coajă de lămâie. Dacă se foloseşte rom, bananele se stropesc după ce se scot din cuptor. Se coc la foc slab circa 20 minute. Se aşază câte o jumătate de banană într-o farfurioară de desert împreună cu câte o porţie de îngheţată. Acest desert se poate servi şi fără îngheţată.

Orez cu piept de curcan şi portocale

250 g orez, 625 ml supă, 300 g piept de curcan, o lingură de alune prăjite, 100 g mazăre fiartă, 1-2 fire de praz, 2 portocale, 3 linguri ulei, 2 linguri curry, sare, piper.

Se căleste orezul într-o lingură de ulei. Se adaugă 500 ml supă, curry şi se fierbe 20 minute. Se taie carnea feliuţe şi prazul rondele. Se desfac portocalele. Carnea se prăjeşte în ulei încins împreună cu sarea, piperul şi prazul. Se adaugă alunele, portocalele, orezul şi mazărea. Se amestecă şi se dau 2-3 clocote.

Remedii naturale

FARMACIA VERDE A CASEI

Dacă sunteţi adepţi convinşi ai plantelor medicinale şi dacă în locul medicamentelor preferaţi remediile naturale, atunci, din „farmacia casei", nu ar trebui să vă lipsească:

Anason – pentru tulburări menstruale, crampe stomacale;

Angelică – pentru balonări, dureri de stomac, tulburări respiratorii;

Arnică – pentru lovituri, hematoame, luxaţii;

Cimbrişor – pentru tulburări digestive, anemie;

Ciubotica cucului – pentru bronşite, tuse, hipertensiune;

Clococean – pentru eczeme, boli de piele;

Coacăze negre – pentru diabet, constipaţie;

Coada calului – pentru boli de rinichi, litiază, infecţii;

Coada şoricelului – astm, hemoroizi, reumatism;

Cozi de cireşe – boli de rinichi, afecţiuni ale prostatei;

Fenicul – tuse, tulburări digestive, dureri de sâni;

Flori de podbal – tuse, astm bronşic;

Flori de soc – răceli, constipaţie;

Flori de tei – răceli, insomnie, nelinişte;

Frunze de fag sălbatic – scleroză;

Frunze de nuc – tulburări digestive, paraziţi intestinali, anemie;

Frunze de stejar – tonic în convalescenţă, boli de plămâni, boli de ficat;

Gălbenele – varice, boli de stomac, boli de ficat;

Levănţică – boli de inimă, nelinişte, crampe;

Licheni de piatră – răceală, răguşeală, diabet;

Lumânărică – astm, tuse, boli de plămâni;

Mătase de porumb – boli de rinichi, litiază renală;

Mentă – dureri de cap, răceli, crampe la stomac;

Mur, frunze – artrite, regenerarea sângelui;

Muşeţel – dureri de stomac, nelinişte;

Plantele pe care le consideraţi necesare în „farmacia verde" a propriei dv. case e bine să fie păstrate în pungi de hârtie, cu etichete inscripţionate cu denumirea speciei şi afecţiunile pentru care sunt utilizate.

OSTEOPOROZA

„insuportabila epidemie"

Acesta a fost titlul unui film de 10 minute, produs în 6 limbi şi prezentat în premieră de... Organizaţia Mondială a Sănătăţii în luna octombrie a anului trecut, cu ocazia Zilei Mondiale a Osteoporozei. Realizat sub forma unui documentar tv., filmul este o pledoarie pentru mobilizarea oamenilor de ştiinţă, a medicilor şi nu în ultimul rând a oamenilor obişnuiţi, în jurul unei probleme de sănătate ce se manifestă în ultimii ani în forme din ce în ce mai grave şi pe o arie de extindere tot mai largă. Osteoporoza poate fi prevenită şi tratată este, în esenţă, mesajul filmului care se opreşte asupra unui caz concret: povestea unei femei, Anette, în vârstă de 68 de ani, căreia, în urmă cu opt ani, i s-a depistat o formă de osteoporoză mai mult decât îngrijorătoare. Beneficiind de tratamentele actuale menite să favorizeze refacerea masei osoase, pacienta duce în prezent o viaţă normală, deşi fusese la un pas de a se înscrie pe lista persoanelor cu handicap locomotor sever. Mai mult, ea continuă să profite de una din marile pasiuni ale vieţii sale, înotul, care de altfel a ajutat-o foarte mult şi în cadrul tratamentului.

De ce e considerată o problemă serioasă de sănătate?

➤ în lume, la fiecare 30 de secunde se produce o fractură favorizată de prezenţa osteoporozei:

➤ riscul ca o persoană de vârstă medie să sufere o fractură osteoporotică este de 40% pentru femei şi 15% pentru bărbaţi;

➤ statatisticile ce cumulează cazurile de fracturi osteoporotice din ţările Uniunii Europene arată că anual se înregistrează peste un milion;

➤ anual, se produc 150000 de decese prin complicaţii ale fracturilor osteoporotice;

➤ în Uniunea Europeană, costurile anuale ale tratamentelor spitaliceşti pentru fracturi favorizate de osteoporoză se ridică la 3500 miliarde de ECU.

➤ în lipsa măsurilor de prevenire a proceselor osteoporotice, se estimează că în următorii 50 de ani numărul cazurilor se va dubla.

Cum se poate preveni?

- printr-o alimentaţie bogată în calciu şi vitamina D, la nevoie cu suplimentare medicamentosă;
- cât mai multă mişcare fizică, în programul zilnic acordându-se un timp special, de cel puţin jumătate de oră, pentru tonifierea musculaturii şi a sistemului osos;
- evitarea factorilor de risc major ai osteoporozei: fumatul, consumul excesiv de alcool şi al medicamentelor care o pot declanşa:
- tratarea bolilor care pot avea printre alte consecinţe nefaste şi favorizarea procesului de osteoporoză.

Cum se poate asigura necesarul zilnic de calciu?

- Beţi dimineaţa o cană cu lapte
- Completaţi meniul de la masa de prânz cu un iaurt şi o felie de brânză.
- După masa de seară, înainte de culcare, beţi un pahar cu lapte.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

***ŞTEFANIA GOGU** din Slobozia. Poliartrita cronică este o inflamaţie de obicei simetrică a articulaţiilor mici de la mâini şi picioare. Boala este destul de severă pentru că are loc o distrugere progresivă a articulaţiilor şi a ţesutu-*

POLIARTRITA CRONICĂ

rilor din jurul acestora. Ţesutul capsular de la nivelul articulaţiei se îngroaşă, distruge cartilagiul articular, osul de sub acesta şi ligamentele. Poliartrita cronică poate avea un debut brusc, când se produce simultan inflamaţia mai multor articulaţii (de obicei articulaţiile mici de la mâini şi picioare, coatele şi gleznele). Tipice sunt durerile articulare, dar şi o anchiloză trecătoare, care ţine mai mult de 30 de minute după ridicarea din pat, după o perioadă mai lungă de repaus, asociată cu oboseală şi o anumită senzaţie de boală. Destul de repede apar şi deformări ale articulaţiilor. De multe ori apar contracturi (înţepeniri) ale articulaţiei când se îndoaie. Femeile se îmbolnăvesc de 2-3 ori mai frecvent decât bărbaţii; maladia poate apărea la orice vârstă, deşi cele mai numeroase cazuri se înregistrează între 25 şi 50 de ani. Pentru că boala evoluează rapid şi are potenţial handicapant major, stabilirea unui diagnostic corect de către reumatolog, precum şi a conduitei terapeutice sunt absolut obligatorii.

Implant radioactiv contra cancerului de prostată

● Statisticile arată că, după vârsta de 75 de ani, în medie un bărbat din doi suferă de cancer de prostată. ● După cancerul de plămâni, această boală este cea mai frecventă la bărbaţi.

Evoluţia maladiei e lentă, se întinde pe parcursul a mai multor ani şi beneficiază la ora actuală de tratamente „clasice" – cel mai eficient fiind cel chirurgical. Practicată de peste 15 ani încoace, intervenţia chirurgicală prin care se extirpă prostata în totalitate sau doar o porţiune a ei este considerată de medici soluţia cea mai sigură împotriva bolii (în special a adenomului şi cancerului de prostată), în măsură să prelungească viaţa şi să elimine riscul recidivei. Există însă şi inconveniente legate de o posibilă instalare a incontinenţei urinare sau a impotenţei sexuale. În cazul unui cancer evoluat, se practică şi radioterapia externă. Această tehnică, deşi ajută la încetinirea şi izolarea procesului canceros, provoacă adesea unele complicaţii cum ar fi tulburări digestive sau urinare legate de iradiere, precum şi impotenţă sexuală. În cazul metastazelor – aşadar, o formă şi mai avansată a bolii –, se intervine şi cu hormonoterapie, cu rol în prelungirea vieţii bolnavului.

Faţă de toate aceste modalităţi terapeutice, care au atât avantaje cât şi dezavantaje, curieterapia promite să ofere o nouă şansă bolnavilor de prostată. Curieterapia este tot o tehnică de radioterapie, dar localizată cu mare precizie. De fapt ea se adresează bolnavilor cu un cancer localizat al prostatei, adică fără extensii în afara prostatei. În ce constă această tehnică? În introducerea chiar în interiorul prostatei a unor implanturi radioactive. Intervenţia chirurgicală nu este complicată şi necesită un timp scurt de spitalizare. Tehnica nu este nouă, în unele ţări occidentale se practică de aproximativ zece ani, dar nu pe scară largă. Bolnavii care au beneficiat de această modalitate de tratament nu au avut niciodată probleme cu incontinenţa urinară şi numai în 30% din cazuri s-au constatat tulburări de potenţă sexuală. Se apreciază că în următorii ani, curieterapia va deveni tratamentul de referinţă în cancerul localizat al prostatei.

TUTUNUL şi consecinţele buco-dentare

Cel mai adesea, când se vorbeşte despre consecinţele nefaste ale tutunului asupra sănătăţii se amintesc riscurile crescute privind declanşarea bolilor pulmonare, cardio-vasculare sau gastrice... Mai puţine referiri se fac însă la legătura dintre fumat şi sănătatea buco-dentară, deşi cercetările cele mai recente arată că nici acest aspect nu trebuie neglijat.

Cel mai mare risc este cancerul la nivelul gurii, care se poate localiza la buze, vălul palatin, limbă, gingii, interiorul obrajilor sau faringe. Cazuistica medicală evidenţiază faptul că aceste tipuri grave de îmbolnăviri sunt de patru ori mai frecvente în rândul fumătorilor decât al persoanelor nefumătoare. De asemenea, statisticile demonstrează că bărbaţii sunt din acest punct de vedere mai vulnerabili decât femeile. Combinaţia „fatală" în sensul sporirii şi mai mult a riscului de dezvoltare a unui cancer buco-dentar constă în asocierea fumatului cu alcoolul în exces. Nu întâmplător, medicii stomatologi consideră că, în special în cazul acestor persoane, prezentarea la un consult de specialitate în momentul când apar sângerări repetate sau umflături suspecte ale gingiilor, este mai mult decât indicată. Aceste simptome pot semnala o patologie obişnuită dentară, dar pot fi totodată semnale de alarmă pentru debutul unei boli cu consecinţe grave.

De ce ţii să rămâi cu soţul tău, dacă nu-l iubeşti?

– Înainte de a mă mărita nu am avut nici un fel de experienţă sexuală. Pe urmă, am avut o relaţie în afara căsătoriei. A fost frumos şi nu regret. În schimb, acum nu mă mai atrage soţul meu din punct de vedere sexual. Aş vrea să fac un copil cu el, dar să nu facem dragoste. Îl preţuiesc mai mult ca prieten, nu ca iubit. Celălalt bărbat, dacă m-aş întoarce la el, mi-ar dărui un copil, dar asta ar însemna să-mi pierd căsnicia. Nu pot să-mi înfrânez instinctul matern (...) Cum aş putea să mă regăsesc pe mine, cea din trecut, când nu aveam toate problemele astea?

– Maria, *tu* eşti cea de acum, nu cea din trecut. Ai trăit o serie de experienţe care te-au schimbat, nu mai poţi da timpul înapoi. Eşti o altă femeie, poate mai împlinită, mai matură. Dorinţa de a avea un copil este firească, încerci să păşeşti într-o nouă etapă a existenţei tale – cea de mamă. Dar, după cum bine ai observat, nu poţi ignora faptul că eşti femeie, că ai sentimente, dorinţe. Ceea ce nu prea înţeleg este de ce ţii neapărat să rămâi cu soţul tăi dacă nu-l iubeşti aşa cum ar trebui, ca o soţie. Crezi că poţi sta toată viaţa lângă el doar din milă sau din sentimentul de vinovăţie? Prietenia este importantă într-o relaţie, dar se vede că mai trebuie să existe şi altceva. Este oare o soluţie să transformi viaţa voastră sexuală într-un calvar de-acum încolo? Dacă şi a concepe un copil cu el este un sacrificiu prea mare, atunci cum crezi că vei rezista?

Celălalt bărbat din viaţa ta este liber? Ai putea avea o viaţă cu el dacă ţi-ai părăsi soţul? Sau nu îl iubeşti suficient de mult pentru asta?

Am impresia că cei doi bărbaţi sunt de fapt două jumătăţi, pe care le-ai vrea reunite într-o singură persoană. Ceea ce este firesc, normal. Ţi-e teamă că nu vei întâlni aievea un astfel de bărbat? Că vei da „vrabia din mână pe cioara de pe gard"? Şi totuşi, din scrisoarea ta înţeleg că nu prea ai ieşire, că te simţi încolţită, de aceea ai vrea să evadezi în trecut.

Dar de ce nu te accepţi pe tine cea de acum, cu ceea ce simţi, cu ceea ce îţi doreşti? Te-ai schimbat, se întâmplă mereu cu fiecare dintre noi. Greşeala cred că a fost că te-ai grăbit într-o căsnicie care nu-ţi oferea totul. De ce? Nu ştiu, dar sunt multe femei care fac aceeaşi greşeală, poate pentru că se preţuiesc prea puţin şi nu-şi cunosc adevărata valoare. Consideră că primul bărbat care este dispus să le ia de soţie este suficient de bun, poate altul nu vor mai găsi. De vină sunt şi unul şi celălalt, pentru că au ignorat realitatea şi s-au minţit sperând că nu vor fi puşi niciodată în faţa adevărului. Tu ai aflat adevărul. Acum, ce vei hotărî? Ce viaţă ai vrea să-i oferi copilului tău? Ce model de dragoste şi căsnicie va vedea în jurul lui? Cât de sinceră vei fi cu el, cu tatăl lui şi cu tine? Orice hotărâre vei lua, gândeşte-te bine la prezent – la tine – şi la viitor – la copilul tău!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

VITRINA ZOOLOGICĂ

Bijuteria numită FLAMINGO

Ca şi lebăda, pasărea flamingo poate fi considerată un poem viu al naturii. Având un splendid penaj roz (datorat, spun specialiştii, creveţilor cu care se hrănesc) şi picioare lungi şi incredibil de fine, ca două tulpini roşietice ale unei delicate plante tăşnite din luciul apei, flamingo se foloseşte de ciocul ei puternic şi lamelat pentru a-şi căuta hrana în lacurile Insulelor Galapagos (şi nu numai), acolo unde

apa nu este adâncă şi unde poate scormoni după mici crustacee şi peşti. Are o înălţime medie de 1,5 metri şi un gât lung şi graţios de 35-45 de centimetri. Această bijuterie vie se odihneşte păstrându-şi echilibrul într-un singur picior şi întotdeauna în comunitate există unul sau mai mulţi membri care veghează asupra securităţii grupului.

Flamingo este una din speciile de păsări ocrotite de lege, întrucât aparţine listei vieţuitoarelor ameninţate cu dispariţia. Toate grădinile zoologice ale lumii doresc să le adăpostească pe aceste balerine lacustre, şi de aceea braconierii sunt mereu atraşi de preţurile uriaşe ale pieţei clandestine cu animale exotice.

Şahul

cel mai onest război al lumii

Oferind întotdeauna combatanţilor şanse egale – ca număr de piese din înzestrarea armatei şi în ceea ce priveşte capacitatea strategică de mişcare a componentelor ierarhice –, şahul exclude trădarea, intimidarea, laşitatea atacului fără declaraţie de război, intrigile de culise şi inevitabilul cherchez la femme care însoţeşte deseori conflictele reale. Unicul avantaj – cine mută primul – este şi el înlăturat prin acordarea cavalerească a revanşei. Este un duel al gândirii, specific filosofilor, care-şi înfruntă adversarul cu ideile sale combative, căutând victoria în cel mai desăvârşit fair-play. Şi unde altundeva putea fi inventat şahul, decât într-o ţară în care exista o gândire filosofico-religioasă puternică.

India sau Persia?

Cu toate că unor personaje biblice (Solomon, Noe etc.) sau unora mitologice (Ulise) li se atribuie inventarea jocului pe câmpul de luptă cu 64 de pătrăţele alb-negru, cea mai veche mărturie scrisă aparţine unui poem persan din secolul VI d.Ch., deci într-o ţară unde domina puternica religie conceptualizată de Zaratustra. Dar istoricii în materie tind să acrediteze India cu paternitatea acestui tip de război, iar perioada conturării pieselor şi regulilor şahului este situată în secolul IV d.Ch. Se presupune că în acea misterioasă zonă a Asiei, unde buddhismul şi apoi hinduismul s-au impus ireversibil, sportul minţii era practicat cu mult timp înainte. Din India s-ar fi răspândit în Persia, şi nu invers – susţin cei mai mulţi cercetători.

Unul din argumentele de bază este acela al prezenţei elefanţilor pe tabla de joc, deveniţi ulterior nebuni sau bufoni (în Europa Medievală). Este cea mai semnificativă diferenţă faţă de şahul persan, apoi arab şi european. Celelalte piese şi-au păstrat de-a lungul secolelor semnificaţia; scopul final a fost şi este mereu acelaşi: punerea în dificultate a regelui, până când acesta nu mai are posibilitatea de a se sustrage asediului adversarului.

În India se numea chaturanga, iar în Persia chatrang. După începerea expasiunii arabe, în secolul VI d.Ch., şahul a pătruns în Europa, în primul rând, se pare, în Spania. Se ştie, ca un reper istoric important, că la întrecerile desfăşurate în marile oraşe iberice în secolul XII, regina nu avea încă libertatea de mişcare de mai târziu; ea putea „zburda" doar o căsuţă pe diagonală. Faptul este semnificativ, căci reprezenta atitudinea discriminatorie faţă de femeie din acele vremuri. Astăzi, dama este cea mai emancipată piesă, ea putându-se mişca în voie, în orice direcţie şi pe orice distanţă. De aceea şi desfăşurarea conflictului este mult mai dinamică decât acum un mileniu. Faptul că şahul reflectă spiritualitatea societăţii în devenirea ei istorico-religioasă este reflectat şi de anumite interdicţii de care a avut parte. Conform religiei islamice, nici o piesă nu putea face referire la divinitate. Apoi, atât în lumea islamică, dar şi-n cea creştină erau interzise expresiile triviale ale celor care se înfuriau când îşi dădeau seama că au greşit şi că adversarul e mai bun. Interzicerea categorică a şahului de către Ivan cel Groaznic (el însuşi un împătimit jucător) avea la bază amestecul pedestraşilor (pionilor) cu nobilimea pe acelaşi teren de luptă, căci acel ostaş de rând putea şi el să atace regele şi regina, deci comitea o infamie... Joc al înaltei societăţi şi, treptat, al cafenelelor europene, şahul se poate mândri că are în vitrina personalităţilor sale pe Caterina de Medici, Henric al IV-lea, Ludovic al XIII-lea sau Elisabeta I a Angliei. Pe de altă parte, ni i-am putea imagina pe Puşkin, Tolstoi sau Turgheniev cu tâmplele în căuşul palmelor, căutând mutarea ideală.

În ţara noastră, vodă Caragea (în deceniul al doilea al veacului al XIX-lea) a fost unul din primii mari jucători, alături, evident, de boierimea română. Pe atunci, jocul se numea şatran (sub influenţa termenului persan)... Astăzi, după ce paginile cărţilor de istorie sunt pline de războaie iscate din motive discutabile, de atitudini incompatibile cu condiţia umană firească, şi după ce suntem contemporanii celui mai atroce tip de terorism, noblеţea jocului de şah ne apare şi mai evidentă, în toată splendoarea ei.

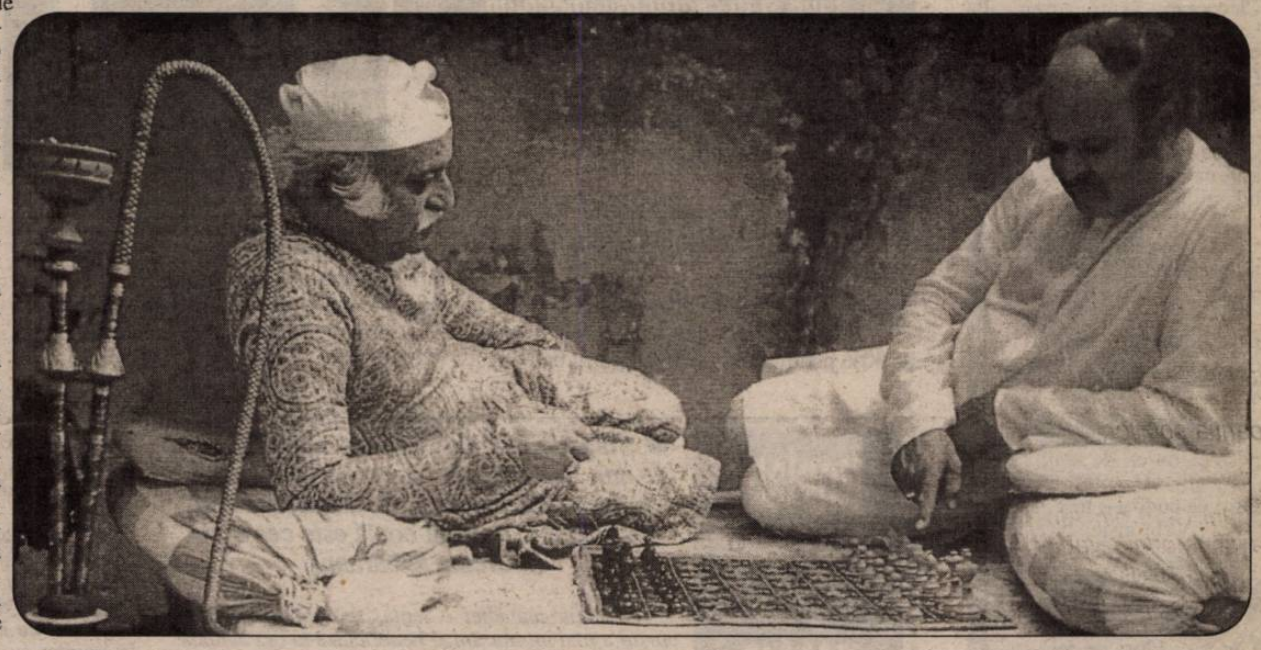

Cine sunt polinezienii?

Una dintre marile enigme etno-geografice nerezolvate nici până-n prezent este originea populaţiilor care ocupă nenumăratele insule şi atoluri polineziene. Pe o suprafaţă de aproximativ 10 mii de kilometri pătraţi, într-un triunghi format de Hawaii, Insula Paştelui şi Noua Zeelandă, mari navigatori europeni ai secolului XVIII (precum Wallis, Bougainville sau Cook) au descoperit mii de miniparadisuri terestre, aflate la mari distanţe de ţărmurile continentale şi locuite de oameni cu pielea brună şi păr ondulat, având un specific anume al formei ochilor. Cine sunt aceşti polinezieni? Din ce direcţie au ajuns în această arie geografică, în ce perioadă şi de ce s-au stabilit aici, evitând parcă orice contact cu restul lumii ?

Ipoteze controversate

Răspunsurile la întrebările de mai sus nu sunt certe, întrucât există trei mari ipoteze ale originii polineziene, fiecare având un grad mai mare sau mai mic de verosimilitate. O primă tentativă de răspuns are mai mult un parfum de legendă; se presupune că în acea vastă zonă geografică ar fi existat, în vremuri imemoriale, un continent aparte, locuit de o rasă deosebită de toate celelalte. În urma unei catastrofe geologice, din acel ipotetic continent ar mai fi rămas la suprafaţă doar înaltele culmi muntoase, reprezentând miliardele de insule şi arhipelaguri de azi. Cu alte cuvinte, această ipoteză intenţionează să acrediteze ideea unei rase autonome, a unei populaţii originale... Din păcate, unicul argument al acestui mit îl reprezintă uriaşele distanţe pe care imigranţi din varii teritorii cunoscute n-ar fi putut să le parcurgă acum mai multe sute de mii de ani.

Ipotezele cu adevărat ştiinţifice se referă la o origine americană şi/sau asiatică. Şi asta în primul rând datorită faptului că arta navigaţiei a fost una extraordinară pentru strămoşii polinezienilor. Vestita lor canoe dublă putea înfrunta cu succes apele oceanelor în anumite perioade ale anului. Astfel, varianta americană susţine popularea teritoriilor insulare de către amerindieni plecaţi din diverse regiuni ale Americii de Sud, acum o mie de ani. Istoricul norvegian Thor Heyerdahl a vrut să demonstreze acest lucru prin faimoasa sa expediţie Kon Tiki (1947), ajungând din Peru în Insulele Tuamotu în trei luni şi jumătate, cu mijloace rudimentare. Constatând că unul din alimentele de bază ale băştinaşilor este cartoful dulce (patata), de proveniență americană şi nu asiatică, Heyerdahl a tras concluzia suspomenită.

Dar descoperirile arheologice făcute începând cu anii '60 ai secolului XX au evidenţiat faptul că cea mai plauzibilă ipoteză este cea asiatică. Faţă de argumentele reprezentate de uşurinţa navigaţiei şi alimentaţie, ale variantei americane, vestigiile culturale şi cultuale din acele ţinuturi atestă locuirea lor încă din mileniul III î.Ch. Punctul de plecare al coloniştilor Polineziei de astăzi ar fi fost sud-estul Asiei, iar primele pământuri ocupate ar fi fost insulele Fiji, Tonga şi Samoa. Motivele migraţiei se leagă de posibilitatea existenţei unor epidemii sau ale unor războaie, care au obligat la exil o parte din locuitorii asiatici. Aşa s-ar explica faptul că emigranţii n-au mai vrut să se întoarcă în patria de origine, învăţând să cultive în noile teritorii fructele şi plantele exotice atât de hrănitoare („arborele de pâine", bananele, nuca de cocos etc.). Treptat, aceşti oameni au explorat şi colonizat şi alte insule, precum Marchizele. Interesant este faptul că sosirea pe misterioasa Insulă a Paştelui s-ar fi făcut în jurul anului 700 î.Ch. Ulterior, în primul mileniu d.Ch., creşterea populaţiei a determinat colonizarea Australiei, Noii Zeelande, Insulelor Cook etc.

În sprijinul ipotezei asiatice stă şi următorul argument indirect. Dacă migraţia s-a făcut şi de pe teritoriul Americii de Sud, atunci specialiştii susţin că navigatorii respectivi aveau la rândul lor o origine asiatică, întrucât ocuparea Americilor s-a făcut de la nord spre sud, de către strămoşi sosiţi din Asia prin podurile de gheaţă ale strâmtorii Bering. Iar acest eveniment intercontinental s-a produs cu cel mult 11 mii de ani în urmă, deci mileniul III î.Ch. pentru începuturile colonizării Polineziei de azi este o dată verosimilă.

O întrebare spinoasă persistă totuşi, dincolo de controversele traseelor şi perioadelor de ocupare a acelor miniparadisuri terestre: ţinuturile găsite de navigatori erau pustii sau au fost întâlniţi băştinaşi de origine necunoscută?

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

Apollo Tirenianul

La Muzeul de artă antică din Neapole a fost amenajată o secţiune specială dedicată zeului grec Apollo. Cercetările făcute în această vară în zona de coastă a Mării Tireniene (sud-vestul Italiei) au scos la iveală mai multe statui (toate incomplete) reprezentându-l pe acest patron al oracolului din Delfi, socotit de greci o mare divinitate a luminii şi a artelor (fiu al lui Zeus şi al Letei, „dirijor" al celor nouă Muze). În imagine este capul lui *Apollo Tirenianul* (numit aşa după regiunea unde a fost descoperit).

Această capodoperă, datând probabil din secolul I d.Ch., repune în discuţie o problemă mitologică foarte interesantă. De ce la greci mitul apollinic s-a stins mult mai repede decât la romani? Una din explicaţii ar fi arhaica şi enigmatica denumire latină *Apollon Lykios*, care înseamnă că zeul ar fi fost născut de o femeie-lupoaică. Cu alte cuvinte, există o similaritate evidentă cu mitul înfiinţării Romei de către Romulus, cel hrănit (dar nu născut) de o lupoaică. Varianta romană o transformă pe Leto (mama lui Apollo) din titanidă (soră a Titanilor şi fiică a lui Uranos, în varianta greacă) într-o divinitate zoomorfă. Întrebarea mitologilor italieni se referă la vechimea acestei

variante:
căci dacă este anterioară anului când cetatea Romei a fost creată (753 î.Ch.), atunci legenda lui Romulus şi Remus ar fi fost inspirată din biografia lui Apollo Lykios. O problemă colaterală este însăşi originea acestei zeităţi, căci există şi ipoteza conform căreia mitul apollinic ar fi fost importat şi de greci, şi de romani, din regiunea Asiei Mici.

Ştiaţi că...

◆ ...hârtia indigo a fost inventată de englezul R. Wedgwod? Brevetul de invenţie a fost depus la 7 octombrie 1806.

◆ ...călătorul şi misionarul italian Matteo Ricci (1552-1610) este considerat unul dintre primii sinologi europeni? Stabilindu-se în China din 1593, a tradus literatura europeană în China şi a publicat prima lucrare de istorie şi geografie amănunţită a acestei ţări.

◆ ...primele somnifere au fost folosite în antichitatea romană în secolul I î.Ch.? Ele au fost inventate de doctorul Celsius.

◆ ...descendenţii lui Timur Lenk s-au numit timurizi? Ei au creat dinastii în Asia Centrală (1370-1507) şi în India (1520-1857).

◆ ...puiul de peşte în primele zile de dezvoltare se numeşte alevin? Este stadiul dintre rezorbţia sacului vitelin şi apariţia solzilor.

◆ ...suprafaţa lacului Ciad din Africa ecuatorială variază după anotimp-ploios sau secetos – de la 18000 la 10000 km² cu adâncimea maximă de 7 metri? Bogat în peşte are malurile mlăştinoase şi acoperite de papirus.

◆ ...calcedonia este o varietate fibroasă sau criptocristalină de cuarţ, de culoare cenuşie, albăstruie, galben-roşiatică sau verde? Este folosită ca piatră semipreţioasă.

◆ ...alfabetul braille, folosit de orbi a fost inventat de pedagogul francez cu acelaşi nume (Louis Braille 1809-1852)? Alcătuit din puncte în relief reprezentând literele şi cifrele a fost adoptat în întreaga lume.

◆ ...boneta frigiană, făcută din lână şi având vârful uşor îndoit în faţă era purtată în antichitate de frigieni – aşa cum arată şi numele – şi mai târziu de sclavii eliberaţi? În timpul Revoluţiei Franceze a fost adoptată de iacobini ca un simbol al libertăţii. (I.S.)

Ştiaţi că...

TEZAURUL de la Hinova - Mehedinţi

Oriunde în lume, descoperirea unor tezaure de mari proporţii compuse din monede sau obiecte din aur a stârnit o îndreptăţită senzaţie, datorită atracţiei provocate de strălucirea acestui metal preţios, prezent în viaţa omului sub o aură de legendă. Cine nu ştie, câtă vâlvă a făcut „Cloşca cu puii de aur", descoperită în 1837 la Pietroasa sau tezaurele de la Şimleul Silvaniei ori Sânnicolaul Mare?

Dar, în afara tezaurelor amintite mai sus, pe pământul României au mai fost descoperite şi altele foarte mari, însă insuficient mediatizate. Nici chiar specialiştii nu au avut prea mult acces la ele. Aceasta şi datorită faptului că până în 1971 când a fost realizat Tezaurul istoric naţional şi după apariţia cărţii „Tezaure de aur din România", tezaurele erau închise, iar studii asupra lor nu s-au elaborat sau au avut o circulaţie extrem de restrânsă.

Tezaurul de la Hinova din judeţul Mehedinţi este unul dintre cele mai impresionante tezaure pe care pământul le-a restituit. Descoperit în 1980, în urma unor săpături sistematice, el este impresionant atât prin numărul mare de obiecte, peste 1000, extrem de variate ca forme şi întrebuinţări, cât şi prin cele 5 kg de aur pe care le conţine. Acest tezaur este foarte

important pentru istoria noastră de la începutul epocii fierului, cel puţin din două puncte de vedere: pentru caracterizarea structurilor social-economice şi politice din sânul societăţii geto-dacice de la sfârşitul mileniului al II-lea înainte de Cristos, cât şi pentru demonstrarea înaltului nivel artistic atins de aurarii strămoşilor, capabili să realizeze asemenea obiecte de o deosebită măiestrie. Tezaurul conţine trei brăţări mari, cântărind fiecare câte o jumătate de kilogram, două dintre ele având forma unor manşoane spiralice realizate dintr-o bandă groasă cu nervuri puternice pe suprafaţa exterioară. Acestora li se adaugă impresionante coliere din mărgele dublu piramidale şi un desen în relief din spirale în formă de „S", combinate cu perle, prezent pe o diademă. În afara acestor obiecte foarte mari, tezaurul conţine lingouri de forma unor bare quadrangulare încă neprelucrate, o mare cantitate de beteală de aur şi câteva sute de paiete mici, semisferice, ce se coseau pe strălucitorul costum al conducătorului get incinerat în necropola de la Hinova.

Semnificaţia istorică a tezaurului de la Hinova este foarte mare. Gândul nostru se îndreaptă şi spre altele cum ar fi cel de la Perşinari (Dâmboviţa), cel de la Cucuteni-Băiceni (Iaşi) ca să amintim doar câteva din cele mai impresionante comori ale trecutului nostru istoric.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

La Şosea

La începutul anilor '50, încă se mai găseau birje la Gara de Nord şi „mergem la Şosea". Era ceva magic! Însemna o evadare într-o lume de culori şi parfumuri... normale, o lume în care întâlneai figuri destinse, oameni eleganţi, fie ei femei sau bărbaţi. O lume unde totul părea desprins din romanele care încă nu fuseseră interzise şi unde nu pătrunseseră obligatoriile şepci şi basmale. Cu glasuri joase şi cu gesturi cât se putea de discrete, părinţii ne arătau câte o mare personalitate, pe atunci proscrisă sau poate chiar condamnată la domiciliu forţat. Aveam, pentru câteva ore, senzaţia că timpul se întorsese şi trăiam din nou într-o lume pe care, atunci, încă mai eram învăţaţi să sperăm că va reveni cât nici cu gândul nu gândeam...

Şanie la „Şosea", pe la 1854. Litografie din albumul „Skizzen aus dem Donaufürstentum", 1856

– De fapt, Dle ADRIAN MAJURU, pentru bucureştenii de atunci şi pentru bucureştenii de cu un veac mai înainte, o plimbare la Şosea însemna o ieşire din oraş!

– O evadare dincolo de viaţa zgomotoasă a străzilor aglomerate. Pe vremurile de demult, indiferent de anotimp, echipaje cu trăsuri petreceau până seara târziu, alergând până la Pădurea Băneasa. Iar cei care iubeau plimbările puteau fi văzuţi galopând pe cai de o nobilă frumuseţe, pe alei special amenajate de-a lungul Şoselei.

– Ca şi în cazul altor obiceiuri care au fost adoptate de societatea bucureşteană, şi mersul la Şosea îşi are originea...

– ...în timpul guvernării ruseşti a Generalului Pavel Kisseleff. În anul 1830, având sprijinul Divanului ad-hoc al Munteniei şi al unor arhitecţi germani, se începe amenajarea unor artere moderne în afara oraşului. Se pornea de la bariera de nord – care era actuala Piaţă a Victoriei – mergându-se până la Rondul al doilea, adică acolo unde avea să se ridice Arcul de Triumf. De aici pornea Drumul Bănesei. La începutul secolului XX, la Şosea încep să se mute şi să se stabilească familii de liber-profesionişti, de înalţi funcţionari. Apar astfel parcuri de locuinţe, care ulterior vor deveni adevărate cartiere, aşa cum este de pildă Parcul Bazilescu, între actualele zone Aviatori – Dorobanţi. Şi, cum este normal, apar şi noile mahalale, cum a fost pe atunci Mahalaua Filantropiei, pe „teritoriul" căreia se află astăzi Bulevardul 1 Mai.

– Dar ceea ce am numit întotdeauna „Şosea" nu a rămas totuşi o zonă separată, independentă de restul Capitalei...

– Şoseaua este integrată în oraş la începutul veacului XX, şi se prelungeşte cu încă un segment, până la Hipodrom – pe locul căruia a fost ridicată Casa Scânteii, astăzi Casa Presei Libere.

Indiferent de perioada istorică, Şoseaua Kisseleff a fost întotdeauna şi aşa a rămas, un spaţiu de promenadă, un loc al plimbărilor duminicale, îmbogăţit treptat cu alte şi alte puncte de atracţie. Aşa au apărut pe rând Muzeul Grigore Antipa, Muzeul Tradiţiei Populare (transformat apoi în Muzeul de Istorie a PCR şi redevenit Muzeul Ţăranului Român), Muzeul Satului (1935), Parcul Herăstrău (1939-1940), Stadionul ONEF şi Hipodromul. Şi nu putem să nu amintim în final vestitul Bufet, construit de Arhitectul Cristofi Cerchez la sfârşit de secol XIX.

MIHAELA DOROBANŢU

Muzeul ştiinţei din Milano

Dintre oraşele Italiei, Napoli pare a avea cele mai multe faţete. Aceasta atât pentru că este locul de naştere sau adăpostul unei lungi serii de maeştri, cât şi pentru modul armonios în care antichitatea, goticul, Renaşterea şi clasicismul se îmbină cu noul, cu modernul. Oraş al unui celebru Dom şi al unui la fel de celebru teatru liric, păstrează în pietrele sale amintirea unor personalităţi ilustre, dintre care se detaşează net Verdi şi Leonardo. Pentru Leonardo da Vinci milanezii par a avea o admiraţie fără sfârşit, încercând în acest fel să facă uitate neplăcerile pentru care marele artist şi om de ştiinţă a fost nevoit să părăsească Italia în ultimii ani ai vieţii.

O importantă statuie a sa se află în mijlocul pieţii Scala, foarte aproape de vestitul teatru, Leonardo fiind aşezat pe soclu înalt de piatră, înconjurat de credincioşii săi discipoli. Tot imaginea lui Leonardo te întâmpină şi la intrarea în Muzeul de ştiinţă şi tehnologie care îi şi poartă numele. Unic în Italia, este amplasat în clădirile anexe ale mănăstirii San Vittore, un aşezământ din secolul al XVI-lea. Fondat în 1953, Muzeul a avut ca scop răspândirea istoriei ştiinţei, a încercărilor şi eforturilor puse în slujba unor descoperiri, a modelelor şi realizărilor unor inventii mai mult sau mai puţin cunoscute. Documentarea a fost uriaşă, oglindind o muncă de migală. Au fost strânse astfel fotografii, scrisori, documente, schiţe şi tot felul de exponate. Printre cele mai preţioase şi fascinante obiecte pot fi amintite maşina de scris a lui Ravizza, realizată în 1885, şi considerată prototipul celei moderne, un generator cu aburi din secolul al XIX-lea, motoare, biciclete, maşini de cusut ca să enumerăm doar câteva dintre ele. Saloanele închinate măsurării timpului sunt considerate dintre cele mai bogate şi documentate expoziţii din lume pe această temă. Găseşti aici nu doar deşteptătoare, ceasuri de perete şi de buzunar ci o întreagă colecţie, afişând evoluţia acestor familiare obiecte de la primele ceasuri cu apă până la cele ultramoderne de astăzi. Sălile închinate transporturilor sunt, de asemenea, deosebit de bine înzestrate. În sălile închinate transportului pe şine, vagoanele, locomotivele, drezinele sunt prezentate de-a lungul unor peroane acoperite cu sticlă, o copie de gară în care parcă tocmai ar fi sosit.

Aceeaşi impresie o ai şi vizitând sala transporturilor aeriene, în care exponatele sunt aşezate la înălţimi diferite sau chiar suspendate. Camerele dedicate lui Leonardo da Vinci şi invenţiilor sale conţin modele, desene şi reproduceri ale invenţiilor marelui om. Este o galerie lungă, bogată, în care se intră cu sfială. Imaginea de la intrare, gravată în sticlă, este de fapt o copie după celebrul său autoportret, apropiindu-l astfel de inimile noastre atât ca artist cât şi ca om de ştiinţă.

IRINA STOICA

Viitorul aparţine spaţiului

MARS RECONNAISSANCE ORBITER în... 2005!

La 1 martie 2001 în această rubrică, s-a făcut o trecere în revistă a principalelor misiuni spaţiale marţiene, pe care specialiştii americani intenţionează să le lanseze anterior coborârii omului pe „Planeta Roşie"... După lansarea, anul acesta, a sondei automate MARS ODYSSEY, care a fost programată să fotografieze planeta, eforturile sunt îndreptate spre cele două sonde automate MARS EXPLORER, care vor investiga la faţa locului regiuni marţiene considerate că ar fi avut cu milioane de ani în urmă rezerve de... apă! În fine, proiectanţii au configurat deja sonda automată MARS RECONNAISSANCE ORBITER (vezi imaginea de mai jos), a cărei misiune este, în 2005, să furnizeze imagini cu rezoluţie excepţional de ridicată a suprafeţei planetei, probabil şi pentru a se putea finaliza alegerea locurilor de amartizare, în 2007, a electromobilelor din cadrul expediţiei SCOUT...

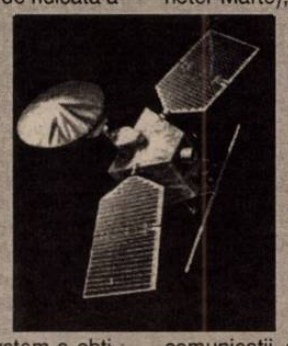

Astfel, divizia spaţială a firmei Lockheed Martin Space System a obţinut, de la Laboratoarele JPL din Pasadena ale NASA, contractul de construire şi validare, după testele la sol, a sondei MARS RECONNAISSANCE ORBITER (Vehicul orbital pentru cercetarea planetei Marte), sondă care urmează a fi lansată în august 2005; aceasta va fi dotată cu echipamente pentru explorarea scoarţei planetei de la altitudini medii, cu scopul deja menţionat, dar şi pentru a valorifica capabilităţile de telecomunicaţii şi de navigaţie, în beneficiul următoarelor misiuni. Programul prevede ca, timp de un an marţian, această sondă dă funcţioneze ca instrument de investigaţie ştiinţifică, iar în următorul an, tot marţian, – în calitate de releu interplanetar de telecomunicaţii...

Trebuie menţionat că Marte evoluează în jurul Soarelui pe o orbită eliptică (excentricitatea 0,093 şi înclinarea faţă de ecliptică, 1°85) pe care o parcurge în 1,88 ani tereştri, cu o viteză medie de 24,14 km/s; deci anul marţian durează cât aproape doi ani tereştri, Marte rotindu-se în jurul axei sale cu o perioadă de 22,5 ore terestre.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enciclopedia infinitului

UNIVERSUL NESFÂRȘIT

O altă întrebare pusă oamenilor de ştiinţă este: dacă Universul este plat, el are deci margini? Răspunsul este simplu: nu, pentru că este o imposibilitate logică. Dacă Universul ar avea margini, asta ar însemna că există altceva dincolo. Or Universul este totalitatea a ceea ce există. Din punct de vedere matematic, în teoria relativităţii generale a lui Einstein, una dintre caracteristicile Universului conceput ca spaţiu-timp este că el nu are margini. Chiar dacă s-ar accepta această idee, teorema matematică a lui Wheeler ar infirma-o. Potrivit acesteia, o margine nu are margine.

Matematicianul englez a demonstrat că, atunci când o suprafaţă constituie marginea unui volum, această suprafaţă nu are margini. Exemplul sferei în acest sens este relevant. Aceeaşi analiză în cazul modelului cuantic al Universului propus de Hartle şi Hawking, care nu are nici frontiere nici margini. Exact ca în cazul suprafeţei unei sfere (dar cu două dimensiuni suplimentare), spaţiul-timp ar fi finit, dar nu ar exista singularităţi în care legile fizicii să devină caduce. Universul însuşi s-ar conţine în întregime şi nu ar fi afectat de nimic din exteriorul lui. El nu ar putea fi nici creat, nici distrus. El nu poate decât să Existe, este de părere S.Hawking în cartea sa „O scurtă istorie a timpului". Ideea unui Univers variabil dăinuie încă din Antichitate, matematicianul grec Archytas din Tarent punându-şi deja în secolul IV î.Ch. întrebarea despre limitele spaţiului. În „Metafizica" sa, Aristotel descrie Universul ca o ramificaţie de sfere de o perfecţie divină, în centrul căreia s-ar găsi Terra. Limita ultimă a Universului este deci o ultimă sferă fixă, care se întinde până aproape de Saturn. În secolul XV, filozoful şi cardinalul german Nicolaus Cusanus vorbeşte de un univers nedeterminat, fără limite precise şi deci nereprezentabil. Apoi, în 1543, Nicolaus Copernic îşi publica celebra lucrare „De revolutionibus orbium coelestium", în care demonstra că nu Soarele se roteşte în jurul Terrei, ci invers. În ce priveşte limitele Universului, Copernic se mulţumeşte să evoce o lume „nedefinită" şi să împingă la mare distanţă de Terra sfera fixă a stelelor. Doar Giordano Bruno, moştenitor al atomiştilor greci, îndrăzneşte să meargă mai departe, afirmând existenţa unei infinităţi de sisteme planetare, constituite dintr-o infinitate de atomi. Teoria gravitaţiei universale, expusă de Isaac Newton în 1687, năruie definitiv ideea unei lumi închise. Într-adevăr, într-o lume limitată, cu o poziţie privilegiată, gravitaţia ar face să cadă spre centru toate părţile Universului pentru a forma aici o masă centrală. În schimb, într-o lume fără limite şi centru, nu există nici o forţă de gravitaţie şi deci nici un risc de colaps. Forţele de atracţie ale tuturor aştrilor se anulează la scară mare. Începând cu sfârşitul secolului XVIII, astronomii sunt convinşi că trăiesc într-un Univers fără limite şi centru, umplut uniform cu o infinitate de stele.

ADRIAN LOVIN

Lumile de dincolo de lume

LISTA LUI KRYSTEK!

Ne-am ciocnit de atâtea ori de numele lui Symmes (despre care se spunea că ar merita cu prisosinţă locul de onoare într-un Panteon al pseudoştiinţelor!) încât tentaţia este mare să considerăm că nici un om „serios" nu a fost preocupat – măcar ca „hobby" – de un asemenea subiect. Recent, în 1997, Lee Krystek, vorbind despre posibila origine a OZN-urilor tocmai în această lume interioară a Terrei, întocmeşte o listă a celor care au vorbit despre Pământul gol, pe care regăsim nume ce sunt cu adevărat surprinzătoare, despre care am mai vorbit, cum ar fi Halley, Euler şi Sir John Leslie.

Primul – un faimos astronom, cu o poziţie bine stabilită în istoria ştiinţei. Ideile lui ajung la noi încă din secolul XVII (1692, mai precis, după ce reuşise printre altele „performanţa" de a-l convinge pe Newton să-şi scrie celebra lucrare „Principia Mathematica Philosophiae Naturalis"): există, cum spuneam într-un episod anterior, mai multe câmpuri magnetice ale Terrei, Pământul este efectiv gol şi de fapt este o succesiune de patru sfere cu raze din ce în ce mai mici, găzduind viaţă într-o atmosferă luminoasă interioară, acest „aer", „gaz" scăpând din când în când la suprafaţa Terrei prin orificiile polare şi producând astfel spectaculoasele aurore boreale. Euler, în sec. XVIII şi apoi astronomul scoţian John Leslie merg pe aceeaşi linie, aşa că, într-un fel, reacţia lui John Symmes, om de afaceri şi fost ofiţer, ca şi ale altora de care a fost legat, ca Jeremiah Reynolds (ale căror avataruri le-am descris şi noi pe larg), îşi găseşte aici o explicaţie. Fără să aducă mult aşteptatele confirmări ale existenţei unei deschideri la Polul sud, expediţia din 1838 a adus un lucru cel puţin la fel de important: confirmarea faptului că Antarctica nu era doar o simplă calotă polară de gheaţă, era cu adevărat al şaptelea continent.

Iată însă că, vorbind despre cei doi poli, în acest fel alte două nume mari se adaugă la listă, chiar dacă personal nu au avut nici o legătură cu toate discuţiile purtate în jurul ipotezei Pământului gol.

Vă amintiţi desigur vechea discuţie privind prioritatea descoperirii Polului Nord: Dr. Frederik Cook a anunţat că a atins Polul în ziua de 21 aprilie 1909 pentru ca după câteva zile, Viceamiralul Robert Peary să anunţe că el ajunsese la Pol în ziua de 6 aprilie şi că de atunci flutura acolo drapelul american dus de el. Cook ar fi fost dispus poate să accepte înfrângerea şi faptul că a fost devansat de Peary – doar că singura declaraţie pe care o putea face era că... nu văzuse nici un drapel american la Pol!

Ei bine, s-ar putea ca amândoi să aibă dreptate... sau mai bine zis, niciunul! Aceasta conform unei explicaţii (hazardate, este drept) a unor cercetători sovietici, făcută pe vremea când URSS mai exista încă. Teoria acestor cercetători – care, de înţeles pe vremea aceea, nu au acceptat să li se dezvăluie numele – este că polii magnetici, şi nordul, şi sudul, nu sunt de fapt două puncte, ci două... cercuri perfecte! Ambii exploratori au avut dreptate, în sensul că ambii au înfipt steagul în ceea ce ei credeau că este Polul Nord; pe de altă parte, niciunul dintre ei nu a reuşit însă acest lucru pentru că fiecare a atins un punct oarecare, altul pentru fiecare, de pe cercul care „înlocuieşte Polul"! Polul, ca punct, nu există – există doar aceste două cercuri, în interiorul cărora se află câte o deschidere ce duce spre interiorul planetei...

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Boianu-Mare

Având hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril", biserica din Boianu-Mare are, ca mai toate monumentele de acest fel din judeţul Bihor, o vechime de câteva secole. Printre obiectele de mare preţ care îi aparţin trebuie menţionată o limbă de clopot găsită în podul bisericii şi având pe ea imprimat, cu cifre arabe, anul 1685. O monografie a judeţului înregistrează însă 1710 ca an al construcţiei. Bârnele de la prispa bisericii sunt totuşi notate cu cifre romane: II, III... V. acestea nu pot fi altceva decât semne făcute de meşteri la mutarea bisericii, probabil din alt sat, astfel încât lucrarea să fie corect remontată. De aici se poate trage concluzia că satul a avut iniţial o altă biserică şi că aceasta a trebuit refăcută din temelii, sau înlocuită cu o alta. Se pare că a existat o inscripţie care menţiona corect data ridicării bisericii şi împrejurările în care s-a înălţat sau s-a refăcut, dar la jumătatea secolului al XIX-lea aceasta a fost acoperită cu un start gros de tencuială. În anul 1950 biserica a fost restaurată şi reacoperită în întregime cu şindrilă de brad. Aceasta nu era de o calitate prea bună aşa că, după doar un sfert de veac, monumentul a suferit o nouă restaurare, imperios necesară. Cu acest prilej s-a înlocuit şi acoperişul, biserica recăpătând forma ei iniţială şi fiind considerată unul dintre cele mai frumoase locaşuri din nord-estul ţării.

Din nefericire o mare parte din pictură a fost acoperită cu tencuială iar restul a fost serios deteriorat de fum şi umezeală. Autorul pare a fi fost zugravul Nichita, cel care a pictat şi biserica din Derşida, judeţul Sălaj. Există câteva scene repictate mai târziu de un pictor de la oraş, resimţindu-se aici influenţa picturii din bisericile catolice. Pe bolta naosului, în absidă se găsesc frânturi clare din vechea pictură, imaginile fiind înconjurate de ghirlande de flori. Iconostasul este împărţit în trei registre distincte şi fiecare scenă este încadrată de un chenar cu colonete, încheiat sus cu arcadă trilobată.

Biserica păstrează şi o bogată colecţie de icoane pe sticlă, provenind de la Nicula, icoane pe lemn şi multe ţesături de casă care îi sporesc frumuseţea.

Dintre cărţile de cult se mai păstrează puţine, toate fiind donaţii ale credincioşilor cum ar fi un Triad, tipărit în Bucureşti 1747, un Octoih, Blaj 1760, un Penticostar, Blaj 1768. Toate dovedesc dragostea credincioşilor de aici pentru locul în care, îndată ce păşesc se simt mai aproape de Cele Sfinte.

IRINA STOICA

Unde se află

Grădina Raiului?

„De aceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului «...» şi la răsăritul grădinii Edenului a pus nişte heruvimi care să învârtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii..."

Geneza, 3.23-24

Cele patru convingeri ale lui David Rohl

După ce a spulberat toate recordurile de audienţă cu serialul său despre Egiptul antic, arheologul David Rohl îşi pune încă o dată în joc reputaţia sa ştiinţifică încercând să demonstreze că afirmaţiile biblice privind Raiul sunt un fapt real! Mai precis, că 1) a existat un Adam, ai cărui urmaşi au trăit exact aşa cum este descris în Biblie, 2) a existat un potop devastator, a cărui dată o şi poate fixa, 3) Noe şi familia sa au fost şi ei personaje reale, ca şi Arca pe care au construit-o şi pe care s-au salvat de la potop şi, în fine 4) Turnul Babel a fost construit ca un posibil refugiu în faţa unor inundaţii şi mai catastrofale, care se aşteptau, şi că urmele sale se pot găsi şi astăzi!

„Localizarea" pe care o propune David Rohl este Valea Tabriz din Iran, o zonă deschisă, bine irigată, cu două lacuri uriaşe şi înconjurată de munţi cu crestele înzăpezite. Şi spune: „*Oamenii au considerat întotdeauna că Grădina Edenului era un mit, şi ca atare nici nu s-au gândit la posibilitatea ca aceasta să fi existat în realitate. Dar dacă nu cauţi ceva, nici nu ai vreo şansă să găseşti!*"

În numele lui Adam

Acest nume, pe care tradiţia îl atribuie primului om, se regăseşte în mai toate religiile şi mitologiile. Este *Adamu* la Asirieni, *Amuta* la Babilonieni şi *Adapa* la Sumerieni. Numele înseamnă însă „pământ roşu" şi nu poate fi o simplă coincidenţă că unul din munţii care străjuiesc Valea Tabriz este format integral din ocru roşu. Şi de ce să fi spus Biblia că Dumnezeu l-a făcut pe om din „pământ roşu", cum reiese dacă alăturăm textul biblic de semnificaţia numelui care i-a fost dat acestui prim om, dacă nu din cauza acestui munte de pământ roşu!

Turnul Babel

Potopul, distrugătoarele inundaţii care au distrus orice urmă de viaţă, se află prezent în toate mitologiile şi drept supravieţuitori sunt indicaţi Noe, descendentul lui Adam, şi familia sa. A existat el cu adevărat? Cu siguranţă, spune Rohl, invocând printre altele cei aproape 4 m de pământ aluvionar, perfect curat, descoperit între nivelele a două oraşe în timpul săpăturilor din vestita aşezare sumeriană Ur. Datările cu carbon fixează şi epoca în care ar fi avut loc – în jurul anului 3100 î.Ch.

Consecinţele asupra populaţiei au fost atât de puternice încât, pentru a preveni o nouă tragedie similară, locuitorii au început să înalţe, în vecinătatea Golfului Persic, o structură care să reziste apelor dezlănţuite şi care este identificată de David Rohl cu Turnul Babel. „Tot ce rămâne astăzi din el este o colină şi o plaformă de cărămizi arse la soare. Este un adevărat munte ridicat de mâna omului şi abandonat când urmaşii lui Adam au migrat spre alte zone şi au început să vorbească diferite limbi."

Arca lui Noe

Ar mai fi un ultim amănunt: localizarea Arcei lui Noe pe muntele Ararat. Dar acesta este „un detaliu" care a fost... „decis" la un Conciliu al bisericilor din anul 1000, d.Ch. În timp ce tradiţia creştină timpurie, ca şi tradiţiile ebraică şi islamică fixează locul unde s-a refugiat Arca pe muntele Judi, din nou foarte aproape de Valea Tabriz...

MIHAELA DOROBANŢU

Ceasornicul detectiv

Doamna T. locuia într-o suburbie a oraşului Viena într-un bloc mic, având doar şase apartamente. Ea ocupa unul din cele două de la parter şi era foarte mândră de grădina din faţa geamului ei, permanent deschis pe vreme bună. De fapt era geamul de la camera fiului ei de care era, de asemenea, mândră.

În sâmbăta în care s-a petrecut întâmplarea, fericita mamă se pregătea să serbeze ziua de naştere a băiatului, care a doua zi împlinea 13 ani. Printre alte daruri i-a cumpărat un deşteptător de forma unei motociclete. Ceasul era încastrat în roată, iar soneria nu reprezenta un cântec sau un clopoţel ci ambalarea unor motociclete care se pregăteau de plecare. Doamna T. l-a pus în dulapul băiatului şi – ca surpriza să fie cu adevărat surpriză – a fixat „soneria" la ora 8, ora la care se trezea de obicei fiul ei. Soţul şi fiul erau plecaţi la un spectacol sportiv iar ea pregătea masa la bucătărie. Casa fiind în semiîntuneric, fereastra deschisă a atras un borfaş care s-a grăbit să intre. În timp ce scotocea în cameră, supărat că nu găseşte mare lucru, ceasul a început să sune, fiindcă era exact ora 8 seara. Evident mama se gândise la ora 8 dimineaţa, dar faptul că ceasul nu făcea distincţie între cele două ore ei i-a adus noroc. Auzind „motocicletele" şi crezând că se apropie proprietarii, hoţul a şters-o pe unde a venit, lăsând bocceaua pe care şi-o făcuse în mijlocul casei, în vreme ce doamna T. care a intrat în cameră alertată de zgomote nu a mai apucat să vadă decât o siluetă dispărând grăbită. *(I.S.)*

Un coşmar nu vine niciodată singur

Întâmplările reale petrecute în noaptea de revelion sau de Crăciun continuă să ne trezească interesul, în special cele în care senzaţionalul, cu nuanţe hazoase sau tragice, este prezent din plin. Astfel, cele petrecute în familia Barry (din Quinoux, Franţa) întrec orice imaginaţie, oricât de maladivă ar fi aceasta.

Pentru seara şi noaptea de revelion, domnul Barry şi fiii săi au decis să se dovedească buni culegători de midii şi stridii (care nu pot lipsi de pe o nici o masă din Hexagon, mai ales în zona coastei atlantice a ţării). Raţia dorită era de 15-20 pentru fiecare invitat. Domna Barry le-a preparat ca la carte, oaspeţii au sosit, ospăţul a început... Treptat-treptat, meseniii au început să acuze dureri abdominale şi de cap. Şi cum le era din ce în ce mai rău, gazdele – afectate şi ele de aceleaşi simptome – au chemat ambulanţa. Dar n-a fost de ajuns doar una, căci toţi cei paisprezece musafiri se zvârcoleau de durere.

O dată transportaţi la spital, nimeni n-a mai rămas acasă, nici măcar basetul Rong, căruia i se dăduse cu generozitate o porţie afumată de midii. Aşa au reuşit să intre în acea casă, fără vreun efort deosebit, trei hoţi care-şi petreceau revelionul într-o maşină, pândind cheflii cu bani şi obiecte de valoare asupra lor. Băieţii răi, bănuind ce s-a întâmplat la ospăţul familiei Barry, au colectat temeinic tot ce le-a lucit ochilor, şi au şters-o. Numai că în timpul operaţiunii, unul dintre ei a dărâmat bradul în care ardeau lumânări, iar după plecarea lor, covorul din sufragerie a luat foc, apoi toată casa s-a văzut la discreţia flăcărilor.

Hoţul aflat la volan era în culmea fericirii. Dăduse

pe gât două pahare cu şampanie şi se credea singur pe stradă. Aşa a reuşit să verifice îndărătnicia unui stâlp metalic de care atârna graţios un felinar festiv. Cei trei borfaşi au suferit răni foarte grave... Pe când zăceau în limuzina şifonată, o bandă de cerşetori – care întâmpina anul nou vagabondând în căutarea norocului – s-a apropiat de locul accidentului şi au şterpelit cu rigurozitate tot ce prădaseră hoţomanii. Apoi au luat-o la fugă spre adăpostul lor din marginea oraşului, dar... Spre ghinionul lor, o maşină plină de petrecăreţi i-a acroşat nemilos, provocându-le răni grave. Făptaşii au plecat de la locul infracţiunii, dar s-a găsit un om caritabil care i-a transportat de urgenţă la spital... La acelaşi spital unde membrii familiei Barry şi musafirii lor erau în plină cură de dezintoxicare.

Practic, s-au aflat „umăr la umăr" cei prădaţi şi prădătorii prădătorilor. Evident, habar n-aveau ce legătură exista între ei. Dar după câteva zile, când Barry a aflat că a fost prădat şi din casă au mai rămas ziduri fumegânde, a făcut o criză de inimă. Dar cum printre lucrurile găsite la vagabonzi s-au descoperit lucruri familiare lui, şi-a mai revenit.

Şansa mult încercatei familii Barry se numea poliţa de asigurare a casei. Dar când domnul Barry a început s-o caute prin ruinele reşedinţei sale, a transpirat abundent. N-o găsea nicăieri, deşi scrinul unde ţinea actele era intact. Şi, pe când îşi blestema soarta, primeşte un telefon. Borfaşii, piromani fără voia lor, cereau o recompensă în schimbul preţiosului document, pe care-l luaseră pentru orice eventualitate. Colaborând discret cu poliţia, şantajiştii au fost în cele din urmă prinşi la locul de întâlnire cu victima. În culmea fericirii, domnul Barry se duce glonţ la sediul companiei de asigurări, dar pe când discuta termenii recompenselor pe care le aştepta, primeşte un telefon de la soţia sa. Aceasta îl anunţa cu o voce sugrumată că fiica lor cea mare a fost jefuită şi violată pe o stradă, la ieşirea din Quinoux...

Să mai continuăm? Ne oprim aici cu relatarea. Dacă cititorul cunoaşte o mai intensă aglomerare de fapte în numai trei zile, să ne scrie neîntârziat. (În fotografie este domnul Barry, pe vremea când era încă fericit, împreună cu Rong). *(P.I.)*

Simt durerea ta...

Când Deborah Barney, 42 de ani, s-a prăbuşit pur şi simplu în mijlocul magazinului unde lucrează, lovită de o criză extrem de puternică de angină, singurul ei gând a fost să-l aibă cu ea pe Terry Hewitt, asistent medical în vârstă de 51 de ani, care a ajutat-o de nenumărate ori.

În acelaşi moment, Terry, care îşi aminteşte totul în cele mai mici detalii, citea o carte acasă în fotoliu, când a simţit că pur şi simplu nu mai poate să respire. Un sentiment copleşitor că ceva rău se întâmpla cu Deborah a pus stăpânire pe el. A sunat imediat la spitalul cel mai apropiat de Deborah, ca să afle că aceasta se afla deja la camera de reanimare a secţiei de cardiologie. Când ea şi-a revenit şi i s-a povestit de telefonul primit, a rămas înmărmurită: colegii ei nu l-ar fi putut anunţa pentru că nici unul nu ştia numărul lui de telefon! „Nu m-am gândit decât că într-un fel inexplicabil reuşisem să-i comunic mental disperarea stării în care mă aflam. În clipa următoare am simţit amândoi acelaşi lucru!"

Această întâmplare i-a determinat pe cei doi să testeze dacă într-adevăr aveau calităţi excepţionale de percepţie extrasenzorială. Au urmat astfel testele obişnuite. Au început cu o experienţă în care Terry i-a „transmis" mental trei imagini pe care Deborah le-a „recepţionat" perfect. Atunci au ştiut că se află pe drumul cel bun şi, la îndemnul specialiştilor, au decis să se hazardeze la organizarea unei... întâlniri psihice! Total diferită de o obişnuită întâlnire amoroasă sau între prieteni, în primul rând pentru că fiecare se afla acasă la el, întins în pat şi într-o stare de totală relaxare. La momentul hotărât, şi-au imaginat fiecare că se plimbă împreună în acelaşi parc. Fiecare şi-a înregistrat memoriile vizuale şi conversaţia avută. Primul experiment a fost... o ratare totală! Nimic nu coincidea! Al doilea însă a fost de-a dreptul stupefiant. Comparând a doua zi cele două descrieri, parcă erau trase la indigo: aceleaşi scene, aceleaşi cuvinte, aceleaşi imagini. De atunci, în fiecare seară când nu sunt împreună, Terry şi Deborah îşi transmit mental „somn uşor şi noapte bună". Singura problemă o are Deborah, care nu mai poate întârzia peste măsură la cumpărături şi nici nu-i

poate ascunde lui Terry cât a dat pe vreo rochie – oricum fiecare ştie totul despre celălalt! *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

● *Faptul că pe lumea asta există şi ligi ale iubitorilor de animale exotice (formate din persoane nespecializate în domeniu, adică excentrici avizi de senzaţii tari la domiciliu), nu mai poate mira pe nimeni. Însă în localitatea venezueleană Desparana sunt nu mai puţin de 54 de familii care-şi împart spaţiul locuibil cu gingaşe... tarantule! Aceşti păianjeni, deloc tandri, au dimensiuni cuprinse între 15 şi 18 centimetri şi singurul loc unde le este interzisă prezenţa este dormitorul. Culmea! De peste zece ani de când a proliferat această manie nu s-a înregistrat nici un incident!*

● *Deşi are o piscină de toată frumuseţea, californianul Martin Garrison nu-şi poate delecta invitaţii cu un cocktail servit pe o saltea pneumatică plutind pe apa ei. Şi asta din simplul motiv că Martin este un împătimit creşcător de... rechini. De când a descoperit că se poate zbengui alături de creaturile cu faimă de călău, acest personaj a devenit singurul beneficiar al bazinului (umplut cu apă adusă din ocean), în care trăiesc doi-trei prădători hrăniţi cu carne de viţel şi de curcan.*

● *Japonezul Makimoto Numira adoră prezenţa iguanelor. La reşedinţa de lângă Osaka, Makimoto îşi serveşte micul dejun în compania acestor şopârle deloc agresive, pe care le hrăneşte cu legume şi fructe. În mărinimia lui, proprietarul le cumpără din când în când ouă de broaşte ţestoase, având totuşi grijă să nu le ridice colesterolul. Şi, datorită faptului că iguanele au, în majoritatea timpului, o atitudine statică, meditativă, Makimoto le aprovizionează cu şopârle mai mici, numai bune pentru a fi fugărite prin toate cotloanele.* (P.I.)

Cel mai inteligent copil din lume

Mihael Kearney s-a „săturat" de şcoală. Nu pentru că nu i-ar mai fi plăcut să înveţe; dimpotrivă: pentru că asimilase la numai şase ani toate materiile din programa şcolară. Drept pentru care s-a înscris la facultate. La vârsta de 10 ani era deja licenţiat în biochimie la Middle Tennessee State University. La vârsta de 14 ani a obţinut două diplome de masterat în alte domenii iar acum se pregăteşte să-şi dea doctoratul. Consemnarea acestor performanţe în Cartea Recordurilor a fost o sărbătoare pentru Michael şi familia sa dar nicidecum un vis împlinit. Pentru el lucrurile sunt cât se poate de firesti. „Nu ştiu de ce se miră toţi. Aveam şase ani şi şapte luni în 1990 când m-am înscris la facultate. Ce era să mai fac la şcoală?" a declarat Michael unor ziarişti. Părinţii săi nu l-au obligat

niciodată să stea cu burta pe carte. Ei au observat însă de timpuriu că dacă nu-i răspundeau la întrebări sau nu îl ajutau să înţeleagă unele lucruri, băiatul suferea enorm. Psihologii afirmă că studiul la o vârstă fragedă poate afecta mental omul matur de mai târziu. Acest verdict nu e însă în măsură să-l sensibilizeze pe Michael care este pregătit să urmeze studii postuniversitare. Michael Kearney nu este singurul copil cu un coeficient de inteligenţă deosebit de ridicat, absolvent de studii universitare. O performanţă apropiată de cea a lui Michael a fost stabilită şi de Tathagat Avatar Tulsi din New Delhi care a absolvit Facultatea de Fizică din Patna, India, în 1999, la vârsta de 11 ani. *(D.M.)*

Un inel i-a dus în faţa altarului

Jennifer Smith era o tânără din Florida, care făcea o croazieră pe Mediterana. Una dintre opriri era în Insula Malta pe care ea, ca arhitect, a început s-o cutreiere curioasă, fascinată de originalitatea construcţiilor. La un moment dat a remarcat că-i lipseşte ceasul. Îl pierduse pe drum! Ţinea mult la el! Era un ceas mic, elveţian, placat cu aur. Îl primise în dar de la bunica ei când plecase la colegiu! Pierderea ceasului o întrista teribil şi, de aceea, fără să-şi facă prea multe iluzii se hotărî să anunţe faptul la poliţie. Grăbi pasul pentru că mai avea doar o oră până la plecarea vaporului, dar se opri dintr-odată văzând la marginea trotuarului... un inel de aur. Era unul dintre acele inele pe care băieţii le primesc la absolvirea unei şcoli superioare, a unei universităţi.

Jennifer îl ridică şi, ajungând la poliţie predă inelul împreună cu plângerea ei.

Întoarsă acasă îşi reluă munca şi, într-o zi, se trezi la uşă cu un tânăr ofiţer, posesorul inelului, care, obţinând adresa ei de la poliţia din Malta, venea să-i mulţumească. Cei doi se plăcură imdiat. Totul se încheie cu o căsătorie şi un voiaj de nuntă în Malta. *(I.S.)*

Săptămâna 18 – 24 IANUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.10** Film: „Prinţul deşertului" (r) **11.05** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Conviețuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Geena Davis" **18.30** Serial: „Soţia mea, copiii mei" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Phenomenon" (SUA, 1996). Cu: John Travolta **22.35** Ştirile de sâmbăta asta **23.05** Serial: „Amy" **0.20** Film: „Amanţii secolului" (Franţa, 1999). Cu: Juliette Binoche.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **10.20** Serial: „Necazuri de puştoaice" **12.45** Debut 50 plus **14.25** Film: „Incidentul OZN" (SUA, 1975) **16.00** Garantat 100% **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Serial: „Titanii" **21.30** Film: „Ia-ţi adio de la Toledo" (SUA, 1999) **23.25** Film: „Incident la graniţă" (SUA, 1980). Cu: Charles Bronson.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.35** Serial: „Domnişoara Zorro" **10.30** Viaţa satului **13.00** Conferinţă de presă **14.30** Desene animate **15.00** Film: „Bionic pentru eternitate" (SUA, 1994) **16.30** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.30** Ghici cine vine la tine? **21.30** Film: „Filajul" (SUA, 1987). Cu: Richard Dreyfuss.

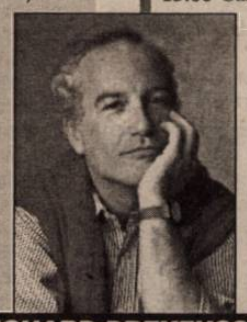

RICHARD DREYFUSS
ROMÂNIA 1, duminică, 21.30

LUNI 7.30 Strict necesar **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **18.30** Serial: „Soţia mea, copiii mei" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Iartă-mă! **21.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Geena Davis" (ultimul ep.) **18.30** Serial: „Soţia mea, copiii mei" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Powder" (SUA, 1995) **22.25** Amprente **0.05** Lumea dansului.

MIERCURI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" **21.30** Cu ochii' 4.

JOI 7.30 Strict necesar **11.10** TVR Iaşi **15.20** Eveniment **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Serial: „Baywatch Hawaii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Tristan şi Isolda" (coprod., 1998, partea I) **22.30** Euroatlantica.

acasă

VINERI 7.00 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Ramona" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** Serial: „Călătorie spre centrul Pământului" **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **15.00** Căsuţa poveştilor **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Serial: „Curcanii" **22.20** Serial: „Femeile lui Andrew" **22.50** Serial: „Dădaca" **0.45** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **14.15** Serial: „Lumi diferite" **15.00** Căsuţa poveştilor **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Film: „Priviri incendiatoare" (SUA, 1993) **23.20** Serial: „O mamă şi jumătate" **0.15** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.05** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.30 Reluări **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" (ultimul ep.) **21.40** De 3 x femeie **22.15** Serial: „Salome" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cățel" (ep.1) **20.55** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cățel" **20.55** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.30** Serial: „Ramona" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Amor de cățel" **20.55** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.50** Serial: „Dădaca" **23.45** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.35** Serial: „Sânge din sângele meu".

JULIETTE BINOCHE
ROMÂNIA 1, vineri, 0.20

BRAD PITT
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

MICHELLE PFEIFFER
PRO TV, sâmbătă, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **9.50** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Părinţi la Hollywood" **12.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.00** Serial: „Nikita" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Film: „Grace şi Glorie" (SUA, 1998) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Turbulenţe" (SUA, 1997) **22.10** Film: „Vaporul terorii" (SUA, 1996) **0.00** Serial: „Prinţul tenebrelor" **1.45** Film: „Betrayed".

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate **10.00** Film: „Revista veseliei" (SUA, 1934) **13.00** Serial: „Nebun după tine" **13.30** Serial: „News Radio" **14.00** Film: „Dragii mei palicari" (SUA, 1982) **15.50** Charlie Chaplin **17.00** Film: „Înapoi în viitor II" (SUA, 1989). Cu: Michael J. Fox **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Vrăjitoarele din Eastwick" (SUA, 1987). Cu: Jack Nicholson, Michelle Pfeiffer, Susan Sarandon **22.15** Vacanţa Mare **23.15** Serial: „Totul despre sex" **23.45** Serial: „Oz, închisoarea federală" **0.30** Serial: „Prinţul tenebrelor".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **11.00** Parte de carte **13.00** Film: „Oamenii apelor" (SUA, 1999) **14.50** Film: „Urmează-mă!" (Anglia, 1972). Cu: Mia Farrow **17.10** Film: „Paternitate" (SUA, 1981) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Ghinionista" (coprod., 1996). Cu: Harvey Keitel, Cameron Diaz **21.45** Vacanţa Mare **22.45** Serial: „Prietenii tăi" **23.15** Serial: „Nume de cod: Eternity".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Părinţi la Hollywood" **12.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.30** Serial: „Expertul" (ep.1) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Pericol în cartier" (SUA, 1996) **22.45** Film: „Sentinţa" (SUA, 1996) **1.00** Film: „Războiul siliconului" (SUA, 1997).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Părinţi la Hollywood" (ultimul ep.) **12.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.30** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Răzbunare fără limite" **22.45** Film: „Febra ucigaşă" (SUA, 1993) **0.30** Film: „Să înceapă petrecerea!" (SUA, 1994).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Maşini ucigaşe" (SUA, 1995) **22.45** Film: „Marea conspiraţie" (SUA, 1994) **0.30** Film: „Preţul celebrităţii" (SUA, 1950). Cu: Mickey Rooney.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.00** Serial: „Expertul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Aş face orice!" (SUA, 1994). Cu: Nick Nolte **22.45** Film: „Instincte criminale I" (Canada, 2000) **0.30** Film: „În spatele ferestrei" (SUA, 1998).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix **13.00** Cu Tibanu' la pescuit şi vânătoare **14.30** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H.". Cu: Alan Alda **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „Sânge şi vin" (SUA, 1997). Cu: Jack Nicholson **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.30** Real TV **20.00** Film: „Camera cu vedere" (M. Britanie, 1986) **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.30** Serial: „Vânătoarea comorilor".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Documentar **11.00** Tradiţiile românilor **14.00** Camera de râs **15.00** Real TV **18.00** Focus **20.00** Film: „Hotelul de 1 milion de dolari" **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

LUNI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **20.00** Serial: „Patrula aeriană" **21.00** Film: „În afara legii" (SUA, 1993) **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Film: „Anna Karenina" (SUA, 1997). Cu: Sophie Marceau, Sean Bean **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Petrecăreţele" (SUA, 1985). Cu: Sarah Jessica Parker **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Prima Mix **14.00** Desene animate **16.00** Impact **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **20.00** Film: „Cei mai buni dintre cei buni 4" (SUA, 1998) **22.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **23.00** Focus Plus **0.00** Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **16.50** Primul pas **18.05** Documentar **19.00** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.15** Campionatul European de patinaj artistic, de la Lausanne (Elveţia) **23.15** Film: „Puterea din interior" (SUA, 1994) **0.50** Remix.

SÂMBĂTĂ 8.40 Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.40** Serial: „Poliţia judiciară" **14.05** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.00** Campionatul European de patinaj artistic, de la Lausanne (Elveţia) **18.00** Călătorind prin ţară **18.35** Serial: „Mercury" **19.25** Scurte povestiri cinematografice **20.00** Film: „Momo" (Franţa, 1992) **21.40** Serial: „Ce nemaipomenit!" (ep.1) **22.15** Serial: „Jocurile minţii" **23.00** Documentar: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.45** Serial: „Wishbone – Codiţă răsucită" **14.05** Splendorile naturii **15.25** Campionatul European de patinaj artistic, de la Lausanne (Elveţia) **18.30** Serial: „Mercury" **19.15** Scurte povestiri cinematografice **20.00** Film: „Colegi de gaşcă" (Italia, 1998) **21.45** Serial: „Ce nemaipomenit!" **22.20** Serial: „Jocurile minţii" **23.05** Pop Club **24.00** Film: „Anchetă la Amity" (SUA, 1996).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.25** Răscruci **19.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.00** Puls 2002 **22.00** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „O femeie drăguţă cu o floare şi ferestre spre nord" de Eduard Radzinski.

MARŢI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** E dreptul tău! **18.05** Cinematograful, o istorie vie **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.10** Serial: „În plină acţiune" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Coroana de foc" (România, 1990).

MIERCURI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** Mit şi istorie **19.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **21.10** Serial: „În plină acţiune" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Copiii paradisului" (Franţa, 1945).

JOI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" **10.45** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** Afaceri la cheie **18.05** Documentar **19.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Piramida **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Willa" (SUA, 1999).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.20** Documentar **16.00** Serial: „Sheena" **17.15** Serial: „Milagros" **18.00** Un bărbat pe zi **19.00** Observator **20.00** Gong Show **22.35** Film: „Prizonier de bunăvoie" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Lanţurile copilăriei" (SUA, 1995) **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Calea misterelor" **16.00** Film: „Aventuri de-o vară" (SUA, 1995). Cu: Timothy Dalton **18.00** Serial: „Misiune imposibilă" **19.00** Observator **20.00** Film: „Legendele toamnei" (SUA, 1994). Cu: Anthony Hopkins, Brad Pitt **22.30** Fotbal din Primera Division.

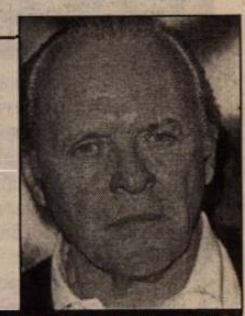

ANTHONY HOPKINS
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

DUMINICĂ 7.00 Film: „Povestiri de la Hollywood" (SUA, 1994) **10.00** Desene animate **11.30** Serial: „Bette!" **13.00** HI-Q cu noi **15.00** Serial: „MacGyver" **16.00** Film: „Dragoste sau bani" (SUA, 1990) **17.30** Serial: „Misiune imposibilă" **18.30** Şapte zile **19.00** Observator **20.00** Film: „Magnolii de oţel" (SUA, 1989). Cu: Sally Field **22.30** Film: „Pe urmele criminalilor" (SUA, 1992).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.30** Documentar **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Comando spaţial" (SUA, 1996) **22.35** Marius Tucă Show **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.30** Documentar **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.30** Film: „Piraţii din Caraibe" (partea a III-a) **22.35** Marius Tucă Show **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.30** Documentar **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Strict autentic **22.35** Marius Tucă Show **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.30** Documentar **16.00** Un bărbat pe zi **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Capcanele oceanului" (SUA, 1991) **22.35** Marius Tucă Show **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

tele 7 abc

VINERI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Iluzia" (SUA, 1996) **21.45** Serial: „Apel: Crima" **23.45** Muzică.

SÂMBĂTĂ 7.35-12.00 Reluări **12.30** Cinetour **13.30** Melodii, melodii **16.10** Club abc **17.05** As show **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Jaful" (SUA, 1997) **22.00** Film: „Violatoarele" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Pintea" (România, 1976) **22.00** Loto – Pariu Trio – Bingo **23.45** Muzică.

LUNI 7.35-17.15 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Martor în lumea celebrităţii" (SUA, 1994) **21.00** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Reporter **23.00** Documentar.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Paradisul Diavolului" (SUA, 1987) **21.00** Serial: „Apel: Crima" **23.45** Muzica.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Trădarea" (SUA, 1995) **21.10** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Reporter **23.45** Muzica.

JOI 7.35-17.00 Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „MESH" (SUA, 1990) **21.00** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Reporter **23.45** Muzica.

ALAN ALDA
PRIMA, luni-sâmbătă, 17.30

CAMERON DIAZ
PRO TV, duminică, 20.00

NICK NOLTE
PRO TV, joi, 20.00

SOPHIE MARCEAU
PRIMA, marți, 21.00

SPECTACOLUL CONTINUĂ

Se spune că...

David Duchovny, pătrunzătorul agent Mulder din „Dosarele X", nu vede cu un ochi, deoarece, în urma unui accident suferit în perioada adolescenței, și-a pierdut vederea.

Faimoasa ***Oprah Winfrey*** este prima femeie din lume (unde mai pui și de culoare?), producătoare și realizatoare a unui talk-show de televiziune. O emisiune de mare succes, care a situat-o printre cele mai bogate femei din lume.

Starul serialului polițist ***„NYPD"*** a lucrat, înainte de a deveni actor, ca poștaș. Părinții lui își asigurau existența în același mod.

Tatăl delicioasei ***Catherine Zeta-Jones*** este directorul

unei fabrici de dulciuri din țara Galilor.

John Travolta este atât de pasionat de avioane încât și-a cumpărat o casă în Florida care are pistă de decolare și aterizare.

Farah Fawcett, pe vremea când era căsătorită cu Lee Majors, a pretins producătorilor filmului „Îngerii lui Charlie", în care ea a jucat, să stipuleze în contract obligația acestora de a i se permite să ajungă acasă la timp, pentru a-i pregăti cina soțului ei.

La cei 75 de ani cât are în prezent, ***Hugh Hefner,*** stăpânul imperiului „Playboy", nu ezită să-și ofere plăcerea de a fi răsfățat de femei, la modul... cel mai periculos. După cum declară, el trăiește împreună cu șapte femei, având câte o iubită pentru fiecare zi a săptămânii.

Johanne Kathleen Rowling, autoarea romanului „Harry Potter", după care s-a realizat filmul cu același nume, a fost în tinerețea ei „cea mai incompetentă secretară", apoi profesoară de franceză, nevoită din cauza sărăciei să-și petreacă ore în șir împreună cu fetița sa într-un restaurant, unde, după cum mărturisește, „era cald, exista o toaletă civilizată,

J. K. Rowling

scaune confortabile, mese curate la care puteam să scriu". Primul volum din seria „Harry Potter" s-a vândut în peste 100 de milioane de exemplare, două din „manualele de vrăjitorie" s-au tradus în 47 de limbi, iar averea actuală a scriitoarei este evaluată la peste 500 de milioane de dolari.

Ce planuri mai au ei?

De peste 25 de ani, **Robert De Niro** se numără printre „durii" de la Hollywood. A preferat filmele în care el se confundă cu personaje nu tocmai curate din punct de vedere moral și care, pentru a-și menține puterea sau cel puțin pentru a-și păstra viața trebuie să acționeze ca un dur. Acum, considerând că a venit momentul să întruchipeze și personaje marcate de propria lor vulnerabilitate. Scenele de mare tensiune psihică și de violență fizică vor fi lăsate, cel puțin pentru o perioadă, în urmă, făcând loc situațiilor comice. În producția *„Cu nașu' la psihiatru"*, continuarea primului film cu același nume, De Niro va fi doar o amintire a crudului mafiot de altădată. Nevrotic și ipohondru, e nevoit de data aceasta să facă tandem cu un medic psihiatru (Billy Crystal). Prețul oferit de producători pentru această nouă ipostază a starului este substanțial: 20 milioane de dolari, adică mai mult decât dublu față de banii pe care îi primea înainte, când era „un adevărat dur".

Antonio Banderas a renunțat la visul lui de a reveni și de a se stabili în Spania natală. E hotărât să rămână în Statele Unite, în Los Angeles pentru mulți ani de-aici încolo. Este un fel de promisiune voalată pe care i-o face soției lui, Melanie Griffith, că are de gând să rămână în actuala lui familie, în ciuda micilor lui infidelități care au tulburat în ultimul timp liniștea cuplului. „De fapt, mărturisește el, m-am oprit să mai fac naveta între Spania și Los Angeles, chiar din momentul în care am cunoscut-o pe Melanie. Atunci viața mea s-a schimbat: femeia de care eram îndrăgostit și care mi-a devenit soție avea deja doi copii de școală, cu doi tați diferiți. Cum puteam să-i duc pe acești copii la mii de kilometri de casa lor, de prietenii și colegii lor de școală, de tații lor... Voi rămâne în Statele Unite până când vor fi suficienți de mari încât să poată călători singuri."

Ce probleme mai au ei?

Nicolas Cage tare mult ar vrea să se însoare, dar tot atât de mult ar vrea să știe și cu cine vrea să se însoare. E convins deocamdată că aleasa inimii lui e Lisa Marie Presley, fiica regelui rock-ului, dar totodată și fosta soție a lui Michael Jackson. Și tare mult ar vrea să cunoască, înainte de a spune DA, cel puțin câteva amănunte despre căsătoria eșuată a viitoarei lui soții cu megastarul Michael. Încearcă să prindă din zbor fire nevăzute, dar fără succes. În ceea ce-o privește pe Lisa Marie Presley, aceasta se află, prin contractul de divorț de fostul ei soț, sub embargou total în privința dezvăluirilor indiscrete. Orice cuvânt ar costa-o o avere. Așa că preferă (sau e obligată) să țină ferecate amănuntele din trecutul ei, care ce-i drept, pe viitorul ei soț l-ar cam interesa.

Ce mai fac ei pentru imaginea lor

Michael Douglas, unul dintre cele mai bogate și influente staruri de la Hollywood, este finanțator al organizației internaționale „Simon Wisenthal", al cărei scop este promovarea toleranței și înțelegerii între oamenii de pe întreaga planetă. Vedeta este totodată, ambasador al păcii în cadrul Națiunilor Unite și membru fondator al Fundației care-i poartă numele și care este tot o organizație umanitară.

Martin Sheen speră că participarea la o campanie publicitară televizată contra terorismului va mai atenua din imaginea negativă pe care fiul său, actorul Charlie Sheen, dependent de droguri, o aruncă asupra familiei lor. Spotul publicitar urmărește încurajarea americanilor, și nu numai a lor, de a vizita Washington-ul care, după atentatul terorist de la 11 septembrie, este ocolit de vizitatori. Apariția actorului va fi de 30 de secunde, dar important este că imaginea lui va fi legată de o cauză nobilă. O campanie asemănătoare a fost realizată și pentru orașul New York. Actori precum Woody Allen, Billy Crystal și Robert De Niro au răspuns prezent la acțiune.

George Cloney, Brad Pitt, Julia Roberts, Matt Damon, Andy Garcia și Don Cheadle, starurile filmului „Ocean Eleven", care a fost lansat în Statele Unite pe 7 decembrie, au făcut o călătorie în Turcia, pentru a întâlni soldații americani și britanici, angajați în operațiunea internațională de luptă contra terorismului. Lor li s-au alăturat producătorul filmului, Jerry Weintraub, și regizorul Steven Soderbergh. „Am vrut să le ducem acolo un pic din aerul lor de acasă, am vrut să facem ceva pentru acești băieți. Am avut ocazia să-i felicităm, să le dăm autografe, să le spunem ce gândim despre ei...", a declarat producătorul filmului.

Madonna și-a clădit cariera nu doar pe calitățile ei vocale și interpretative, ci, după cum bine știm, și pe imaginea șocant-nonconformistă pe care a abordat-o. În ultimii ani, a încercat să-și mai schimbe... look-ul și atitudinea – s-a căsătorit, a mai făcut un copil, a îmbrăcat haine decente, ba chiar a luat atitudine împotriva modului de difuzare a publicațiilor pornografice. În adâncul ființei sale, a rămas totuși legată de un fel de... exhibiționism și revenirea pe scenă, în concerte, a dovedit-o. Dar iată că soțul ei, producătorul și regizorul Guy Ritchie ia atitudine. După cum declară Madonna, „el nu e de acord să port haine prea lejere și insistă să umblu cât mai acoperită. Nu suportă să mă vadă în public în haine transparente." Adepta ținutelor „îndrăznețe" promite că va ține seama în viitor de dorința soțului ei.

Ce mai declară ei?

John Travolta, starul care în urmă cu 20 de ani își făcea intrarea în cinematografie în primul rând datorită trupului său atletic și talentului de dansator („Febra de sâmbătă seara", „Grease"), acum, la 47 de ani, când este deja o celebritate, are toate șansele să intre și în topul „greilor" de la Hollywood. O vreme a crezut că se poate lupta cu kilogramele acumulate, apoi a renunțat. Celor care se mai leagă din când în când de silueta lui „pufoasă" le răspunde: *„Pe măsură ce îmbătrânesc, cred că un surplus de greutate nu dă rău deloc. Pentru rolul din «Swordfish», mi s-a cerut să slăbesc, producătorii nu voiau un spion gras. Dar, în ce mă privește, nu vreau să fiu mai slab."*

Mena Suvari, adolescenta de care se îndrăgostește Kevin Spacey în „American Beauty", are în realitate 22 de ani. Anul acesta s-a căsătorit cu cineastul Robert Brinkmann, care este mai în vârstă decât ea cu 17 ani, „amănunt" care a dat apă la moară... clevetitorilor. Actrița a considerat că trebuie să ia atitudine imediat împotriva gurilor rele: *„Ce contează vârsta? Dacă aș fi avut vârsta Catherinei Jeta-Jones care s-a măritat cu Michael Douglas, probabil că nimănui nu i-ar fi păsat".* Nu-i chiar așa: cuplul invocat de tânăra Mena Suvari a fost și mai aprig comentat!

Anne Heche s-a aflat câțiva ani... în barca homosexualilor declarați de la Hollywood. În urmă cu un an, a surprins însă pe toată lumea când celebra lesbiană s-a hotărât să se mărite cu un cameraman, declarând că a revenit la heterosexualitate. În prezent, este însărcinată în cinci luni și, fapt mai șocant decât cele de dinainte, este declarația sa recentă, acordată publicației gay „The Advocate": *„Îmi dau seama că nu m-am îndepărtat complet de posibilitatea de a reveni la fostele mele preferințe sexuale. Oricum, prin intermediul căsătoriei nu am găsit drumul cel drept."* Totuși, actrița susține deocamdată că e fericită împreună cu soțul ei, doar că nu exclude posibilitatea să se îndrăgostească din nou de o femeie.

Russell Crowe spunea: *„Am avut nevoie de o lună și jumătate ca să îmi revin după rolul pe care l-am jucat în filmul «Beatiful Mind»".* În acest film, el a readus în memoria publicului personalitatea câștigătorului Premiului Nobel, John Forbes Nash Jr., un geniu al matematicii, care însă suferea de schizofrenie paranoică. Pe tot parcursul filmărilor, după cum mărturisește actorul, el a suferit de coșmaruri care i-au tulburat nopțile chiar și după ce fimările s-au încheiat. Motiv pentru care a simțit nevoia să se întoarcă la „rădăcini", în țara sa natală, Australia, și să ceară ajutorul unui psihiatru.

Pagină realizată de

AURORA POPESCU

SACROTERAPIA

pacea firului de iarbă

„Sănătatea nu e un drept, ci o recompensă!”

Ideile reproduse în introducere aparţin unui om pe care viaţa l-a împins să se ocupe el însuşi de îndrumarea semenilor suferinzi, pe calea vindecării. Se numeşte *Aurel SIMIONESCU* şi este filolog, de formaţie. Se spune că bolile, oricât de grave ar fi ele, le sunt date oamenilor nu spre a-i distruge, ci pentru a-i ajuta să revină la legile primordiale ale Firii. Prof. Simionescu a aflat aceasta când a fost supus unei asemenea încercări. Student fiind, îşi aminteşte că fuma, bea cafea, dormea puţin, apoi s-a angajat ca ghid ONT şi grija faţă de propria fiinţă a scăzut şi mai mult. Partea pozitivă a fost că a rămas cinstit, corect faţă de sine şi de ceilalţi, deşi se întâlnea zilnic cu diverse tentaţii. Ceea ce nu l-a absolvit de probleme din ce în ce mai grave ale aparatului digestiv, culminând cu operaţia în urma căreia i s-au extirpat aproape două treimi din stomac. Şi, ca şi când n-ar fi fost suficient, varicele formate pe un picior îl puneau în pericol să fie din nou mutilat. A avut atunci şansa să întâlnească un om al bisericii, care l-a îndrumat precis, să-şi caute vindecarea în cuvintele Bibliei, unde se descrie explicit modul de hrănire şi de viaţă ce asigură sănătatea omului, pe toate planurile. În consecinţă, timp de câteva luni a folosit doar alimente naturale – legume, fructe şi seminţe – rezultatul fiind retragerea varicelor.

A fost doar începutul. Treptat, a renunţat la a mai consuma carne, apoi la alimentele gătite la temperaturi mai mari de 42ºC. Motivul – peste această temperatură, sărurile minerale devin insolubile, înfundă capilarele, împiedică producţia de hematii, împiedică eliminarea toxinelor, creând astfel disfuncţii ale întregului organism.

„Vindecarea există în hrana vie”

Profesorul Aurel Simionescu a parcurs textele sfinte cuvânt cu cuvânt, le-a recitit, le-a reanalizat şi a găsit astfel – deseori prin revelaţii succesive, după cum mărturiseşte – regulile explicitate fără echivoc, de îngrijire a trupului, a sufletului şi a spiritului, în deplină armonie cu alcătuirea aşa-zicând exterioară omului, aceea a Universului. De aceea, orice sfat, orice idee sugerată bolnavilor consideră că nu-i aparţine şi o argumentează cu pasajul biblic corespunzător, dar o şi explică ştiinţific, ceea ce înseamnă foarte mult, în contextul colaborării dintre terapeut şi pacient. A nu se înţelege, aşadar, că sacroterapia înseamnă habotnicie, supunere necondiţionată unor principii pe care le înţelegem sau nu, doar din dorinţa de a obţine vindecarea. Ea înseamnă, înainte de toate, cunoaştere şi înţelegere

> „Încercaţi să băgaţi degetul în focul unei lumânări şi în clipa aceea vă şi arde, vă şi doare. De ce? Simplu: Dumnezeu şi-a pus legea sa în ţesătura structurii cărnii noastre şi nu permite să fie încălcată această lege. El este iubitor, iertător, răbdător, dar nu e tolerant. SACRO-TERAPIA face tocmai aceasta: îl întoarce pe om la legile lui Dumnezeu. Gândiţi-vă numai ce faceţi când vi s-a stricat ceasul: mergeţi la ceasornicar, nu la frizer, căci creatorul maşinăriei respective ştie cel mai bine s-o repare. Deci, şi pentru repararea fiinţei noastre, trebuie să ne adresăm Creatorului nostru. Ne îmbolnăvim, mergem la medici, unii remediază efectul bolii, alţii greşesc, alţii ne dezmembrează, pentru a înlătura răul o dată cu partea de trup afectată. De ce aşa? Fiindcă nici un doctor nu a creat vreodată un om, ca să-i cunoască cele mai intime părţi ale „mecanismului” şi să ştie cum să remedieze defecţiunile de funcţionare.”

reală, ceea ce va trezi negreşit *conştiinţa*, adică ştiinţa omului de a trăi împreună cu Divinitatea.

„Moartea nu poate hrăni viaţa, căci nu o poate iubi, adică fuziona cu ea. ADN-ul – Copacul vieţii – (termen ce apare atât în Facere, cât şi în Apocalipsă) trebuie să fie levogir, să se rotească spre stânga, iar nu dextrogir, spre dreapta. De aceea, metabolismul bazal realizat prin focul blând (sub 42ºC) naşte frunză, floare şi rod, deci viaţă levogiră, pe când focul aducător de cenuşă, moarte şi risipire vine pe linie dextrogiră. De asemenea, hrana şi orice alte substanţe organice atinse de fier rămân fără transportorul principal de viaţă: ionii negativi. Prin urmare, hrana noastră trebuie să fie cea pe care ne-a dat-o Dumnezeu, spunând: „Iată, vă dau toate ierburile care fac sământă, de pe toată faţa pământului şi toţi pomii ce au rod cu sământă în ei. Acestea vor fi hrana voastră!”

Sodoma, Gomora şi bolile omului

Sacroterapia – spune prof. Simionescu – reprezintă o îmbinare armonioasă între Sfânta Spovedanie, Sfânta Împărtăşanie, rugăciune şi regimul alimentar netratat termic peste 42ºC. Procesul de însănătoşire are un traseu simplu. Pornind de la ideea că adevărul nu încolţeşte într-un mediu alterat, nociv, din punct de vedere

moral, la fel cum sământa moare în pământul amestecat cu var, tot astfel legile structurale ale Divinităţii, prezente în seminţe, frunze, fructe, au determinat creşterea şi maturizarea acestora şi aşa-zisul hormon de creştere şi de multiplicare se transmite, o dată cu hrana mâncată, tuturor glandelor cu secreţie internă ale omului. Astfel, sângele are posibilitatea să lase fiecărei celule elementele şi principiile nutritive, după trebuinţa fiecăruia: carotenoizi, flavonoide, vitamine şi mai ales enzime vii, care sunt catalizatorii vieţii.

Din trupul bolnav, trebuie eliminate vechile depuneri dextrogire, prin băi de flori de fân de la prima coasă, diferite cataplasme fierte sau nefierte, masaje şi alimentaţie numai cu hrană vie, care – în cele din urmă – reprezintă combustibilul gândirii. La toate acestea, prof. Simionescu adaugă un aspect al vieţii sociale, de o importanţă extremă, legat de ştiinţa vieţuirii în echilibru, respectând valorile pozitive şi respingându-le fără drept de apel pe cele îndreptate împotriva ideii de Bine, de drum spre Lumină: „Ştiind că Sodoma şi Gomora au fost complet distruse pentru practicile păcătoase ale locuitorilor de acolo, pentru care nu există un înscris aprobator între legile locului, îi rog pe cititorii revistei dumneavoastră să-şi pună, cu toată seriozitatea, întrebarea: oare ce ne aşteaptă pe noi, cei ce am făcut legi scrise pentru uciderea pruncilor în pântecele mamelor, am făcut lege aprobatoare pentru homosexuali şi-acum pregătim legea ce va permite vânzarea cărnii vii în bordeluri? Şi toate acestea, semnate de conducători care iniţial şi-au depus jurământul cu mâna pe Sfânta Scriptură, ceea ce presupune cel puţin respectarea celor zece porunci!...”.

*

Faţă de pacientul aflat în suferinţă ori adresându-se oricărui interlocutor care are ştiinţa de a asculta şi a înţelege, prof. Aurel Simionescu poate prezenta nenumărate argumente în sprijinul sacroterapiei, luate în mod firesc din textele sfinte, dar şi din ştiinţă şi din viaţa noastră cotidiană. Că nu e vorba despre o tentativă de îndoctrinare o dovedeşte, în primul rând, propria sa evoluţie – a sănătăţii trupeşti, ca şi spirituală, deopotrivă. Dar o dovedesc şi cazurile reale, de vindecări aduse unor bolnavi cu afecţiuni grave, fără a folosi vreun medicament de sinteză: scleroză în plăci, cancer generalizat, chiar ameliorarea considerabilă în SIDA ş.a. Ca dietă generală, recomandă zilnic o masă alcătuită din roade subpământene, nevăzute de soare, una din verzituri crescute pe pământ şi o alta din roade puternic expuse la soare – toate, din zona ţării noastre. La toate acestea, adaugă un sfat pe care ar fi bine să-l înţelegem cu toţii, la adevărata lui valoare: „Familia sau naţiunea care nu se roagă împreună nu rămâne împreună.”

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

În exclusivitate în revista „Magazin”

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

FORTIFIANTE

la îndemâna noastră

Ne-a vizitat recent la redacţie prof. DORU-ALEXANDRU PARTHENIU, fiul regretatului doctor Partheniu, părintele tratamentului cu venin de albine, în România. Domnia sa prelungeşte într-un fel preocupările acestuia legate de terapiile complementare, fapt care ne-a determinat să-i solicităm câteva informaţii practice, strict referitoare la remedii menite să restabilească şi să menţină starea de sănătate, echilibrul organismului uman.

Reţetele alăturate se adresează, practic, oricărei persoane, dar prima are o recomandare specială pentru tineri şi pentru cei care depun eforturi fizice, intelectuale şi psihice intense. În plus, sunt adecvate perioadei de iarnă, când necesarul de vitamine se obţine mai greu din hrana zilnică, iar preţul componentelor se situează cu mult sub costurile unor produse de sinteză cu efect imediat, dar pe termen scurt.

PREPARATUL nr. 1 este un extraordinar fortifiant general, el reprezentând de fapt o cură. Succesiv, se vor consuma următoarele produse: *Melcalcin* – 2-3 flacoane (conţine foarte valorosul lăptişor de matcă); *Calciu gluconic* (conţine miere); *Supradyn* – tablete efervescente (numai de la 12 ani în sus, copiii între 1-12 ani putând să-l înlocuiască cu *Cavit 9); Apimag – 2* flacoane (conţine, între altele, lăptişor de matcă, polen şi extract de propolis).

După consumarea produselor amintite, cel puţin o jumătate de an nici o boală nu se va apropia de noi – ne-a asigurat prof. Partheniu. Precizăm că nu întâmplător am făcut menţiunile din paranteze, componentele de bază ale curei provenind din domeniul apiculturii – o veritabilă uzină de sănătate obţinută pe cale naturală.

PREPARATUL nr. 2 este mult mai simplu de obţinut: un pumn de conuleţe de tuia (oricę specie), zdrobite bine, se pun într-un vas şi se toarnă deasupra alcool alb (poate fi şi alcool sanitar alb

astru), atât cât să le acopere. Recipientul se ţine 14 zile închis, amestecându-se din când în când, pentru a obţine un macerat omogen. Masajele făcute cu acest preparat dau foarte bune rezultate în afecţiunile reumatismale, luxaţii, fracturi, lombosciatică, varice etc.

Promitem să revenim şi cu alte asemenea sfaturi practice, ieftine şi la îndemâna noastră, lansându-vă în acelaşi timp invitaţia de a ne oferi şi dumneavoastră, cititorii revistei *„Magazin”*, reţete care ştiţi că au avut efecte pozitive în anumite cazuri de îmbolnăviri ori în alt gen de dezechilibru în funcţionarea organismului.

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Cabinetul de psihoterapie
al doamnei RODICA MITREA

Este unul dintre cele mai moderne din Bucureşti. Aici se tratează atât probleme psihologice, cât şi cele organice, cu ajutorul terapiilor complementare şi al aparaturii din cabinet.

Fixarea diagnosticului se realizează de doamna psiholog Rodica Mitrea.

Se pot trata cu bune rezultate următoarele afecţiuni: depresii, nevroze, anxietate, stres, astm bronşic, reumatism, litiază renală şi biliară, cardiopatii, osteoporoză, dereglări endocrine, sinuzite, rinite, prostatite, noduli mamari, faze incipiente de cancer.

Telefoane: 092.511.088 ● 323.42.20 ● 332.37.49

Adresa: Str. Brăiliţei nr. 7, bl. D9A, sc. I, ap. 3
orele: 8-13; 17-19

De vorbă cu avocatul casei

Transmiterea dreptului de proprietate

Domnului PASCU ISĂILĂ din Aiud

Stimate domnule Pascu Isăilă, rezumând cele expuse de dumneavoastră în scrisoarea adresată redacţiei, am reţinut că sora dumneavoastră doreşte să transmită dreptul de proprietate asupra apartamentului cu două camere în favoarea copilului său.

Ne spuneţi de asemenea că sora dv. nu este momentan în ţară fiind plecată în Israel şi ne întrebaţi cum poate deveni copilul proprietar al prezentului apartament.

Cu privire la aceste probleme trebuie făcute câteva precizări:

1. În primul rând trebuie stabilit cine este proprietarul acelui apartament. Din scrisoarea dumneavoastră nu reiese clar când a fost dobândit apartamentul. Astfel, dacă sora dv. a dobândit apartamentul anterior căsătoriei, atunci acesta este bun propriu al acesteia. Dacă însă, apartamentul este dobândit în timpul căsătoriei, conform regulilor proprietăţii codevălmaşe a soţilor, proprietari ai apartamentului sunt atât sora dv. cât şi fostul ei soţ. De asemenea dacă în urma divorţului cei doi soţi au făcut şi partajul bunurilor comune, proprietar va fi cel în lotul căruia a rămas apartamentul.

2. Următorul pas ce trebuie făcut este obţinerea unei procuri speciale. Astfel sora dv. va trebui să meargă la un notar în Israel şi să împuternicească o anumită persoană, eventual pe dv., să vândă apartamentul. Respectiva procură va trebui tradusă în limba română de un traducător autorizat şi va fi unul din actele ce sunt necesare pentru transmiterea dreptului de proprietate.

3. Trebuie precizat că transmiterea dreptului de proprietate în favoarea copilului se poate realiza fie prin intermediul unui contract de donaţie fie printr-un contract de vânzare-cumpărare.

Ambele contracte este recomandat să fie încheiate în formă autentică, la notar, unde alături de procura specială va trebui să prezentaţi şi titlul de proprietate al apartamentului în original.

Taxele notariale nu vi le putem comunica deoarece acestea sunt în funcţie de preţul vânzării.

4. Cu privire la clauzele ce doriţi să le inseraţi în contract trebuie făcute câteva precizări.

Astfel, în cazul în care vânzarea este condiţionată de obligaţia copilului de a-şi întreţine mama, contractul va fi un contract de întreţinere şi nu unul de vânzare-cumpărare, întrucât dreptul de proprietate se transmite contra întreţinerii spre deosebire de vânzare-cumpărare care presupune esenţialmente existenţa unui preţ.

Cu privire la acest aspect nu mai revenim întrucât l-am prezentat şi cu o altă ocazie.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

☺ *Un tată în vârstă îi spune fiului:*
– Dragul meu, să ţii minte! Femeile sunt ca merele! Cele frumoase nu sunt bune, iar cele bune nu sunt frumoase!
– Şi nu se poate întâmpla să fie şi bune şi frumoase?
– Ei, la mere se mai întâmplă...

☺ *– E bine să fii căsătorit?*
– Aşa de bine că m-aş mai căsători o dată.

☺ *– Pariez că soţia ta are întotdeauna ultimul cuvânt!*
– Da de unde! Doar vorbeşte şi cu alte femei...

☺ *– Costele, notele astea nu merită altceva decât o bătaie zdravănă...*
– Sunt de acord, tăticule, numai că profesorul care mi le-a dat are centură neagră la lupte...

☺ *– Toţi prietenii mei au murit, dar Gogu îmi lipseşte cel mai mult!*
– De ce ?
– Fiindcă m-am căsătorit cu văduva lui!

☺ *– Tăticule, când se consideră că un meci de fotbal e amical?*
– Atunci când la sfârşitul jocului nu sunt mai mult de trei internaţi în spital!

PERSPICACITATE

Care şi câte din obiectele prezentate în primul desen (sus, stânga) se regăsesc în celelalte trei desene? Vi se pare prea uşor? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Desenele apărute în toate cele patru prezentate sunt în număr de şase: casca militară, mănuşa, ochelarii, ceasul deşteptător, comutatorul şi sabotul.*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: NEGRUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

FAULAND - BRAUN, 1986

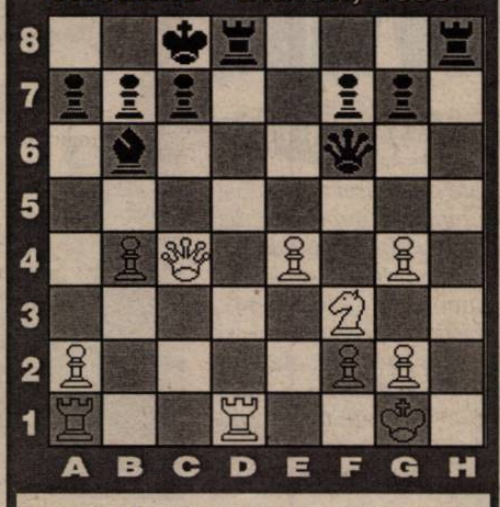

DEZLEGARE: 1... Td2!! 2. e5 (dacă 2. Td2 Da1 3. Df1 Th1 4. Rh1 Df1; 2. Cd2 Df2X) 2... Nf2 3. Rf1 Th1 4. Cg1 Tg1 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VIOARA

1. Când a apărut tipul clasic de vioară?
2. Ce oraş din Italia a devenit celebru prin şcoala sa de lutieri?
3. Ce compozitor şi interpret este considerat cel mai mare violonist al tuturor timpurilor?
4. Cum se numeşte primul violonist al unei orchestre?
5. Cine a scris romanul „Cânta la Stupca o vioară" evocând viaţa lui Ciprian Porumbescu?
6. Cine a pictat, în 1918, tabloul „Violonistul verde"?
7. Cine a compus, în 1937, melodia „Două viori"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Parfumurile au fost folosite pentru prima oară în Orient. 2) Invenţia apei de colonie este atribuită familiei italiene Farina. 3) Un celebru „Muzeu al Parfumurilor" se află în Franţa, pe Coasta de Azur, în localitatea Grasse. 4) Prima uzină modernă de parfumuri a fost construită în 1863, la Levallois – Perret, o suburbie a Parisului. 5) Romanul „Parfumul" este opera prozatorului contemporan Patrick Süskind. 6) Interpretul principal al filmului „Parfum de femeie", realizat în 1974 de Dino Risi este actorul italian Vittorio Gassman. 7) Creatorul de parfumuri evocat într-o poezie de Ion Minulescu, respectiv „Romanţa Rozinei" este Guerlain.*

Poşta cititorilor *Încep prin a mulţumi tuturor cititorilor revistei şi rubricii pentru frumoasele urări adresate de Sărbători dorindu-le la rândul meu sănătate şi împlinirea dorinţelor.*

Au răspuns corect la întrebările din numărul 49, cu tema „Plete".

– 7 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – *Harghita;* Elena Ispas – *Piatra Neamţ;* prof. Marin Ştefan – *Şimleu Silvanei şi* Mihai Waspusch – *Bucureşti.*

– 5 răspunsuri corecte: ca de obicei grăbit, vechiul nostru prieten Dan Victor Munteanu – *Galaţi.*

Aşteptăm în continuare răspunsurile cititorilor noştri. (Irina Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„VORBE CU TÂLC"

TABLOURI... PERSONALE / MAŞINI DE MARFĂ		TOC / REGINA RUSIEI DE ALTĂDATĂ		SEZON TORID / COMPACT DISC		MÂNĂ, CĂLUŢULE! / LINIE DUBLĂ		VIESPE MARE DE PĂDURE / INSULTĂ		PĂSTAIE / N-ARE NICI O JUSTIFICARE
DRĂGĂSTOASĂ / ÎL INDICĂ BUSOLA						A ÎNFĂPTUI / OPERAŢIUNE DE FILAJ				
				CEAPĂ DE SĂMÂNŢĂ / RUTĂ						
HAINE DE CORP (!) / COFĂ					COLB / MUNCĂ DE TEREN					
						SUROGAT DE CAFEA / MAT				FEMEI ÎN PUTEREA VÂRSTEI
CURĂ! / LOCOTENENT... CULT!			COLINDĂTOR CU VICLEIMUL / DOS					CATEGORIC / DRAGUL BUNICILOR		
		ESCROC / GAZ DE SONDĂ							MEI! / CIOMAG	
A RELUA / OM DE LITERE						NEGRUL DIN JUNGLĂ / SAU				
					ALBIE DE RUFE / RODATE!					
OMUL HANULUI / BUNĂTATE						MEŞTER DE CARE				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SECVENŢE". *Orizontal:* N - S - C - O - F - S - GENEROZITATE - CATARA - TURN - HAI - CIRC - RAZ - SST - DEODATA - PATRIE - CURAT - TAIN - ZORITI - CO - AERISI - EO - RA - CASETA - N - LIBIAN - LAUDA - TINTIT - TRIL - CALCATOREASA.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Să ne amintim că...

◆ În timpul iernii, plantele de interior pot suferi din cauza aerului stătut şi uscat. Dacă spaţiul este aerisit prea rar, plantele sunt atacate de dăunători. Ideal este să stropiţi zilnic cu apă în special plantele care sunt mari iubitoare de aer umed. De asemenea, puteţi să aşezaţi între plantele de acest gen vase umplute cu apă.

◆ Plantele care pot ierna afară (în jardinierele sau ghivecele din balcon sau de pe terasă) trebuie şi ele îngrijite din când în când. Dacă temperatura e foarte scăzută, e bine să fie acoperite cu hârtie mai groasă sau cu folie cu bule de aer. Iar când nivelul temperaturii o permite, plantele pot primi puţină apă.

◆ Dacă vreţi să vă bucuraţi de florile primăverii încă de la sfârşitul lui februarie – începutul lui martie, puteţi să cumpăraţi de pe acum bulbi trataţi de narcise, zambile sau lalele, destinaţi culturilor de interior. Aceştia se pun în vase cu pământ şi se aşază într-un loc răcoros şi întunecat. Pentru această etapă sunt bune „ghivecele" improvizate, obţinute prin tăierea sticlelor de plastic. În felul acesta se poate observa mai uşor momentul când apar rădăcinile. În acea fază, plantele se mută cu mare grijă în ghivece definitive şi se aşază într-un loc luminos şi cald. Cresc cu mare repeziciune, se dezvoltă frunzele, apoi apar ca prin farmec şi florile.

◆ Palmierii nu suportă iarna căldura prea mare din cameră. În aceste condiţii frunzele lor se usucă. Le merge bine însă într-un spaţiu răcoros şi foarte luminos.

◆ Dacă observaţi că unele frunze ale plantelor de cameră sunt mâncate pe margine, ca şi cum o fiinţă misterioasă a muşcat din ele, e posibil ca „vampirul" să fie întruchipat de gândacul cu trompă (negru) care atacă noaptea. Ca să scăpaţi de întreaga lor armată invizibilă, apelaţi la un truc: aşezaţi lângă plantele preferate de aceste insecte un ghiveci de lut, umplut cu rumeguş. Ziua, verificaţi dacă inamicii şi-au făcut culcuş în capcana pe care le-aţi întins-o. Treptat veţi scăpa de ei.

◆ Deşi dacă sunt bine îngrijite begoniile înfloresc în tot cursul anului, iarna se înscriu în topul celor mai iubite flori de interior. Preţul lor nu-l depăşeşte adesea pe cel al unui buchet de flori, aşa că este şi acesta un motiv ca begoniile să poposească în multe... grădini din casă. În plus, suportă temperaturi de 18-20 de grade, chiar şi mai mult. Pentru ca florile să nu se ofilească prea repede, e bine ca ghiveciul să fie aşezat într-un loc cu lumină multă, bine aerisit. Planta trebuie udată moderat, atât cât pământul să fie mereu umed. Umezeala în exces şi stătută duce la putrezirea rădăcinii. Pentru că begonia înflorită este în plin proces vegetativ, i se poate administra soluţie de îngrăşământ o dată la 2-3 săptămâni. Umiditatea mare a aerului favorizează apariţia putregaiului, iar planta atacată nu mai poate fi salvată. De la plantele sănătoase se pot recolta butaşi, pentru înmulţire. Aceştia prind rădăcini destul de repede dacă îi puneţi în apă sau în pământ. *(A. Popescu)*

SPORT FLASH

Barca naţionalei

Începând de luni, „arabul" Anghel Iordănescu, a revenit la naţionala de fotbal a României. După eşecul lamentabil al lui Hagi, la cârma echipei reprezentative s-a simţit nevoia unei mâini ferme de general. Soluţia mi se pare bună, Iordănescu fiind unul care a mai antrenat naţionala (deloc rău), ca să nu mai amintesc de performanţa cu care se poate lăuda, de antrenor secund al clubul Steaua care în 1986 a câştigat Cupa Campionilor Europeni şi Supercupa mondială. L-am ascultat la televizor vorbind despre noua lui slujbă şi mi s-a părut că ştie extrem de bine care sunt priorităţile şi primele măsuri pe care trebuie să le ia pentru a readuce echipa reprezentativă la un nivel competitiv. Mi-a plăcut francheţea cu care a subliniat faptul că trebuie luate măsuri de realcătuire a lotului naţional şi măsuri care să însemne atingerea unui obiectiv nu foarte îndepărtat. Are dreptate, cel puţin în măsura în care „experimentele" efectuate de Boloni şi Hagi care au vizat destrămarea nucleului valoric au condus la ratarea obiectivului principal şi anume participarea la turneul final al CM de fotbal din acest an.

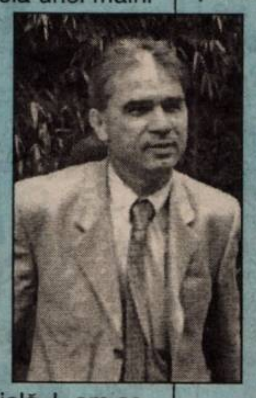

Blatul tortului

Este la modă astăzi şi discuţia despre corupţie. Fotbalul nu avea cum să scape. Ascultând declaraţiile unor responsabili ai fotbalului românesc care vorbesc tocmai despre corupţia promovată de ei, te pufneşte pur şi simplu râsul. Cine e de vină? Într-un sondaj din „Gazeta Sporturilor" cititorii identifică fără greutate pe cei implicaţi în corupţia din fotbal. Este vorba despre Mircea Sandu, Dragomir şi „gaşca lui" ca să nu-l mai pomenesc pe Stalin care a adus comunismul în România şi o dată cu el şi corupţia din fotbal. Culmea este că dacă îi ascultaţi pe cei despre care iubitorii fotbalului din ţara noastră spun că sunt în capul corupţiei, crezi că eşti în plină literatură absurdă. Scoţându-se la iveală ideea unei Comisii contra blaturilor, Dumitru Dragomir, preşedintele LPF, spune că ar face cu mare plăcere parte din ea, mai mult, că ideea e bună şi ar avea sorţi de izbândă(!). Mircea Sandu, preşedintele FRF, care a avut brusc această revelaţie, are de gând să monitorizeze etapele şi cum se va da verdictul „blat", pedeapsa să se aplice imediat (!). În fine, în al doisprezecelea ceas, Piţurcă recunoaşte ceea ce ştie deja toată ţara: „S-au făcut blaturi"(!). Cum vedeţi, toţi recunosc existenţa unui fenomen, dar nu este arătat cu degetul nici un caz. Comisia anti-blat să trăiască...

GEORGE CUŞNARENCU

100 de ani de solitudine

Această plantă, numită Puya raimondii, a fost descoperită la Colca, în Peru, la o altitudine de 4000 de metri. În America de Sud, mai ales pe culmile Anzilor, există 167 specii de Puya. Aceasta însă prezintă o particularitate. Este monocarpică, adică înfloreşte şi face fruct o singură dată în viaţă, când planta a împlinit 100 de ani. Fotografia a surprins-o înflorită, un noroc unic pentru cercetătorii care au putut s-o studieze înainte de moartea ei. (I.S.)

O MUMIE din dinastia Ming

O mumie aflată într-o excelentă stare de conservare a fost recent descoperită în centrul Chinei, în împrejurimile oraşului Nanjing. Este vorba de un bărbat de 60 de ani îmbălsămat în urmă cu 5 secole. Mumia se află în mormântul rezervat dinastiei Ming (1368-1644). Cercetătorii au fost surprinşi de plasticitatea ţesuturilor şi suplеţea articulaţiilor bărbatului, a cărui mustaţă măsura nu mai puţin de 30 de centimetri. (D.M.)

Poliţiştii patrulează Internetul

Se numeşte „Agent West", este îmbrăcat şi dotat exact ca orice poliţist din Los Angeles şi e prezent la datorie la orice oră din zi sau din noapte... pe Internet. Şi asta pentru că este doar o păpuşă-poliţist care s-a pus în vânzare pe Internet, la preţul de 39,95 de dolari. Iniţiativa a aparţinut LAPPL (Liga de protecţie a poliţiştilor din Los Angeles) în scopul optimizării imaginii forţelor de ordine din acest oraş. Înalt de 34 de centimetri, îmbrăcat în combinezon şi cu ghete negre, poliţistul este dotat cu tot felul de arme de serviciu, cătuşe şi bombe neutralizante. Agentul West nu va rămâne mult timp singur în misiune pentru că fabricanţii au în proiect realizarea unui întreg echipaj de poliţie, printre membrii căruia se va înscrie şi un prototip feminin, Agentul Sommers. (A.P.)

Viagra pentru tigri

După urşii panda, a venit rândul tigrilor din sudul Chinei să fie îndopaţi cu Viagra pentru reanimarea apetitului sexual, de mult timp aflat în derivă, fapt ce pune în pericol perpetuarea speciei. Pentru început, în mod experimental, câte o doză zilnică de Viagra este administrată unui cuplu de tigri, în speranţa că se vor reproduce în captivitate, adică într-o grădină zoologică din Chonging. Dacă se va naşte un pui, experimentul se va extinde. În ultimii şase ani, în ciuda tuturor tehnicilor de stimulare a reproducerii folosite de specialiştii chinezi, s-a reuşit aducerea pe lume doar a unui pui de tigru. *(A.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Ştiinţa şi fascinaţia irezistibilă a misterelor ■ O anomalie cosmică ■ Antimateria, o fata morgana printre stele ■ Foc asupra tornadelor ■ Femina club ■ 9 argumente în favoarea lapte-lui ■ Tokyo, cel mai populat oraş al planetei ■ Grădinile Semiramidei au existat? ■ Descoperitorii pământurilor ruseşti au fost vikingii? ■ Creşterea capacităţii imunitare ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

21 – 27 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Două veşti bune vă vor întâmpina încă de la începutul acestei săptămâni. Luni veţi afla că aveţi de primit o sumă frumuşică de bani, iar marţi un membru al familiei vă face o surpriză de suflet extrem de plăcută.

TAUR (21.04-21.05): Configuraţia astrală sugerează faptul că vă pândeşte norocul la orice pas. Jupiter şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde şi toate iniţiativele dv. vor fi încununate cu succes.

GEMENI (22.05-21.06): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei financiare, care spre finele săptămânii are un maxim de toată frumuseţea. O veste de departe soseşte în weekend.

RAC (22.06-22.07): Deşi nici o scamă de nor nu pare să umbrească destinul dv., poate că ar trebui să fiţi atent la un Vărsător sau la un Capricorn din anturaj. Nu sunt excluse conflicte mocnite cu o astfel de persoană.

LEU (23.07-22.08): Oscilaţiile curbei sentimentale lasă de înţeles că s-ar putea să se ivească probleme spinoase în viaţa de cuplu provocate, probabil, de o ciocnire scânteietoare de orgolii. Menajaţi-vă nervii şi partenerul de viaţă!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Un gest sau un cuvânt al unui amic apropiat riscă să vă mâhnească mai mult decât ar trebui. Dar veţi reuşi să vă învingeţi amărăciunea şi să trageţi toate învăţămintele din acea întâmplare nedorită.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Echilibrul dv. psihic s-ar putea frânge pe la mijlocul acestui interval, datorită unei veşti neplăcute din domeniul financiar. Cu toate acestea, curba cu pricina este în continuă creştere.

SCORPION (23.10-21.11): Numai veşti bune pentru dv., din mai toate domeniile. Toate curbele astrale principale de situează mult peste normal, cea mai semeaţă fiind cea a finanţelor. Atenţie la un Berbec din anturaj!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Deşi e linişte şi pace în constelaţia dv., curba psihicului coboară până sub normal în a doua jumătate a intervalului. S-ar putea ca acuta criză de pesimism să fie cauzată de o problemă profesională.

CAPRICORN (21.12-19.01): O veste bună şi una mai puţin plăcută se vor năpusti asupra dv. în primele zile ale săptămânii. Cea bună provine din sfera sentimentală, iar cea neprielnică este de natură financiară.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): S-ar părea că în această perioadă veţi da lovitura – din punct de vedere material. Curba respectivă are două maxime, fapt foarte rar într-un interval scurt. Vă veţi putea uita mai atent la vitrine.

PEŞTI (19.02-20.03): Monotonia vieţii de zi cu zi va fi spulberată de o excelentă veste venită de departe. Pe de altă parte, bugetul dv. nu înfloreşte deloc. Curba financiară staţionează stingheră la un nivel modest.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *Victor Eftimiu, Mircea Horia Simionescu, Ileana Mălăncioiu, Grigore Vasiliu Birlic;* W.A. Mozart, Edouard Manet, Francis Bacon, Virginia Woolf, Paul Newman, Humphrey Bogart, Jeanne Moreau, Placido Domingo.

Biblioteca judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 557 • ANUL XLV • 24 IANUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 4 (2307)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Ferice de acela care are (şi) avere, şi minte.
(Menander)

Puţini oameni ştiu să fie bătrâni.
(La Rochefoucauld)

Când marea e liniştită, oricine poate fi cârmaci.
(Syrus)

Cine suntem?

LA GRANIŢA DINTRE REAL ŞI FICŢIUNE

◆ *Ce urmează după moarte?* ◆ *Suntem singuri în Univers?* ◆ *De ce pentru fiecare gram de materie vizibilă există alte nouă grame de materie pe care nu o putem vedea?* ◆ *Cât de reale sunt capacităţile de percepţie extrasenzorială?* ◆ *Se poate călători în timp?*

Terra X

TOKYO

cel mai populat oraş al planetei

Starea de veghe

Foc asupra tornadelor

Femina club

Culoarea şi personalitatea

Consultaţii fără plată

Vârsta menopauzei

Întâmplări adevărate

O noră de 4000 de dolari

ANTIMATERIA, o fata morgana printre stele

◆ *Deşi nu poate coexista cu materia, cea care dă sens existenţei fireşti a vieţii şi Universului cunoscut, antimateria poate fi produsă prin ciocniri hiperviolente între particule elementare.*

◆ *Paşii următori – stocarea şi folosirea drept combustibil a antimateriei pentru călătorii spaţiale de lungă durată reprezintă, încă, un deziderat incert al omului.*

Terra X

„BED REST" test de medicină spaţială!

Misterele lumii

Descoperitorii pământurilor ruseşti au fost vikingii?

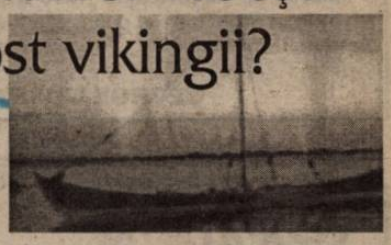

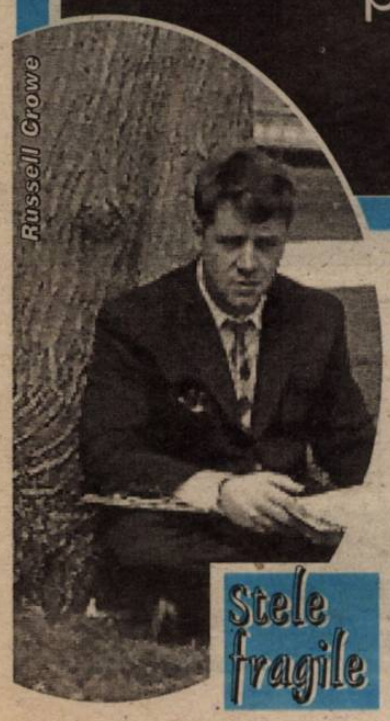

Stele fragile

Inima va fi cultivată în laborator

Persoanele care suferă de boli foarte grave ale inimii vor putea beneficia, într-un viitor încă neprecizat, de o remediere infailibilă a problemelor lor. Deşi pare ceva de domeniul fantasticului, o echipă de cercetători americani a lansat o idee întru totul realizabilă şi, fără îndoială, perfectibilă: cultivarea *in vitro* a celulelor cardiace!

Despre ce este vorba? Dată fiind complexitatea acestui organ vital, munca celor 50 de oameni de ştiinţă se va desfăşura în nu mai puţin de 14 laboratoare, coordonate de Universitatea din Washington, urmând mai multe etape. Pentru început, inima slăbită va fi întărită cu câteva fibre musculare, iar în a doua etapă se vor fabrica „tuburi ventriculare", alcătuite dintr-un cilindru de muşchi cardiac prevăzut cu valve şi care vor „asista" inima, în procesul de pompare a sângelui. Următorul pas va consta în cultivarea unui ventricul complet, care să se poată contracta singur. În fine, etapa ultimă va însemna fabricarea întregii inimi, pornindu-se de la celulele celei afectate, pentru evitarea riscurilor respingerii acesteia de către organismul pacientului.

Trebuie să menţionăm că proiectul este perfect realist şi se bazează pe reuşite de excepţie ale biotehnologiei moderne, aşa cum – să nu uităm – există şi în România. Inima cultivată în laborator va fi realizată în circa zece ani şi – de ce să nu devenim şi puţin romantici? – poate că va da şi un impuls mai puternic trăirilor afective pozitive... *(A.N.P.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Undeva, în Europa, Liviu Ioan Stoiciu

Dacă o să ai răbdarea să cauți acul în carul cu fân, undeva, în Europa, o să dai și peste Liviu Ioan Stoiciu, e drept, mai la sud-est: poet tumultuos și prozator, din când în când. De curând, la Iași, i-a apărut romanul „Undeva, la sud-est (într-unu-s doi)", o încercare de a retrăi o fostă iubire care s-a stins ca un foc de paie. Avertismentul este că nici o iubire nu poate fi un foc de paie, de vreme ce după ani și ani ea devine subiectul unui roman, o „carte-mormânt", cum o numește autorul. Un chinez a spus că „dacă omul n-ar iubi pe nimeni, ar fi invulnerabil", butadă pe cât de frumoasă, pe atât de neadevărată, câtă vreme omul este o ființă vulnerabilă prin definiție. Cel mai bun exemplu este scrisul. Pretextul acestui roman, ne spune Liviu Ioan Stoiciu, sunt însemnările din 1988 ale unui oarecare Gheorghe Ispas, care a pus pe hârtie însemnări grăbite, legate de amintirile unei iubiri de tinerețe, pe vremea când încă nu împlinise 25 de ani. Cum omul are acum în jur de 40, pretextul nu e rău. Cum bănuiesc că în spatele lui Ghe Ispas se ascunde Liviu Stoiciu, îi dau crezare atunci când spune că a citit acele însemnări după alți 12 ani și că s-a hotărât să construiască un roman ca o unică avere și ca un ultim dar. Așa a ieșit „Undeva, la sud-est", un roman de dragoste în care mai importantă decât anecdotica iubirii este re-trăirea prospețimii apuse discret o dată cu înaintarea în vârstă. Așa spune și autorul: „În tinerețe, Ghe (autorul consemnărilor) era plin de sensibilitate, nu ca azi, la aproape 50 de ani, când se simte uzat de tot. Cât avea pe atunci? Până în 25 de ani..." Și asta n-ar fi nimic, dar romanul alternează calvarul unei căsnicii în care soții au ajuns două statui goale și reci, cu fiorul irepetabil al iubirii din tinerețe. Mai mult, sunt alternate în roman clipele de deznădejde ale unei vieți trăite aproape degeaba, cu momentele de neuitat ale iubirii din tinerețe. Ghe, așa cum spuneam mai sus, are multe din datele lui Liviu Ioan Stoiciu, romanul fiind unul autobiografic. Autorul s-a născut în 1950 (ca și personajul Gheorghe) în comuna Dumbrava Roșie (canton CFR). Copilăria și-a petrecut-o la Cantonul 248, Halta CFR Adjudu Vechi (la 2 km de comuna Adjudu Vechi și la 4 km de orașul Adjud. Aici ajunge împreună cu părinții. Se apropie de oraș o dată cu trecerea anilor. Școala o face în comună, iar adolescența și-o petrece în oraș. Pendulează în anii de facultate (filologie și filozofie) între Baia Mare, București și Cluj. În general, fire inadaptabilă, așa cum va fi și după Revoluție. Câteva meserii, o boemă și câteva tentative de „sinucidere". Căsătorindu-se, ajunge în 1975 la Focșani, lăsând Adjudul în urmă. După 1990, putea ajunge om politic, dar renunță. După ce a fost înscăunat, ca revoluționar, în fruntea județului, președinte al CFSN/CPUN Vrancea, membru al Parlamentului provizoriu, alege să se retragă din funcție pe 5 martie 1990. Lasă politica, pentru a se dedica literaturii și pentru a ajunge în București, la nou înființata revistă „Contrapunct", unde va fi redactor-șef. După un an de zile renunță și la acest post, pentru a se transfera ca redactor la revista „Viața Românească", unde lucrează și astăzi, părând a-și fi găsit liniștea de care avea nevoie pentru a scrie – 8 cărți de poezie și trei romane, „Undeva, în sud-est" fiind ultimul. Proza lui anecdotică este hrănită mult din munca de publicist (la ziarul „Cotidianul"), o muncă "de supraviețuire" care îi permite lui Liviu Ioan Stoiciu să se poată gândi și la cărțile de literatură.

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

PETRUȚA S., Constanța: *„... Aș vrea, în primul rând, să vă spun o constatare a mea privind astrologia și impactul acesteia, mai ales în ceea ce privește compatibilitatea partenerilor. Foarte multe persoane spun că nu este nimic adevărat și că totul este o simplă poveste. Numai că nu există o petrecere sau o simplă întâlnire la care să particip și eu și la care să nu se discute despre lucrurile astea. Este, deci, o mare ipocrizie faptul că unii disprețuiesc astrologia, dar de fapt sunt foarte interesați de informațiile de această natură (...) În ceea ce privește această rubrică, pe care o citesc cu interes de când a apărut în revista dumneavoastră, trebuie să vă spun că multe din cele amintite aici s-au potrivit cu situațiile unor prietene ale mele, mai ales nepotrivirile de caracter și de temperament. Situația mea este următoarea: eu sunt Balanță, născută în 1977, iar prietenul meu este Leu, născut în 1976. Credeți că din punct de vedere astrologic există vreo „amenințare"? Cel puțin până acum, de un an, de când ne cunoaștem, lucrurile decurg normal, adică ne mai ciondănim, dar ne împăcăm imediat, căci ținem foarte mult unul la celălalt".*

– Dragă Petruța, nu ești singura care a constatat „ipocrizia" de care vorbești. Aparenta indiferență față de astrologie se spulberă, la foarte multe persoane, atunci când este vorba de prezideri sau portrete referitoare la propriile zodii. Această pseudo-știință n-a fost privită cu dispreț nici de marile personalități științifice ale veacurilor trecute, și nici de unii oameni politici ai zilelor noastre (președinți ai diverselor state ș.a.m.d.), numai că interesul se manifestă cât mai discret, ca și cum am avea de-a face cu un viciu. Trecând la întrebarea ta, trebuie să-ți spun de la bun început că atunci când femeia-Balanță este dominantă, relația cu un Leu este excepțională. Dacă bărbatul-Leu este dominant, relația este bună, dar nu la aceleași cote ale armoniei. Conform cu zodiacul chinezesc, Câinele (Balanța) are o legătură satisfăcătoare cu Maimuța (Leul), dar mai slabă decât cu Calul (Gemeni) și Tigrul (Vărsător), preferații principali ai Câinelui. După semnul chinezesc al anului de naștere, tu ești Dragon de Foc, iar amicul tău este Iepure de Lemn. În consecință, tu, ca semn de Foc, trebuie să te lași dominată de Lemn, altfel relațiile sunt neplăcute... Iată că, astrologic vorbind, legătura voastră pare să fie una trainică. Nu ezita și mai scrie-mi.

SUZANA T., București: *„...Nu mai am nici un prieten de aproape doi ani. Cu ultimul m-am certat atât de rău și am fost atât de supărată, încât n-am mai vrut să mă apropii de nimeni. Însă viața e cam plictisitoare în felul ăsta și poate că ar trebui să abandonez răceala din mine și să mai fac un pas, până nu împlinesc 30 de ani. O doamnă mai în vârstă mi-a spus cândva că acesta este pragul maturității femeii; de aici înainte nu mai face greșeli. Oare așa să fie? (...) Înainte de a vă cere sfatul, precizez că eu sunt născută în zodia Taurului, iar ultimul prieten, cel cu care m-am războit foarte puternic, este Berbec. Cele două zodii sunt vecine și am auzit că lucrul acesta nu este favorabil femeilor. Cunoștința mea de acum, de care ezit să mă apropii, este născută în zodia Peștilor, despre care se spune că nu prea este una grozavă. Dimpotrivă. Ce părere aveți? Vă mulțumesc anticipat pentru răspuns și țineți-o tot așa".*

– Dragă Suzana, singurătatea nu prieste nimănui, iar experiențele avute cred că te-au făcut mai înțeleaptă și mai precaută. Întrucât nu mi-ai spus nimic despre motivele „războiului" cu acel Berbec, nu știu ce să-ți spun, dar din tonul scrisorii tale reiese că ești o fire destul de pătimașă – însușire specifică Taurilor. Și, apropo de relația Taur-Berbec, trebuie să-ți spun că „regulile" astrologice remarcă indiferența dintre acești nativi, oricare ar fi dominantul. De asemenea, pe baza relațiilor Venus-Marte, care clasifică afinitățile femeie-bărbat, și relațiile Taurului cu Peștii sunt marcate de aceeași stare de indiferență – ceea ce nu înseamnă incompatibilitate, ci faptul că punțile afective se formează mai greu, sau chiar deloc.

Ai spus în scrisoarea ta că zodia Peștilor n-ar fi una „grozavă". Îți reamintesc faptul că există în astrologie ceea ce aș putea numi „democrație zodiacală". În toate cele douăsprezece zodii există indivizi cu har și fără har, lichele și oameni de caracter. Nu există o concentrare de un anumit fel în nici o zodie, toți astrologii care au încercat să diferențieze zodiile bune de cele proaste au eșuat. Este o superstiție faptul că Peștilor, ca ultimă zodie pe cercul astrologic, li se conferă un caracter slab. Tradiția spune că în toate zodiile de Apă (Pești, Rac și Scorpion) se nasc persoane mai sensibile, cu o predispoziție mai mare la stări depresive și la exaltare. Partenerii trebuie să țină seama de acest lucru, pentru o relație stabilă.... Cred că răspunsul meu te-a edificat și că o să revii cu o nouă scrisoare despre viața ta sentimentală.

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

În urmă cu câteva numere, am publicat scrisoarea unei cititoare, Bianca, din București, care ne-a scris despre căsnicia ei nefericită și despre o iubire extraconjugală aflată într-un impas de care ar fi fost responsabil iubitul ei. Acesta ne-a cerut dreptul la replică.

Bianca era fosta mea prietenă, Mihaela... Mă numesc Radu Stoicescu (e numele meu adevărat). Trebuie să vă mărturisesc că am rămas stupefiat după ce am citit în revista dv. o scrisoare publicată de o anume Bianca, din București. Am citit de câteva ori scrisoarea și m-am convins că a fost scrisă de o fostă prietenă, pe care n-o cheamă Bianca, ci Mihaela. Nu-i dau și celălalt nume, pentru că e vorba de o familie respectabilă, cunoscută în multe cercuri din București, mai ales de oameni de afaceri. Situațiile, amănuntele erau identice cu cele pe care le-am trăit eu. Cu unele mici excepții. Nu fără importanță, însă.

Între timp, s-a căsătorit cu un străin. Am sunat-o numaidecât și mi-a răspuns un bărbat, în engleză. Am apelat la o prietenă a ei, care mi-a confirmat numărul de telefon. Am sunat din nou și mi-a răspuns aceeași voce. Tot în engleză. Am întrebat de Mihaela și mi-a răspuns foarte amabil că soția lui nu este acasă. M-a întrebat dacă vreau să-i las un mesaj sau un număr de telefon. I-am lăsat numărul (și numele) dar n-a sunat. Am căutat-o din nou pe prietena ei, am fixat o întâlnire și așa am aflat că Mihaela divorțase și că în scurt timp s-a căsătorit cu un străin. Nu mai insist asupra acestui lucru. Vreau doar să lămuresc lucrurile și sper că Mihaela va citi rândurile de față. Nu-mi vine să cred! Câtă ipocrizie se poate ascunde într-o femeie...

O liceană cuceritoare și neserioasă. Într-adevăr, o cunosc de când era în liceu și eram foarte îndrăgostit de ea. Nu era o frumusețe, dar avea un șarm aparte. Era cuceritoare. Țin minte că ne-am întâlnit de câteva ori, că eram topiți unul după celălalt și, dintr-o dată, nu mai venea la întâlniri. Am sunat-o în fiecare zi, un timp, și mi se răspundea că nu e acasă. Sec! Am renunțat, pentru că mi s-a părut neserioasă.

La un vernisaj, după 13 ani. Pe la începutul anului, ne-am reîntâlnit, într-adevăr, după 12-13 ani, la un vernisaj. (Doamne, cum au trecut anii!) Era căsătorită și avea doi copii. Am înțeles că între ea și soțul ei nu mai exista decât o convenție. De ochii părinților, ai prietenilor. Că nu mai aveau nici un fel de relații intime. Că nu se mai iubeau.

După vernisaj. A urmat între noi, într-adevăr, o poveste de dragoste nebună, am simțit că sunt iubit așa cum n-am fost niciodată. În repetate rânduri, mi-a spus că va divorța. Eram nebun de fericire. Am lăsat-o să înțeleagă că aș vrea să fim împreună o veșnicie. Că poate conta pe mine. Într-o zi, în prezența prietenei ei, a încercat să se joace cu mine, spunându-mi că e însărcinată. Am rămas în prima clipă înmărmurit și, aici n-a mințit, n-am avut nici o reacție. M-a salvat însă prietena ei, care mi-a făcut cu ochiul și am înțeles că totul era o glumă. I-am spus, aproape urlând, că de-abia aștept să devin tată. Testul n-a mai continuat. Au urmat câteva săptămâni de neînțeles.

Nu eu eram alesul. Îmi spunea mereu: „Tu nu poți să mă înțelegi. Nu mă cunoști." Până într-o zi, în care mi-a mărturisit că nu mai are nevoie de dragostea mea. Am cerut explicații, dar mi-a râs în nas. Nu mai răspundea la telefon. Exact ca în urmă cu 13 ani. Eram disperat. Nu mai vroia să divorțeze? Nici o problemă. Pentru mine era important să ne vedem. Nu-mi închipuiam viața fără ea. Chiar așa, pe furiș... Se săturase de mine? Cunoscuse pe altcineva? Am încercat să vorbesc cu prietena ei și mi-a spus că trece printr-o perioadă mai grea, că are probleme cu soțul, cu părinții. Nu ăsta era motivul. Eram convins că a avut nevoie de o aventură și atâta tot. Între timp, a divorțat și s-a căsătorit imediat cu un străin. Nu pot să înțeleg de ce vi s-a adresat. Și mai ales nu pot să înțeleg cum a putut să simuleze dragostea aceasta plină de patos, cum a putut să-mi atribuie mie lipsa de implicare într-o relație în care am crezut cu toată ființa mea. Nu pot să înțeleg de ce a recurs la această „soluție". Probabil că n-are ce face și că se plictisește și cu noul ei soț?!...

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ȚUGUI
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUȘNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Cine suntem?

La graniţa dintre real şi ficţiune

Ce urmează după moarte? Suntem singuri în Univers? De ce pentru fiecare gram de materie vizibilă există alte nouă grame de materie pe care nu o putem vedea? Cât de reale sunt capacităţile de percepţie extrasenzorială? Se poate călători în timp? Iată doar câteva întrebări, şi acestea alese la întâmplare, al căror element comun este că fac parte din categoria a ceea ce numim de obicei „mistere". Necunoscutul, care l-a atras dintotdeauna pe om, cu o forţă irezistibilă. Ducând, printre altele, aşa cum reiese dintr-o extrem de interesantă discuţie iniţiată de revista Focus, la apariţia uneia dintre cele mai importante preocupări ale sale – cercetarea ştiinţifică...

Neverosimil şi improbabil

Titlul acestui paragraf este luat din una din celebrele „ziceri" ale marelui scriitor englez Oscar Wilde: „Oamenii cred mai curând în neverosimil, decât în improbabil". Dacă ar trebui ca Dv. însivă să convingeţi pe cineva de două lucruri, pe care credeţi că v-ar fi mai uşor să-l susţineţi: că există fantome sau că cineva a căzut de la 10000 (zece mii!) de metri şi a supravieţuit căderii? Fiţi siguri că mai multă lume ar crede, şi le-ar fi mult mai uşor să o facă, în existenţa fantomelor, deşi este vorba de un lucru efectiv neverosimil. Şi totuşi, oricât de improbabil, cel de a doilea lucru este unul care s-a întâmplat în realitate: în anul 1972, o stewardesă pe un zbor al unui DC 9, Vesna Vulovic, a... căzut din avion! După cum se vede însă, „credinţa" în legile fizicii nu este cel mai puternic „ingredient" al minţii omeneşti! Altfel, oricât ar fi de improbabil, supravieţuirea tinerei este explicabilă: legile fizicii ne spun că viteza de cădere nu depinde de înălţimea de la care cazi, aşa că a fost timp suficient pentru ca o misiune de salvare să fie lansată şi să o prindă. Să funcţioneze aici mecanismul „credinţa, contra raţiunii"? Explicaţia nu ar fi suficientă. Ceea ce declanşează dorinţa de a crede, cu orice preţ, este misterul însuşi. Indiferent că este vorba de viaţa după moarte sau de superputerile telepatice sau de intervenţiile fiinţelor extraterestre. După cum spune Prof. Vittorio Castellani, care predă fizică stelară la Universitatea din Pisa, *„Misterul, de fapt ceea ce nu poate fi înfruntat în mod raţional dar chiar dacă provoacă nesiguranţă, nu generează teamă sau durere, constituie una din modalităţile preferate de funcţionare ale gândirii noastre."*

Originea vieţii, ştiinţă sau mister în ipostaza unui ghejzer din Yellowstone

O problemă de ereditate biologică

Aceasta este o altă explicaţie, pe care o datorăm unui biolog, Prof. Andrea Drusini, de la Universitatea din Padova. Pentru el, omul este mai atras de ceea ce nu cunoaşte, decât de ceea ce deja a înţeles! Ereditatea despre care vorbeşte este cea care plasează în spatele marilor succese ale ştiinţei tocmai dorinţa de a sfida misterul, de a stabili explicaţii raţionale, acolo unde înainte existau doar relaţiile magice.

Problema este că nu toate misterele sunt la fel. Există mistere universale, după cum există mistere banale şi chiar mistere false. „Cine suntem", „de ce ne aflăm aici?" sunt mistere fundamentale, şi ar fi o dovadă de prezumţiozitate să încercăm să le răspundem recurgând exclusiv la argumentele „ştiinţei de laborator" – la „metoda ştiinţifică", după cum spune psihologul american Ray Hyman de la Universitatea Oregon, care este şi membru al „Comitetului pentru Investigarea ştiinţifică a paranormalului". Şi la acest stadiu este inutil de opus ştiinţa, misterului: pentru că, de fapt, este invers! Având drept menire tocmai să descopere ceea ce nu este încă ştiut, omul de ştiinţă este principalul... generator de mistere! Cum sunt, de pildă, atât de discutatele, în ultima vreme, „materie şi energie întunecată".

Din comoditate...

Multe din cazurile de „mistere inexplicabile" se dovedesc în final a fi banale trucuri. Această concluzie a fost posibilă şi datorită implicării în studii a iluzioniştilor profesionişti, cum este cazul faimosului James Randl. După 30 de ani de studiu, el a ajuns la concluzia că puterile psihice nu există – dar numărul celor care cred în ele creşte zi cu zi! De ce? Unii consideră că aici se află o substanţială sursă de câştig. Cum a verificat Harry Edwards, Preşedintele Societăţii scepticilor australieni, care a scos la vânzare pe Internet... excrementele găinii sale favorite care, spunea el în prezentare, de câte ori i se urca pe umăr seara, avea noroc dimineaţa! A cerut 20 de dolari pentru fiecare doză şi... a primit banii în cont imediat. Şi, se întreabă el, dacă în acest caz banii au fost returnaţi credulilor, câţi nu pot să-şi constituie o sursă de venit din aşa ceva! Un alt răspuns posibil este: din comoditate. Aşa susţine Luciano Arcuri, profesor de psihologia comunicării sociale la Universitatea din Padova. Este mai uşor – mai comod – şi nu necesită nici un efort intelectual!

Al treilea nivel

Există însă şi un nivel „la marginea magiei", pe care ştiinţa, de multe ori, – şi nu spre binele său – se poate spune că l-a dispreţuit.

Urias din Insula Pastelui – depozitar de mistere neelucidate încă de ştiinţă

Considerăm că este vorba de fenomene care nu aparţin unei realităţi care să poată fi investigată, unde sunt „amestecate" OZN-urile cu fuziunea la rece, sau acupunctura cu puterile paranormale. Şi totuşi, abordarea lor se poate dovedi plină de surprize. Astăzi se folosesc metodele experimentării ştiinţifice chiar şi pentru studiul celor mai improbabile credinţe. Şi dacă ar fi să ne luăm doar după rezultatele lui Robert Morris, Universitatea din Edinburgh, privind telepatia, nu avem decât de câştigat!

Ce se poate afla dincolo de acest nivel? O lume dificil de interpretat, cum spune tot Luciano Arcuri. Care se întinde fie în trecutul ce reînvie miturile şi legendele care tot îşi schimbă hainele, dar rămân mereu ele însele, fie într-un viitor pe care îl bănuim şi îl „lansăm" în tot felul de credinţe şi fabulaţii despre obiecte şi maşinării fantastice, care au bunul rol de a ne obişnui nu doar cu ideea, ci mai ales cu potenţialele pericole. O lume în care, cum spunea Albert Einstein, „este mai importantă imaginaţia decât cunoaşterea". La care, revista *Focus* adaugă: fără ca aceasta să ne îndreptăţească să credem chiar în orice...

MIHAELA DOROBANŢU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul..."

1923 Televiziunea

Televizorul nostru cel de toate zilele (şi nopţile) sau, în traducere simplă, „cel-care-vede-la-distanţă", are o poveste destul de lungă şi alambicată; cam ca o... telenovelă! Invenţia cu numele cunoscut până astăzi aparţine britanicului John Baird, care a realizat primul televizor mecanic. El studiase mult timp şi perfecţionase, până la stadiul respectiv, aşa-numitul „disc al lui Nipkow", analizator de imagini, proiectat de inginerul german cu acelaşi nume, încă din 1894. Dar Baird nu era singurul cercetător preocupat de transmiterea şi respectiv recepţionarea imaginilor în mişcare, la distanţă. Rusul Vladimir Zvorkin, devenit cetăţean american, obţinea în SUA un brevet pentru *iconoscopul*

său, strămoşul camerei de luat vederi. Era momentul naşterii televiziunii electronice. Aparatul lui Zvorkin funcţiona cu ajutorul „tubului lui Braun" – un alt strămoş, dar al tubului catodic, inventat în 1889. Aşadar, spuneam că aparatul funcţiona; totuşi, a fost nevoie de încă nişte ani buni, pentru ca prima emisiune experimentală de televiziune electronică să aibă loc. S-a întâmplat la New York, în 1932, an din care începând, televizorul a urcat mereu în ierarhia mass-media. *(A.N.P.)*

O anomalie cosmică

La marginea Sistemului Solar, o forţă misterioasă frânează cursa sondelor spaţiale. Astrofizicienii încearcă să explice această anomalie avansând teorii din ce în ce mai sofisticate.

Sondele spaţiale Pioneer 10 şi 11, trimise în spaţiu în urmă cu 30 de ani pentru a explora sistemul solar, nu mai zboară cu viteza prevăzută. Efectul este minor, dar nu poate fi ignorat. Cu atât mai mult cu cât această anomalie a fost sesizată şi în cazul sondelor Ulysse şi Galileo, trimise de curând în spaţiu, în alte direcţii. Specialiştii de la NASA au încercat să explice această enigmă studiind planurile aparatelor de zbor, consultând toţi specialiştii care au contribuit la realizarea lor. Computerele au tratat toate detaliile tehnice coroborându-le cu efectele vânturilor solare sau ale evoluţiei asteroizilor, dar nimic nu justifica acest efect. Teoreticieni ai Cosmosului din mai multe ţări, (SUA, Franţa, Brazilia, Rusia etc.) au avansat câteva modele teoretice, prin care au încercat să explice cauzele frânării sondelor spaţiale.

◆Unul dintre aceştia, astrofizicianul Jean-Pierre Petit, îşi bazează teza pe coexistenţa materiei normale şi a materiei întunecate, invizibile, între care ar exista o respingere de tip gravitaţional. Mai densă şi mai caldă decât materia normală, cea obscură ar putea frâna sondele spaţiale constituite din materie normală.

◆Pentru David Crawford de la Universitatea din Sydney, frânarea sondelor ar fi doar o iluzie şi asta datorită fiabilităţii undelor radio care ne parvin de la aparatele de zbor.

◆Mihail Ivanov de la Universitatea din Minsk, Bielorusia şi-a focalizat studiile pe interacţiunea dintre fotoni şi gravitoni. Aşa cum fotonii transportă lumina, gravitonii transportă forţa de gravitaţie. Astrofizicianul bielorus avansează ideea unei superforţe de interacţiune existente între prafurile de gravitoni din Univers şi restul materiei. Acest lucru ar putea explica „sistemul" de frânare al sondelor spaţiale americane.

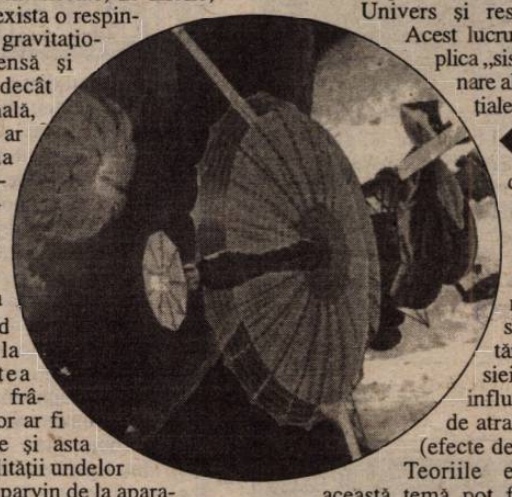

◆În opinia altor specialişti, de vină ar putea fi deformările sondelor, dar şi ale antenelor terestre supuse dilatării şi compresiei, ca urmare a influenţei forţelor de atracţie ale Lunii (efecte de maree).

Teoriile elaborate pe această temă pot fi hiper-revoluţionare şi ipotetic pot explica această anomalie, dar e foarte posibil să fie vorba doar de o eroare banală legată, de pildă, de o pierdere de carburant...

DORIN MĂRAN

MONITORUL CARE POATE FI... ÎMPACHETAT

Zilele cărţilor şi ziarelor obişnuite sunt numărate, susţin cercetătorii firmei Philips (Olanda) şi cei de la institutul de profil din Cambridge (Massachusetts, SUA). Cel mai nou tip de monitor, numit „e-paper" (hârtie electronică), este flexibil ca o foaie de hârtie (deci poate fi împăturit şi pus în buzunar) şi, spre deosebire de aceasta, poate fi „şters" şi folosit de nemumărate ori.

Secretul acestei invenţii de ultimă oră este utilizarea unui polimer special, bazat pe dispersia cristalelor lichide pe o suprafaţă de grosimea unui film. Această variantă de afişare a informaţiilor a fost posibilă graţie înlocuirii tranzistorilor siliconici cu tranzistori de plastic; aceştia, deşi au un timp de răspuns mai lent decât cei clasici, răspund suficient de repede comenzilor beneficiarului. O altă calitate, deloc neglijabilă, a „hârtiei elctronice", este faptul că poate prezenta textul şi imaginile în nu mai puţin de 256 nuanţe de gri, nu numai alb-negru. Primul ecran, experimentat deja în luna decembrie (conform revistei „Nature"), are diagonala de cinci centimetri. Primele aplicaţii ale noii realizări vor servi telefoanelor celulare şi agendelor personale. Până la producţia de serie, prevăzută a se declanşa în mai puţin de cinci ani, în competiţie au intrat şi alte mari firme de microelectronică, precum IBM şi Gyricon Media. *(P.I.)*

TELEFONUL... SUBMARIN

Cum ai putea să porţi convorbiri telefonice, atunci când te afli în „lumea tăcerii"? Răspunsul – deloc simplu – îl oferă compania FRANCE TELECOM, care a avut insolita idee de a concepe un telefon subacvatic. Aparatul funcţionează după un principiu relativ asemănător cu cel al aparatului de la echipamentul de scafandru, prin care trece oxigenul din butelii şi, respectiv, prin care se elimină bioxidul de carbon.

Pentru început, se remarcă o oarecare dificultate în desfăşurarea unor asemenea convorbiri, din cauza zgomotului de fond supărător, motiv pentru care utilizatorii primesc recomandarea de a-şi doza eforturile şi cuvintele. Se consideră că problema cu pricina este condiţionată de faptul că persoanele aflate în dialog se situează în medii diferite – respectiv, acvatic şi atmosferic. Circulaţia mesajelor se face prin cabluri speciale, racordate la un releu plutitor de mici dimensiuni. Există deja şi tipuri diferite de aparate, cu grupuri de cifre înregistrate în memorie sau cu tastatură obişnuită, utilizabilă prin apăsare cu un accesoriu gen creion.

Desigur, vă întrebaţi cine ar putea avea năstruşnicul gând de a telefona de pe fundul mării. Aparatul este destinat scafandrilor şi arheologilor care fac cercetări subacvatice (firească, nici armata nu e dezinteresată de curioasa invenţie), dar până la primirea comenzilor ferme rămâne cea mai serioasă piedică: preţul foarte ridicat. Costul prototipului s-a ridicat la 23 milioane euro; adică „numai" în jur de 650 miliarde lei! *(A.N.P.)*

Inexplicabilul de lângă noi

TELEPATIA INTERDIMENSIONALĂ

2

Continuând ideile înfăţişate în numărul anterior al revistei, întâlnim aspecte noi ale „noii doctrine" spirituale de tip extraterestru. Toate însuşirile morale ideale sunt scoase în evidenţă şi numite în ordinea în care nici natura nu le-a dăruit omului. Prima cerinţă a inteligenţelor nepământene este „armonizarea afectivă". De câteva secole încoace, dar mai ales de la apariţia psihologiei şi, mai aproape de noi, a psihanalizei, dorinţa unanimă este de a armoniza afectele omeneşti. Ceea ce, din păcate, nu este cu putinţă, deoarece nu ne permite identitatea absolută a fiinţei umane, nu ne dă voie... genomul! Diversitatea fiinţei umane nu poate fi focalizată într-un sistem unitar consonant de la subiect la subiect, altfel spus, suntem asemănători dar nu şi identici!

Iată că doctrina extraterestră promite şi această minune – armonizarea afectivă printr-un proces de „clonare spirituală". Este evidenţiat, fără identitate, „un grup" a cărui prezenţă în planul terestru are funcţia de a coordona dimensiunile spirituale spre unificare, intervenind intensiv asupra indivizilor, cu scopul, pur şi simplu, „transformării planetei"!

Nu putea să lipsească din această „nouă religie" nici echilibrarea psihică. Iniţiatorii doctrinei se vede că sunt înainte de toate nişte intelectuali care caută din răsputeri o „nouă mistică", toate cele tradiţionale părându-li-se depăşite. Şi astfel, ne imaginăm că în această lume care are în ea destul tulbure, ar mai apărea un infinit de doctrine spirituale, fiecare promiţând o noutate şi devenind ofensive... La un infinit de doctrine este firesc să existe un infinit de confuzii, aşa cum într-o multitudine de morale, nu mai există nici o morală!

Echilibrarea psihică are însă şi o definiţie, exprimată cât se poate de clar: „regruparea psihică a mai multor persoane permite un câmp unificat în aceeaşi direcţie"! Doamne, cum ar arăta acest câmp în care fiecare individ acţionează la fel, funcţionează la fel, gândeşte la fel, se exprimă la fel şi aşa mai departe!...

Doctrina la care ne referim are un sumar tematic impresionant. Desprindem încă un titlu: reglarea energiei vitale, indispensabilă pentru „suportarea impactului invizibil". Avem deci şi promisiunea unui impact, ni se anunţă o legătură lizibilă cu acele puteri inteligente care înlocuiesc cerul sacru cu unul pragmatic. Dar aceste energii nu sunt de capul lor. Şi ele sunt controlate în vederea canalizării lor precise, iar precis aici înseamnă menţinerea continuităţii dirijate între planul pământesc şi cel extraterestru, în esenţă, raportul dintre substanţă şi conştiinţă...

Altă temă dragă acestei doctrine noi este „purificarea fizică". Se apelează la tradiţiile terapeutice terestre, agreate probabil şi de extratereştri. Regim curat, vegetarian, regăsirea dinamismului şi a supleţei corpului (lucruri cunoscute şi pe Pământ), realizarea unei „transparenţe a substanţei". Cu asta se pare că intrăm de fapt în universul cu patru dimensiuni, unde materia se depreciază şi-i ia locul substanţa spirituală care suplineşte orice „amintire" a corpului fizic vulnerabil şi păcătos!

Alt aspect al doctrinei este numit „integrarea socială", dar din punctul de vedere al acestei doctrine nu este vorba de caracterul istoric al integrării sociale, ci de favorizarea unor întâlniri cu inteligenţe nepământene, conlucrării cu ele, în confirmarea unei colaborări durabile, cu scopul des amintit aici, al purificării fiinţei umane din toate punctele de vedere. Alt înscris este „stabilizarea materială", acesta părând mai aproape de interesele noastre pământeşti, fie şi doctrinare. Prin stabilizarea materială se tinde la crearea unui mediu racordat la Cosmos. Deci rămânem, se vede, într-un climat material şi energetic, iar noi, pământenii, trebuie să avem puterea de a transforma materia, de a o adapta şi restructura prin energiile spirituale, singurele care pot opera asupra substanţei...

La urma-urmelor, omul inteligent visează o lume perfectă. Iar astfel de doctrine visează utopii...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Sunt fenomenele Psi reproductibile?

„Nu vreau să mă ciocnesc de mesajele care provin de la oameni pe care nu-i cunosc şi pe care s-ar putea să nu doresc niciodată să-i cunosc." Dr. David Rogers este extrem de tranşant în poziţia pe care o adoptă. Pentru el esenţial este studiul, multiplicarea lecturilor şi aprofundarea faptelor, a teoriilor, a desfăşurării fenomenelor. Bănuiala sa este că majoritatea experimentatorilor manifestă de fapt o anume teamă în faţa manifestărilor Psi în stare brută şi ca atare preferă abordarea lor într-o manieră mai „intelectuală", mai „detaşată". În acelaşi timp, decizia sa este ca să se folosească de ele, de fenomenele Psi, în momentul şi pe măsura înţelegerii semnificaţiei şi a convingerii în utilitatea cunoaşterii lor.

El este de părere că, experimentatorii nu realizează importanţa influenţei lor asupra subiecţilor, poziţie provocată de o anume rezervă, de o neîncredere în fenomenele pe care le studiază. Dr. Rogers vorbeşte despre o adevărată obsesie a parapsihologilor pentru „repetitivitatea" experienţelor, „reproductibilitatea", pentru a folosi termenul uzual din fizică, de exemplu. Adică, orice experienţă trebuie să poată fi repetată, cu rezultate identice. Şi aici se manifestă o deosebire esenţială între psihologie şi parapsihologie. Dacă în psihologie repetitivitatea nu are loc, nu se va vorbi imediat de contrafacere sau de fraudă, ci mai curând de modificarea contextului socio-psihologic în care s-a desfăşurat (s-a repetat) experienţa sau de modificări pe parcursul desfăşurării ei. În parapsihologie însă, atât autorii experienţei, cât şi incredulii sau mai ales detractorii vor pune imediat în discuţie însăşi legitimitatea rezultatului sau, dacă este cazul, a descoperirii! Un tip de exigenţă care nu se întâlneşte practic în nici o altă ştiinţă!

Şi aici poate că ar mai trebui făcut un comentariu, pornind de la o afirmaţie a unui biolog, de data aceasta, Peter Lachmann, de la Universitatea Oxford, făcută recent în cadrul unei conferinţe prezentate la Bucureşti. Prof. Lachmann sublinia faptul că doar istoria are de a face cu fenomene, cu evenimente *unice;* ştiinţa are un caracter eminamente *statistic* şi aceasta este cauza pentru care se impune drept criteriu de apreciere a corectitudinii efectuării unui experiment, tocmai reproductibilitatea.

Dar: pentru a cere repetitivitate, pentru a recurge la termenul folosit de Dr. Rogers, pentru a cere ca la repetarea experienţei să obţinem acelaşi rezultat, este necesar în primul rând să putem asigura aceleaşi condiţii de desfăşurare a experienţei respective! Ceea ce este practic imposibil, nu doar pentru că starea minţii subiectului este greu de presupus că poate fi repetată, dar nici mulţi dintre parametrii de control nu mai sunt aceiaşi, în primul rând timpul! El observă că parapsihologia pare să-şi fixeze o scară a valorilor mult mai strictă decât orice altă ştiinţă, în aprecierea rezultatelor. Să fie aceasta doar pentru că aici avem de-a face cu fenomene Psi?

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

CAZUL STRIEBER NU E SIMPLU DE RESPINS

Scriitorul Whitley Strieber a fost aparent răpit de două ori la sfârşitul anului 1985. Ulterior, el îşi va aminti că a trecut prin astfel de întâmplări încă din copilărie, în 1947, când era în casa bunicilor din San Antonio (Texas), apoi în 1951, 1954 şi 1957. Ajunge la incomoda concluzie că fusese „marcat" şi urmărit mai mult sau mai puţin discret, întreaga sa viaţă... De altfel, răpirile vor continua şi după 1988.

Confirmări indirecte

La întâmplările bizare din 5 octombrie 1985 fuseseră de faţă, pe lângă soţie şi copil, şi doi prieteni. Interogarea lor a confirmat ipoteza realităţii fenomenelor stranii: a luminii, a zgomotelor etc. Whitley o convinge pe soţia sa, Anne, să se supună şi ea unei regresii hipnotice, cu un alt psihiatru – Dr.Robert Naiman. Nu au reieşit elemente care să sugereze că ea ar fi fost răpită vreodată. Anne şi-a amintit totuşi că Whitley dispare uneori noaptea din pat, pentru un timp; ea era convinsă că merge să doarmă cu copilul sau că lucrează...

Se rememorează şi o altă întâmplare, din 1982, când un omuleţ alb, înalt cam de un metru, i-a dat târcoale copilului lor în timpul nopţii, pocnindu-l cu pumnul în stomac şi speriindu-l îngrozitor. Informaţiile au fost confirmate chiar de copil, care, atunci când a fost rugat să-şi povestească *visele* cele mai ciudate, a descris detalii ale unor aparente „răpiri". În urma tuturor acestor confruntări, Strieber începe să spere că poate totuşi nu e nebun...

Epilepsie de lob temporal?

Philip J. Klass, probabil cel mai sceptic dintre cercetătorii fenomenului OZN, este convins că rapoartele despre răpiri se datorează unor fenomene naturale, încă insuficient cunoscute, sau chiar unor activităţi omeneşti. După citirea cărţii *Communion*, în care Whitley Strieber îşi descrie experienţele traumatizante prin care a trecut, explicaţia lui Klass a fost că nu se îndoieşte că autorul este sincer în istorisirile sale, atâta doar că probabil nu este pe deplin sănătos, sugerând că ar avea o epilepsie localizată în lobul temporal, boală care produce halucinaţii. Evident, Klass nu a fost singurul care a avansat astfel de ipoteze.

Drept urmare, dacă în *Communion* a fost reprodus certificatul medical prin care psihiatrul Dr.Donald F.Klein constată că Strieber nu suferă de nici un fel de boli psihice, ca de altfel şi certificatul de la detectorul de minciuni, cu evaluarea răspunsurilor date la un lung şir de întrebări, în următoarea sa carte, *Transformation,* Whitley Strieber aduce noi dovezi în acelaşi sens.

Examinat medical şi cu detectorul de minciuni

Cartea sa, *Communion,* îi adusese lui Strieber numeroase invitaţii pentru a vorbi în public. Înainte de o astfel de invitaţie, la compania britanică BBC, el a mai trecut o dată testul cu detectorul de minciuni la *Polygraph Security Services* din Londra, la cererea şi pe spezele BBC. În plus, a fost testată casa în care s-au petrecut evenimentele, pentru eventuale substanţe poluante, potenţial halucinogene, în apă, aer etc., cu răspuns negativ.

În 6 decembrie 1986, Whitley a fost examinat cu electroencefalograful, pentru depistarea unei eventuale epilepsii de lob temporal, folosindu-se inclusiv electrozi nazofaringieni şi somn indus. Testul a fost repetat de mai multe ori, de fiecare dată cu răspuns negativ. La un alt spital, Whitley a fost supus unor examinări cu tomograful axial computerizat şi cu scanerul cu rezonanţă magnetică. Acesta din urmă este capabil să producă imagini deosebit de fine. Toate rezultatele au fost normale, cu excepţia unor aşa-zise „obiecte strălucitoare necunoscute", evidenţiate în substanţa albă din lobii frontali, bilateral, ca şi în regiunea temporo-parietală stângă. Astfel de puncte sunt semnalate uneori în creierul persoanelor normale, fiind atribuite unor mici scleroze, traume, cicatrici cauzate de paraziţi etc. În cazul lui Strieber, aceste explicaţii au fost, pe rând, excluse. Să fie implanturi? Rezoluţia aparatelor actuale este insuficientă să se poată răspunde ferm la o astfel de întrebare.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/4

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

EPIMENIDE, vindecător miraculos

Unul dintre cele mai interesante personaje ale Greciei antice (din punct de vedere parapsihologic) a fost înţeleptul Epimenide, trăitor în secolul VI î.Ch. şi originar din Cnosos (Creta). Dacă multor bărbaţi remarcabili ai Eladei li se spunea cu adâncă preţuire „cel iubit de zei", în cazul lui Epimenide semnificaţia sintagmei are conotaţii neobişnuite.

Înţeleptul din Cnosos a zăcut în comă aproape cincizeci şi şapte de ani, într-o grotă unde nu l-a găsit nimeni. Coincidenţă sau nu, după această îndelungată perioadă el a început să audă voci, în special ale nimfelor, care îl sfătuiau în tot felul de privinţe. Se pare că aceste claraudiţii i-au folosit pentru extraordinarele lui cunoştinţe privind plantele medicinale. Epimenide ar putea fi considerat ca fiind unul dintre primii filosofi care au promovat ceea ce astăzi numim alimentaţie naturistă. Poate că acesta a fost secretul longevităţii lui; mai multe surse indică faptul că ar fi trăit 157 de ani, poate chiar mai mult! Aceleaşi claraudiţii l-au transformat într-un excelent prezicător – cu sau fără ajutorul zeilor cărora le aducea jertfe în templu.

Manifestările ciudate ale lui Epimenide, deşi povestite uşor anecdotic de către Diogene Laertios, ne evidenţiază şi puterile de vindecător miraculos ale acestuia. În toiul unei epidemii de ciumă, izbucnită la Atena, filosoful din Cnosos a găsit mijloace „magice" de a curma suferinţele oamenilor. Secretul stingerii flagelului a rămas intact, simplele relatări despre sacrificarea unor oi nefiind convingătoare în acest sens. Atributul „cel iubit de zei" este, în aceste circumstanţe, meritat. Cei care îl cunoşteau erau uimiţi de capacitatea lui extraordinară de a dialoga cu divinităţile. Din acest motiv, el însuşi a ridicat un templu la Atena, devenind un „curet" (cel care aude voci din cer) foarte respectat. Se pare că pe baza „dialogurilor" sale cu anumite zeităţi a reuşit să prezică evenimente istorice foarte importante, legate, în primul rând, de conflictele spartanilor cu arcadienii.

Spectaculoasele însuşiri parapsihologice ale lui Epimenide i-au determinat pe contemporanii săi să-l venereze. Vârsta foarte înaintată (biblică, s-ar putea spune) la care a murit este ea însăşi un miracol; în ultimii ani ai vieţii ajunsese chiar să i se aducă jertfe, ca unui zeu aflat printre oameni.

PAUL IOAN

De ce suntem prizonierii Sistemului Solar?

ANTIMATERIA

o fata morgana printre stele

Atracţia fructului oprit...

...Astfel ar putea fi caracterizate strădaniile fizicienilor care se ocupă cu găsirea tehnologiilor de obţinere şi stocare a antimateriei. De ce? Pentru că însuşi prefixul „anti" ne spune tuturor, specialişti sau nu, că avem de-a face cu o entitate fizică total opusă celei firesti, în care existăm (viul şi neviul Universului) şi cu care nu poate coabita. Materia şi antimateria se anihilează reciproc, iar toate instalaţiile în care ne propunem s-o generăm şi s-o captăm sunt făcute din materie.

Antimaterie (adică antiparticulă şi/sau antiatom) este un termen stabilit prin teoria mecanicii cuantice relativiste a interacţiunii particulelor. În anul 1930 a fost prevăzută teoretic existenţa antielectronului (sau pozitronului), iar în 1932 a fost confirmată existenţa acesteia. În 1955 a fost descoperit antiprotonul. Toate aceste particule subatomice au aceleaşi proprietăţi ca şi cele „naturale", dar au sarcină electrică opusă – de unde şi prefixul „anti". Tocmai această însuşire constituie atracţia (am putea spune, fără greş, provocarea) irezistibilă pentru fabricarea „combustibilului intergalactic", întrucât energia generată de ciocnirea particulă-antiparticulă este de 30 de milioane de ori mai mare decât cea a reacţiei obişnuite, de referinţă, între hidrogen şi oxigen. Fisiunea nucleară (spargerea unui nucleu de uraniu, o banalitate în lumea contemporană) degajă doar de 30 de mii de ori mai multă energie decât reacţia de referinţă, iar fuziunea atomică (obţinerea unui atom mai greu din asocierea forţată a unor atomi mai uşori), un vis neîmplinit nici acum, degajă de 200 de mii de ori mai multă energie decât reacţia de referinţă...

Chiar şi din această succintă şi poate obositoare comparaţie, ne putem da seama ce avantaje ar avea un vehicul spaţial funcţionând pe baza violentei reacţii materie-antimaterie. Statisticienii domeniului ne dau şi o altă imagine elocventă a acestui atu: *doar 9 kilograme de astfel de carburant ar putea accelera o masă de nivelul tonelor sau zecilor de tone (cât are o rachetă spaţială) până la o viteză reprezentând o zecime din viteza luminii! Astăzi, combustibilul folosit de rachete asigură o viteză mai mică decât a suta mia parte din viteza lumii.* Diferenţă colosală, avantaje de netăgăduit. Dar dezavantajele?

Nouă miliarde de ani pentru preparare

Cele 9 kilograme pomenite mai sus ar putea fi produse, la nivelul actual al cunoştinţelor tehnologice de obţinere şi stocare a antimateriei, într-o perioadă de două ori mai îndelungată decât însăşi existenţa presupusă a planetei noastre adică în aproximativ 9 miliarde de ani. Şi asta, pentru că ritmul anual de fabricaţie nu s-ar putea ridica la mai mult de o milionime de gram. Fără a intra în detalii fizice, amintim că principalele obstacole sunt legate de nefireasca coexistenţă a particulelor şi antiparticulelor în mediul de fabricaţie (superacceleratoare); antiprotonii obţinuţi prin ciocniri violente de elemente subatomice trebuie „calmaţi" (sau încetiniţi, având o energie de formare uriaşă), direcţionaţi în câmp magnetic şi depozitaţi astfel încât să poată fi „încapsulaţi" într-o incintă în care se evită reacţiile necontrolate, inclusiv cu pereţii dispozitivelor respective. Toate aceste precauţii scad enorm randamentul şi aşa se ajunge, deocamdată, la cantităţi infime de antimaterie, cu eforturi tehnologice extrem de costisitoare şi în intervale foarte lungi.

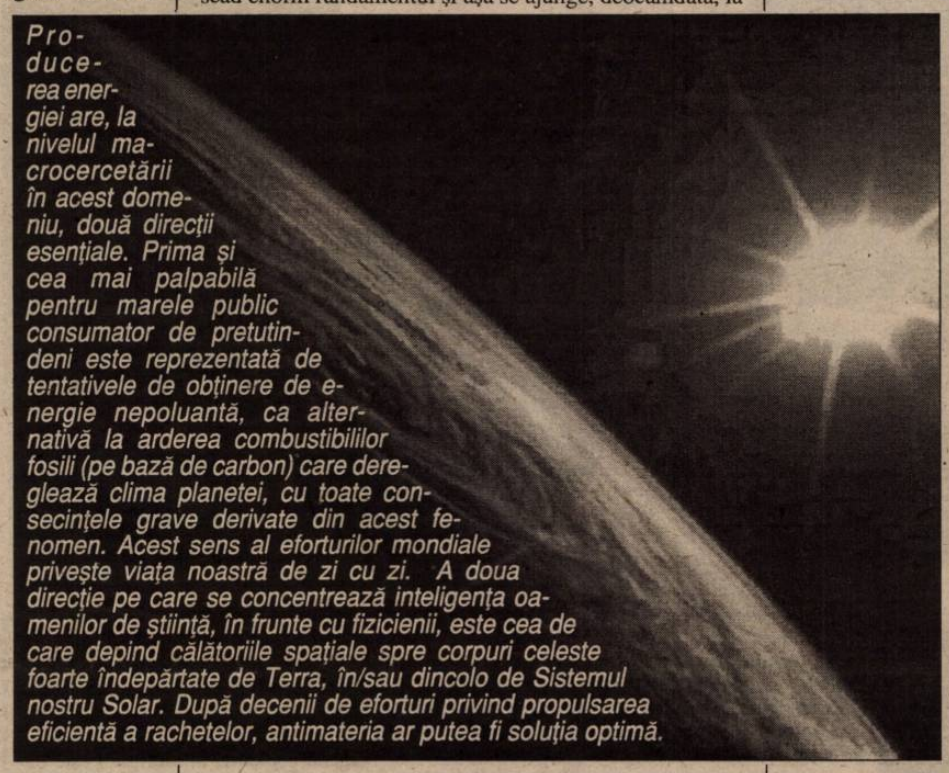

Producerea energiei are, la nivelul macrocercetării în acest domeniu, două direcţii esenţiale. Prima şi cea mai palpabilă pentru marele public consumator de pretutindeni este reprezentată de tentativele de obţinere de energie nepoluantă, ca alternativă la arderea combustibililor fosili (pe bază de carbon) care dereglează clima planetei, cu toate consecinţele grave derivate din acest fenomen. Acest sens al eforturilor mondiale priveşte viaţa noastră de zi cu zi. A doua direcţie pe care se concentrează inteligenţa oamenilor de ştiinţă, în frunte cu fizicienii, este cea de care depind călătoriile spaţiale spre corpuri celeste foarte îndepărtate de Terra, în/sau dincolo de Sistemul nostru Solar. După decenii de eforturi privind propulsarea eficientă a rachetelor, antimateria ar putea fi soluţia optimă.

Suntem, deci, condamnaţi să rămânem prizonieri în Sistemul nostru Solar? O călătorie până spre Marte, în condiţiile actuale, ar dura trei ani. Deja sunt mari probleme în aprecierea suportabilităţii de către om a unui astfel de voiaj, deci a te gândi la o evadare umană, dincolo de Marte, de Saturn sau Pluto, pare de domeniul utopiei... Chiar aşa să fie? Primul an al secolului XXI (în luna iulie) ne-a adus, totuşi, o realizare încurajatoare în acest sens. La CERN (Centrul European de Cercetări Nucleare) a fost pusă la punct prima „fabrică de antimaterie" din lume. Marea noutate constă în faptul că s-a reuşit ca toate etapele tehnologice să fie grupate în aceeaşi incintă, şi nu separat, ca până acum.

În cel mai strict secret, în unele laboratoare ale lumii se încearcă şi varianta bombardării atomului de uraniu cu antiprotoni. Fiecare coliziune generează o energie echivalentă cu explozia a 15 tone de TNT (trinitrotoluen), iar imaginea „poetică" a folosirii unui astfel de carburant este următoarea: am putea ajunge pe Pluto în câteva zile!

Opinia majoritară a specialiştilor de la NASA este sceptică. Pragmatici şi realişti, fizicienii americani spun că, în condiţiile stocării unei suficiente cantităţi de antiprotoni, la propulsie apar două obstacole încă insurmontabile: temperatura degajată în reacţie ar topi orice material metalic cunoscut până-n prezent; apoi, având în vedere că racheta se deplasează după principiul acţiune-reacţiune, însăşi masa navei cosmice ar trebui să fie gigantică pentru ca efectul reacţiei să fie eficient. Şi nu în ultimul rând, la nivelul vitezelor apropiate de viteza luminii, calculele trebuie să ia în seamă relativitatea einsteiniană, unde masa creşte o dată cu viteza. Actualmente, calculele călătoriilor extraterestre se bazează tot pe fizica newtoniană.

Iată de ce antimateria, „combustibil intergalactic", este, deocamdată, o fata morgana. Ne vom mulţumi mult timp să deslusim ce se întâmplă în Univers, doar prin semnale electromagnetice sosite la noi după nenumăraţi ani-lumină. Identificarea eventualelor forme de viaţă dincolo de Sistemul nostru Solar rămâne numai la „îndemâna" radiotelescoapelor. Dar oamenilor de ştiinţă le este interzis pesimismul. Antimateria rămâne una din marile provocări ale secolului şi mileniului care abia au mijit de sub cortina calendarelor.

Energia imposibilului

Nimeni, de când Gamow, Alpher şi Herman au pus în circulaţie teoria Big Bang-ului (anii'40), n-a putut explica de ce în Univers nu există (detectabilă) antimaterie. Explozia particulei primordiale, holonul (care îngloba întreaga materie şi energie a Universului, descătuşate treptat), nu a condus la o *simetrie* a numărului de particule şi antiparticule. Dacă ar fi fost aşa, cele două entităţi s-ar fi anihilat reciproc, cu formare de fotoni şi *nimic* din ceea ce există astăzi în neantul cosmic n-ar fi trebuit să supravieţuiască. Dar în loc de *nimic*, există materie (cea detectabilă) şi materie neagră (nedetectabilă, neradiantă, sau masa neagră a Universului). Asta înseamnă că acea naştere fabuloasă a fost una *asimetrică*, „puii" particulei originare reprezentând preferenţial materie şi nu antimaterie. Acesta a fost sensul „firesc" al evenimentelor astrofizice din maternitatea Cosmosului cognoscibil. Iar Isaac Asimov, precaut cu acest „spectacol" la care n-a asistat nimeni, nu exclude şi un Univers paralel, format din Big Bang-ul unui antiholon, în care se lăfăie antimaterie, iar existenţa materiei este improbabilă fizic.

Cu alte cuvinte, ceea ce omul a început în secolul XX şi se va ambiţiona să continue în veacul XXI, adică obţinerea, stocarea şi exploatarea antiparticulelor, este o tentativă contrară naturii, comparabilă cu încercarea de a face un râu să curgă la deal, sfidând capcana gravitaţiei. Dar, dacă vom reuşi să generăm şi să îmblânzim antimaterie, atunci se va produce, credem noi, Big-bang-ul inteligenţei umane.

PAUL IOAN

Foc asupra tornadelor

- *Peste 1000 de tornade se abat anual asupra Statelor Unite ale Americii.*
- *Pierderile materiale dar şi umane (peste 100 de victime) sunt uriaşe.*
- *În 1925 o tornadă a străbătut statele Missouri, Illinois şi Indiana, lăsând în urmă 700 de morţi şi peste 7000 de răniţi.*
- *În 1974 au avut loc 144 de tornade, în 48 de ore, în 13 state americane, soldate cu 330 de morţi şi 5000 de răniţi.*
- *Aceşti monştri climatici care se formează în urma întâlnirii maselor de aer cald şi greu din Golful Mexic, cu cele reci din Munţii Stâncoşi, se află în atenţia specialiştilor.*
- *Un tun cu microunde şi un satelit, faţă în faţă cu tornadele ucigaşe.*
- *Un proiect ambiţios care ar putea distruge aceste aspiratoare infernale.*
- *Primele teste, peste cinci ani.*

Ne aflăm în Texas. Aerul e cald şi umed, ca în fiecare vară, în această regiune. Nori de furtună încep să se formeze. În scurt timp, confruntarea dintre masele de aer rece din înălţimi şi cele calde, de joasă înălţime, va da naştere unor tornade. În faţa acestei situaţii, de la primele semne ale furtunii, un satelit aflat pe orbită în ionosferă, este activat. Acest spărgător de tornade echipat cu reactoare ce funcţionează pe bază de energie solară, se pune în mişcare. Ţeava unui tun instalat pe satelit este orientată în direcţia zonei critice. Sub el, la o distanţă de 80 de km, se formează o tornadă. O tornadă de mărime medie, cu un diametru de 50 de metri, care se pune lent în mişcare, gata să devoreze progresiv arbori, case, animale sau chiar oameni, pe care îi va azvârli cu o forţă incredibilă pe o distanţă care poate depăşi chiar un kilometru. După ce şi-a fixat prada, satelitul deschide focul, descărcând 100000 de megawaţi, sub formă de microunde, asupra tornadei. În urma şocului, coloana fluidă începe să se clatine, să tremure, făcându-se tot mai mică, înainte de a dispărea. În acest timp, satelitul se repoziţionează, pentru a ataca o nouă ţintă. Acest scenariu este rodul unui proiect al specialistului american Bernard Eastlund, proiect realizat în ultimii 15 ani şi supervizat de NASA. Unii specialişti apreciază că este cel puţin imprudent să se deregleze aceste mecanisme, oricât de devastatoare ar fi, întrucât ele joacă un rol capital în reglarea fluxurilor de aer care se schimbă în permanenţă la suprafaţa planetei. Un proiect riscant, aşadar, care va fi totuşi pus în aplicare, experimental, peste cinci ani. Sistemul ar putea deveni operaţional doar peste 15 ani.

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

ANUL EURO

Cu cât drumurile mele ies din marile oraşe şi se îndreaptă spre mediul rural, cu atât stima mea pentru revista de faţă creşte. De ce? Pentru că, aproape inevitabil, „bunicuţa" publicaţiilor româneşti de ştiinţă, care este „Magazin", se găseşte în casele intelectualilor de la ţară: inginerul agronom şi zootehnistul, doctorul, profesorul şi învăţătorul, medicul veterinar – elita solidă a satului românesc are, caută, cere informaţie prin prestigioasa publicaţie sus-amintită. De aceea, am găsit un ton special pentru această „Anatomie a secundei", pe care o realizez de ani buni, alegând subiecte şi teme care mi se păreau potrivite mediului de cititori, în chiar clipa când îmi aşezam gândurile în pagină.

V-am vorbit, de aceea, despre isprăvi din fizică şi social, din astronomie şi finanţe, din genetică şi politic, din electronică şi istorie. Astăzi vă voi spune câteva cuvinte despre... numismatică, adică despre monede. Şi nu despre monede trecute, ci despre viitorii bani ai Europei, pentru, sper eu, veacurile şi mileniile care urmează.

Aşadar, ***euro,*** lansat pe piaţa europeană la începutul anului, a fost primit fără dureri de europenii din 12 ţări – Franţa, Austria, Germania, Italia, Portugalia, Spania, Grecia, Luxemburg, Belgia, Olanda, Finlanda şi Irlanda – 300 de milioane de cetăţeni ai bătrânului continent fiind utilizatorii din viitor ai banului *euro*. Adică ai unor monede (aliaj din cupru + aluminiu + zinc + staniu) şi bancnote foarte bine securizate, având un filigram special, un fir metalic încorporat, o hologramă şi fiind tipărite cu o cerneală magnetică, de culori diferite, când sunt privite în lumină, în unghiuri diferite. „Averea" de astăzi a „ţărilor euro", PIB-ul european, cum s-ar spune: 660.000.000.000 euro, în metal şi hârtie, adică echivalentul a 538 miliarde de dolari SUA.

Ce s-a câştigat prin dispariţia francilor, mărcilor, guldenilor, drahmelor, pesetelor, escuzilor, lirelor, şilingilor? În primul rând a dispărut, efectiv, specula de monedă. La fel, comisionul de schimb valutar, între cele 12 ţări. Circulaţia în bănci s-a simplificat, micşorându-se drumul spre „monedele electronice", adică spre circulaţia banilor prin transfer informatic, pe calculator – susţinându-se astfel nevoia de „lichid", de bani peşin şi, implicit, marginalizarea hoţilor de buzunare (căci ce poţi să furi de pe Internet şi din circuite cu biţi, deci cu unităţi de informaţie, imateriale?).

Dar, mai ales, se câştigă sentimentul de apartenenţă la un spaţiu comun, care nu este altul decât leagănul actualei civilizaţii şi în care oamenii, de naţionalităţi şi etnii diferite, pot fi cetăţeni ai aceleiaşi entităţi, fie că se va numi federaţie, fie uniune de state-naţiune.

Acceptată, spre surpriza plăcută a finanţiştilor, cu un entuziasm debordant, de către milioanele de europeni, în acest al doilea an al Mileniului III, moneda *euro* demonstrează că „Ţara Europa" din viitor este gata să se împlinească.

ALEXANDRU MIRONOV

Scurt tratat de chirologie 7

Ce «spun»... UNGHIILE

Există o certă corespondenţă, ne asigură specialiştii francezi Marc Angel şi dr. Denis Lamboley, între forma unghiilor şi tipurile de personalitate.

Persoanele cu unghii lungi sunt idealiste, sensibile, calme şi discrete. Acestea analizează orice situaţie cu atenţie, înainte de a face o alegere. Suntem în faţa unor persoane ponderate, ce dispun de arta unui discernământ ridicat. O unghie lungă şi foarte lată ne dezvăluie un egoist.

Nervozitatea şi anxietatea sunt dominantele temperamentului celor cu unghii scurte. Personalităţi violente, au gustul contradicţiei şi al provocării, dar sunt caractere oneste şi decise. O unghie foarte scurtă dezvăluie o natură impresionabilă, care îşi ascunde emotivitatea în spatele unor gesturi neaşteptate.

Unghiile înguste traduc o foarte mare timiditate. Suntem în faţa unor persoane puternice, dar cu resurse nervoase insuficiente. O unghie excesiv de îngustă denotă o foarte mare anxietate.

Cei cu unghii late sunt caractere determinate, care-şi ascultă intuiţia şi ştiu să se impună. Ei servesc propria cauză şi se hrănesc cu ambiţii mari. Le plac călătoriile, au gustul aventurii şi al experienţelor noi.

Unghia de forma unei migdale, a persoanelor aristocrate, dezvăluie o personalitate rafinată şi generoasă. Au darul de a întreţine un climat armonios în jurul lor. Sunt pasionaţi de artă.

Cei cu unghii pătrate sunt persoane rezervate, în aparenţă neînsemnate, care preferă să se îngrijească singure de căminul lor. Unghia pătrată este unghia tehnicienilor, a informaticienilor, a celor obişnuiţi mai mult cu cifrele.

Reflecţii psihologice

Culoarea şi personalitatea

Culoarea, una dintre marile bucurii ale vieţii, are şi darul de a transmite emoţii şi induce stări deosebite. Este dătătoare de energie pozitivă şi de bună dispoziţie, sau, dimpotrivă, irită, agită, enervează. Studii extrem de laborioase au demonstrat faptul că o anumită culoare poate stimula concentrarea, activitatea profesională, poate grăbi vindecarea sau, dacă este prost aleasă, poate cauza nevroze grave. Dacă importanţa culorilor ce ne înconjoară a fost demonstrată, psihologii susţin, de asemenea, că preferinţa pentru anumite culori trădează elemente de personalitate. Astfel, dacă preferinţele dv. se îndreaptă spre cea mai puternică dintre toate culorile, spre roşu, înseamnă că vă stăpânesc o poftă de viaţă, o energie şi o căldură sufletească deosebite. În aceste condiţii, este o culoare ideală pentru sufragerie, iar oaspeţii dv. vor percepe corect confortul spaţiului şi ospitalitatea gazdei. Persoanele care preferă roşul sunt, din punct de vedere profesional, competitive, îndrăzneţe, uneori chiar agresive. Aceşti oameni sunt pasionali şi sangvini. Vor să aibă totul de la viaţă, rapid. Sunt extrovertiţi, nu sunt deloc răbdători şi resping rutina. Încearcă să îşi impună mereu propria opinie, dar nu le place agresivitatea. În schimb, cei care detestă roşul sunt persoane uşor iritabile, mereu irascibile.

Alte detalii despre alegerea culorilor ce ne înconjoară, săptămâna viitoare.

Cu gândul la PRIMĂVARĂ

Şi în această primăvară, vor fi apreciate vestele, bluzoanele, mantourile din piele. Aspectul rafinat conferă o notă în plus de eleganţă, chiar şi celor mai simple ţinute. Noutatea o reprezintă paleta coloristică: verde-oliv, deloc strident, rozfanat, grena sunt câteva sugestii.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Din nou vă oferim câteva reţete apetisante sugerate de doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Ardei umpluţi cu ficat

5 gogoşari, 200 g ficat, 200 g orez, 100 g caşcaval, o ceapă roşie, 3 linguri pastă de roşii, sare, piper, maghiran, 1 linguriţă făină, 1 cubuleţ de supă concentrată, pătrunjel verde, ulei.

Se fierbe orezul în apa sărată. Ficatul se călească în ulei încins, se scoate, se răceşte, se taie în cubuleţe, se călească ceapa în ulei, ficatul se amestecă cu măghiranul, se sărează şi se piperează. Ardeii se taie în două şi se umplu cu amestecul de mai sus. La uleiul rămas se mai adaugă 2 linguri de ulei, se încinge, se adaugă pastă de roşii, se fierbe, se presară făina, se adaugă 350 ml apă şi cubuleţul de supă concentrată. În sos se pun ardeii, se călesc până se înmoaie. După ce este gata, se serveşte cu orez şi ornat cu pătrunjel verde.

Sarmale false (reţetă pentru o porţie)

125 g ceapă, 65 g orez, 60 ml ulei, 80 g foi de viţă, mărar, pătrunjel, lămâie, apă, stafide, sare.

Rumenim puţin ceapa în ulei. O luăm de pe foc şi punem orezul (curăţat şi spălat), mărarul şi pătrunjelul (tocate mărunt), puţine stafide mici, sare şi zeama de lămâie. Fierbem foile de viţă. Apoi, cu umplutura de mai sus facem sarmale în foi de viţă. Aşezăm sarmalele într-o cratiţă, turnăm restul uleiului şi adăugăm apă. Lăsăm să fiarbă la foc domol. Se servesc reci, cu felii de lămâie aranjate pe marginea farfuriei. Această mâncare este din bucătăria grecească.

Pui Marengo (reţetă pentru o porţie)

1/2 pui, 3 ciuperci, 1/2 ceapă, 1 lingură de ulei, făină pentru pane, 1 gălbenuş de ou, 1 lingură de bulion, 1/4 pahar bulion de carne, 50 g carne, 2 bucăţi creste de cocoş, sare, piper.

Se curăţă puiul şi se pune la fiert în bulion clocotit. După ce s-a fiert, se porţionează după dorinţă. Se presară fiecare bucată cu sare şi piper, se bate uşor şi se face pane. Într-un vas se călească ceapa. Când începe să se rumenească, se pun bucăţile de pui şi se călesc până capătă o culoare aurie, dar fără a fi complet gata. Se pun bucăţile de pui într-o cratiţă mai mare, se adaugă ciupercile tăiate mărunt, se toarnă bulion de carne şi sosul tomat pregătit în acelaşi ulei în care am prăjit puiul. Acoperim cratiţa şi lăsăm să fiarbă înăbuşit, stropind des carnea cu sosul. Peste 20 de minute punem friptura într-o farfurie adâncă. Garnituri: cartofi, pregătiţi după preferinţă, garnituri de aluat etc.

...În unt

Curăţăm cartofii fierţi în coajă, îi tăiem în felii subţiri şi-i prăjim în unt până se rumenesc. Ca să nu se sfărâme, după ce curăţăm cartofii îi lăsăm să se răcească, apoi îi tăiem.

Afecţiuni ORL

Să fie bine de ştiut

AMIGDALITA sau angina presupune inflamaţia şi infecţia amigdalelor. Acestea sunt aşezate la trecerea din cavitatea bucală în faringe, fac parte din sistemul limfatic şi au ca rol principal oprirea trecerii agenţilor patogeni în organism, precum şi stimularea sistemului imunitar.

Se descriu două tipuri de îmbolnăviri de amigdalită; una de origine virală şi alta bacteriană. Aceasta din urmă poate fi cauzată de stafilococ, pneumococ şi streptococ.

Copilul bolnav de amigdalită face febră, are dureri de cap şi la înghiţire, alimentându-se, în acest caz, defectuos. Privit prin gura larg deschisă, interiorul gâtului său este roşu-alb, acoperit de zone care trec spre gri-cenuşiu, către amigdale. În cazul în care amigdalita este cauzată de streptococul A, poate avea drept complicaţii declanşarea reumatismului cronic, cardiac precum şi atingerea rinichilor. Ca tratament, specialiştii, medicii pediatri prescriu antibiotice, în special penicilină, în paralel, în unele cazuri, cu antiinflamatoare, precum paracetamol, pentru scăderea febrei.

Se indică reducerea chirurgicală a amigdalelor, numai în două situaţii:

– atunci când inflamarea se repetă des, la intervale scurte, slăbind şi obosind bolnavul;

– când amigdalele devin foarte voluminoase şi se infectează tot atât de des.

Intervenţia chirurgicală se practică la vârstele de 4-5 ani, altfel, amigdalele devenind un permanent focar de infecţie şi pierzându-şi funcţia protectoare pentru sănătate. În primele zile după operaţie, copiii operaţi se simt obosiţi, au dureri în gât. Drept hrană nu le sunt permise decât alimentele lichide şi reci apoi, treptat, crescând cantitatea, li se pot oferi alimente solide şi călduţe. Oricum, micuţul operat de amigdalită va rămâne în pat 8-10 zile.

LARINGITA Inflamarea laringelui este cel mai adesea de origine virală. Laringita este o complicaţie a rino-faringitei.

În raport cu partea de laringe afectată se pot deosebi:

– laringita banală, resimţită mereu ca un hârâit jenant în gât;

– laringita sub-glotică, atunci când este atinsă partea de la bază a laringelui care dă şi o jenă respiratorie;

– mai rară, foarte gravă este epiglotita, care constituie de fapt o infecţie la partea superioară a laringelui, de origine frecvent bacteriană.

Copilul bolnav se trezeşte noaptea agitat, răguşit, vocea sa aduce cu un lătrat şi respiră cu dificultate.

Pentru a avea aer, este obligat să inspire puternic, deasupra claviculelor se formează un fel de gol ca o cruce, narinele sale sunt dilatate prea mult. Cei mai mărişori sunt sfătuiţi să se aşeze pe pat, după care să respire adânc. Dar bolnavii de laringită pot în acelaşi timp să aibă febră crescută şi să transpire mult. Vocea lor devine, aşa cum spuneam, ca un lătrat sau, din contră, înceată şi abia auzită.

Riscul principal al laringitei este calitatea proastă a respiraţiei, care poate pune în pericol însăşi viaţa. Încercaţi să potoliţi modul de respiraţie al bolnavului şi dacă acesta persistă, chemaţi medicul. Aşteptându-l însă, nu culcaţi bolnavul pe pat, lăsaţi-l în poziţie şezând, cu capul uşor înclinat către spate şi cu gura deschisă. Binefăcătoare poate fi şi aspirarea aerului cald ce se degajă deasupra unui vas cu apă clocotită în care a fost pusă o lingură cu flori de muşeţel sau de tei. Bine supravegheat, copilul bolnav va „înghiţi" acest aer binefăcător.

Odată sosit medicul, acesta va hotărî internarea într-un spital pentru copii.

OTITA poate fi de origine virală sau bacteriană, cauzată deci de pneumococ sau de streptococ. Predilect, otita îşi are „clienţii" săi între copiii mai mici de un an. Copilul bolnav plânge, doarme prost, se trezeşte în plină noapte, are febră mare şi, nu rareori, chiar tulburări digestive. La sugari, otita poate trece neobservată şi este descoperită abia la controlul medical. Este inflamată urechea medie, care are tendinţă ascendentă după fiecare răceală. Pe cale sangvină sau pe conductul relativ scurt – trompa lui Eustachio – infecţia urcă din cavitatea naso-faringiniană către urechea medie şi produce o inflamaţie a mucoasei, însoţită de secreţie apoasă ce devine apoi purulentă.

Bolnavul este agitat, refuză mâncarea, plânge de durere. Sugarul îşi agită capul. Copilul mai mare indică locul durerii. La apăsarea cartilagiului de la intrarea în ureche durerea este localizată pe loc. Afecţiunea conductului auditiv poate duce la hipoacuzie.

Atunci când în urma otitei mai persistă o secreţie, medicul ORL-ist, sub lupă, poate face o puncţie pentru eliminarea completă a supuraţiei.

Sunt sensibile la complicaţii organele din vecinătatea urechii bolnave. Secreţia purulentă poate trece în interiorul cranian, cauzând meningită sau abces cerebral. Drept tratament, sunt valabile numai antibioticele prescrise de medic.

Dr. VALERIU MANTA

Dosarele frumuseţii

MASAJUL PROFESIONIST

Înanotimpul rece organismul nostru funcţionează la „cote reduse", ceea ce duce, în unele cazuri, la dizarmonie între cele două aspecte ale metabolismului – asimilaţia şi dezasimilaţia. Prima dintre cele două creează neplăceri pentru o bună parte dintre noi: cântarul „arată urât", ţesutul adipos se accentuează tocmai unde nu dorim, pielea îşi pierde din elasticitate din cauza circulaţiei sangvine care poate fi uneori de tipul „marmeladă".

O cură de masaje efectuată, cu profesionalism şi adaptată la fiecare după necesităţi, corectează aceste tendinţe, punând organismul într-o formă optimă. La nivelul tenului pot apărea chiar mai multe aspecte negative: paloare, îngroşarea tegumentului, uscăciune, grăbirea ridării, uşoare atonii ca urmare a scăderii producţiei de colagen şi elastină. Un „pachet" de masaje faciale poate aduce miracole pe faţa dv. Folosirea unor creme grase cu conţinut de produse apicole, proaspete (fără conservanţi), tehnici de masaj manual adaptate corespunzător, precum şi folosirea unor aparate „deştepte" în completare vă vor face să vă simţiţi într-o „piele nouă".

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 4
Valabil până pe data de: 31 IANUARIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

FARMACIA VERDE A CASEI

Dacă sunteţi adepţi convinşi ai plantelor medicinale şi dacă în locul medicamentelor preferaţi remediile naturale, atunci, din „farmacia casei", nu ar trebui să vă lipsească:

Obligeană – boli de stomac, febră, litiază renală;

Păducel – hipertensiune, migrene, nelinişte;

Păpădie – hemoroizi, ulcer, boli de ficat;

Pătlagină – tuse, răni;

Pedicuţă – crampe musculare, dureri reumatice;

Pelin – lipsa poftei de mâncare, boli de ficat, comprese şi băi pentru infecţii locale;

Roiniţă – tahicardie, nelinişte, greţuri;

Rostopască – boli de ficat, negi;

Rozmarin – boli de inimă, afecţiuni renale;

Salvie – gripă, tuse;

Sunătoare – afecţiuni hepatice, dureri de cap, răni;

Traista ciobanului – hemoragii, boli ale organelor interne;

Urzică – răni, anemie;

Vinariţă – icter, boli ale aparatului urinar.

Plantele pe care le consideraţi necesare în „farmacia verde" a propriei dv. case e bine să fie păstrate în pungi de hârtie, cu etichete inscripţionate cu denumirea speciei şi afecţiunile pentru care este utilizată.

Stabilirea cu exactitate a vârstei menopauzei

Cinci ani. Acesta este termenul pe care o echipă de cercetători olandezi şi l-a fixat pentru a pune la punct o baterie de teste genetice menite să prevadă cu mare exactitate vârsta la care se instalează menopauza. O descoperire care, potrivit opiniei specialiştilor, va însemna un câştig, în primul rând în plan medical (pentru că va oferi posibilitatea depistării disfuncţiilor organismului care generează o menopauză precoce). În al doilea rând, va ajuta femeile să-şi planifice cariera şi viaţa personală (sensibilizându-le pe cele care îşi doresc copii când este prea târziu).

Publicate în revista americană „Human reproduction", rezultatele demersului ştiinţific întreprins până în prezent de echipa condusă de profesorul Jan-Peter de Bruin, de la Universitatea Utrecht, arată că vârsta menopauzei este 85% predeterminată genetic. Termenul de cinci ani pe care cercetătorii şi l-au acordat este necesar investigaţiilor care vizează izolarea genei responsabile de declanşarea menopauzei. Odată identificată, gena ar putea furniza informaţia exactă privind vârsta la care se va instala menopauza în viaţa femeii respective. În prezent, se ştie doar că, în general, menopauza poate surveni între 45 şi 52 de ani.

Biocapsula care furnizează INSULINĂ PE VIAŢĂ

Problema diabeticilor dependenţi de administrarea insulinei pare să-şi găsească şi ea rezolvarea într-un viitor apropiat. Deocamdată, speranţele sunt legate de cea mai nouă realizare a unui inginer de la Universitatea din Illinois care, împreună cu un grup de medici de la National Science Foundation, a creat o biocapsulă destinată să fie implantată în organismul diabeticului şi care are capacitatea de a furniza cantitatea exactă de insulină de care are nevoie bolnavul, de-a lungul întregii vieţi. Cum e posibil aşa ceva? Biocapsula produce în permanenţă insulină datorită unor celule care secretă această substanţă. Celulele respective se hrănesc cu substanţe nutritive din organism şi au capacitatea de a se apăra în faţa atacului celulelor sistemului imunitar (care în mod normal le reperează ca fiind corpi străini şi încearcă să le elimine), fiind protejate de o membrană din silicon microperforat prin care insulina poate traversa către organism, dar prin care celulele imunitare nu pot pătrunde. Teja Desai, inventatorul biocapsulei, susţine că atât timp cât în organism există glucoză, celulele biocapsulei sunt în măsură să producă insulină. Anul acesta, cercetătorii americani au în plan experimentarea, pe loturi reprezentative de diabetici, a acestui procedeu de producere a insulinei pe viaţă.

Unde sunt „ascunse" VITAMINELE...

...şi în ce cantitate un aliment conţine doza zilnică necesară?

A – *100 g gălbenuş, 200 g ton, 250 g rinichi de vacă;*

B1 – *200 g fulgi de ovăz, 150 g jambon, 120 g file de porc, 250 g orez;*

B2 – *500 g spanac, 200 g pate de ficat, 200 g brânză fermentată;*

B3 – *250 g heringi, 500 g mazăre, 200 g carne de vită, 100 g ficat de viţel;*

B6 – *150 g nuci, 250 g fasole, 300 g arahide;*

B12 – *50 g hering sărat, 150 g parmezan (sau caşcaval), 100 g file de porc;*

C – *25 g cătină albă, 200 g portocale, 75 g ardei gras;*

D – *200 g brânză topită, 100 g ton, 50 g hering;*

E – *7,5 g ulei din germeni de grâu, 100 g margarină vegetală, 100 g soia;*

K – *200 g spanac, 100 g arpagic, 100 g varză acră, 200 g conopidă.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

***MARCEL CONSTANTIN** din Bucureşti. Cauzele care duc la formarea calculilor (pietrelor) nu sunt foarte bine cunoscute de ştiinţa*

PIETRE LA RINICHI ŞI LA VEZICA URINARĂ

medicală. Se ştie însă cu certitudine că sunt formaţi din sărurile prezente în urină şi că pot fi întâlniţi la nivelul rinichilor, vezicii urinare, uretrei. În general, sunt compuşi din săruri de urină care cristalizează, cum ar fi oxalatul de calciu, fosfatul de calciu, acidul uric sau cistina. Constituirea calculilor începe, probabil, cu apariţia unor mici plăcuţe la nivelul papilelor renale, care ulterior se desprind, formând nuclee de cristalizare. În jurul acestora se depun sărurile de urină. Depozitarea sărurilor şi apariţia cristalelor sunt mai intense în cazul unor infecţii, a retenţiei de urină sau a urinei cu densitate mare. Alte cauze mai pot fi legate de tratamente îndelungate cu sulfamide, pierderea de fosfor sau ingestia exagerată de calciu, hipervitaminoza D, guta etc. Cauza anumitor calculi este cistinuria, întâlnită mai ales la femei. Consumul de apă potabilă mai dură nu duce la formarea de pietre. Calculii încep să apară cam în al treilea deceniu de viaţă, fiind de trei ori mai frecvenţi la bărbaţi decât la femei. În ceea ce priveşte gravitatea crizei, aceasta variază în funcţie de mărimea şi de locul în care se află calculii. Cei mici şi cu suprafaţă netedă se elimină fără dificultate şi fără a provoca dureri. Există şi calculi mari, ce pot sta ani la rând în bazinet, fără să declanşeze nici un semn de boală. Aceştia se numesc „calculi muţi".

DIAGNOSTICAREA ASTMULUI cu telefonul mobil!

Deşi pare o glumă, rezultatele unei cercetări întreprinse de un grup de specialişti scoţieni, condus de medicul Kenneth Anderson, susţin contrariul. De fapt, cercetătorii au avut nevoie de un telefon mobil şi de un computer; graţie unui montaj ingenios, ei au înregistrat zgomotele respiratorii a 20 de pacienţi, dintre care şapte astmatici, cu vârste cuprinse între 12 şi 61 de ani. Medicii au aplicat microfonul telefonului portabil pe gâtul pacientului, căruia i-au indicat să respire doar pe gură. Zgomotele generate de respiraţie au fost înregistrate, apoi dirijate în computer. Aproape în timp real, specialiştii au putut analiza valorile afişate pe spectrogramele de pe monitorul calculatorului. Dr. Kenneth Anderson susţine că prin această metodă extraordinar de simplă şi neinvazivă, s-ar putea diagnostica şi supraveghea la distanţă (un fel de telemetrie medicală, realizată cu ajutorul serviciului internet de mesagerie vocală) diferite boli respiratorii. În plus, apreciază autorul metodei, tehnica propusă are şi avantajul de a fi foarte economică.

9 argumente în favoarea laptelui

◆ Combate stresul, datorită conţinutului său bogat în calciu, minerale şi vitamine.

◆ Diminuează riscul apariţiei bolilor cardiovasculare (hipertensiune arterială, accident vascular cerebral etc.).

◆ Reduce riscul apariţiei cancerului de colon.

◆ Îmbunătăţeşte digestia, previne constipaţia, scade pericolul de apariţie a ulcerului.

◆ Ameliorează simptomele sindromului premenstrual.

◆ Previne şi combate obezitatea, calciul conţinut având un rol esenţial în reglarea metabolismului.

◆ Înlătură riscul formării pietrelor la rinichi.

◆ Ajută la combaterea insomniei, având un efect calmant asupra sistemului neurovegetativ.

◆ Diminuează riscul apariţiei osteoporozei.

Între vise şi... realităţi

– ...Aşa ar putea fi intitulată rubrica noastră de astăzi, întrucât scrisorile primite se referă, una la o situaţie foarte reală, cealaltă la un caz la fel de important, dar care este legat de, să le spunem, fanteziile noastre din vis, care constituie, în felul lor, o altă realitate. Vă propun astfel să răspundem la început doamnei Flavia, din Bucureşti, în vârstă de 42 de ani, care ne spune că „de la o vreme au început să apară sângerări între menstruaţii. Nu sunt însă însoţite de dureri." Ce să facă, ne întreabă? Care este cauza lor? Trebuie să se prezinte neapărat la doctor?

– Sângerările între menstruaţii pot fi cauzate de infecţii, traumatisme, dar şi de cancer. De aceea, vizita la doctor este obligatorie. Altfel, mai târziu s-ar putea să regretaţi...

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Cea de a doua scrisoare ne soseşte de la doamna Rodica din Galaţi, în vârstă de 37 de ani, şi este una extrem de interesantă pentru problema pe care o ridică. S-o ascultăm: „Sunt căsătorită, am doi copii şi o viaţă de cuplu normală. Problema mea este că din când în când am nişte vise erotice, care ar trebui, în mod normal, să mă facă să roşesc. Ele au existat şi înainte de căsătorie, dar nu ştiu de ce mai persistă acum! Există o explicaţie pentru ceea ce mi se întâmplă? Ar trebui să iau vreo măsură specială?"

– Stimată doamnă, pentru a putea să vă ajutăm cu adevărat, ar fi bine să ajungem să cunoaştem şi să discutăm mai în detaliu aceste vise. De-abia după aceea am putea lua în considerare tratamentul potrivit. În orice caz, există cărţi de tipul „Cum să ne descifrăm visele", unde veţi putea găsi primele indicaţii, care să vă permită să vă formaţi chiar dumneavoastră un prim punct de vedere.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

COMPRIMATE

⇨ Greutatea medie a creierului uman este de 1,345 g.

⇨ *Sistemul nervos central conţine circa 15 miliarde de neuroni, iar lungimea fibrelor nervoase cerebrale depăşeşte de patru ori distanţa de la Pământ la Lună.*

⇨ Din momentul în care organismul uman începe să îmbătrânească, zilnic pierde între 100000 şi 300000 de neuroni, care mor fără a fi înlocuiţi de alţii.

⇨ *Până la vârsta de 60 de ani, fiinţa umană a petrecut aproximativ cinci ani visând în somn.*

⇨ Pielea omului este înzestrată cu un număr inegal de puncte sensibile la durere, atingere, rece, cald. Există 4 milioane de puncte care percep durerea, 1 milion care receptează atingerea, 250000 pentru senzaţia de rece şi 30000 pentru cald.

⇨ *Temperatura pielii nu este aceeaşi în orice zonă a corpului, după cum nici cea a organelor interne nu este identică. De exemplu, temperatura obrajilor este de 20-25 grade C, a tălpilor de 20-22 grade, a abdomenului de 34, a frunţii de 35, a sângelui de 37,5, a ficatului de 38 – 38,5.*

IN CULISELE CAPODOPERELOR

Bachanalii

Sărbătorile nocturne ale zeului roman Bachus – Bachanaliile – au reprezentat pentru Nicolas Poussin (1594-1665, figură marcantă a barocului francez al veacului al XVII-lea) o sursă de inspirație pentru una din cele mai impresionante opere ale sale. Poussin a lucrat aproape doi ani la această pânză (astăzi proprietatea Galeriei Naționale din Londra), între 1631 și 1633, realizând o compoziție dinamică, ale cărei personaje principale sunt bachantele, adică preotesele oficiante ale ceremoniilor orgiastice dedicate roadelor culese din vie și vinului. Dezlănțuirile amoroase și etilice din acele nopți de pomină au determinat Senatul roman să interzică celebrarea Bachanaliilor, în anul 186 î.Ch.

Autorul se abate intenționat de la litera mitului originar, în primul rând prin faptul că delirul petrecăreților nu se desfășoară noaptea, la lumina torțelor, ci în plină zi. Apoi, Poussin aduce în peisajul bucolic un element aparținător mitologiei grecești, și anume statuia zeului Pan. Este vorba de o accentuare voită a „dezmățului" din nopțile Bachanaliilor, căci Pan, divinitate pastorală stranie (având coarne și picioare de țap) era renumit pentru apucăturile pătimașe privind „nonconformismul" tinerelor slujitoare ale nimfele. De altfel, Bachanaliile se desfășurau și la vechii greci, de două ori pe an, și erau dedicate succesiunii anotimpurilor... Capodopera lui Nicolas Poussin scoate în evidență zeilor, care uită, câteva nopți pe an, de orice rigoare comportamentală specifică ascezei și gustă din plin din toate plăcerile vieții omului de rând.

CU OCHII PE HARTĂ

Tokyo cel mai populat oraș al planetei

Prima capitală a statului centralizat japonez a fost Nara, începând din anul 710. Tumultul neîncetat al luptelor șenioriale pentru putere a determinat mutarea centrului politic la Kyoto, în 794, iar din 1868 Tokyo devine orașul suprem, după ceea ce japonezii numesc „Restaurarea Meiji" a împăratului Mutsuhito (1868-1912). Actualul împărat, Akihito (fiul lui Hirohito, cel care a capitulat în 1945, după catastrofele nucleare de la Hiroshima și Nagasaky), descinde din aceeași familie, Japonia fiind monarhie constituțională ereditară. Am amintit succint aceste detalii istorice pentru a înțelege mai bine amestecul uluitor dintre tradiție și modernitate (sub influență occidentală) a marii metropole Tokyo. De asemenea, buddhismul și shintoismul conferă, prin elementele lor clasice respectate deopotrivă de populație, un alt amalgam impresionant, spiritual și arhitectural, celui mai populat oraș al planetei.

În subteran și-n înaltul cerului

Care ar putea fi cele mai remarcabile aspecte ale capitalei Japoniei? Labirintul autostrăzilor suspendate și al căilor ferate care șerpuiesc printre blocuri, la înălțimile etajelor trei sau patru? Oceanul de reclame multicolore, dublat de cel al inscripțiilor sobre, numai în negru și roșu și-n care sunt folosite exclusiv misterioasele ideograme? Templele shintoiste sau buddhiste, fiecare având câte o poveste adevărată care pune în evidență eroismul samurailor sau înțelepciunea și forța șogunilor? Superstițiile incredibile pentru un european, dar care aici sunt respectate cu o religiozitate milenară? De exemplu, din listele de prețuri ale diverselor produse specifice lipsesc cifrele 4 (simbol al morții) și 9 (suferința) – niciodată nu se organizează alegeri la aceste date.

Ocrotite cu sfințenie, parcurile din Tokyo sunt și ele încărcate cu elemente mitologice; unul foarte frecventat este cel patronat de un mistreț, unde fetele vin să-i atingă râtul pentru a avea succes la măritiș... Ei, bine, cred că pentru acest spațiu ar trebui remarcate două elemente nemaiîntâlnite niciunde în lume, și anume imensul oraș subteran și adorația pentru muntele Fuji-san (domnul Fuji).

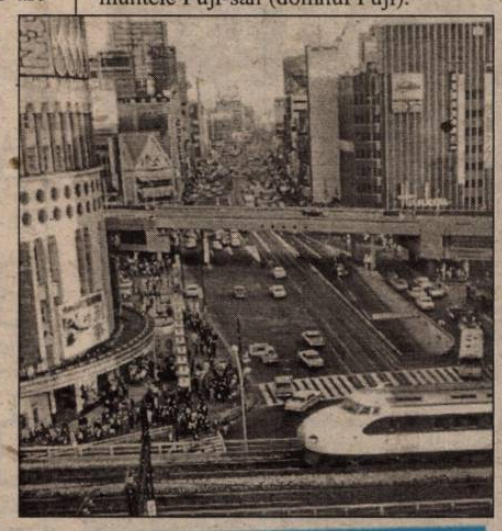

Denumite *cingakai*, cele cincisprezece miniorașe subterane, legate între ele printr-o vastă rețea de străzi și linii de metrou, alcătuiesc o lume aparte. Magazine, restaurante, baruri, locuri de odihnă, muzee, minihoteluri etc., toate au o activitate neîntreruptă, o permanentă lumină „a giorno" și o ventilație perfectă, care îl face pe japonez să uite de poluarea de deasupra. Aici poți petrece oricât timp vrei, refugiindu-te de forfota ametitoare „de afară".

Numai în lunile iulie și august, Tokyo oferă japonezilor posibilitatea de a privi cel mai frumos răsărit de Soare al planetei – *gonaiko*, adică „venerabila sosire a luminii – de pe vârful adoratului și temutului munte Fuji (3.776 de metri). Aici este mult doritul loc de reculegere, în brațele „Focul zeului", sau „acoperișul lumii nipone". Acest masiv vulcanic este amenajat turistic până în cele mai mici detalii, dar mulți localnici preferă să-l urce pe jos, încălțați doar cu sandale de stuf. Doldora de peșteri și lacuri feerice, „patronate" încă de spirite rele și bune, Fuji-san ar fi fost creat acum 2.300 de ani de un gigant legendar. De atunci, s-a „mâniat" de mai multe ori, aruncând asupra lui Edo (actualul Tokyo) cortine plumburii de cenușă. Este venerat, totuși, ca un ocrotitor al Capitalei și primește anual mai mult de un sfert de milion de vizitatori.

Deși șicanat de cutremure, Tokyo are și el zgârie-norii săi (cu 45-60 de etaje). Într-unul din acestea, Turnul Sunshine (Strălucirea Soarelui), ascensoarele dețin recordul de viteză, și anume 10 m/secundă sau 36 km/oră... De fapt, recordurile se țin lanț în această metropolă prea îndepărtată pentru a fi înțeleasă cum se cuvine.

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

ASIMETRIILE IUBIRII

De aproape un deceniu, de când neuropsihologii au la îndemână aparaturi din ce în ce mai performante pentru studierea creierului, dragostea face și ea pași din abstract în concret. Astfel, la ultimul Congres european de psihologie, desfășurat la Londra, o echipă de specialiști americani, de la Universitatea Sam Houston, a „dezvăluit" faptul că asimetria funcțională a celor două emisfere cerebrale se manifestă și-n domeniul percepției și memorării... șoaptelor de iubire!

Mai multe teste efectuate pe subiecți de ambe sexe și de diferite vârste au demonstrat că urechea stângă (coordonată de emisfera dreaptă) este mult mai sensibilă la cuvinte pline de tandrețe decât urechea dreaptă. Stimulii emoționali sunt mai „penetranți" dacă este folosit acest circuit al mesajelor. De aici se poate deduce faptul că dragostea se „cuibărește" preferențial în emisfera dreaptă, unde, pe baza analizelor tomografice, ar exista centri emoțional-afectivi mai bine irigați la cei „în suferință". Coroborarea între datele privind preponderența fluxului sangvin și memorarea declarațiilor de iubire demonstrează, abandonând orice nuanță poetică, că asimetria funcțională a creierului se face simțită și în cazul celui mai nobil sentiment uman. Trebuie menționat că rezultatul suspomenit este valabil pentru dreptaci, la stângaci lucrurile petrecându-se invers.

FOTO-DOCUMENT

Teresa și Diana

O întâlnire istorică a avut loc la New York, la data de 18 iunie 1996. Maica Teresa și Lady Diana au format, pentru câteva minute, cel mai interesant cuplu de femei al secolului XX. O sfântă în viață, dedicată totalmente nevoiașilor din India

(inițiatoarea *Ordinului celor săraci* din Calcutta, India) și marea iubitoare de viață apetisantă, prințesa Diana. Le-au unit în acele momente acțiunile de caritate. Ambele aveau să moară un an mai târziu. Maica Teresa (laureată a Premiului Nobel pentru pace în 1979), se născuse la 27 august 1910 la Skopje, iar Lady Di venise pe lume la 1 iulie 1961. Dacă prima a închis ochii cu seninătate, ex-soția prințului Charles a decedat în urma unui accident de mașină petrecut în pasajul subteran Alma din Paris; mașina, în care se afla împreună cu magnatul egiptean Dodi al-Fayed, s-a izbit de stâlpul cu numărul 13. Pentru Maica Teresa s-au organizat funeralii naționale la Calcutta, iar cortegiul funerar al Dianei a scos în pe străzile Londrei peste două milioane de persoane înlăcrimate. În acele zile, britanicii (și nu numai) și-au adus aminte cu pioșenie de activitatea umanitară a frumoasei prințese (poreclită „jet set", care s-ar putea traduce și prin *viață vijelioasă*), dedicată bolnavilor de SIDA, handicapaților și eliminării minelor antipersonal din zonele de război ale lumii. Totodată, opinia publică din Marea Britanie a reproșat fără echivoc răceala cu care fusese tratată de Casa Regală.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Unde sunt POLII DE AUR ai Pământului?

De la legendă la realitatea imediată, de la aventurierii miturilor la refuzații soartei căutând disperați supraviețuirea cu ajutorul metalului galben, concretețea prezenței masive a aurului ici-colo pe Terra este veriga indubitabilă care atestă miezul de adevăr din fabulațiile mai vechi și mai noi. Creanga de aur (sau vâscul sacru) era folosită în Tirol (zona alpestră a Austriei) pentru descoperirea comorilor; lâna de aur, spre care țin-teau argonauții conduși de Iason, a fost găsită în Colhida, în Caucaz; în fine, apogeul lăcomiei ni-l evidențiază pe Midas, legendarul rege al Frigiei (Asia Mică), care orice atingea, prefăcea în aur, inclusiv bucatele, devenind astfel un înfometat. Dincolo de toate aceste povești, adevărul istoric, susținut de arheologie, ne arată că scoarța terestră și-a concentrat „nedemocratic" mari cantități de aur în foarte puține zone ale sale, pe care le-am putea numi „poli".

O fortăreață unică în Africa

Pe teritoriul Republicii Zimbabwe de azi (fosta Rhodesie) supraviețuiesc ruinele unui ansamblu arhitectural singular în peisajul continentului african. O fortăreață de piatră compusă dintr-un masiv edificiu central, un templu în formă de elipsă (prevăzut cu un turn de observație) și numeroase construcții de mică anvergură domină în mod bizar o regiune inospitalieră a țării. În ce scop a fost durată această vastă citadelă și de către cine, având în vedere puținătatea locuitorilor din zonă?

Ruinele presupusei citadele a aurului, Zimbabwe

Nu cumva această așezare părăsită a dat numele actual al țării (Zimbabwe, în dialectul local, înseamnă *casa de piatră*)? Coroborarea informațiilor biblice cu datele istorico-arheologice a dus pe mulți cercetători la concluzia că în vasta regiune a Africii australe, în apropiere de coastă estică, s-a situat pe vremea regelui Solomon (secolul X î.Ch.) legendara (?) Țară Ophir. Ceea ce nu este menționat în Vechiul Testament, dar este atestat științific, are o uriașă importanță pentru existența unui pol al aurului african. Înțeleptul rege evreu a organizat centre de prelucrare a minereurilor de aur, înainte de a-i fi aduse în patrie. Una din topitorii, identificată la Ezion Geber, (în apropiere de Golful Aqaba, în extremitatea nord-estică a Mării Roșii) stă mărturie faptului că aurul impur era înnobilat pentru a nu îngreuna transportul naval și/sau pe cel al caravanelor de cămile. În instalațiile uimitor de bine realizate tehnologic pentru acea epocă, Solomon ordonase prelucrarea (cu ajutorul sclavilor) fierului și bronzului în vederea făuririi armelor sau a altor obiecte de mare valoare comercială.

Există, evident, și opinii contrare existenței unui pol al aurului în regiunea sud-estică africană. Principalul argument al preopinenților este data la care s-ar fi construit edificiile din Zimbabwe. Analizele cu izotopul 14 al carbonului situează unica fortăreață din piatră a continentului negru în antichitatea târzie și începuturile evului mediu. Alți istorici confirmă existența unor foarte generoase mine de aur, dar în Peninsula Arabică sau în sudul Indiei. Părăsirea fortăreței susamintite nu s-ar fi datorat epuizării resurselor de aur, ci unei perioade îndelungate de secetă (motivație asemănătoare cu aceea a dispariției civilizației maya de pe teritoriul ei tradițional). Dar atunci când un verset biblic ne spune că un convoi de vase i-a adus lui Solomon 420 de talanți (aproximativ 11 tone de aur), ne întrebăm, dincolo de presupusa exagerare a redactorilor Vechiului Testament, cum ar fi putut regele să-și permită luxul exorbitant, descris cu atâtea amănunte, dacă n-ar fi existat o sursă colosală de metal galben în circuitul naval al fenicienilor, aliații săi? Mai mult, marele istoric Josephus Flavius (secolul I d.Ch.) încearcă, printre primii, să localizeze marile mine de aur ale Africii, tot în zona menționată de cercetătorii contemporani.

În articolele viitoare ne vom referi la alți poli ai aurului, din America de Sud, America de Nord și Europa. Menționăm că folosirea sintagmei „El Dorado" în legătură cu orice regiune (ținut) bogată în aur extinde abuziv numele legendei columbiene „El Hombre Dorado", cu valabilitate strict locală, și de care ne vom ocupa în numărul viitor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...pasărea flamingo este răspândită mai ales în

jurul Mării Mediterane? Exemplare răzlețe au fost observate însă și în Dobrogea.

◆ ...diplopora este un gen fosil de alge verzi, cu tulpini cu ramuri grupate câte 2-5, în mănunchiuri? Speciile acestui gen au trăit din triasicul mediu până în eocen.

◆ ...în scrierile medievale, spiritele care locuiau în interiorul Pământului se numeau gnomi? Ei erau considerați păzitori ai comorilor.

◆ ...prima creație matură a compozitorului german Richard Wagner (1818-

1883) este opera „Vasul fantomă"? Titlul exact al acesteia este însă „Olandezul zburător" sau „Olandezul rătăcitor".

◆ ...în comuna Măxineni din județul Brăila se află ruinele unei ctitorii cu același nume? Ea a fost ridicată de Matei Basarab la mijlocul secolului al XVII-lea.

◆ ...François de Salignac de La Mothe (1631-1715) a fost un scriitor și prelat francez cunoscut sub numele de Fenelon? Precursor al iluminismului, este autorul romanului mitologic „Aventurile lui Telemac".

◆ ...cel mai mare stadion din lume este Maracana din Rio de Janeiro (Brazilia)? Are o capacitate de 200000 de locuri. (I.S.)

Știați că...

Grădinile Semiramidei

au existat?

În anul 1913, arheologul german Robert Koldewey a găsit în colțul de nord-est al Palatului regal din Babilon, de-a lungul Căii procesiunilor, un grup de ruine. Săpăturile au scos la iveală o clădire de 22 x 28 m, împărțită în două de un coridor: de fiecare parte a acestuia se aflau câte 7 săli în care se deschideau mai multe puțuri mici. Ansamblul era în legătură cu o construcție periferică de 40 x 41 m, cu 36 de încăperi. Întreg edificiul, construit din calcar, era complet acoperit (s-au găsit urme de bolți din cărămidă).

Koldewey a situat aici *Grădinile suspendate*, una dintre cele șapte minuni ale lumii, cunoscută din textele fragmentare ale geografului grec Strabon și ale istoricului latin Quintus Curtius Rufus (aceștia nu le-au văzut, căci Babilonul a fost distrus în 538 înainte de Hristos). Deși arheologul german a interpretat prezența blocurilor de calcar și a puțurilor ca fiind destinate irigării, ca rămășițe ale *„grădinilor suspendate"*, cercetări mult mai recente au arătat că acest edificiu, numit acum „Clădirea boltită", are ziduri care nu ar fi rezistat presiunii exercitate de pământul și arborii pe care i-ar fi susținut în antichitate (grosimea acestor ziduri este numai de 3 m). Pe de altă parte, irigarea ar fi deteriorat cărămizile. De altfel, arheologii au descoperit în așezările sumero-babiloniene din deșert edificii asemănătoare. Urmele de cereale găsite aici au confirmat ipoteza că aceste construcții erau depozite de grâne.

Dar unde se aflau *Grădinile suspendate ale Semiramidei?* Arheologul irakian M. Damerii și-a îndreptat atenția asupra „Bastionului de pe Eufrat", o construcție aflată la vest de Palatul regal. Urmele zidurilor formează un dreptunghi de 230 x 110 m, dar la origine acest edificiu a fost, probabil, mult mai mare. Pe latura dinspre fluviul Eufrat, zidul are circa 50 m grosime. Pe celelalte laturi – 25 m. Lângă fluviu, zidul se împarte, pe lățime, în trei terase. Acest sistem ar fi putut servi drept suport pentru pământul, plantele și arborii grădinilor. Pentru a fi protejate de umiditate, zidurile erau acoperite cu un strat dur, ale cărui urme se pot vedea și astăzi. De pe terase cobora în interior o scară, către o curte înconjurată de mai multe săli, care ar fi putut servi drept reședință de vară. În ce scop a fost construit „Bastionul de pe Eufrat"? Au existat aievea *Grădinile suspendate* sau au fost numai un mit? Căutările și cercetările continuă. Răspunsurile la întrebări încă nu s-au dat pe deplin.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Lãutarii

Lăutari de mahala, gravură în lemn

Ceea ce astăzi se mai vede doar din când în când la televizor, în emisiuni speciale de cultură folclorică sau în înregistrări de arhivă, prin anii '60 încă mai existau aievea prin București: lăutarii. Îi întâlneai în restaurante nu foarte centrale, unde aveai însă parte și de mâncare bună, și de o demonstrație de incredibilă virtuozitate instrumentală, care te făceau să înțelegi de ce marele Liszt însuși se ridicase de pe scaun să-l îmbrățișeze pe Barbu Lăutaru care, povestea spune, repetase cu taraful său, fără să omită nici o notă, o improvizație a Maestrului.

– Se știe însă cum au apărut ei pe meleagurile dâmbovițene și de când datează de fapt tradiția lor, stimate Domnule ADRIAN MAJURU?

– Lăutarii au existat într-adevăr ca un reper foarte des întâlnit în peisajul bucureștean. Mai mult, ei sunt amintiți chiar și în documente, și aceasta încă din perioada premodernă. Domnitorii fanarioți invitau adesea tarafuri de lăutari, cu diferite ocazii. Și au fost la București tarafuri renumite, formate fie din bucureșteni, fie din locuitori ai satelor. Au intrat astfel în istorie tarafurile lui Ochi-Albi, Barbu Lăutaru sau Anton Pann.

Moda lăutarilor țigani apare mult mai târziu: boierii și-au dat seama că aveau printre supușii lor oameni de mare talent, pe care îi puteau folosi, fără să mai aibă de plătit tarafurile de lăutari! Mai mult, aceștia... le aduceau și bani, fiind un lucru obișnuit ca ilustre familii boierești să-și închirieze robii țigani prietenilor sau pe la târguri, pentru a cânta. Lăutarii țigani ajunseseră la mare preț – puteai obține la schimb chiar și o trăsură cu cai elegantă...

– Și cum își alegeau... „repertoriul"?

– Lăutarii au preluat din folclorul local foarte multe cântece la modă pe care le prelucrau, cu talentul lor. La origine, majoritatea acestor creații nu erau acompaniate de vreun instrument. S-au păstrat o serie de culegeri de texte de cântece lăutărești din zona Bucureștilor, datorate etnologului D. Theodorescu, la cumpăna veacurilor XIX-XX. Și extrem de interesant este că multe dintre aceste cântece au fost adunate de învățătorii din școlile de mahala și păstrate în manuscris.

– Dar cum se descurcau lăutarii, ținând seama că societatea bucureșteană era una deosebit de cosmopolită?

– Simplu: uneori trebuia să cânte și folclor... de import! În special folclor anatolian....

– Manele...

– Da, erau cântece numite manele, care se cântau în limba turcă, dar care erau *autentice* cântece de dragoste sau vechi balade din Asia Mică. Nu au nici o legătură cu manelele țigănești de astăzi. Și dovada cea mai importantă a autenticității și valorii folclorului păstrat de acești lăutari – altminteri, fără școală – o constituie faptul că tinerele generații care le-au urmat, printre care nume desoebit de importante, cum ar fi Maria Tănase, au preluat de la ei aceste cântece în secolul XX...

MIHAELA DOROBANȚU

Muzeul Delacroix

Personalitate marcantă a culturii franceze, Eugène Delacroix (1789 –1863) s-a făcut remarcat atât ca desenator și gravor, cât și ca litograf, dar mai ales ca pictor de factură romantică, ilustrând o anume preferință pentru evenimentele dramatice.

Membru al Consiliului Municipal din 1851, pictorul este prezent în viața capitalei de pe ambele maluri ale Senei. Adunarea Națională, Biblioteca Senatului, centrul plafonului din Galeria lui Apollo din Luvru, icoanele imense din catedralele Saint-Paul-Saint-Louis, Saint Denis și Saint Sulpice sunt numai câteva din creațiile artistului.

Nu e de mirare că ultima sa casă a fost transformată într-un muzeu național, un muzeu spre care, datorită faptului că este mai ascuns vederii, ești îndrumat printr-o sumedenie de indicatoare. Aici, în strada Furstenberg, la numărul 6, Delacroix se intalase la 28 decembrie 1857, abandonând vechiul său atelier din strada Nôtre Dame de Lorette. Avea nevoie de o locuință aproape de biserica Saint Sulpice, cu a cărei decorare fusese însărcinat încă din 1847. Artistul, grav bolnav, era incapabil de un drum lung, dar se simțea destul de puternic pentru a lucra la decorarea unei biserici.

După moartea sa, la 13 august 1863, apartamentul a fost ocupat de diferiți locatari dar, în 1929, alertați de pericolul distrugerii care plana asupra atelierului, pictorii Maurice Denis și Paul Signac fondează societatea „Prietenii lui Delacroix". Cu acest prilej obțin administrarea atelierului și apoi a întregului apartament. În 1951, imobilul este pus în vânzare. Societatea, nedispunând de fondurile necesare, donează colecția Statului căpătând dreptul de a rămâne pe loc. Astfel se creează muzeul, care, în 1971, devine muzeu național.

Cele trei camere ale muzeului: dormitorul, salonul și biblioteca, apoi atelierul și grădina sunt deschise vizitatorilor. Mobilele, puține ca număr, și alte obiecte care au aparținut artistului te introduc mai bine în atmosfera epocii, întregită de tablouri.

În dormitorul artistului se află, pe lângă portrete de familie, cel al credincioasei slujnice Jenny Le Guillon, cea care l-a vegheat până în ultima clipă. Atelierul, ca și grădina, au fost create după planurile artistului, iar din 1992 o librărie și o sală de conferințe întregesc complexul.

Operele expuse: picturi, acuarele, desene și diverse amintiri ale pictorului provin atât din colecția societății „Prietenii lui Delacroix", cât și din Muzeul Luvru.

Situat în plin centru istoric al Parisului, foarte aproape de catedrala Saint Germain des Pres, Muzeul Delacroix este un loc de suflet pentru oricine poposește între zidurile lui.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

„BED REST" test de medicină spațială!

La 22 decembrie se încheia unul dintre cele mai originale teste de medicină spațială, care a fost început la 18 august de un grup de 14 subiecți umani, aflați voluntar în repaus prelungit la clinica spațială de la Medes (Toulouse, Franța); subiecții, cu vârste cuprinse între 25 și 45 de ani, s-au oferit voluntar, deoarece ei consideră că orice efort științific este de înțeles și trebuie efectuat pentru a ajuta zborurilor astronauților europeni, iar înregistrarea eventualelor afecțiuni, care ar putea să apară în urma unui repaos total prelungit, trebuie depistată, pentru ca investigațiile și cercetările de biomedicină spațială să poată progresa.

Se știe că expunerea prelungită la condițiile de microgravitație, care însoțește zborul îndelungat pe orbită, conduce la unele modificări fiziologice semnificative. În acest context, societăți spațiale din Franța (Conseil National d'Etudes Spatiales – CNES), din Europa Occidentală (Agenția Spațială Europeană – ESA) și din Japonia (NASDA)

au organizat o simulare de patru luni la sol, destinată să studieze mecanismele de adaptare a organismului uman la condițiile unei microgravitații instalate pe durată neobișnuit de lungă; totodată, s-a hotărât să fie măsurate și înregistrate consecințele asupra sănătății organismelor umane testate (v. ilustrația).

În final, scopul acestui test a fost de punere la punct a metodelor de prevenire a așa-numitelor „contra-măsuri" pentru care fiecărui subiect analizat i s-au făcut investigații asupra sistemelor cardiovascular, osos, muscular și a coloanei vertebrale, atât ziua, cât și noaptea.

Specialiștii implicați în derularea acestui program au afirmat că rezultatele investigației respective vor putea deveni utile chiar și pentru astronauții echipajelor Stației Spațiale Internaționale ALPHA.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enciclopedia infinitului

CE EXISTĂ DE CEALALTĂ PARTE?

În mod logic, dacă Universul este infinit, nu poate exista sintagma CEALALTĂ PARTE, întrucât nu s-a atins niciodată limita dincolo de care s-ar putea găsi altceva. Specialiştii nu pot avea deci nici o informaţie pertinentă despre acest DINCOLO. Cu atât mai mult, arată un astrofizician, dacă în anumite modele se poate parcurge o distanţă infinită într-un timp finit, infinitul rămâne cu adevărat inaccesibil: el nu are frontiere, nici margini ori exterior. Deci nu există DE CEALALTĂ PARTE. Cu toate acestea, teoreticienii au încercat să şi-o imagineze făcând pure speculaţii. Teoria universurilor-sferă este una din acestea. Concepută în anii '80 de Andrei Lindev, fizician la Institutul „Lebedev" din Moscova, teoria în cauză prezice că un univers se poate naşte din altul şi tot aşa, la infinit, din această înlănţuire creându-se deja în fiecare moment o multitudine de universuri. În „vidul" iniţial, aşa cum îl definesc astrofizicienii, se petrec, în cele din urmă, multe lucruri. În mod continuu, cupluri de particule-antiparticule se nasc spontan, pentru a se anihila rapid. Aceste fluctuaţii de vid formează un fel de spumă efervescentă de spaţiu-timp, o urzeală de micro-universuri care conţin tot ce este posibil şi pot dispărea imediat după naştere. Una din aceste sfere s-ar fi mărit peste măsură, ca un balon de chewing-gum, şi ar fi devenit universul nostru actual. Dar este posibil, de asemenea, ca alte fluctuaţii să fi cunoscut acelaşi fenomen de inflaţie. Fiecare dintre aceste universuri de DINCOLO ar avea propriul sistem spaţiu-timp şi, probabil, locuitori capabili să se deplaseze în 15, 50 sau 100 de dimensiuni. Universul în care trăim nu ar fi deci decât un element infim într-un univers infinit mai mare, fără început şi sfârşit, CEALALTĂ PARTE fiind astfel compusă din aceste universuri paralele. Acest model de univers este însă, prin esenţă, neverificabil. O altă întrebare adresată comunităţii ştiinţifice se referă la universul în expansiune. Dacă este aşa, ce umple el? Specialiştii susţin că nimic: el este în expansiune în nimic. Universul fiind spaţiu-timp, el nu se află în ceva: este unic şi înglobează tot. Nu este o sferă şi nu există nimic altceva în jurul său. El nu are nici centru, nici margini. Unii astronomi cred că s-a format o idee falsă despre expansiunea Universului, din cauza teoriei Big Bang-ului. Ei afirmă că este o eroare să se reprezinte Big-Bang-ul printr-o explozie. În fapt, nu există o imagine pentru a-l reprezenta. Einstein zicea că timpul este o iluzie şi derularea sa poate fi imaginată ca o dimensiune suplimentară: spaţiul-timp are o formă în el însuşi, dar nu una în sensul pe care-l înţelegem. Totuşi, de unde ştim că Universul este în expansiune? sună o altă întrebare. Ipoteza aceasta a fost lansată în 1917 de W. de Sitter, plecând de la teoria relativităţii generale, şi ea a fost utilă pentru a explica un fenomen curios: spectrele galaxiilor îndepărtate prezintă un decalaj spre roşu, fenomen ce se produce atunci când sursa emiţătoare este în mişcare în raport cu observatorul. Mai mult, toate galaxiile situate la aceeaşi distanţă se îndepărtează cu aceeaşi viteză, ceea ce coincide cu ideea expansiunii Universului. În 1926, Edwin Hubble a stabilit că, cu cât o galaxie este situată mai departe, cu atât ea se îndepărtează mai rapid de noi, scenariu care indică o expansiune globală a Universului.

ADRIAN LOVIN

Lumile de dincolo de lume

PĂMÂNTUL - UN MAGNET URIAŞ

Nu doar fantezia diverşilor scriitori şi entuziaşti ai teoriilor celor mai insolite privind interiorul Pământului a dus la rezultate dintre cele mai neaşteptate! Am uitat poate că de-abia ceea ce s-a numit „Anul Geofizic Internaţional", desfăşurat între 1 iulie 1957 şi 31 decembrie 1959, a oferit o ipoteză unitară asupra câmpului magnetic terestru. Acesta, s-a spus, se datorează mişcărilor din nucleul, practic lichid, al Terrei, aflat la o distanţă de aproximativ 3000 km sub scoarţă. Aceste mişcări generează curenţi electrici şi, la rândul lor, fac să se nască câmpul magnetic terestru. Pământul este astfel un magnet enorm de a cărui forţă nu scapă nici un obiect care se deplasează la suprafaţa sa sau... deasupra, cum se întâmplă cu avioanele, de pildă, printre care şi cele ale Amiralului Byrd. Direcţia polilor geografici nu coincide însă cu cea a polilor magnetici (unghiul dintre ele numindu-se declinaţie magnetică). Şi dacă mai adăugăm şi faptul că la poli câmpul magnetic al Pământului este de două ori mai mare decât la Ecuator, ajungem să ne facem o idee despre elementele care au permis atâtea speculaţii...

Interesant este că din nou Jules Verne se dovedeşte a ocupa o poziţie specială printre cei ce au „emis" fanteziile ştiinţifice care au ajuns până la noi. Examinate în 1997 (!), ipotezele sale privind conformaţia şi structura Pământului gol (căci ce altceva reprezintă traseul urmat de eroii din *Călătorie spre centrul Pământului*?!) se dovedesc a fi mai plauzibile decât multe altele.

La el, sub suprafaţa Terrei există peşteri în care se găseşte viaţă. Cei trei eroi întâlnesc şi o mare subterană, populată cu creaturi din zoologia timpurilor preistorice, printre care plesiosaurii. Pot însă asemenea fiinţe să existe într-o lume esenţialmente lipsită de lumina atât de necesară pentru furnizarea energiei indispensabile vieţii? Explorările geologice au întâlnit bacterii care se hrănesc cu rocă şi trăiesc la aproape 2 km sub pământ. La noi în ţară a fost descoperit un întreg ecosistem, inclusiv păianjeni, lipitori şi miriapode, într-o peşteră izolată de restul lumii acum aproape 5,5 milioane de ani! Într-o rocă de provenienţă îndubitabil marţiană, descoperită în Antarctica, a fost descoperită o bacterie care sugerează că aceste fiinţe, oricât de elementare, „de jos, pe scara vieţii" ar fi, au trăit şi poate mai trăiesc şi acum pe Marte – Planeta Roşie.

Să existe oare şi... un „Marte gol", aşa cum se vorbeşte de un Pământ gol? Marshall B. Gardner, cel care vorbea despre existenţa unui Soare interior al Pământului, este de părere că însăşi calota polară marţiană este de fapt o imagine a norilor care se adună în jurul deschiderii polare şi faptul că uneori aceasta „se estompează" nu este decât consecinţa „scurgerii" acestor nori înspre interiorul planetei la venirea verii marţiene, într-un fel de formidabilă maree a cărei origine este necunoscută încă.

Ar fi uşor, la acest punct al povestirilor noastre, să spunem că iminentele zboruri marţiene cu echipaj uman vor aduce primele clarificări. Dar am avansat atât de mult cu cunoaşterea Terrei, a propriului nostru Pământ şi nu putem ocoli o întrebare simplă: ştim totul? Avem tot ce ne trebuie la îndemână pentru a respinge argumentele celor care încă mai susţin existenţa acestor incredibile lumi subterane, dincolo de... lumea noastră „obişnuită"?

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica parohială din Sălătrucu de Jos – judeţul Argeş, având hramul Sfântul Nicolae, este menţionată documentar încă din secolul al XVI-lea. De altfel, comuna Sălătruc este încărcată de istorie. Pe aici trecea drumul strategic de la castrul Argias, drum care făcea legătura cu Transilvania. În anul 1601, după moartea lui Mihai Viteazul, tot aici s-a ţinut sfat pentru alegerea noului domn, fiind desemnat în acest scop Radu Şerban. În sfârşit, ca să menţionăm doar câteva dintre evenimentele importante legate de viaţa locurilor, în Cărstăneştii Sălătrucului s-a descoperit o monedă veche de argint din secolul al XVI-lea, emisă de regele polon Ştefan Bathory (1526-1586). Mai multe date despre biserică există din jurul anului 1747. De asemenea, se pare că a fost zidită în 1811, înlocuind mai vechiul locaş din lemn. Declarată monument istoric, a suferit serioase reparaţii în 1921 şi 1951. În 1974 a fost supusă din nou unei serioase restaurări la care s-a lucrat vreme îndelungată. În acest sens trebuie menţionate meritele inginerului Constantin Bădescu.

Biserica, aşa cum arată ea astăzi, este o construcţie sobră, dar impunătoare, vădind influenţe neo-clasice. Este acoperită cu tablă şi are trei turle, dintre care primele două deasupra pronaosului iar cea de a treia pe naos, foarte aproape de absida decroşată a altarului. Pridvorul, deschis, este susţinut de coloane. Exteriorul este împărţit în două registre inegale de un brâu. În cel de jos se află ferestrele prelungi, inegale ca mărime, încadrate de chenare din zidărie. Registrul de sus, mărginit de asemenea de un brâu, este împodobit cu ocniţe şi ferestre mai scunde decât cele de jos, în dreptul turlelor din faţă, străpunse şi acestea de ferestre.

„Biserica nouă", cum o numesc localnicii, impresionează prin jocul de linii drepte şi curbe, dar şi prin îndrăzneala îmbinării între tradiţie şi modern.

Considerată una dintre cele mai frumoase parohii rurale din zonă, ea subliniază, prin întreg aspectul său, eforturile preoţilor de aici, dar şi ale localnicilor care au ştiut să păstreze flacăra credinţei, oferindu-i un locaş sărbătoresc.

IRINA STOICA

Descoperitorii pământurilor ruseşti au fost vikingii?

Se pare că misterioşii descoperitori şi chiar întemeietori ai Rusiei au fost vikingii, ajungând pe fluviile siberiene şi din taigale, până-n inima pământului estic, venind în ambarcaţiunile lor cu vâsle, din apele Mării Baltice! Cercetătorii istorici şi geografici au atestat că vikingii danezi au năvălit în Normandia galică, vikingii norvegieni au cucerit marea insulă britanică, iar vikingii suedezi – numiţi şi varegi – au navigat pe Baltica, descinzând pe ţărmurile acesteia, unde s-au stabilit temporar, până au descoperit gurile de vărsare ale unor fluvii (precum Dvina, de pildă), astfel avântându-şi ambarcaţiunile spre interiorul câmpiilor mărăcinoase şi mocirloase. Apoi, descoperind fluviul Volga, varegii au atins Marea Caspică, iar pe apele ei, au ajuns la Bagdad şi în India! Cei care orbecăiau prin valurile Dvinei, ar fi ajuns, temerar, la Nipru şi pe acest fluviu, plutind în aval, până la Marea Neagră, iar de aici, prin strâmtoarea Bosforului, au atins malurile şi zidurile Bizanţului, care era inexpugnabila şi bogata capitală a Imperiului Creştin din Răsărit. Aceşti comercianţi navigatori, cu plete blonde, nu erau vestita seminţie slavă, cum au scris cronicarii vremurilor ancestrale, ci migratori din provincia extrem-orientală a Suediei, botezată Rous de vikingii înşişi! Aceştia stăpâneau, din vremuri imemoriale, cetăţi şi aşezări slave de pe ţărmurile Balticei, ale fluviilor, râurilor şi lacurilor. Aşa se explică faptul că, în veacul al optulea, un oarecare Rourik (nume specific vikingilor), devine pe acele meleaguri primul rege rous! Scaunul regal se afla în cetatea construită pe vatra actualului oraş Novgorod, de unde era controlat întregul comerţ fluvial. Emisarul său, Oleg, s-a stabilit la Kiev unde, ceva mai târziu, Olar (alt nume specific vikingilor) va întemeia marea dinastie monarhică a Rurikizilor, care va dura şapte secole, până la moartea lui Feodor I, fiul lui Ivan al IV-lea cel Groaznic! Iată cum vikingii au „întemeiat Rousia" şi au dat numele celei mai mari ţări din lume şi celei mai mari naţiuni, alcătuită din unirea unor popoare atât de diferite – ca blonzii de pe ţărmurile Balticei şi bruneţii meridionali din sud, de pe ţărmurile Mării Negre! În cu totul altă lumină apare, astăzi, războiul dus de Carol al XII-lea al Suediei, la începutul secolului al XVIII-lea, contra ţarului unificator al tuturor ruşilor, Petru I... Mistificatorii călugări Nestor, autori ai cronicilor ruse, „istorisesc" cum vikingii ar fi venit să cucerească şi să stăpânească peste Rusia, la „cererea expresă a slavilor"! Polemicile savanţilor au continuat până-n vremurile noastre, ceea ce l-a determinat pe profesorul Eroik Nicolaev (specialist în istoria vikingilor), cu aprobarea lui Mihail Gorbaciov, să refacă itinerarul istoric al vikingilor, din Baltica şi până la Marea Neagră, pe ambarcaţiuni construite în felul celor de atunci (1986). Cerând să refacă întregul itinerar, de pe întregul teritoriu al Rusiei, Nicolaev a primit drept răspuns un categoric şi fără replică „Niet!" Dar în 1989, cu sprijinul lui Anatol Karpov (fost campion mondial de şah), savantul a primit aprobarea pentru fantastica expediţie pe întregul itinerar, acţiune salutară de investigare a rădăcinilor istoriei ruşilor, care prin reconstituire poate sta alături de vestitele expediţii ale lui Cristofor Columb, Marco Polo sau Erik Roşcovanul (cea a vikingilor). Cert este că se găsesc urme vikinge pe întregul teritoriu al Rusiei de altădată. O dală funerară (de exemplu), descoperită la vărsarea Niprului în mare – deci la o distanţă de 2400 km de Baltica – are înscrisul în caractere runice! Multe alte dovezi arheologice duc la concluzia că au existat, pe aceste pământuri estice, 14 secole de convieţuire şi de istorie comună cu seminţiile autohtone, a primilor varegi sosiţi pe ţărmurile Balticei, înmulţiţi prin firesti interferenţe familiale... Elementul slav covârşitor a ieşit, până la urmă, învingător şi asimilator!

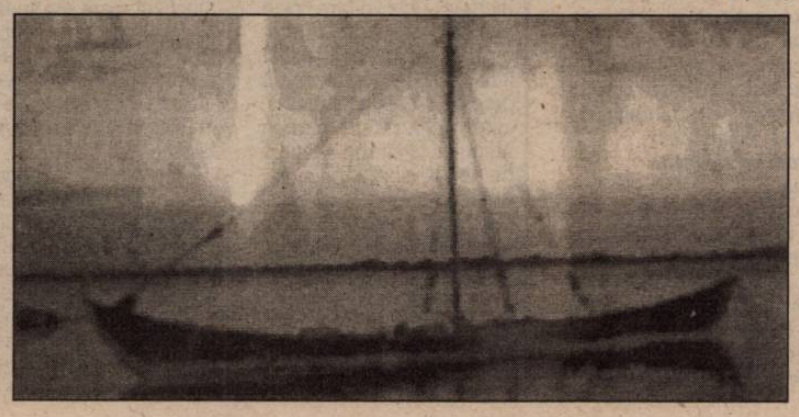

VLAD ANDREI ORHEIANU

O LUME NEBUNĂ

☹ O furnică a declanşat un divorţ. Andrew Nyoka, un zambian în vârstă de 28 de ani, a intentat divorţ după ce a găsit o furnică în cana cu ceai pe care i-a servit-o soţia lui. „A fost un motiv suficient de puternic, a declarat el la proces, să nu mai am încredere în soţia mea şi, deci, să cer divorţul". Judecătorii au fost de acord că relaţia dintre soţi nu mai poate continua.

☺ După ce au avut nefericita idee să arunce cu o sticlă de bere într-o femeie aflată la volanul propriei maşini, agresorii, doi tineri din Coshocton (Ohio), în vârstă de 21 şi 23 de ani, au avut de ales: ori vor face două luni de închisoare, ori se vor plimba timp de o oră pe străzile oraşului lor (cu 12000 de locuitori) îmbrăcaţi în haine de femeie. Aceasta a fost decizia judecătorului. Au ales varianta cu... rochiile, în ciuda faptului că tinerii au declarat că urăsc femeile.

😐 Un tribunal din Nancy a condamnat la şase luni închisoare un bărbat, pentru... exces de tandreţe. De fapt, bărbatul, în vârstă de 33 de ani, îşi făcuse un obicei ca, în timpul călătoriilor cu trenul, să mângâie picioarele femeilor. Adevărul e că o făcea cu permisiunea lor, pentru că intra în vorbă cu ele şi le spunea că este kinetoterapeut, priceput în alinarea diferitelor suferinţe prin tehnica „mângâierii picioarelor". Totul s-a sfârşit când una dintre „victime" a sesizat frucul şi a făcut plângere neîntârziată la poliţie. Acuzatul nu era la prima aventură de acest fel: la poliţie avea deja dosar pentru comiterea aceluiaşi tip de infracţiune, mai fusese condamnat la câteva luni de închisoare, dar cu suspendare a pedepsei. De data aceasta a ajuns însă după gratii.

☹ Poliţia din Costa Rica a reuşit să facă o captură de droguri şi să depisteze o întreagă reţea de traficanţi într-un mod mai neobişnuit. Cantităţi importante de cocaină şi heroină erau ascunse în buchetele de flori tropicale expediate către Statele Unite şi Canada. Fiecare floare conţinea în cupa sa câte 40g de stupefiante, ceea ce permitea traficanţilor de stupefiante să exporte în jur de 30 kg de droguri pe săptămână. Ideea a fost pusă în practică în urmă cu un an. Însoţitorii superbelor flori „dopate", care au ajuns după gratii cu ocazia transportului bucluca surprins de poliţie, erau: patru columbieni, un chilian şi un costarican. *(A.P.)*

O nora de 4000 DE DOLARI

...Şi acestea erau doar o parte din visele care îi bântuiau nopţile şi zilele frumoasei Michelle Pauley: tot ce-i mai lipsea erau nişte sâni pe măsura fanteziilor ei! Subiect permanent de discuţie între Michelle şi Mike Copp, prietenul ei încă de la vârsta de 15 ani, de când şi-au dat prima întâlnire! N-ar fi putut Mike să găsească o soluţie şi să-i plătească o operaţie care să-i mărească sânii? 4000 de dolari!

„Tot ce-şi dorea era să devină fotomodel şi apoi actriţă de cinema", spune Mike. El o iubea cu adevărat pe Michelle, aşa că... ce s-a gândit: să reactiveze una din cărţile de credit ale mamei sale – evident, fără ca aceasta să ştie! – şi să ia de acolo 2500 de dolari pe care să-i pună la loc până să-şi dea seama mama de ce se întâmpalse. „Eram îndrăgostit nebuneşte de ea şi pentru ea aş fi fost în stare de orice – Michelle nu vroia însă decât să aibă sâni mai mari". Zis şi făcut. Operaţia a reuşit şi Michelle s-a întors fericită acasă cu o mândreţe de sâni, după care se întorcea toată lumea pe stradă. Ba chiar şi Mike era în al nouălea cer, pentru că relaţia dintre ei a cunoscut

un neaşteptat avânt – şi asta pe toate planurile! Numai că mama lui Mike a primit, printre documente de rutină, chitanţa de la cabinetul medical unde a avut loc operaţia. Şi a sărit în sus, când a văzut cât o costă deja viitoarea ei noră! Imediat l-a reclamat pe propriul său fiu, prea puţin impresionată de amorul dintre el şi blonda sexy care era aşa de fericită cu noii săi sâni.

Mike a reuşit în ultimul moment să evite puşcăria, după ce s-a angajat să răscumpere cartea de credit şi să plătească o amendă de 1500 de dolari. Acum toată lumea era, dacă nu fericită, cel puţin mai liniştită. Michelle a putut să se ocupe în voie de fanteziile sale hollywoodiene. Povestea a făcut un pic de vâlvă, aşa că cei doi au fost invitaţi la un talk-show cu mare audienţă locală, unde, la invitaţia gazdei TV, Leeya Gibbons, Michelle şi Mike s-au... logodit în direct! Şi chiar şi visurile cinematografice ale lui Michelle au început să aibă o bază, când a fost invitată să dea o probă!

Dar, cum se întâmplă de atâtea ori, Michelle nu a trecut proba, totul a început să devină mai mult amar decât dulce, cei doi nu făceau altceva decât să se certe tot timpul, aşa că până la urmă... s-au despărţit. Mike fiind hotărât să nu mai plătească niciodată vreunei fete, să-şi facă sânii mari... *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

Cu ajutorul unor picioroange din aluminiu, înalte de 12,5 metri, americanul Eddy Wolf a reuşit să facă douăzeci şi cinci de paşi fără să se dezechilibreze. Performanţa sa reprezintă recordul în acest domeniu. Pe locul doi se află scoţianul James Donnell, care a folosit picioroange de 11,5 metri, pe distanţa de 21 de metri.

Echilibristul englez John Rainford a fixat între două blocuri aflate la o depărtare de 38 de metri o prăjină flexibilă cu diametrul de cinci centimetri. Aşteptând o perioadă când vântul bătea cu intensitate foarte scăzută, John a parcurs periculoasa punte în trei minute şi patruzeci de secunde.

Pe o bicicletă special construită, un grup de acrobaţi din Manchester au format o piramidă alcătuită din douăsprezece persoane. Vehiculul s-a deplasat în acest mod pe o distanţă de 48 de metri. Tot pe o bicicletă specială, neo-zeelandezul Thomas Right s-a „plimbat" pe acoperişul din tablă, înclinat la 30 de grade, al casei sale. Trebuie menţionat că ploua cu găleata, fapt care nu l-a deranjat deloc pe curajosul echilibrist.

Rosinda McNeil a stat în cap pe şaua unei biciclete, în timp ce aceasta cobora pe o pantă accidentată, lungă de 135 de metri. Nu ştim cine a pedepsit-o pe Rosinda, care a efectuat neabătută aceeaşi coborâre în interiorul unui butoi de lemn, recipientul trecând, nepăsător, peste toate hârtoapele întâlnite în cale, fără să se dezmembreze. Performera a reuşit, după finiş, să zâmbească privitorilor, dar parcă nu era zâmbetul ei. (P.I.)

Artă după gratii

La unul dintre punctele vamale ale SUA a sosit la un moment dat un pachet, în care se aflau, ambalate cu grijă, mai multe tablouri. Lucrările, care uimeau prin cromatica lor şocantă, păreau a fi rodul muncii de creaţie a unui artist subtil şi inteligent. Reprezentantul vămii, care se ocupa cu formalităţile de tranzit ale operelor de artă, le-a considerat chiar un exemplu extrem de reuşit de artă modernă. Verificând însă acte-le de proveniență, vameşul a descoperit că picturile proveneau de la Grădina Zoologică din Londra, fiind realizare de... cimpanzeul Betsy. Surpriza a fost de proporţii iar expertul vămii s-a văzut nevoit să-şi revizuiască concluziile. „După părerea mea – spunea el – vopseaua întinsă pe pânză de un animal, fără raţiune sau putere de imaginaţie, nu poate fi considerată o operă de artă. Trebuie să tragem o linie undeva." Lucrările au ajuns totuşi la destinatar, Grădina Zoologică din Baltimore, unde au fost expuse. Nefiind considerate opere de artă, pentru acestea s-au plătit taxe vamale ca pentru orice alte obiecte de duzină. Până la urmă, vina de neiertat a lui Betsy a fost că nu era om. *(S.M.)*

Motiv de însurătoare

Ce mod poate cădea beleaua pe capul unui om paşnic şi la locul lui? Răspunsul ar fi foarte lung, aşa că ne mărginim să vă relatăm povestea lui William Benoit, un american de 66 de ani, pasionat de grădinărit şi apicultură.

În vara anului trecut, la uşa casei sale din Greenbeach, California, apare un individ cam de aceeaşi vârstă, cu hainele jerpelite şi care uitase când a mâncat ultima oară. Domnul Benoit a crezut iniţial că are de-a face cu un derbedeu cu tâmple cărunte, pus pe cerşit. L-a invitat înăuntru, i-a pus ceva de-ale gurii dinainte şi, politicos, nu l-a întrebat pe necunoscut prea multe despre soarta sa. Acesta, taciturn de felul lui, după ce s-a ospătat pe-ndelete, i-a spus gazdei că-l cheamă James şi că-i este somn. Abţinându-se de la vreo remarcă urzicătoare, Benoit i-a oferit nişte bani pentru a se duce la cel mai apropiat motel. Dar intrusul, calm şi sigur pe sine, a început să se simtă ca la el acasă. S-a dus la bucătărie, a mai ciugulit ceva şi s-a interesat brusc de modul de viaţă al bătrânului atât de primitor. Amânându-şi treburile şi înarmându-se cu răbdare, proprietarul a intrat în vorbă cu James preţ de jumătate de oră, apoi, pe când era foarte aproape să-l invite afară, a auzit de la acesta o afirmaţie care i-a tăiat răsuflarea. Străinul pretindea că în urmă cu douăzeci şi doi de ani i-a salvat viaţa, că n-a avut la vremea respectivă nici o pretenţie, dar că acum ajunsese la sapă de lemn şi avea nevoie de sprijinul domnului Benoit...

Surprins de întorsătura pe care o luase situaţia, domnul Benoit şi-a adus aminte că demult, după ce câştigase la poker o sumă importantă, ceilalţi jucători n-au vrut să-l lase să plece cu banii şi l-au ameninţat cu moartea. Unul dintre ei a scos revolverul şi, în momentul când a vrut să tragă, un bărbat din acea tavernă l-a lovit peste mână. Glonţul a zburat într-un perete şi Benoit a scăpat teafăr.

Nu-l mai văzuse pe salvator de atâta amar de vreme, dar îi rămăsese recunoscător. Însă cum ar fi putut să-l identifice pe acel om, pe care nici nu-l văzuse bine în învălmăşeală? Ei, bine, necunoscutul era pregătit pentru confruntare. Din buzunarul hainei a scos la iveală un articol decupat din ziarul local, unde era relatată păţania şi unde exista şi fotografia sa... Impresionat, Benoit l-a recunoscut şi l-a poftit să rămână la el, că tot era singur, cât timp doreşte.

După numai o săptămână, James dispare din locuinţa protectorului său, cu toţi banii pe care i-a găsit în casă. Nu erau mai mult de două mii de dolari, aşa că i-a lăsat un bilet proprietarului, amintindu-i

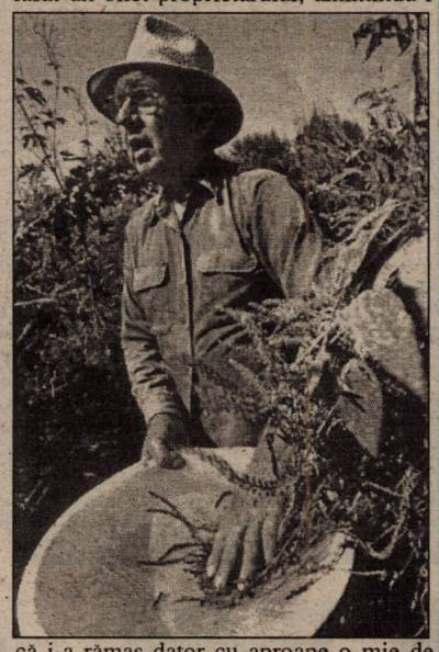

că i-a rămas dator cu aproape o mie de dolari, căci acum 22 de ani câştigase, în acea seară de pomină, 3 mii de verzi... De atunci, domnul Benoit nu se mai dezlipeşte de puşcă nici când doarme. În orice clipă ar putea apărea James, omul care i-a şifonat existenţa tocmai la bătrâneţe. El se gândeşte serios să-şi apere casa, atunci când e plecat, luându-şi o nevastă. *(P.I.)*

Capricii de milionar

Grecul Yiannis P. a murit, lăsând în urma sa o avere imensă şi nici un copil. Prevăzător, şi-a întocmit judicios testamentul, aproape trei milioane de dolari, adică jumătate din avere, satului său, pentru ridicarea unui spital. Cealaltă jumătate, din care o mică parte revenea unor prieteni şi cunoştinţe, urma să fie împărţită în mod egal între cei patru fraţi. Milionarul punea însă o condiţie. Bărbaţii respectivi, cunoscuţi pentru aventurile lor din tinereţe, urmau să-şi mărturisească păcatele în piaţa satului, altminteri pierdeau moştenirea. De dragul banilor, cei patru erau gata să accepte, dar confesiunea le-a fost interzisă de autorităţile satului, care considerau că în poveştile lor erau amestecate prea multe persoane onorabile. Totuşi, pentru a nu-i face să piardă banii, deoarece avocatul defunctului era categoric în această privinţă, s-a găsit în cele din urmă o soluţie. Fiecare şi-a susţinut mărturisirea în piaţa golită de locuitorii care timp de câteva ore au fost obligaţi să stea închişi în biserică şi în şcoala din sat. (I.S.)

Mare scandal

şi multe controverse în Florida, în jurul unui proces deschis la tribunal de către un animator de radio, cunoscut de ascultători sub numele Dave Piticul: acesta revendică dreptul persoanelor suferinde de nanism (piticilor) de a decide felul în care vor să-şi trăiască viaţa. Mai exact: în unele baruri din Florida se organizau nişte concursuri în care clienţii puteau „să închirieze" câte un pitic pe care să-l arunce în aer, să-l proiecteze în pereţii căptuşiţi cu saltele sau spre tavanul localului şi, în funcţie de performanţele impuse de regulile jocului, să câştige puncte şi, în final, bani. Ca nişte obiecte, să zicem mingi de volei, piticii zburau prin aer, astfel câştigându-şi şi ei existenţa. Necazul este că „Asociaţia persoanelor scunde" din America s-a sesizat, membrii săi simţindu-se jigniţi de modul degradant în care sunt trataţi semenii lor. Asta se întâmpla în 1989, când în urma procesului intentat de asociaţie, tribunalul i-a dat câştig de cauză şi concursurile cu pricina au fost interzise. În prezent, după mai bine de un deceniu, David Food, a cărui înălţime nu depăşeşte 96,5 cm, contestă, tot în cadrul tribunalului, decizia luată atunci şi aduce ca argument principal încălcarea constituţiei, a drepturilor omului. „Faptul că eu măsor mai puţin de un metru nu înseamnă că nu am creier şi că nu pot lua decizii în legătură cu propria mea viaţă", susţine animatorul de la staţia locală de radio WFLZ, hotărât să... arunce totul în aer, pentru a câştiga procesul. (A.P.)

Săptămâna 25 – 31 IANUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.10 Film: „Tristan şi Isolda" (r) 10.55 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Dulce răzbunare" (Franţa, 1990). Cu: Rosanna Arquette 22.00 Ştirile de sâmbăta asta 22.30 Serial: „Amy" 23.50 Film: „Uită ziua de mâine" (SUA, 1999).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.45 Debut 50 plus 14.25 Film: „Gepetto" (SUA, 2000) 16.00 Garantat 100% 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.30 Serial: „Titanii" 21.30 Film: „Nimic nu o poate opri" (SUA, 1991) 23.25 Film: „Somnul de veci" (M. Britanie, 1978). Cu: Robert Mitchum.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.10 Desene animate 9.40 Serial: „Domnişoara Zorro" 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.30 Film: „O broscuţă de milioane" (SUA, 1997) 16.00 Bun de tipar 17.30 Bravo, bravissimo! 19.00 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 21.30 Film: „Valul ucigaş" (SUA, 1995).

LUNI 7.30 Strict necesar 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Iartă-mă! 21.30 Serial: „Oraşul îngerilor" (ep.1) 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Timişoara 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Iubirea din vis" (SUA, 1991) 22.30 Frontal.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 11.05 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" 21.30 Cu ochii' 4.

JOI 7.30 Strict necesar 11.10 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Tristan şi Isolda" (partea a II-a) 22.30 Euroatlantica.

STEVE MARTIN
PRO TV, joi, 20.00

acasa

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Amor de cățel" 21.00 Serial: „Călătorie spre centrul Pământului" 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 0.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 15.00 Căsuţa poveştilor 16.00 Serial: „Femei înşelate" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Seducţie" 21.30 Serial: „Curcanii" 22.20 Serial: „Femeile lui Andrew" 22.50 Serial: „Dădaca" 0.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 14.15 Serial: „Lumi diferite" 15.00 Căsuţa poveştilor 15.30 La casa de vis 16.00 Ia-mă acasă! 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Seducţie" 21.30 Film: „Însurat cu o criminală" (SUA, 1993) 23.10 Serial: „O mamă şi jumătate" 0.05 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.55 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.30 Reluări 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Amor de cățel" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Amor de cățel" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Amor de cățel" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Dragoste nebună" (ultimul ep.) 16.45 Serial: „Fiorella" (ep.1) 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Amor de cățel" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 23.45 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.35 Serial: „Sânge din sângele meu".

ROBERT MITCHUM
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.25

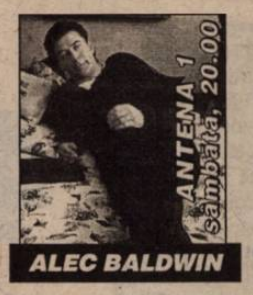

ALEC BALDWIN
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

MICHAEL J. FOX
PRO TV, sâmbătă, 17.00

PRO TV

VINERI 7.45 Serial: „Expertul" (r) 10.00 Serial: „Melrose Place" 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Expertul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fălci: Răzbunarea" (SUA, 1987). Cu: Michael Caine 22.00 Film: „Albă ca Zăpada – poveste contemporană" (SUA, 1997). Cu: Sigourney Weaver 23.45 Serial: „Prinţul tenebrelor" 0.30 Film: „Billy Budd".

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 10.45 Film: „Domnişoara vedetă" (SUA, 1938) 13.00 Serial: „Nebun după tine" (ultimul ep.) 13.25 Serial: „News Radio" 14.50 Film: „Patru anotimpuri" (SUA, 1981). Cu: Alan Alda 16.00 Charlie Chaplin 17.00 Film: „Înapoi în viitor II" (SUA, 1989). Cu: Michael J. Fox 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nouă luni" (SUA, 1995). Cu: Hugh Grant, Julianne Moore 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Serial: „Oz, închisoarea federală" 23.15 Serial: „Prinţul tenebrelor" 0.00 Film: „Secretul casei" (SUA, 1984).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 11.00 Parte de carte 14.45 Film: „Tăticu' picioare lungi" (SUA, 1955). Cu: Fred Astaire 17.20 Film: „Oamenii apelor" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Băieţi buni" (SUA, 1990). Cu: Robert De Niro 22.35 Serial: „Prietenii tăi" 23.00 Film: „Ultimele zile ale Războiului din Vietnam" (SUA, 1989) 0.30 Film: „Străinul din casă" (SUA, 1944).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 11.00 Serial: „Nebun după tine" 11.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 12.30 Serial: „Expertul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Martor din umbră" (SUA, 1993) 22.45 Film: „Pericol în cartier" (SUA, 1996) 1.00 Film: „Simfonie funebră" (M. Britanie, 1970).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 12.00 Serial: „Nebun după tine" 12.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.30 Serial: „Expertul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.45 Film: „Promisiunea unui frate" 0.45 Film: „Crimă şi pedeapsă" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Profesioniştii" (ep.1) 12.00 Serial: Nebun după tine" 12.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.30 Serial: „Expertul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Copacul lui Joshua" (SUA, 1992) 22.45 Film: „Judgment" 0.30 Film: „Mirajul puterii" (SUA, 1992).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Profesioniştii" 12.00 Serial: „Nebun după tine" 12.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Expertul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Aproape liber" (SUA, 1990). Cu: Steve Martin 22.45 Film: „Instincte criminale II" (Canada, 2000) 0.30 Film: „Evadare din gulag" (M. Britanie, 1985).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 13.00 Cu Tibanu' la pescuit şi vânătoare 14.30 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.30 Real TV 20.00 Film: „Şah mat" (SUA, 1992). Cu: Christopher Lambert 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.30 Real TV 20.00 Film: „Râul morţii" (SUA, 1989) 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 11.00 Tradiţiile românilor 14.00 Camera de râs 15.00 Real TV 18.00 Focus 20.00 Film: „Misionarul". Cu: Patrick Swayze 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

LUNI 8.00 Prima Mix 14.00 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.00 Film: „Înscenarea" (SUA, 1995) 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Justiţie militară".

MARŢI 8.00 Prima Mix 14.00 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Prietenie" (SUA, 1984). Cu: Richard Dreyfuss, Susan Sarandon 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Justiţie militară".

MIERCURI 8.00 Prima Mix 14.00 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Spion fără voie" (SUA, 1986). Cu: Whoppi Goldberg 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Justiţie militară".

JOI 8.00 Prima Mix 14.00 Desene animate 16.00 Impact 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 20.00 Film: „83 de ore până în zori" (SUA, 1990) 22.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Justiţie militară".

2

VINERI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 16.50 Primul pas 18.05 Documentar 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.05 D'ale lu' Mitică 22.35 Film: „Război personal" (SUA, 1998) 1.50 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Serial: „Poliţia judiciară" 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.05 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 18.00 Călătorind prin ţară 18.35 Serial: „Mercury" 19.25 Scurte povestiri cinematografice 20.00 Film: „Largul mării" (Italia, 1998) 21.40 Serial: „Ce nemaipomenit!" 22.15 Serial: „Jocurile minţii" 23.00 Documentar: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone – Codiţă răsucită" 14.05 Splendorile naturii 15.10 Documentar 16.10 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.30 Serial: „Mercury" 19.15 Scurte povestiri cinematografice 20.00 Film: „Adevărata mamă" (Italia, 1999) 21.45 Serial: „Ce nemaipomenit!" 22.20 Serial: „Jocurile minţii" 23.05 Sting – dincolo de muzică 24.00 Film: „Iubire neîmplinită" (Spania, 1992) 1.25 Planeta singuratică.

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.25 Răscruci 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Puls 2002 22.00 Telejurnal 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „File din cronica unirii" de Mircea Ştefănescu.

MARŢI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 E dreptul tău! 18.05 Cinematograful, o istorie vie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.10 Serial: „În plină acţiune" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Mircea" (România, 1989).

MIERCURI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 Mit şi istorie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.10 Serial: „În plină acţiune" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Adevăruri uitate" (Rusia, 2000).

JOI 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.30 Din coasta Evei 17.30 Afaceri la cheie 18.05 Documentar 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.10 Serial: „În plină acţiune" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Schimbări majore" (SUA, 1990).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Serial: „Amazon" 17.15 Serial: „Milagros" 18.00 Un bărbat pe zi 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.35 Film: „Revolverul" (SUA, 1992). Cu: Robert Urich.

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Dragostea, bat-o vina" (SUA, 1967). Cu: Jack Lemmon, Peter Falk 10.00 Casa de piatră 13.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Film: „Muntele Grizzly" (SUA, 1996) 18.00 Serial: „Misiune imposibilă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vânătoarea lui „Octombrie Roşu" (SUA, 1990). Cu: Sean Connery, Alec Baldwin 22.30 Fotbal din Primera Division.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Bette!" 13.00 Hi-Q cu noi 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Film: „Totul pentru putere" (SUA, 1990) 18.00 Şapte zile 19.00 Observator 20.00 Echipa fantastică 22.00 Film: „Crima de la miezul nopţii" (SUA, 1997) 23.30 Film: „Povestiri de la Hallywood" (SUA, 1994).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.30 Documentar 16.00 Un bărbat pe zi 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Film: „Invazia roşie" (SUA, 1984). Cu: Patrick Swayze 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Păcatele unui tată" (SUA, 1985). Cu: James Coburn.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Un bărbat pe zi 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Brigada mobilă 20.30 Film: „Piraţii din Caraibe" (ultima parte) 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Misiune la Berlin" (coprod., 1998).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Un bărbat pe zi 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Strict autentic 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Liceul de fete" (SUA, 1990).

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Documentar 16.00 Un bărbat pe zi 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Film: „Câinii războiului" (SUA, 1980) 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Ninja se răzbună" (SUA, 1993).

SEAN CONNERY
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Labirintul sufletului" (SUA, 1995) 21.00 Serial: „Apel: Crima" 23.45 Muzică.

SÂMBĂTĂ 7.35-12.00 Reluări 12.30 Cinetour 13.30 Melodii, melodii 16.10 Club abc 17.05 As show 18.30 Telejurnal 19.30 Film 22.00 Film 23.45 Muzică.

DUMINICĂ 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film 22.00 Loto – Pariu Trio – Bingo 23.45 Muzică.

LUNI 7.35-17.15 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film 21.00 Serial: „Apel: Crima" 23.00 Documentar 23.45 Muzică.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film 21.00 Serial: „Apel: Crima" 23.45 Muzica.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.30 Film 21.10 Serial: „Apel: Crima" 23.45 Muzica.

JOI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 Telejurnal 19.35 Film 21.00 Serial: „Apel: Crima" 23.10 Loto – Joker – Patriu Trio 23.45 Muzica.

JULIANNE MOORE
PRO TV, sâmbătă, 20.00

JAMES COBURN
ANTENA 1, luni, 23.40

FRED ASTAIRE
PRO TV, duminică, 14.45

WHOPPI GOLDBERG
PRIMA, miercuri, 21.00

Aspiranţi la MARILE TROFEE ALE ANULUI

Încă din prima săptămână din 2002, Academia Americană de Film a dat startul oficial în competiţia pentru suita de trofee care se vor decerna anul acesta. Deşi Academia acordă la rândul ei premii, gala nu se bucură încă de strălucirea şi de prestigiul competiţiilor cu tradiţie, cum ar fi Globul de Aur sau Gala Premiilor Oscar, dar e interesant de urmărit dacă producţiile apreciate de acest for suprem sunt la fel de bine cotate şi în competiţiile „de aur". Comitetul de selecţie şi juriul Academiei Americane de Film, alcătuite din personalităţi ale industriei cinematografice – producători, regizori, scenarişti, actori, compozitori de muzică de film – şi-au impus până nu demult cuvântul doar în alcătuirea listei anuale a celor mai bune 100 de filme din toate timpurile. Cu toate acestea, producţiile premiate de Academie sunt cele care, cel puţin teoretic, au mari şanse să câştige şi mult râvnitele trofee cu nume sonore. Evident, din noianul de filme lansate anul trecut, atenţia reprezentanţilor de elită ai Academiei s-a focalizat pe câteva producţii care deja pot să spere la recunoaştere valorică, marcată nu doar prin succesul de box-office, ci şi prin obţinerea unuia sau mai multor Globuri de Aur sau Oscaruri. Aşadar, vă propunem să urmărim pe parcursul timpului cine se numără printre marii favoriţi şi, totodată, printre marii rivali, dar şi cine va fi încununat cu lauri?

„The Lord of the Rings" – călătorie într-o lume fantastică

Va fi acest film şi răsfăţatul... „unchiului Oscar"? Academia Americană de Film l-a onorat cu cel mai important premiu al său, iar mulţi au pariat deja pe el, considerându-l o capodoperă a cinematografiei mondiale. Epopee gotică şi fantastică, filmul este o adaptare cinematografică a universului magic creat în 1950 în trilogia sa de către scriitorul britanic J.R.R. Tolkien. Bazat pe primul volum al cărţii, filmul, regizat de Peter Jackson, va fi urmat de alte două episoade – „Cele două turnuri" şi „Întoarcerea regelui" – prevăzute să fie lansate în cinematografe în 2002 şi, respectiv, în 2003.

Ian McKellen (marele vrăjitor Gandalf)

Interesant este faptul că acest proiect privind transpunerea trilogiei în trei filme distincte a fost de la bun început gândit astfel.

Imagine din „Gosford Park"

Dar, fapt fără precedent în istoria epopeilor hollywoodiene, studiourile producătoare – New Line Cinema, filiala grupului AOL Time Warner – au hotărât să demareze filmările pentru cele trei episoade concomitent, şi asta pentru a reduce costurile de producţie. Cum e de presupus, efortul a fost imens. Timp de 15 luni, regizorul Peter Jackson a muncit în Noua Zeelandă împreună cu 2400 de actori şi figuranţi, având la dispoziţie un buget de aproximativ 250 milioane de dolari.

Prima parte a trilogiei conduce spectatorul pe un tărâm fantastic, populat de fiinţe desprinse din legende – pitici, magicieni, troli, orci, elfi etc., personaje care fac parte din povestea ce se derulează într-o viziune cinematografică grandioasă ca montaj şi atmosferă. „După părerea mea, mărturisea Elijah Wood, interpretul personajului principal – Frodo Baggins – acesta este un film de excepţie; călătoria în lumea fantastică pe care o creează a fost, ca experienţă personală, dificilă şi pentru noi, de multe ori am simţit că parcă totul e împotriva noastră, dar până la urmă am reuşit să ajungem cu bine până la capăt." Filmul a fost răsplătit de Academia Americană de Film cu două premii, pentru regie artistică şi efecte speciale. Lansată pe 19 decembrie, concomitent, în 10000 de cinematografe, prima parte a epopeei a realizat doar în primele trei săptămâni de difuzare încasări de peste 200 milioane de dolari.

Cate Blanchett (Galadriel) şi Elijah Wood (Frodo) în „The Lord of the Rings"

Spre deosebire însă de iubitorii de film, fanii trilogiei scrise de Tolkien, ale cărui cărţi s-au vândut în sute de milioane de exemplare, şi-au exprimat teama că adaptarea Hollywood-iană a romanului, precum şi campania agresivă de promovare secondată de lansarea pe piaţă a sute de produse derivate (jucării, accesorii etc.) vor rupe magia inegalabilă a poveştii.

Alţi candidaţi puternici

Când a trebuit să opteze în favoarea celei mai bune producţii ale anului trecut, Academia Americană de Film s-a confruntat cu cel puţin încă doi concurenţi aproape la fel de puternici ca „The Lord of the Rings", cu *„Black Hawk Down"*, film militar de suspans, şi drama *„In the Bedroom"*. „Black Hawk Down", regizat de Ridley Scott, este povestea intervenţiei eşuate a Statelor Unite în Somalia, în 1993. A fost înscris pe lista nominalizaţilor la Golden Globes pentru cel mai bun regizor. „In the Bedroom", în regia lui Todd Field, se opreşte asupra existenţei unei familii în care băiatul trăieşte o aventură cu o femeie mult mai în vârstă decât el, ce îl conduce la moarte. În rolul mamei disperate şi torturate de destinul fiului ei, Sissy Spacek construieşte o partitură de excepţie, care i-a adus premiul Academiei Americane de Film pentru cea mai bună actriţă într-un rol principal.

Din punctul de vedere al Academiei, Denzel Washington, protagonistul filmului poliţist *„Training Day"*, este cel mai bun actor într-un rol principal, motiv pentru care i-a acordat acest premiu, iar Gene Hackmann din *„The Royal Tenenbaums"*, cel mai bun actor al anului într-un rol secundar.

„Gosford Park", regizat de Robert Altman – celebru pentru nonconformismul său ce-şi pune întotdeauna amprenta şi asupra viziunii regizorale (dovadă: „Jucătorul", „Short Cut"), se află, de asemenea, pe lista marilor favoriţi. Comitetul de selecţie şi juriul Academiei Americane de Film i-a decernat lui Robert Altman premiul pentru cel mai bun regizor.

Cu un succes remarcabil de box-office, situându-se mult timp pe locul doi, după „The Lord of the Rings", *„A Beatiful Mind"*, având-l în rolul geniului schizofrenic John Forbes Nash Jr. pe Russell Crowe, s-a impus deopotrivă în faţa Academiei. Şi nu a plecat cu mâinile goale. Jennifer Connelly, care interpretează rolul soţiei matematicianului de geniu, a obţinut premiul pentru cea mai bună actriţă într-un rol secundar, iar filmul se află pe lista concurenţilor la Golden Globes, la capitolul cel mai bun film al anului.

Nick Stahl şi Sissy Spacek în „In the Bedroom"

Criticii de film mizează pe „Mulholland Drive"

„Mulholland Drive" – cel mai bun film al anului 2001, aşa a apreciat Societatea naţională americană a criticilor de film, a cărei activitate se desfăşoară de 36 de ani şi care, la rândul ei, face clasamente şi oferă premii. Formată din 52 de gazetari – cei mai prestigioşi cronicari de film care semnează în ziarele şi revistele americane – societatea a dovedit, cu mici excepţii, că este un barometru de mare fineţe în privinţa şanselor din competiţia pentru premiile Oscar. Interesant este că anul acesta, nici unul dintre filmele înscrise pe lista preferinţelor criticilor americani nu aparţine vreunui studio „major", de tradiţie, de la Hollywood; unele producţii sunt realizate în asociere cu marile studiouri, dar nici una nu este creaţia propriu-zisă a acestora.

Potrivit opiniei criticilor, diferită de a Academiei Americane de Film, „Mulholland Drive", semnat de regizorul David Lynch („Twin Picks"), a devansat ca valoare *„Gosford Park"*, creaţia lui Robert Altman. Filmul lui Altman a fost însă apreciat de critici pentru cel mai bun scenariu, precum şi pentru cea mai bună actriţă într-un rol secundar – Helen Mirren.

Naomi Watts şi Laura Harring în „Mulholland Drive"

Russell Crowe în „Beautiful Mind"

GROS-PLAN

◆ La sfârşitul anului trecut, municipalitatea din Bristol (Marea Britanie) a inaugurat dezvelirea unei statui în amintirea unuia dintre cei mai remarcabili fii ai oraşului – Archibald Leach, alias Cary Grant. Marele actor, decedat în 1986 la vârsta de 82 de ani, s-a născut şi a crescut la Bristol. La vârsta adolescenţei, viitoarea vedetă hollywood-iană a început să joace într-o trupă de teatru locală, apoi a emigrat în Statele Unite. Statuia de bronz, în mărime naturală, este creaţia sculptorului Graham Ibbeson şi a costat 86000 de dolari, obţinuţi prin subscripţie publică. Văduva actorului, Barbara Jaynes, trăieşte la Hollywood, dar a participat la inaugurare.

◆ Un clip de trei minute, având ca deviză „Hollywood prezintă spiritul Statelor Unite" şi conceput sub forma unui montaj de scene patriotice, a fost proiectat la sfârşitul anului trecut în 10000 de săli de cinematografe americane. Realizat de Chuck Workman (cunoscut pentru filmul „Kill Castro", 1980), clipul este una dintre primele producţii hollywood-iene menite să contribuie la susţinerea morală a războiului din Afganistan. Principalele studiouri din industria cinematografiei americane, asociaţia proprietarilor de cinematografe, precum şi Academia filmului american, au colaborat voluntar la realizarea, distribuţia şi promovarea acestei producţii. Printre starurile ale căror figuri apar în montaj se numără Charlie Chaplin, Mary Pickford, Tom Cruise, Ben Affleck... „Am încercat să sugerez în această scurtă creaţie cinematografică spiritul american, caracterizat prin onestitate, curaj şi eroism. Evident, am căutat imagini din filme pe care publicul să le poată recunoaşte", a declarat regizorul. Realizarea acestui clip se înscrie într-o campanie declanşată chiar de reprezentanţii Casei Albe care, în urma mai multor întâlniri cu producători şi regizori de la Hollywood, le-au sugerat acestora imperioasa nevoie de a găsi mijloacele cele mai potrivite din punctul de vedere al televiziunii şi cinematografului, pentru a susţine moral armata şi populaţia americană.

◆ Londra a fost la rândul său scena unei ceremonii de omagiere a actorului Christopher Lee – starul de numele căruia se leagă cea mai faimoasă interpretare din istoria cinematografiei, a contelui Dracula. Invitat la Palatul Buckingham, Christopher Lee, în prezent în vârstă de 79 de ani, a primit din partea reginei Elisabeta a II-a Ordinul Imperiului Britanic, în semn de recunoaştere a întregii sale activităţi cinematografice, derulate pe parcursul a peste cinci decenii şi jumătate. Favorizat de chipul său tenebros şi emaciat, dar şi de disponibilitatea pentru roluri de compoziţie, Christopher Lee s-a impus în special ca prototip al vampirului şi al altor personaje malefice (Dracula, Frankenstein, Mumia, Rasputin, Fu Manchu). A fost actorul preferat al regizorului Terence Fisher. Ipostaza... contelui vampir l-a însoţit pe parcursul întregii cariere: „Dracula" (1958), „Dracula, prinţul întunericului" (1965), „Dracula s-a ridicat din mormânt" (1968), „Contele Dracula" (1970), „Răzbunarea lui Dracula" (1972), „Contele Dracula şi mireasa lui vampiră" (1978).

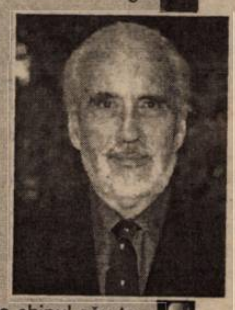

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Purificatorul de aer SALIN

un remediu optim al afecţiunilor specifice iernii!

Problemele afecţiunilor respiratorii şi în primul rând cele legate de astmul bronşic şi alergiile respiratorii au cunoscut, în ultimul deceniu, o ascensiune permanentă, în ciuda măsurilor profilactice şi de tratament luate. Situaţia se dovedeşte mai mult decât îngrijorătoare, dacă ne gândim numai că o ţară puternic dezvoltată economic, precum SUA, înregistra în urmă cu câţiva ani peste 15 milioane de bolnavi de astm bronşic (pentru care se cheltuiau anual circa 10 miliarde dolari) şi peste 50 milioane cu alergii respiratorii. Numai în deceniul 1985-1994, rata de creştere a incidenţei în primul caz depăşea 50%! La fel de neliniştitor este faptul că ponderea acestor boli în rândul tinerilor depăşeşte substanţial media, pe primele locuri situându-se ţările dezvoltate.

Succintele date de mai sus duc la concluzia că, şi în acest domeniu, eforturile specialiştilor în remedierea bolilor rămân încă în urma evoluţiei acestora, din cauza condiţionărilor foarte complexe ale fiecărei maladii (stres, poluare, alimentaţie etc.). În acest context, *purificatorul de aer – SALIN, invenţie a inginerului român Constantin PASCU,* constituie un ajutor remarcabil în ameliorarea afecţiunilor amintite.

PRINCIPIUL DE FUNCŢIONARE al aparatului SALIN – noutate absolută – se bazează pe trecerea forţată a aerului peste plăci acoperite cu o depunere microcristalizată de săruri, majoritar clorură de sodiu (sarea obişnuită), astfel realizându-se un conţinut permanent de aerosoli în spaţiul ambiental, iar aerul curăţându-se de praf, fum de ţigară, mirosuri grele (transpiraţie, mucegai ş.a.), modificări ale ionizării. Utilizarea unui sistem uscat împiedică apariţia fenomenelor de coroziune în spaţiul respectiv, care poate fi locuinţă, birou, maşină.

UTILIZAREA PURIFICATORULUI DE AER de către persoane sănătoase sau cu diverse afecţiuni respiratorii a evidenţiat o serie de efecte pozitive generale: *mărirea rezistenţei la răceli, somn liniştit, odihnitor, stare de confort psihic, chiar şi scăderea problematicii sforăitului.*

EFECTELE TERAPEUTICE în problematicile ORL, ale aparatului SALIN, se referă cu precădere la *rinite, sinuzite, laringite,* cu o acţiune desensibilizantă în *probleme alergice.* În problematica pneumologică, au fost obţinute rezultate favorabile în *astm bronşic, bronşite astmatiforme, bronşite şi bronşectazii, silicoze, recuperări TBC, mucoviscidoză.* De altfel, în ce priveşte această din urmă boală, la Conferinţa Europeană de Fibroză Chistică (mucoviscidoză) desfăşurată anul trecut la Viena, lucrarea referitoare la eficienţa utilizării aparatului SALIN în afecţiunea respectivă s-a numărat între cele 5 selectate – din 475 lucrări prezentate – pentru a apărea în prestigiosul „Doctor's Guide" (adresă Internet: www.docguide.com), consultat de milioane de medici din întreaga lume.

S-au remarcat şi efecte favorabile în diverse alte cazuri de insuficienţe respiratorii, cum sunt cele pe fond cardiac sau tiroidian. Fenomenele estimate, de reducere a proceselor inflamatorii, au dus şi la evidenţierea posibilităţii ca, pe termen lung, utilizarea sistematică a SALIN-ului de către fumători să reducă riscul apariţiei bolilor legate de fumat. E de la sine înţeles că menţinerea igienei aerului din spaţiile unde se fumează reprezintă o protecţie binevenită şi pentru nefumătorii care nu pot evita prezenţa în respectivele spaţii.

Purificatorul de aer – SALIN – a fost testat în foarte multe clinici de renume din ţară, medici reputaţi confirmând efectele pozitive ale utilizării lui în afecţiuni ale aparatului respirator, dar şi rolul de ameliorare, în alte tipuri de boli.

Medicii apreciază aparatul „SALIN"

◆ ***Prof. dr. Caius ZAMORA,*** *medic primar pneumoftiziologie, Cluj-Napoca:* „Folosesc personal *Purificatorul de aer – SALIN"* şi l-am recomandat şi pacienţilor mei, deoarece am observat efecte benefice, cum ar fi împrospătarea aerului, reducerea mirosurilor neplăcute, fluidizarea şi eliminarea secreţiilor căilor respiratorii, scăderea frecvenţei crizelor de dispnee şi diminuarea intensităţii crizelor astmatice, creşterea rezistenţei la infecţii respiratorii. Aparatul este un adjuvant de un real folos în toate afecţiunile respiratorii, prin faptul că oferă ameliorarea stării de sănătate, printr-o metodă naturală, comodă şi complet lipsită de efecte secundare nedorite."

◆ ***Dr. Zagorca POPA,*** *medic primar pediatru, Centrul de Mucoviscidoză Timişoara:* „Am acceptat să utilizez aparatul SALIN din următoarele considerente: observaţii anterioare ale altor medici, privind eficienţa tratamentului; afirmaţii pozitive ale unor bolnavi, adulţi şi copii, din evidenţa noastră, care au utilizat aparatul mai multă vreme; datorită principiului de construcţie şi funcţionare, absenţa oricăror riscuri. Am început tratamentul la 10 bolnavi cu mucoviscidoză, 12 bolnavi cu astm bronşic, în diferite stadii, 3 bolnavi cu rinite alergice, traheobronşite repetate etc. După o primă perioadă, ameliorări semnificative ale stării clinice s-au înregistrat în circa jumătate din cazuri. Consider că este o metodă eficientă, starea de «mai bine» relatată de bolnavi fiind un argument de care trebuie să se ţină cont. Totodată, nu se exclude restul verigilor terapeutice specifice fiecărei boli şi nu prezintă incompatibilităţi cu celelalte metode de tratament."

◆ ***Dr. Gheorghe MOSCALIUC,*** *medic primar ORL, Spitalul Militar Iaşi:* „Evicţia reprezintă o metodă de bază în tratamentul alergiilor respiratorii şi cuprinde mijloacele ce realizează evitarea contactului dintre alergeni şi organismul sensibilizat. Considerând că purificatorul de aer – SALIN realizează o evicţie parţială, am constatat că tratamentul antihistaminic şi corticotropic este mult mai eficient în mediul realizat de acest aparat."

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

PUBLICITATE

SALIN

aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* –iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii,* dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului,* la preţ foarte avantajos.

Persoanele sau instituţiile doritoare să achiziţioneze aparatul SALIN se pot adresa firmei producătoare – S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, str. Triumfului nr.39, cod 5100, care asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni. Comenzile se pot face şi la telefon 038/719.188 (Buzău), la Centrofarm Bucureşti – telefon 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti).

O centură 100% naturală

MACINĂ PIETRELE LA RINICHI

Rezervorul de sănătate al naturii, exploatat raţional de gândirea umană pozitivă, face minuni. Nu prin inovaţii sofisticate, ci datorită directei „conlucrări" dintre virtuţile tămăduitoare ale produselor ce se dezvoltă liber sub soare şi ingeniozitatea celor care le cercetează. O demonstrează, încă o dată, o invenţie – destinată vindecării unor boli răspândite – aproape incredibil de simplă, pe care ne-a prezentat-o dr. *Grigore-Boris Şeremet,* mai veche cunoştinţă a cititorilor noştri.

O centură (sau brâu) de bumbac vindecă bolile de rinichi! Ea a fost adusă şi utilizată în România pentru prima dată, primind recent şi avizul Ministerului Sănătăţii. Arată şi se foloseşte exact ca accesoriul vestimentar amintit, cu singura deosebire că, în partea ce se aplică la spatele purtătorului, exact în zona rinichilor, este prevăzută cu două mici buzunare, în care intră câte o plăcuţă de mărimea unei cartele telefonice. Acestea constituie, de altfel, secretul efectului terapeutic. Realizate dintr-un amestec de parafină cu alte patru componente organice nedăunătoare corpului uman, cele două plăcuţe macină, efectiv, depunerile de pietre din rinichi, vindecând simultan şi orice altă afecţiune a organelor respective sau ale unor părţi ale organismului, pe care le vom aminti mai jos. Să mai spunem acum că folosirea centurii nu a indicat nici o reacţie adversă ori efecte secundare. Dimpotrivă, această terapie s-a dovedit chiar mai blândă decât cunoscuta fărâmiţare a pietrelor cu ajutorul ultrasunetelor, caz în care eliminarea fragmentelor rezultate produce dureri. „Topirea" depunerilor din rinichi datorită plăcuţelor amintite se produce, în funcţie de structură şi dimensiuni, în 3 până la 12 luni. Singurul posibil inconvenient ar fi purtarea neîntreruptă a centurii, ea putând fi scoasă doar când pacientul face baie. În perioada utilizării, culoarea urinei devine de obicei mai roşiatică, din cauza toxinelor care se elimină pe această cale.

Aspectul cel mai important şi foarte interesant, totodată – după cum remarcă dr. Şeremet – îl constituie „reînvierea structurilor regiunii lombare afectate de şederea îndelungată pe scaun, de condusul maşinii etc. Discurile intervertebrale se refac, se restabileşte structura cartilagiilor articulaţiilor, dar apar şi alte efecte în lanţ. De exemplu, dezintoxicarea, dispariţia balonărilor abdominale, a constipaţiei şi – datorită mai bunei funcţionări a intestinului gros – mâinile şi picioarele expuse la frig nu mai sunt atât de vulnerabile. De asemenea, stările depresive se elimină, pacientul devine mai activ şi mai optimist, astfel că, purtată timp îndelungat şi chiar profilactic, centura aceasta e un remediu pentru toată viaţa.

Despre felul cum acţionează nu pot spune foarte multe amănunte. Influenţa este la nivelul câmpului informaţional al celulelor, retrezind codul genetic, refăcând structura genomului. Foarte simplu spus, informaţia trimisă către celule este că boala nu reprezintă un fenomen normal şi obligă astfel structura intimă a organismului să revină la normalitate."

Dr. Şeremet a mai precizat că, datorită compoziţiei speciale a celor două plăcuţe, acestea acţionează şi ca un stabilizator de energie: absorb surplusul şi completează deficitul. Indirect, este influenţat câmpul magnetic general, în sensul profilactic amintit.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUBLICITATE

HIPNOZĂ TERAPEUTICĂ

pentru combaterea efectelor stresului, a durerii, în afecţiuni cardiovasculare, respiratorii, digestive, endocrine, dermatologice, în recuperarea deficienţelor motorii, în reacţiile de tip fobic, atacuri de panică, anxietate, depresii, tulburări de comportament, ale atenţiei şi memoriei, alcoolism, fumat, scădere în greutate, enurezis. ***Creşterea tonusului vital pentru persoanele cu responsabilităţi şi activităţi deosebit de stresante.***

SPECIALIŞTI în medicină complementară efectuează ***tratamente bioenergetice*** pentru o gamă foarte largă de afecţiuni, ***kinetoterapie*** şi ***masaj*** de recuperare şi întreţinere, ***presopunctură, reflexoterapie, biorezonanţă, tratament cosmetic şi body building.***

CURS intensiv de pregătire psiho-energetică pentru mileniul III – Tehnică Neutrală susţinut de autorii acestei tehnici: ***Doina-Elena & Aliodor Manolea (D.Sc),*** care iniţiază şi dezvoltă ***percepţia extrasenzorială de feeling,*** cu aplicabilitate imediată şi eficientă în ***paradiagnoză şi tratamente bioenergetice. La cerere se poate efectua şi pregătire individuală, personalizată.***

CASA LUCMED – o şansă pentru sănătate
Str. Pictor Ion Andreescu nr.5, sector 2, Bucureşti
Programări la tel.: 01/252.18.95, 092/579.790, 092/664.438

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

✉ ***NINA TRIFU*** *(Simeria Veche, jud. Hunedoara).* Actele de care vorbiţi în scrisoare v-au scăpat atunci când v-aţi ridicat de la un birou, aveaţi şi nişte haine în mână. Mai mult nu mai văd. Nu trebuie să vă fie frică, vorbiţi cât mai repede cu tatăl dumneavoastră şi rezolvaţi problema cât mai urgent. Actele se pot recupera. Dacă nu le găsiţi, se pot scoate altele de la ICRAL, Notariatul de Stat sau Public Privat, cu ajutorul Judecătoriei. Nu mai amânaţi! Vă urez mult noroc!

✉ ***ELENA-EUGENIA MOISUC*** *(Suceava).* Sunteţi o persoană agitată, colerică din fire, aveţi o viziune pesimistă asupra vieţii. Dacă nu vă schimbaţi atitudinea faţă de ceilalţi şi modul de gândire, dacă nu acordaţi încredere oamenilor şi nu deveniţi mai deschisă, mai sociabilă, nu veţi mai avea nici un viitor sentimental. Daţi-vă jos masca de om dur şi fiţi mai îngăduitoare cu oamenii, mai tolerantă. Trebuie să învăţaţi să vă bucuraţi de ceea ce Dumnezeu vă oferă prin iubire.

Sunteţi sigură că un nou partener de viaţă vă va oferi maturitatea spirituală, vă va ajuta să scăpaţi de golul sufletesc?

Dacă nu vă schimbaţi modul de gândire, viitorul vieţii dumneavoastră sentimentale va fi întunecat, iar sentimentul de neîmplinire mult mai accentuat. Vă urez sănătate!

LA DRUM

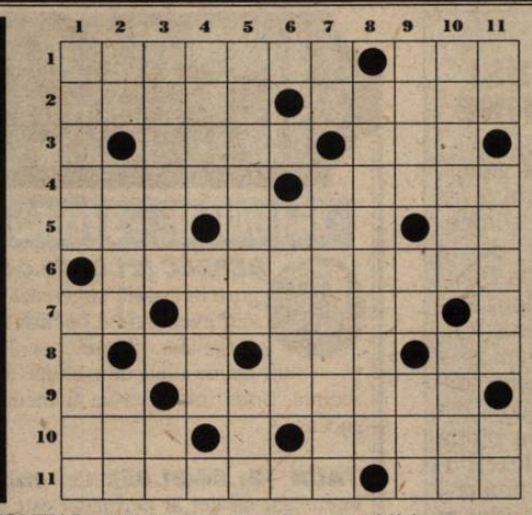

ORIZONTAL: 1) Poet simbolist din a cărui lirică am extras poezia „Fugă" (George; 1881-1957) – Poet român (n. 1931) ce ne învață „Cadența pașilor" (Traian). 2) Autorul romanului „Dumnezeu umbla desculț" (Horia) – „Am fugit de...", este titlul unei schițe de Nicuță Tănase. 3) Merg mereu înapoi – Trase cu acul. 4) Una ce merge pe două poteci – Mers domol. 5) Siglă pentru „Uzinele chimice române" (înv.) – Bucată de pământ (reg.) – Iulia Soare. 6) Local pus la drum. 7) Scoase din ciur! – Semnatarul volumului liric „Drumul domnului de rouă" (George). 8) Sfârșit de autostradă! – Cade pe drumuri iarna – Miez de nucă! 9) Raluca Sandu – Umblă printre brazde. 10) Judecător la ultimul apel (mit.) – Merge cu ajutorul unui baston alb. 11) Compozitor austriac, semnatarul compoziției „Călătorie de vacanță" (Johann-tatăl) – Parfum pe marginea drumului.

VERTICAL: 1) Poet contemporan, autorul volumului „Pași spre lumină" (Cristian)... – ...și un altul ce ne oferă o suită de „Pași pe scară" (Ștefan). 2) Măsură pe teren – De culoarea mătăsii naturale nealbite – Fiecare cu ulița lui. 3) Drum – Corina Radu. 4) Iarna pe uliță – Ședere. 5) Vremea călătoriilor – Poet contemporan, ce ne redă drumul unor „Camioane prin pasul Bran" (Aurel). 6) „...la drum", pictură realizată de artistul (1844-1920) Constantin Stahi. 7) Abis! – Drum cu polei. 8) Merge la drum pe cal (fem.). 9) Eșalonări la o datorie – Aurel Aldea – Plată la ultimul drum. 10) Liric rus ce ne arată cum „Sania gonește, zările se sparg" (Serghei, 1895-1925) – Locul marilor bulevarde (fam.). 11) Ursula Anderson – Vine de la răsărit – 2,3 căi!

DICȚIONAR: NILA, EAC, ECRU, ORT.

CRISTIAN ALDEA
Breaza – Prahova

SOLUȚIA CĂREULUI *(Orizontal)*: BACOVIA - REU - ARAMA - ACASA - R - RACI - ATE - BEATA - ALENE - UCR - NILA - IS - RESTAURANT - IU - TARNEA - I - U - DA - NEA - UC - RS - TRACTOR - EAC - A - OARBA - STRAUSS - TEI.

☺ *– Doctore, am terminat tratamentul cu 12 băi! Cum îți par acum?*
– Mult mai curat!

☺ *– Gigele, am auzit că profesoara de română ți-a dat un trei!...*
– Adevărat, mămico, doar nu era frumos s-o refuz...

☺ *Două prietene stau de vorbă:*
– După operația de apendicită, soțul meu a slăbit cu cinci kilograme!
– Ca să vezi, dragă! Niciodată nu mi-am închipuit că un biet apendice cântărește atât...

☺ *– Directorul nostru ține pe birou un acvariu rotund cu un pește în el!*
– De ce?
– Zice că vrea să vadă pe cineva care deschide gura fără să-i ceară nimic.

☺ *– Dacă mai continui să vii la școală cu lecțiile neînvățate, spune învățătoarea fiului unui medic, o să-l invit pe tatăl tău să ne facă o vizită la școală.*
– Treaba dumneavoastră, dar vă previn că tata ia cel puțin 200000 la o vizită...

PERSPICACITATE

Între cele două desene se află șapte mici diferențe. Puteți să le găsiți? (Gh.R.)

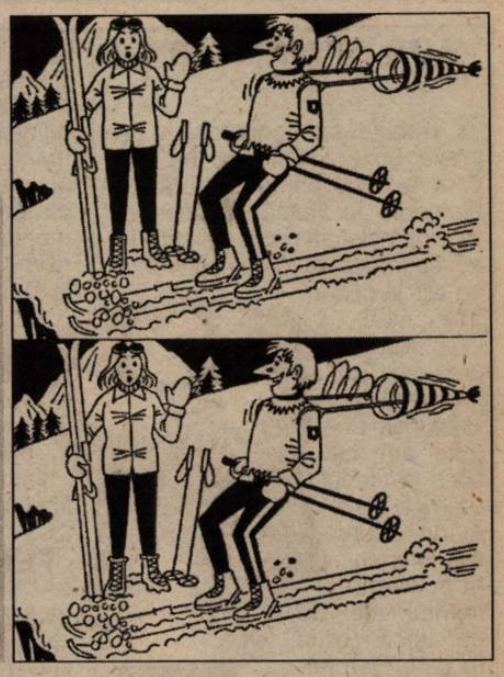

SOLUȚIA: *1) Cei trei brazi (stânga, sus). 2) Scufa fetei nu este specifică pentru schi. 3) Partea superioară a ciorapilor fetei. 4) Bețele de schi (pe verticală) sunt paralele. 5) Banda albă de pe pantalonii schiorului e mai îngustă. 6) Înclinarea terenului este mai accentuată (în al doilea desen). 7) Bereta schiorului are doar cinci benzi și nu șase.*

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
NEGRUL MUTĂ ȘI FACE REMIZĂ

NIKOLAEVSKY - TAIMANOV, 1966

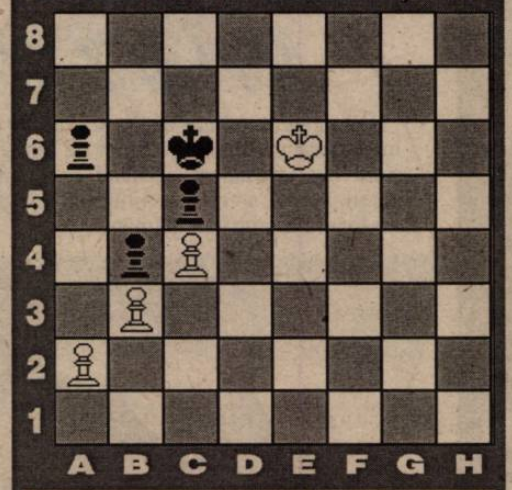

DEZLEGARE: *1... Rb6 (1... a5??) negrul intră în zugzwang și pierde) 2. Rd5 Ra5! 3. Rc5 pat.*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Verificați-vă cunoștințele
CAVALERII MESEI ROTUNDE

1. Cum se numea vrăjitorul care l-a crescut și educat pe Arthur, devenit rege al celților bretoni și conducătorul Cavalerilor Mesei Rotunde?
2. Ce nume purta spada regelui Arthur?
3. Ce era Sfântul Graal, atât de căutat de Cavalerii Mesei Rotunde, și care nu putea fi văzut decât de cei cu suflet pur, lipsiți de păcate?
4. Cum se numea soția lui Arthur, cea iubită deopotrivă de rege și de cavalerul Lancelot?
5. Cine a scris în secolul al XV-lea opt romane având ca subiect legendele medievale din ciclul arthurian, ultimul fiind „Moartea lui Arthur"?
6. Cine a compus muzica operei *Parsifal*, având printre acordurile orchestrale fundamentale motivul Graalului?
7. Cine a interpretat rolul regelui Arthur în filmul „Cavalerii Mesei Rotunde", realizat în 1995?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Tipul clasic de vioară a apărut în secolele XV-XVI. 2) Orașul Cremona din Italia a devenit celebru prin școala sa de lutieri, aici confecționând minunatele viori familiile Amatti, Stradivari, Guarnieri. 3) Compozitorul și interpretul italian Nicolo Paganini (1782-1840) este considerat cel mai mare violonist al tuturor timpurilor. 4) Primul violonist al unei orchestre se numește capelmaestru. 5) Romanul „Cânta la Stupca o vioară" este scris de prozatorul Constantin Ghiban (1919-1959). 6) Tabloul „Violonistul verde" a fost pictat în 1918 de Marc Chagall (1887-1965). 7) Melodia „Două viori" a fost compusă de Elly Roman.*

Poșta cititorilor *Pentru întrebările din numărul 50 al anului trecut, având ca temă „Somnul", am primit scrisori de la următorii cititori.*

– 7 răspunsuri corecte: Mihai Waspusch – *București*

– 6 răspunsuri corecte: Elena Ispas – *Piatra Neamț* și Prof. Marin Ștefan – *Șimleu Silvanei*

– 5 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – *Toplița*

– 4 răspunsuri corecte: Dan Victor Mirescu – *Galați.*

Subliniind faptul că toate aceste scrisori au conținut răspunsuri ample și amănunte deosebit de interesante, trebuie menționați de asemenea câțiva cititori care, deși au oferit mai puțin de trei răspunsuri corecte, au surprins prin varietatea detaliilor. Aceștia sunt: Mirela Cristescu – *Ploiești,* Cristina Popovici – *Constanța,* Ion Pascu – *Timișoara,* Vasile Dobre – *București.* (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„BRAȘOAVE"

O CĂLĂUZĂ ÎN LUMEA CĂRȚILOR		UN BRAV URMAȘ AL UNUI ICAR		HÂRTIE DE TIPAR		ACORD LA CUNUNIE		OPINCĂ DE PIELE ROȘIE		PRIMA TV	
BENEFICI		RUDĂ		CAP DE FELINĂ!		MAȘINA TIMPULUI		A ÎNNEBUNI		A SE BĂRBIERI	
NECAZURI	→						ZBURĂTOR LEGENDAR	→			
MECI ARANJAT							PIATRĂ PREȚIOASĂ				
	→			CĂDERE DE APĂ	→						
				DESAGĂ							
CÂMPUL CU OILE	→				OPORTUNITĂȚI	→					NU-S BUNI DE TREABĂ
JOC... ÎN POLIGON!					A LOVI CU PICIORUL						
	→	FĂCUT DIN MERS	→			FECIORI	→			TRATAT CONTRA GRIPĂRII	
		AR VREA ȘI EL				PARTEA VĂTĂMATĂ					
ÎNȚELESURI ASCUNSE	→							NAȘ	→		
DATĂ LA ȘCOALĂ								FACE RECOLTA PRAF			
	→			MALUL MĂRII	→				LEU!	→	
				A LECTURA					GARNITURĂ FEROVIARĂ		
DANS DE CABARET	→						VIN VECHI	→			
PORȚII							PERSONAJ DE ELITĂ				
	→				PENE MARI	→					
					PANĂ... LA BICICLETĂ!						
A-ȘI DA CUVÂNTUL	→					FANTASTIC	→				
ASISTENȚĂ											
	→										

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VORBE CU TÂLC". *Orizontal:* A - C - V - D - G - T - AUTOCAMIOANE - TANDRA - CREA - NORD - ARPAGIC - PIEI - TARANA - DONITA - NAUT - RA - IROD - NET - LT - SNAPAN - MI - REPETA - EBEN - ZETAR - COPAIE - TATAR - ROTAR - GENEROZITATE.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Micile secrete ale plantelor

◆ Dacă aveți un ***filodendron*** (de fapt, Monstera) care deja a ajuns, prin frumusețea lui, să fie o piesă-forte a locuinței, e păcat să nu fie îngrijit ca la carte. Asta înseamnă să fie amplasat într-un loc luminos, deși, o dată cu vârsta, suportă bine și semiluminozitatea. Cea mai mare pretenție a plantei este aerul umed; cheia frumuseții filodendronului constă prin urmare în stropirea regulată a frunzelor. Cei ce vor să-l răsfețe cu adevărat îl udă și îl stropesc cu apă de ploaie (sau cu zăpadă topită, adusă la temperatura camerei). Din când în când, frunzele trebuie spălate și curățate de praf (ideal e să fie folosită tot apă de ploaie). Deși filodendronul este o plantă viguroasă, cu frunze mari ca suprafață, nu suportă apa în exces, din ghiveci. Pământul trebuie să fie umed, nu suprasaturat de apă. Fiind o plantă de origine tropicală, se simte bine, în tot timpul anului, la o temperatură de 18-22 de grade.

◆ Priviți-i cu atenție! *Crinii* ***Amaryllis*** au început deja să încolțească în ghivece. În mai, e vremea lor să ne încânte privirea cu superbele inflorescențe. Dacă nu aveți această plantă, fiți siguri că „grădina" dv. e un pic cam săracă. În plus, se spune că, într-o casă, Amaryllis este cel mai bun remediu

împotriva stresului, îndepărtând energia negativă. În florării, există crini gata plantați în ghivece, dar există și bulbi de vânzare, care merită să fie cumpărați pentru că Amaryllis este longevivă și, o dată cu vârsta, face din ce în ce mai multe tulpini cu flori. Bulbii trebuie plantați astfel încât o treime din ei să iasă din pământ. Este momentul potrivit. Dacă aveți deja crini de cameră mai bătrâni și vreți să-i înmulțiți, procedați astfel: după ce bulbul înmugurește, îl scoateți din pământ și desprindeți cu grijă bulbii-copii, apoi îi plantați în ghivece care sunt puțin mai mari decât ei. Nu uitați că treimea superioară a bulbului trebuie să rămână afară.

◆ Dacă aveți superba plantă decorativă ce poartă numele ***Codiaeum*** (frumusețea ei constă în frunzele cu nervuri proeminente, asemănătoare ca formă cu cele de tutun, ce alcătuiesc o tufă picturală, pentru că unele sunt roșiatice, altele galbene sau verzi) aveți grijă să nu o supuneți la grele încercări, pentru că reacționează imediat. Ce o supără? În primul rând frigul și curentul. Ca să o feriți de răcoare, nu numai că trebuie să o așezați într-un loc cu temperatură de 18-20 de grade, dar trebuie să fie și ferită de curenții reci de aer. Cel mai potrivit este ca ghiveciul să fie așezat pe un suport de plută, mai ales dacă e amplasat direct pe pardoseală. Dacă „răcește", frunzele încep să cadă una câte una. Și, pentru că pretinde și aer umed, stropiți-o din când în când cu apă fără calcar. *(A. Popescu)*

AUR ŞI DIAMANTE

Trebuie să consemnăm isprava boxerului nostru de aur care a adus prima centură de diamante în România, acestea fiind primele diamante pe care le aduce în ţară un român (în vreme ce alţii le duc în alte ţări). Cum despre performanţa lui Leonard Doroftei am mai scris la timpul potrivit, rămâne acum să consemnez evenimentul zilei de duminică, ziua în care Doroftei a sosit în ţară arătând

celor care au venit să-l întâmpine la aeroport, dar şi tuturor românilor, faimoasa centură cu diamante. Cei mai câştigaţi au fost ploieştenii, fiindcă proaspătul campion mondial la categoria semi-uşoară s-a oprit, după scurtul popas la Otopeni, direct la Ploieşti, oraşul său natal. Aici a fost făcut imediat „cetăţean de onoare", oficialităţile având ideea de a proiecta pe un ecran uriaş filmul meciului său cu argentinianul Raul Balbi, comentariul fiind oferit chiar de Doroftei.

TENIS LA ANTIPOZI

Tenismenii români ne-au dat emoţii. Am crezut că vor face o surpriză de proporţii, parcă îi şi vedeam într-o semifinală dacă

SPORT FLASH

nu chiar în finala turneului de tenis al Australiei, primul turneu de Grand Slem al anului. N-a fost nici o surpriză până la urmă, dar nici o comportare lamentabilă. Pentru Adrian Voinea, aventura a luat sfârşit în meciul din turul patru când, dacă reuşea să-l învingă pe suedezul Johansson, putea intra în sferturile de finală. Andrei Pavel a capotat ceva mai devreme, în turul trei, când a fost învins categoric de spaniolul Albert Costa. Ne rămâne acum doar plăcerea de a-i urmări pe cei mai puternici jucători ai momentului.

FIGURI PE PATINE

Au luat sfârşit, sâmbătă seara, şi Campionatele europene de patinaj artistic de la Lausanne (Elveţia). Maria Butîrkaia a redevenit campioană europeană în proba feminină, reuşind să o învingă pe campioana en titre, Sluţkaia. De altfel, din cele patru probe, patinatorii din Rusia au câştigat trei. În proba masculină s-a impus Alexei Iagudin, iar în proba de perechi, cuplul Tatiana Totmianina-Maxim Marinin. Doar medalia de aur a probei de dans, în care au evoluat Marina Anissina-Gwendal Peizerat, a plecat în Franţa.

GEORGE CUŞNARENCU

REZERVAŢIE AMAZONIANĂ

Marile egrete *Ephisteconus hoatzin* figurează printre „starurile" ecosistemului brazilian. De aceea sunt puse sub protecţia legii. Rezervaţia Amana, cu o suprafaţă de 23000 km.p., legată de parcul natural Mamirana, creat în acelaşi scop, este considerată un adevărat paradis pentru ele şi pentru alte vieţuitoare de pe malurile Amazonului. *(I.S.)*

Marele maestru VÂNTUL

Nu mai puţin faimos decât sfinxul din Gizeh, acest impunător monument african de lângă Dakhla este opera forţelor naturii. Bătând constant din aceleaşi direcţii, vântul a creat, în timp îndelungat, o adevărată capodoperă din nisip şi pământ. *(I.S.)*

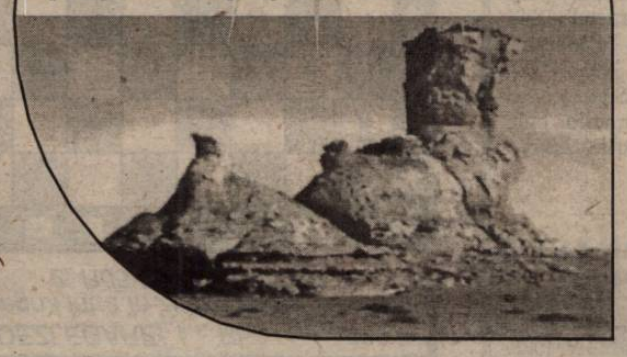

Un elefant alb va aduce PACE ŞI PROSPERITATE în Birmania

Recent, în Birmania s-a petrecut un fapt mai puţin obişnuit: a fost capturat un elefant alb, un specimen extrem de rar, care simbolizează pacea şi prosperitatea. Mamiferul în vârstă de 8 ani, cu o înălţime de 1,80 metri, a devenit peste noapte un star al mass-media birmaneze. În mentalitatea acestui popor, elefantul alb aduce pacea, stabilitatea şi prosperitatea naţiunii, previne toate pericolele şi anunţă recolte bogate şi, nu în ultimul rând, succesul în activitatea politică a suveranului şi a demnitarilor care îl înconjoară. Drept pentru care elefantul a fost adus în capitala Birmaniei, Rangoon, cât mai aproape de reprezentanţii puterii. (D.M.)

ANTENA PARABOLICĂ, un Eldorado afgan

Imediat ce dictatura talibană din Afganistan a pierdut controlul asupra ţării, Mohammad Khaled, un tânăr metalurgist în vârstă de 22 de ani, a pus în practică o idee care l-a îmbogăţit rapid. A lăsat deoparte vechea sa meserie, de fabricant de pompe de apă, şi s-a lansat în confecţionarea de antene parabolice, un vis nesperat în urmă cu câteva luni, al compatrioţilor săi. Interesant este că tânărul realizează aceste antene folosind ca materie primă tot felul de bidoane metalice adunate de pe străzi şi de la punctele de colectare a gunoiului. Din ele croieşte bucăţile de care are nevoie, le prinde în nituri, apoi le montează pe bride metalice şi antena parabolică e... aproape gata. Produsul finit apare abia după ce, în funcţie de preferinţele clientului, antena e personalizată prin diferite desene sau inscripţionări. Mohammad reuşeşte să confecţioneze cinci antene pe zi, beneficiul lui pe o săptămână atingând suma de 100 de dolari. O adevărată avere, avându-se în vedere că în Afganistan venitul mediu pe cap de locuitor este de 7-8 dolari pe lună. *(A.P.)*

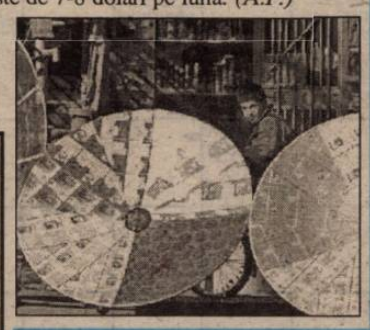

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector ____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Istoria senzaţională a Terrei ■ Răpiţi de OZN-uri ■ Clonarea umană, un eşec sau o farsă? ■ Legende care fac istorie: Eldorado ■ Femina club ■ Există apă la... 500 ani-lumină?! ■ Strămoşul crocodililor ■ Cel mai bine păstrate secrete din lume ■ Stele fragile ■ O invenţie uluitoare: implantul de aur ne întinereşte ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

28 IANUARIE – 3 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Configuraţia astrală sugerează faptul că veţi avea numai bucurii în această săptămână. Soarele şi Jupiter vă sunt acum aliaţi de nădejde şi, în consecinţă, orice iniţiativă va fi încununată de succes.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai interesant aspect al perioadei este ascensiunea lentă, dar sigură, a curbei financiare. Miercuri sau joi, aceasta are un maxim, ceea ce poate însemna că veţi primi o sumă consistentă de bani.

GEMENI (22.05-21.06): Toate vânturile destinului suflă în pânzele destinului dv. Luni sau marţi veţi primi o veste foarte bună din domeniul material, iar în a doua jumătate a perioadei, relaţiile în cuplu vor fi excelente.

RAC (22.06-22.07): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână plină de evenimente mărunte, şi vesele, şi triste. Dacă în mediul profesional apar disensiuni, vineri veţi primi o veste foarte bună, de departe.

LEU (23.07-22.08): Se pare că miercuri sau joi vi se va împlini o dorinţă mai veche, privitoare la relaţiile cu un prieten foarte apropiat. Poate că împreună veţi porni o afacere extrem de profitabilă.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Sunteţi şovăielnic şi nu prea aveţi încredere în propriile forţe şi nici în cei din anturaj. Cred că e cazul să îndepărtaţi orice suspiciuni şi să vă rezolvaţi grabnic toate problemele.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Două evenimente fericite vor umple acest interval norocos pentru dv. din mai multe puncte de vedere. Bugetul vi se va înzdrăveni, iar în dragoste veţi avea o reuşită de excepţie.

SCORPION (23.10-21.11): Curba psihicului are oscilaţii periculoase şi asta ar putea însemna că v-a afectat atitudinea unei persoane apropiate din mediul profesional sau familial. Fiţi mai indiferent faţă de orice atacuri!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luni sau marţi veţi avea de luat o decizie importantă pentru cariera dv. sau pentru relaţiile cu persoana iubită. Cu Marte alături, hotărârea dv. va fi promptă şi înţeleaptă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Nici o clipă de relaxare, cam aşa s-ar putea caracteriza această perioadă, în care nu vă veţi vedea capul de treburi. Din fericire, recompensa soseşte în weekend, cu ajutorul unui amic de suflet.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Deşi toate planetele vă menajează în acest interval, nu e cazul să vă culcaţi pe o ureche. În mediul profesional pot apărea surprize neplăcute, dar psihicul dv. este acum foarte robust.

PEŞTI (19.02-20.03): Dacă în primele zile vor domina apatia şi meditaţia, în restul săptămânii veţi fi protagonistul unor evenimente palpitante, cu deznodământ favorabil. Nimic nou despre bani, deocamdată.

Personalităţile săptămânii: *Ion Luca Caragiale, Dimitrie Bolintineanu, Gheorghe Brăescu, Ştefan Luchian, Marţian Negrea, Constantin Arseni, Martha Bibescu, Marin Moraru;* Romain Rolland, Franz Schubert, James Joyce, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Clark Gable, Johnny Weismüller.

SERIE NOUĂ - 558 • ANUL XLV • 31 IANUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 5 (2308)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Ambiția-i pur și simplu doar umbra unui vis.

Calomnia este ca moștenitorul: de îndată ce s-a încuibat într-un loc, rămâne acolo pentru totdeauna.

Pământul cel mai roditor este în același timp și cel mai propice buruienilor.
(Shakespeare)

Descoperire de senzație!

Strămoșul crocodililor

Amănunte în pag. 8

Starea de veghe

Maladiile... electromagnetice

A CÂTA GENERAȚIE SUNTEM NOI?

Iată un tip de întrebare care pare a-şi avea locul mai curând în paginile unor scrieri ezoterice, dar care a fost formulată într-o reuniune a Uniunii Americane de Geofizică, ținută la mijlocul lunii decembrie 2001 la San Francisco. La această reuniune, profesorul Norman Sleep, de la celebra Universitate californiană Stanford, a lansat, așa cum este prezentat în comunicatul de presă al universității, o total neașteptată și aproape incredibilă ipoteză...

MIHAELA DOROBANŢU

(Continuare în pag. 3)

Starea de veghe

Clonarea umană

Un eșec sau o farsă

Femina club

Cosmetica la domiciliu

Misterele lumii

Enigma ciclopilor

Consultații fără plată

Radiațiile solare sunt periculoase și iarna

Terapii complementare

Tehnica neutrală - un tratament unic în lume

Terra X

Muzeul Van Gogh

CANCER TRATAT cu ultrasunete

În cadrul celui de-al 95-lea congres al Asociației franceze de urologie, recent încheiat, a fost comunicată o premieră mondială: tratarea eficace a cancerului de prostată, fără metastaze, cu ajutorul ultrasunetelor. Procedeul este folosit de doi ani dar abia acum specialiștii s-au putut pronunța asupra eficacității sale. Rezultatele a două studii separate au demonstrat faptul că 77,5 la sută din pacienții tratați au fost vindecați, fără a recidiva.

Procedeul, foarte bine suportat de bolnavi, constă în distrugerea tumorii de către fasciculul de unde sonore dirijat de un computer spre zona vizată. Spre deosebire de intervenția chirurgicală, această tehnică e foarte puțin invazivă, în sensul că nu afectează țesuturile din jurul tumorii, acestea rămânând intacte. „Chirurgia" sonică vizează în special pacienții neoperabili, cei foarte în vârstă sau cei care au probleme circulatorii. Intervenția se face o singură dată, durata acesteia fiind de o oră și jumătate. *(D.M.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Județeană MUREȘ TÂRGU-MUREȘ

cartea albă

Viaţa unui ambasador la Atena

Ion Brad este unul din puţinii poeţi români care a fost în acelaşi timp şi ambasador. El face parte şi din acea categorie şi mai restrânsă a poeţilor-ambasadori care au scris şi cărţi de memorii din perioada în care au fost la post. În colecţia „Memorii-Biografii diplomatice", Comisia naţională pentru publicarea documentelor diplomatice a supervizat ultima carte semnată Ion Brad la editura „Viitorul Românesc" şi intitulată *Ambasador la Atena.* Este o carte care se citeşte cu un mare interes, nu numai pentru că narează momente de dinaintea Revoluţiei din 1989, dar surprinde şi o anumită ţesătură de interese existentă în Ministerul Afacerilor Externe, dar nu numai. Există apoi şi frânturi din viaţa ambasadorului Ion Brad în splendidul oraş care este Atena, dar şi reflecţii ale scriitorului Ion Brad legate de politica acelor vremuri. În prefaţa semnată de Dumitru Preda se spun câteva lucruri despre diplomaţie în general pe care le descoperi realmente în volumul *Ambasador la Atena:* „O lume – cea a diplomaţiei, în acest caz a diplomaţiei române, adesea necunoscută marelui public, misterioasă, fascinantă, spectaculoasă nu de puţine ori, dar care înseamnă, în acelaşi timp, un necontenit efort de creaţie, iniţiativă şi dăruire personală". „Efort de creaţie, iniţiativă, dăruire personală", calităţi prin excelenţă ale unui scriitor, ale unui om de cultură. Să mai spun că Ion Brad a avut şansa de a deveni ambasador la Atena la vârsta de 43 de ani şi de a trăi această experienţă uluitoare timp de nouă ani, între 1972 şi 1982. Poetul şi prozatorul Ion Brad s-a născut în urmă cu 73 de ani, în satul Pănade, pe Târnava Mare şi a debutat cu volumul de poezie *Cu sufletul deschis* în 1954. Cartea despre care scriu în această săptămână este interesantă şi din alt punct de vedere: Ion Brad ocupă postul de ambasador la Atena într-un moment în care Grecia este o ţară în plină transformare, de la regimul coloneilor instalat la putere în 1967 la republica democratică de azi. Multe din evenimentele acelor ani controversaţi sunt prezente în rândurile scrise de Ambasador. Dintre amintirile pe care nu le-a uitat, Ion Brad reproduce şi o discuţie cu Iannis Tzounis, director general al MAE grec în acei ani şi preşedinte spiritual al grecilor originari din România. Un diplomat foarte bine pus la punct cu situaţia din Balcani, dar şi un foarte fin analist al politicii interne greceşti despre care spunea: „Ne aflăm în chinurile facerii... Cele două decrete constituţionale privind reducerea puterilor excesive ale preşedintelui Republicii şi desfiinţarea Tribunalului Constituţional... Zilele următoare va apărea un al treilea act constituţional privind scoaterea militarilor din administraţia teritorială. Cu calm se va ajunge la o unire a forţelor politice naţionale, ce va da stabilitate ţării". La întrebarea atât de frecvent pusă unui scriitor, şi anume „de ce am scris această carte", Ion Brad îl citează pe Nicolae Iorga, cel care a spus la un moment dat „cine uită, nu merită". Lucru pe cât de profund pe atât de adevărat.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

IULIANA M., Bucureşti: „... Aş vrea să intru direct în subiect, amintindu-vă faptul că eu sunt născută în zodia Balanţei, iar fostul meu prieten este Vărsător. Cu aproape trei luni în urmă, el mi-a spus pe un ton foarte natural că nu ne potrivim, deşi trecuseră doi ani de când ne întâlneam şi deveniserăm foarte apropiaţi. Una din motivaţiile lui, pe lângă argumentul că «nu suportă felul meu grijuliu de a fi», a fost aceea că facem parte din zodii incompatibile, el considerându-se un om dinamic, total nepotrivit cu o fire retrasă ca a mea. Trecând peste durerea pricinuită de această ruptură pe care o consider absurdă, aş vrea să ştiu dacă afirmaţiile lui au vreun temei în astrologie (...) De fapt, am aflat cu puţin timp în urmă că are o nouă prietenă, dar nu ştiu cărei zodii aparţine aceasta. Vă întreb şi eu ca şi mulţi alţi corespondenţi ai dumneavoastră: sunt zodiile atât de importante pentru prietenia şi iubirea dintre doi oameni?"

Dragă Iuliana, în cazul tău, ca şi în cazurile multor altor cititori ai acestei rubrici, nu cred că decisivă a fost apartenenţa la o anume zodie. Foarte puţini corespondenţi intră în detalii care m-ar putea edifica asupra motivelor despărţirii, însă eu niciodată n-aş pune pe primul plan anul sau luna naşterii. Concret, în cazul vostru regula astrologică bazată pe relaţia Venus-Marte spune că atunci când femeia-Balanţă este dominantă, legăturile cu Vărsătorii sunt unele obişnuite (ca să nu spun indiferente), nici de afinitate, nici de respingere. Dacă bărbatul-Vărsător este dominant, se păstrează aceeaşi normalitate, fără nici o nuanţă pozitivă sau negativă. Cu totul altfel stau lucrurile din punctul de vedere al zodiacului chinezesc. Vărsătorul este Tigru, iar Balanţa este Câine. Între cei doi nativi există o armonie perfectă, în ambele sensuri. Numai că, aşa cum am mai spus-o şi cu alt prilej, aprecierile filosofiei zodiacale chineze şti sunt pentru noi, europenii, orientative. Ne captivează exotismul calendarului cu vieţuitoare şi elemente fundamentale simbolice (Foc, Apă, Pământ, Metal şi Lemn), însă a pătrunde în profunzimea acestui zodiac este o problemă mult mai dificilă decât interpretarea zodiacului celest (planetar) cu care suntem noi obişnuiţi.

* * *

GENOVEVA R., Focşani: „...Am aflat de la dumneavoastră că zodia Racului este dominată de Lună. Din alte surse, am aflat că această influenţă este negativă, aducând instabilitate psihică şi un temperament vulcanic. Sunt adevărate aceste afirmaţii?"

Stimată doamnă, există o foarte veche tradiţie (de origine babiloniană) care spune că în special femeile sunt afectate psihic (şi implicit metabolic) de fazele Lunii. Dar trebuie făcută diferenţa clară dintre temperament şi caracter. Femeile-Rac sunt, de obicei, foarte blânde şi apărătoare înfocate ale familiei. Ce-i drept, sensibilitatea lor le produce multe suferinţe însă, fie că se resemnează, fie că intră în dispute ca un vulcan în plină erupţie... După cum vedeţi, ne aflăm pe terenul alunecos al metaforelor, aprecierile astrologice nu se potrivesc întotdeauna cu realitatea vieţii.

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

A cucerit o „vedetă" internaţională...

➤ ***„Lucrurile stau cam aşa.*** Sunt foarte îndrăgostit de o fată superbă. Aş fi dat orice să mă însor cu ea, o cunoşteam de mult dar n-am îndrăznit să mă apropii vreodată de ea. Ne salutam doar. În tot acest timp mă hrăneam cu vise. Nu cred că eram de nasul ei. Era foarte curtată. Se vântura prin mediul scriitorilor şi artiştilor plastici. Un pictor important a folosit-o drept model (nud). Pânzele sale se găsesc în câteva muzee şi colecţii particulare din ţară şi străinătate. Pot spune că a ajuns o „vedetă" anonimă internaţională. Acum e iubita mea. Am cerut-o în căsătorie şi fără ezitare a acceptat.

➤ ***Lucrurile se complică.*** Sunt însă unele probleme peste care, într-o primă fază am trecut. 1) După o carieră glorioasă (reputaţia ei de femeie n-a fost pătată) a ajuns... chelneriţă. E drept, la un restaurant de lux. Eu sunt profesor de geografie şi nu-m-ar deranja ca soţia mea să fie chelneriţă. Sau femeie de serviciu. Familia mea şi prietenii au însă altă părere. Şi sunt foarte vehemenţi atunci când şi-o exprimă. 2) ***M*** (folosesc doar iniţiala numelui) are o fetiţă de doi ani. Nu mă deranjează ideea de a mă căsători cu o femeie care are un copil. În acest caz însă, sunt chiar fericit să devin tatăl lui adoptiv pentru că e o dulceaţă de fată. 3) Aici e aici. Tatăl copilului e un dezaxat. Un ins agresiv, deşi nu e alcoolic. - Mult mai tânăr decât mine. Şi mai viguros. Cât timp a stat împreună cu el, ***M*** a fost deseori agresată fizic. În urma procesului de divorţ, din câte am înţeles, individului i s-a interzis să se apropie de domiciliul fostei sale soţii. Pe copil îl poate vedea doar câteva ore pe săptămână.

➤ ***Dragoste şi violenţă.*** ***M*** e în permanenţă urmărită şi ameninţată. Dacă nu se va întoarce la el sau dacă se va întâlni cu un alt bărbat va avea de suferit. Reclamaţiile la poliţie s-au soldat doar cu două amenzi. Oricum, individului nu-i e teamă de nimic. ***M*** mi-a atras atenţia cu seriozitate asupra acestui lucru. Mi-a spus că dacă ne vom căsători, voi avea probleme cu fostul soţ. Adevărul e că nu mă simt capabil să trăiesc mereu sub ameninţarea unui nebun. Dar pe de altă parte o iubesc atât de mult pe ***M*** încât aş fi în stare să înfrunt soarta. O decizie însă nu pot să iau, îmi trebuie prea mult discernământ ca să pot vedea lucrurile limpede. Şi la capitolul ăsta, cel puţin deocamdată, stau cât se poate de prost". *(Ion S, 36 ani, Bucureşti)*

Răspuns *Dacă sunteţi sigur că* ***M*** *vă iubeşte sincer şi că nu e în căutarea unui tată adoptiv şi mai ales dacă sunteţi convins că* ***M*** *reprezintă o şansă „unică" în viaţa dv., merită să mergeţi mai departe. Nu înainte însă de a consulta un avocat. Pentru a evalua însă şi singur pericolul la care v-aţi expune după căsătorie ar fi indicat să staţi de vorbă cu fostul ei soţ, să încercaţi să-i aflaţi punctele slabe, să vă împrieteniţi cu el, explicându-i, ceea ce ştie foarte bine, că* ***M*** *nu se va întoarce la el, că fetiţa are nevoie de un cămin, de o familie, că e pe mâini bune şi că o relaţie de prietenie cu el e în folosul tuturor. În funcţie de reacţiile lui, de promisiunile sale şi nu în ultimul rând de argumentele şi recomandările avocatului veţi putea lua o decizie.*

Fetele se dau în vânt după băieţii gureşi

Metehnele tinereţii

„Am cunoscut-o pe Liliana la un bairam. Era la capătul de drum al unei poveşti de dragoste din care s-a ales cu suspine. M-a găsit însă pe mine. Lucrurile au mers bine în primele zile în care am dat tot ce-am putut mai bun din mine. Adăugaţi la asta şi câteva buchete de flori. Apoi am început să simt că o pierd. Am observat când eram împreună cu prieteni, dar mai ales la petreceri, că se simţea foarte bine în compania băieţilor gălăgioşi, puşi pe şotii şi obrăznicii, care turnau vrute şi nevrute şi râdeau tot timpul fără motiv. Eu eram tipul sobru, cu gesturi studiate, politicos, rezervat. Eu nu pot să râd în timp ce vorbesc pentru că mi se pare stupid. Cred că mă comportam aşa cum se cuvine să se poarte un bărbat. Am studiat problema şi am încercat să joc teatru. Să râd în timp ce vorbesc, să debitez tot felul de stupizenii. De atunci Liliana nu s-a mai dezlipit de mine. Era fascinată de comportamentul meu frivol. Vă daţi seama că n-am putut s-o ţin tot aşa pentru că e obositor să joci rolul unui golan. Cu Liliana, oricum, am terminat-o. Dacă toate fetele şi băieţii sunt aşa, nu pot decât să mă desolidarizez de generaţia din care fac parte"... ne scrie cu amărăciune *Iulian Andrei Postelnicu, 22 ani, Bucureşti.*

Jocul ispitelor

De fiecare dată când merg cu prietenul meu la o petrecere, ne propunem un joc. Ne prefacem că suntem doar amici şi ne lăsăm duşi de val. Fiecare are libertatea de a flirta în voie, de a se implica afectiv, de a schimba numere de telefoane. Până se termină petrecerea. Până acum, am rezistat amândoi tuturor ispitelor. Sau, mai bine-zis, ne-am oprit la timp. E foarte amuzant să ne împărtăşim impresiile şi să facem haz de „aventurile" noastre din timpul petrecerilor. Din păcate, chestia asta nu poate dura la nesfârşit, pentru că până la urmă prietenii noştri, pe care am reuşit să-i păcălim până acum, tot or să se prindă. *(Florentina, 17 ani, Bucureşti)*

Teste falimentare

Pe Andra o cunosc de vreo două luni şi de-atunci mă supune la tot felul de încercări, ca să se convingă dacă sunt un tip moral. Dacă se poate baza pe mine. Până acum, toate gesturile mele de tandreţe au fost respinse. Nici măcar un sărut... Cel mai tare mă enervează însă faptul că ori de câte ori ieşim să ne plimbăm, îmi „recomandă" tot felul de baruri şi mă pune în situaţia de a cheltui o grămadă de bani. Vrea probabil să se convingă dacă sunt zgârcit. (Printre „picături", mi-a sugerat de câteva ori că ar vrea să se mărite.) Ei, bine, nu sunt. Sunt însă hotărât s-o rup cu ea. Cred că e o tipă şmecheră şi că profită de bunăvoinţa mea. *(Marcel, 26 de ani, Cluj)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

CEM Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan (şef secţie), Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**